

Rapporter om UFO-kontakt

av Michael Hesemann et al.

Kilde: UFO Secrets/Freeware
"UFOer - kontaktene"
med tillatelse fra Michael Hesemann

Versjon 1.2, 2023

manyworlds.at
rune.ws/udxen.html
cosmic-library.com

Innholdsfortegnelse

UFO-kontakter med regjeringer, Holloman UFO-kontrakt med amerikanske myndigheter.....	5
1952, UFO-melding til USAs president Hary S. Truman - første kontakt opprettet.....	5
1954, UFO-tilbud til USAs president Dwight D. Eisenhower.....	5
1987-1989, Sovjetunionen, UFOer Opphavsmann til Gorbatsjovs Glasnost-Perestrojka-politikk.....	10
1964, Holloman UFO-avtalen med den amerikanske Eisenhower-administrasjonen.....	10
UFO-hjelp til mennesker, UFO-kontakt med offentligheten.....	16
- 1976, UFO-hjelp til menneskeheten - kjempegrønnsaker fra Mexico.....	16
- 1985, UFO-hjelp til hungersnød i Etiopia.....	18
- 1977, UFO-eksperimenter med radio- og fjernsynsmeldinger.....	18
UFO-kontaktrapporter, kort utdrag.....	19
1959, Brasil/Piata, Helio Aguiar, Advarsel mot kjernefysiske prøvesprengninger.....	19
1946-1965, USA/Kalifornia, George Adamski , Hjelp for menneskeheten.....	19
1950-1954, USA/New Mexico, Dr. Daniel Fry , lemurianernes arvinger.....	22
1952, USA/Kalifornia, Orfeo Angelucci , Lysinnsettelse.....	24
1952, USA, George Hunt Williamson , Telegrafkontakt med romvesener.....	26
1954, USA, Dick Miller, Radiokontakt med romvesener.....	27
1952-1978, USA/Kalifornia, George Van Tassel , the sage of Giant Rock (vismannen fra Giant Rock).....	31
1930-1981, USA, Howard Menger , Samarbeid med romvesener.....	35
1953 - 1966, USA/New Mexico, Paul Villa , Fotosession med Coma Berenice.....	39
1953-1957, USA, Mel Noel , Special School Earth.....	41
1954-1960, USA, Carl Anderson , Budskap til menneskeheten.....	44
1953-1960, USA, Reinhold Schmidt , Kjernefysisk ulykke i Sovjetunionen.....	48
1966-1967, USA, Fred Steckling , Det bor romvesener blant oss.....	50
1959, USA, Dr. Frank Stranges , den fremmede i Pentagon.....	52
1948-1990, Tyskland, Hans P. Klotzbach , UFO som livredder.....	53
1949, BRD/Mannheim, Horst Raps , Advarsel om atomkrig.....	55
1962, DDR/Stendal, Norbert Haase , bortført av UFO.....	56
1978, FRG, Neuötting/Burghausen, Adele Holzer , bøyde nøkler.....	57
1981, USA, Malibu/California, Nina Hagen, Rocklady og UFO.....	58
1952-1978, Brasil, Dino Kraspedon , Advarsel om hydrogenbombe.....	59
1956, Brasil, Prof. Guimaraes , Advarsel til vitenskapen.....	61
1970-1981, Paulo Fernandes , ASHTARs budskap til menneskeheten.....	62
1953-1977, Mexico, Salvador Villanueva Medina , Help-Call of the Earth (Jordens rop).....	63
1965-1977, Mexico, Enrique Mercado Orue , merkelig fremmed.....	64
1972-1984, Mexico, Prof. R. N. Hernandez , Andromedas vitenskap.....	67
1954-1990, Sør-Afrika, Elizabeth Klarer , Rendezvous med tvillingsjelen Akon.....	71
1960-1990, Sør-Afrika, Edwin George, Radiokontakt med andre univers.....	74
1974-1990, Sør-Afrika, James Forbes , sønn av Andromeda.....	77
1954, Storbritannia, Cedric Allingham , UFO-landing i Skottland.....	83
1954-1957, Spania, Alberto Sanmartin , Hyroglyfstein som gave.....	84
1965-1990-i dag, Umno-affæren , Puslespill for vitenskapen.....	86
1954-1975, Østerrike, Joseph Wanderka, Politikk i UFO.....	89

1961-1990, Sør-Amerika, Enrique Rincon , Plan for Jorden.....	90
1952-1978, Italia, Eugenio Siragusa , Opplysningstiden på Sicilia.....	96
1967, Nederland, Stefan Denaerde, Kollisjon med UFO.....	103
1964 - 1967, India/Peru, Ludwig Pallmann , Kreftplaneten Jorden.....	106
1974 - 1975, Peru, Charles Silva , motorsykkelsmugling.....	108
1971 - 1990, USA, Dr. Fred Bell , Pyramideteknikk fra Pleiadene.....	110
1974 - 1990, Canada, Oscar Magocsi , Kontakt med en annen dimensjon.....	114
1979 - 1983, Frankrike, Paris, Eksperiment i Cergy-Pontoise.....	119
1976 - 1990, Japan, Shoichi Harukawa , Mind-control of a UFO (tankekontroll av en UFO)	121
1952-1974, Uri Geller, Sinaikrigen, Krisehåndtering.....	124
1974-1975, Phyllis Schlemmer, Tredje verdenskrig - krisehåndtering.....	128
Frankrike, Appel-Guerry ; Gruppe Galacteus, den tidløse reisen.....	133
1974 - 1989, Lima, Sixto Paz , Mission Rama, SOS til menneskeheten.....	135
1983-1988, Spania, Licerio Moreno , Adonai Group.....	139
1975-1979, Tenerife, Operasjon 23 - Gruppen går inn i romskipet.....	140
1983, Sovjetunionen/Lettland , Gruppebilde med UFO.....	142
UFOer - begynnelsen på åpne kontakter.....	143
1989-1990, Sovjetunionen, begynnelsen på åpne UFO-kontakter.....	143
1980, Sovjetunionen, UFOer over Moskva.....	143
1980, Russland før innføringen av GORBATTSJOVs glasnost-politikk.....	144
1981, SALYUT-6, møte i verdensrommet.....	144
1981, Sovjetunionen, UFOer over Moskva igjen.....	146
1982-1983, Sovjetunionen, ytterligere UFO-observasjoner i Sovjetunionen.....	147
1989, Sovjetunionen, offisiell TASS-rapport - UFO-landing i byen Voronezh.....	148
UFOer - den åpne kontakten.....	153
1989, Sovjetunionen/Georgia, Tblissi.....	153
1989 - i dag, historien om hendelsene i Tblissi og Nalsjik.....	153
1989, Sovjetunionen/Georgia, Tblissi Helbredelse av en tysk kreftpasient	155
1990, Sovjetunionen/Georgia, Tblissi - Kontakt med et annet univers.....	157
USA 1976, William Rutledge , Hemmelig Apollo-opppdrag til månen?.....	157
Kosttilskudd 2023.....	160
1958, Brasil, Artur Berlet, Besøk på planeten Acart.....	160
1950-1979 Italia, massekontakt "Vennskapssaken".....	164
1968, Spania, Franciso Donis Ortiz, Franciso Donis Ortiz, møte med en UFO, livet på Urln	166
1981, Italia, Maurizio Cavallo, kontakter. Bortføring og mange bilder.....	170
1987, Canada, Michel Desmarquet, Thiaououba-proftetien.....	171
1994, Ruwa (Sør-Afrika), lander i nærheten av skolen.....	175
1989 New Zealand, Alec Newald, CoEvolution, vår tilbakevending til jorden.....	176
Klassifiseringshjelp - STO- og STS-arter.....	190
Liste over ytterligere kontaktsaker.....	192
Alfabetisk liste over saker i dette dokumentet.....	193

UFO-kontakter med regjeringer, Holloman UFO-kontrakt med amerikanske myndigheter

1952, UFO-melding til USAs president Hary S. Truman - første kontakt opprettet

1952, 18. juli. George von Tassel mottar en telepatisk meddelelse fra "Space Fleet Commander ASHTAR" med en klar advarsel mot fortsatte atombombetester og bruk av hydrogenbomben. Han får beskjed om å overbringe denne meldingen til USAs president Harry S. TRUMAN.

1952, 19. juli. Lørdag kveld rundt kl. 23.40 dukker UFOer opp i massevis over hovedstaden Washington, som for å bevise noe. Da de fleste innbyggerne våkner, er UFO-ene allerede forsvunnet, men et visst hysteri brer seg, og "Spøkelsesdemonstrasjonen over Washington D.C." skaper nasjonale overskrifter.

1952, 24. juli. I stedet for å gripe muligheten, erklærer USAs president Hary S. TRUMAN og hans stabssjef Omar N. BRADLEY offisielt krig mot UFOer. "Etter ordre fra presidenten gir forsvarsdepartementet ordre om å skyte ned UFOer som nekter å lande etter å ha fått ordre om det".

1952, 26. juli. Journalistene rekker knapt å diskutere denne spektakulære ordren før en ny UFO-demonstrasjon finner sted over Washington ved 21-tiden på lørdagen. Neste morgen handler alle overskriftene igjen om UFOer, og dessuten hagler det med protesttelegrammer mot TRUMANS avskjedsordre, med Albert EINSTEIN som den mest prominente avsenderen.

1952, 29. juli. Det er på grensen til massepanikk når general SAMFORD, sjef for US Air Force's Air Technical Intelligence Centre (ATIC), holder den største pressekonferansen siden slutten av 2. verdenskrig. Han må tenke lenge og grundig over hva han skal si. Kaptein RUPPELT skriver i sin bok "The Report on UFOs": "General SAMFORD satt bak valnøttpulten sin i rom 3A138 og kjempet med samvittigheten - skulle han fortelle offentligheten sannheten? - Nei, amerikanerne ville få panikk. Det eneste alternativet var å bagatellisere UFOene. Så SAMFORD forsøker å fortelle hundrevis av journalister at UFOene over Washington ikke var noe annet enn radarforstyrrelser forårsaket av en temperaturinversjon. Han ignorerer både de visuelle observasjonene og radarekspertenes uttalelse om at inversjonen ikke var over én grad noen av nettene, altfor lav til å forårsake radarforstyrrelser.

1954, UFO-tilbud til USAs president Dwight D. Eisenhower.

Edwards / Muroc - flybasen ligger nordøst for Los Angeles i California. Det hadde vært gjentatte UFO-observasjoner der.

1954, februar. Radiokommentator Frank EDWARDS rapporterer om en UFO-observasjonsbølge over Edwards Air Force Base.

1954, mars. EDWARDS forteller at han fra en konfidensiell kilde har fått vite om en UFO-landing på en militærbase i California.

1954, 20. februar. USAs president Eisenhower forsvinner fra verdensoffentlighetens søkelys i noen timer uten å ta med seg livvaktene sine. Offisielt er han kommet til California for å spille golf. Han bor på ranchen til en av vennene sine, Paul Roy HELMS, selv om han nettopp har kommet tilbake fra en lang jakttur i Georgia for fem dager siden. Ranchen ligger i nærheten av Palm Springs, ikke langt fra Muroc. Utover kvelden spredte det seg uro blant de tilstedeværende journalistene. Det spekuleres i om det har skjedd noe alvorlig med presidenten, mens det fra offisielt hold meldes at alt er i orden. Da en konfidensiell kilde lekker at presidenten faktisk ikke er på ranchen, og pressesekretær James HAGGERTY blir tilkalt midt under en grillfest for å komme med en uttalelse, ryker noen sikringer.

I presserommet på Mirador Hotel oppstår det TIMES senere kaller en **"demonstrasjon av journalistisk massehysteri"**. UNITED PRESS melder at Eisenhower tilsynelatende er alvorlig syk. ASSOCIATED PRESS stikker sine kolleger med nyheten om at presidenten er død. De må dementere da HAGGERTY med dårlig humør, men høytidelig, forteller at Eisenhower hadde bitt ut en tannkrone på et kyllingbein, og at verten hadde tatt ham med til nærmeste tannlege, Dr. F. A. PURCELL. Pressen er fornøyd, ingen spør hvorfor dette tannlegebesøket tilsynelatende tok en hel dag og **hvorfor han derfor måtte forsvinne "i natt og tåke" uten livvakt**. PURCELLs kone nekter senere å kommentere dette under et intervju med UFO-forskeren William Moore. Hun nekter også på det sterkeste å bli sitert i forbindelse med tannlegeaffæren og at hun hadde bekreftet at mannen hennes hadde behandlet presidenten - en ganske merkelig oppførsel for kona til en provinstandlege som egentlig burde være stolt av å ha "behandlet presidenten".

1954, 16. april. Metafysikeren Meade LAYNE fra San Diego i California mottar et brev fra sin venn Gerald LIGHT fra det mektige amerikanske medieselskapet CBS. Det LIGHT beskriver i brevet, får faktisk "kyllinglår-affæren" til å fremstå som en politisk dekkmanøver:

Kjære venn!

Jeg har nettopp kommet tilbake fra Muroc. Denne beretningen er sann - knusende sann! Jeg reiste sammen med Franklin ALLEN fra Hearst Press, Edwin NOURSE fra Brookings Institute (Trumans økonomiske rådgiver) og biskop McINTYRE fra Los Angeles. (Disse navnene skal holdes konfidensielle inntil videre, takk!).

Da vi fikk lov til å gå inn i det avspærrede området (etter å ha blitt kontrollert i omtrent seks timer og spurt om hver minste detalj, hver eneste hendelse, hvert eneste aspekt av våre private og offentlige liv), fikk jeg en klar følelse av at verdens undergang var kommet, på en fantastisk og realistisk måte. For jeg har aldri sett så mange mennesker i en slik tilstand av fullstendig kollaps og forvirring. Det virker som om de har innsett at deres egen verden faktisk har opphørt å eksistere med en slik endelighet at det trosser enhver beskrivelse.

Realiteten av flyvende legemer fra "en annen dimensjon" har en gang for alle forsvunnet fra spekulasjonens verden og har smertelig kommet inn i bevisstheten til enhver ansvarlig vitenskapelig og politisk gruppe. I løpet av mitt todagers opphold så jeg fem forskjellige typer flyvende legemer som ble studert av våre flyvåpeneksperter,

takket være tillatelse og hjelp fra de utenomjordiske! Jeg finner rett og slett ikke ord for å beskrive reaksjonen min. Men det har endelig skjedd. Det er et historisk faktum.

Som du kanskje allerede vet, besøkte president Eisenhower Muroc i all hemmelighet en natt under en ferie i Palm Springs nylig. Og jeg er overbevist om at hvis denne håpløse situasjonen fortsetter mye lenger, vil han sette seg over den forferdelige konflikten mellom de ulike "myndighetene" og tale direkte til folket via radio og TV. Så vidt jeg har fått vite, er en offisiell uttalelse under utarbeidelse, og den skal offentliggjøres i midten av mai.

Jeg overlater til din utmerkede slutningsevne å gi deg et riktig bilde av det mentale og følelsesmessige infernoet som nå hersker i hodene til hundrevis av våre vitenskapelige "autoriteter" og alle de vise mennene innen de ulike disiplinene i vår tids fysikk. I noen tilfeller kunne jeg ikke undertrykke en bølge av medlidenhet som oversvømmet mitt innerste vesen da jeg så de ellers så briljante mentale kjempene kjempe i patetisk forvirring etter en rasjonell forklaring som ville gjøre det mulig for dem å beholde sine velkjente teorier og begreper. Og jeg takker skjebnen for at den sendte meg inn i det metafysiske krattet for så lenge siden og tvang meg til å finne min egen vei ut av det. Det er virkelig ingen fornøyelse å se slike åndelige storheter krympe seg for helt uforståelige sider ved "vitenskapen".

Jeg hadde helt glemt hvor vant jeg var blitt til ting som dematerialisering av "faste" objekter. At et eterisk eller åndelig legeme kommer og går, har jeg allerede blitt så vant til i løpet av disse årene at jeg ikke engang hadde tenkt på at en slik manifestasjon kunne forstyrre den mentale likevekten hos en person som ikke er så forberedt. Jeg kommer aldri til å glemme disse førtiåtte timene i Muroc! G.L.

Faktisk bekreftes LIGHTs versjon av hendelsene den 20. februar 1954 av flere uavhengige kilder:

Sommeren 1954. Den britiske UFO-forskeren Desmond LESLIE kommer i løpet av sine undersøkelser i kontakt med en offiser i luftforsvaret som bekrefter at "president Eisenhower var på Muroc under sin ferie i Palm Springs for å se på landede romvesener". En "tallerken", en 35 meter bred rakett som hadde landet på en rullebane i Muroc, ble holdt skjult i hangar 27 under streng bevoktning. Menn som kom tilbake fra permisjon, ble plutselig ikke sluppet inn på basen, men ble beordret til å "forsvinne". Noen av dem fikk sine personlige eiendeler brakt til porten uten å få lov til å komme inn på basen. Folk som tilfeldigvis befant seg midlertidig på Muroc på dette tidspunktet, fikk ikke lov til å forlate basen under noen omstendigheter".

I 1954 får forfatteren Frank SCULLY, som hadde kjøpt en tømmerhytte ovenfor Edwards det året, vite av en av snekkerne som jobber for ham, og som er sivilt ansatt i Edwards, at presidenten faktisk besøkte Edwards AFB "for noen måneder siden", og at han "lurte på" hvorfor det ikke sto noe om det i avisene dagen etter.

1982, slutten av året. Et medlem av det britiske overhuset, jarlen av CLANCARTY, offentliggjør en "konfidensiell rapport fra en pensjonert tidligere amerikansk topptestpilot" som han har mottatt. "Piloten", sier CLANCARTY, "var en av seks personer som var til stede under Eisenhowers møte med romvesenene". Han ble hentet inn som teknisk rådgiver på grunn av sin karakter og sine evner som testpilot. I rapporten hans står det:

Fem forskjellige romskip landet på basen. Tre var tallerkenformede, to sigarformede. Eisenhower, som på det tidspunktet befant seg i Palm Springs, ble tilsynelatende tilkalt av

militære tjenestemenn. Mens Eisenhower og den lille gruppen hans så på, gikk de utenomjordiske ut og nærmet seg dem. Romvesenene lignet veldig på mennesker. De var omtrent like store, bygget som et gjennomsnittsmenneske og kunne puste luft uten hjelm.

Romvesenene snakket engelsk og fortalte Eisenhower at de ønsket å starte et utdanningsprogram for jordens befolkning for å informere dem om deres tilstedeværelse. Eisenhower sa til dem at han ikke trodde verden var klar for det, og at han var redd for at en kunngjøring ville skape panikk. Romvesenene så ut til å forstå, og forklarte at de ville fortsette å ha isolert kontakt med ensomme mennesker helt til jordboerne var vant til dem. Eisenhower forklarte at han syntes dette var riktig så lenge de ikke skapte panikk og forvirring. '

Deretter demonstrerte de fremmede sine imponerende tekniske evner for den lamme presidenten og fulget hans. **De viste presidenten romskipet sitt og demonstrerte til og med evnen til å gjøre seg usynlige. Dette var svært ubehagelig for presidenten, for ingen av oss kunne se dem, selv om vi visste at de var der. Så gikk de fremmede inn i romskipene sine og tok av. Vi hadde alle avgitt taushetsløfte.**

Lord CLANCARTY: "Piloten snakket aldri om det til noen, men nå er alle som var der døde, bortsett fra ham selv.

Den franske forfatteren Robert CHARROUX siterer beretningen til en ung løytnant som hevder å ha vært vitne til president Eisenhowers kontakt med romvesenene. Etter en reporters iherdige insistering skal han ha sagt: **"De to mennene som kom ut av UFO-en snakket engelsk og forklarte at de kom fra en planet ved siden av kjempestjernen BETEIGEUSE. Livsbetingelsene på denne planeten skulle være de samme som på jorden".**

Midt på 1950-tallet. En sersjant forteller UFO-eksperten Gabriel GREEN i Los Angeles om skipenes landing i slutten av januar 1954: "Jeg var på skyteøvelse under kommando av en general. Vi skjøt med skarp ammunisjon da fem UFOer plutselig fløy rett over oss. Generalen beordret alle batteriene til å åpne ild mot dem umiddelbart. Det gjorde vi, men granatene våre hadde ingen effekt. Deretter sluttet vi å skyte og så UFO-ene lande ved siden av en av de store hangarene.

1978, 10. april. Den amerikanske astronauten Gordon COOPER bekrefter på "MERV GRIFFIN SHOW", USAs mest populære talkshow, "historien om at et romskip har landet i USA. Det var mennesker der, regjeringen vår har sett metallet og vet hvordan disse vesenene ser ut". COOPER selv bekreftet senere i et intervju med den amerikanske forfatteren Timothy GREEN-BECKLEY at han i løpet av sin tjenestetid fikk se en film som viste en UFO-landing på en californisk flybase tidlig på 1950-tallet.

1976, 1. mars. Paul SOLOMON, tidligere medlem av flyvåpenet, avslører flere detaljer om kontakten med Eisenhower: "En dag inntraff en hendelse som fikk alle offiserene, inkludert sjefen, til å skynde seg til observasjonstårnet. Derfra observerte sjefen en skive med en diameter på 60-100 meter som svedde rett over rullebanen. Det merkelige objektet ble observert i timevis, bokstavelig talt helt til hver eneste mann på basen visste om det. Alle permisjoner ble inndratt. Alle måtte bli på lugarene sine. Ingen ble informert om hva som foregikk. Alle var selvfølgelig vettskremte, for alle visste at tingen der ute hadde fløyet rundt over rullebanen i timevis, fra side til side, opp og ned, med manøvrer som ikke kunne forbindes med konvensjonelle flyvende objekter. Det der ute trosset rett og slett alle fysikkens regler.

Til slutt ble vi alle kalt sammen og beordret til å gå tilbake til arbeidsstasjonene våre for å gjøre alt klart for president Eisenhower, som hadde ankommet basen i mellomtiden. Da ble det virkelig mystisk, for ryktet spredte seg om at de innsatte hadde spurt etter Eisenhower og at han til og med skulle gå om bord. Selvsagt fikk vi alle nøyaktige instruksjoner. I et stort rom fikk vi klar beskjed om hva vi hadde lov til å si og hva vi ikke hadde lov til å si. Det vi ikke fikk lov til å si da, vil jeg fortelle dere i dag. Vi fikk selvfølgelig aldri vite om det vi offisielt ble fortalt, faktisk hadde skjedd. Det eneste vi visste med sikkerhet, var at Eisenhower ikke var ventet på forhånd. Så skjedde det med UFO-en, og plutselig var Eisenhower der. Etter at presidenten forlot basen igjen, kom det stadig nye instruksjoner. De var nok fortsatt usikre på hva de skulle kunngjøre og hva de ikke skulle kunngjøre.

Fra en offiser som var til stede da Eisenhower gikk om bord i UFOen, fikk SOLOMON vite om innholdet i presidentens samtaler med romvesenene: **"Det viktigste var at vi måtte vite og lære å betrakte oss selv som borgere av en planetarisk familie, og at vi måtte føle oss forpliktet til og begynne å oppføre oss som en del av en familie. Vi måtte umiddelbart gi opp tanken om at vi kunne gjøre som vi ville. Først når vi begynner å oppføre oss som borgere av et planetarisk system, kan vi forholde oss til dem. De er en del av den samme familien og bør behandles som sådan, og det er slik vi bør se på menneskene på jorden vår. Når vi først har lært oss å komme fredelig overens med andre nasjoner, kan vi etablere interplanetariske relasjoner."**

Den pensjonerte amerikanske oberstløytnanten Wendelle C. STEVENS intervjuet niesen til en amerikansk admiral som ble kontaktet av utenomjordiske tidlig på 1950-tallet. Niesen fortalte ham at hun en dag ble personlig invitert av Eisenhower og fortalte ham om sine kontakter med romvesener. Uansett hva hun sa, bekreftet Eisenhower at "de" hadde fortalt ham det samme da han møtte "dem". Admiralens niese spurte: **"Men hvis du allerede vet alt dette, hvorfor forteller du det ikke til offentligheten?"** - **"Min gode kvinne"**, svarte Eisenhower, **"en president styrer ikke alene. Mine rådgivere er av den oppfatning at en slik kunngjøring ville kaste landet vårt ut i kaos"**.

1989, 23. mai. De myndighetene som LIGHT nevner, var mektige nok til å holde møtet på Muroc hemmelig og avvise romvesenenes tilbud om hjelp. Hvordan dette skjedde, forklarer den tidligere etterretningsoffiseren Milton William Cooper i artikkelen "The Secret Government":

"I løpet av denne tidsperioden (1954) kontaktet en rase av menneskelignende romvesener den amerikanske regjeringen. Denne gruppen romvesener ... tilbød seg å hjelpe oss i vår åndelige utvikling. De krevde, og det var deres viktigste betingelse, at vi demonterte og ødela atomvåpnene våre. De var ikke villige til å gi oss teknologien sin fordi vi åndelig sett ikke engang ville være i stand til å være ansvarlige med den teknologien vi har. De mente at vi bare ville bruke all ny teknologi til å ødelegge hverandre. Denne rasen erklærte at vi var på vei mot selvdestruksjon og måtte slutte å drepe hverandre, forurense jorden, utnytte jordens naturressurser og lære oss å leve i harmoni med skaperverket.

På den annen side var folk svært skeptiske, særlig når det gjaldt hovedkravet om atomnedrustning. De trodde ikke at nedrustning kunne være i USAs interesse og fryktet å stå forsvarsløse overfor de fremmede - tilbudet ble avvist.

1987-1989, Sovjetunionen, UFOer Opphavsmann til Gorbatsjovs Glasnost-Perestrojka-politikk

1987-1989 Det spekuleres i om ikke hendelsene i Sovjetunionen siden sommeren 1989, kombinert med president Mikhail GORBATSJEVs radikale politikk for nedrustning og demokratisk omforming av landet, er tegn på offisielle kontakter mellom Sovjetunionen og utenomjordiske. La oss tenke på hva som ville ha skjedd hvis USAs president EISENHOWER hadde akseptert tilbudet fra romvesenene i 1954. Var det ikke GORBATSJEV som steg for steg oppfylte betingelsene den gang? Og profeterte ikke den amerikanske "sovende profeten" Edgar Cayce allerede på 40-tallet: "Fra Russland kommer en dag verdens håp..."?

1987, mai. Ryktene sier at møtet mellom Michael GORBATSHOV og de utenomjordiske fant sted på Baikonur Space Airport. Har russerne spilt "utenomjordisk-kortet" siden den gang?

1989, midten av november. En tre dager lang fagkonferanse med ledende sovjetiske forskere og politikere finner sted i Moskva om landets fremtid og den videre utviklingen av perestrojka, omstillingen. På den påfølgende pressekonferansen erklærer den sovjetiske viseministerpresidenten ALBAKIN at ingen i Sovjetunionen ønsker å svelge den bitre medisinen med prisøkninger, hardere arbeid og midlertidig arbeidsledighet i årene som kommer, men at reformen nå må intensiveres og drives enda mer radikalt fremover. ALBAKIN sa i denne sammenheng: "Alle venter på et mirakel. Folk regner med at UFO-gutta skal komme ned fra himmelen og ordne opp i alt ...".

Noe som ikke engang står i motsetning til LENIN. I denne sammenhengen beskriver H. G. WELLS en samtale han hadde med Sovjetunionens grunnlegger om sin bok "Tidsmaskinen". "Jeg forklarte Lenin at utviklingen av menneskelig teknologi en dag kunne endre verdenssituasjonen fullstendig. Selv Marx' idé kunne bli meningsløs i en slik forandret verden. LENIN så på meg og sa: "Du har rett. Det innså jeg da jeg leste boken din 'Tidsmaskinen'. Alle menneskelige ideer er på vår planets skala. De er basert på antagelsen om at det tekniske potensialet, selv om det vil utvikle seg, aldri vil overskride den jordiske grensen. Skulle vi imidlertid lykkes med interplanetarisk kommunikasjon, må alle våre filosofiske, moralske og sosiale oppfatninger revideres. I så fall ville det tekniske potensialet være ubegrenset, noe som ville bety at vold ville miste sin rolle som middel og metode for fremskritt".

Med andre ord vil kommunikasjon med andre, ikke-jordiske sivilisasjoner automatisk føre til et paradigmeskifte og innlede en ny tidsalder, en fredens tidsalder. Det logiske neste steget i vår evolusjon ville være at vi ble akseptert som en del av det kosmiske fellesskapet.

1964, Holloman UFO-avtalen med den amerikanske Eisenhower-administrasjonen

1964, 25. april. Sted Holloman Air Force Base, New Mexico/USA. Robert EMENEGGER, en kjent amerikansk dokumentarfilmskaper, har allerede laget flere dokumentar- og propagandafilmer for det amerikanske forsvarsdepartementet, spesielt for flyvåpenet, da han i 1972 blir presentert for et prosjekt fra en statlig etat, en dokumentarfilm om UFOer. Han takker ja, blir invitert til Norton Air Force Base og snakker med Paul SHARTLE, leder for den audiovisuelle avdelingen ved Norton AFB, i nærvær av en offiser fra Air Force Intelligence AFOSI. Det SHARTLE tilbyr ham, tar pusten fra ham. Han kan få 200 meter fargefilmopptak

tatt av flyvåpenet da tre UFOer landet på Holloman Air Force Base i New Mexico, og mannskapet møtte og kommuniserte med basens sjef, oberstløytnant Emmanuel F. BONVICIN og to offiserer.

EMENEGGER er villig til å godta alle betingelser for å få tak i dette materialet, til og med oberst COLEMAN fra flyvåpenet bekrefter filmens eksistens overfor ham. Han reiser til Washington flere ganger for å presentere manuset sitt. I mellomtiden filmer hans medprodusent SANDLER i Holloman. Der får de se bygning 383 og 1382 i enden av "Mars Avenue", der "Encounter of the Third Kind" skal ha funnet sted. EMENEGGER må avlegge en sikkerhetsed. Men i siste liten trekker Pentagon tilbake utgivelsen av filmen, noe man antar skyldes MIG-25-affæren og Watergate. EMMENEGGER blir rådet til å spille opp scenariet på nytt i stedet for originalfilmen og presentere det som "noe som kan skje i fremtiden eller kanskje allerede har skjedd". EMENEGGER følger rådet, filmen blir vist på TV under tittelen "UFOs - Past, Presence and Future", og en oppdatert versjon "UFOs - It has Begun" slippes på videomarkedet. EMENEGGER siterer scenariet i sin bok med samme navn:

Tårnmannskapet oppdager tre uidentifiserte flygende objekter på radaren. De prøver å få kontakt via radio, men uten hell. De sender opp avskjæringsfly, som får ordre "ovenfra" om bare å eskortere UFO-ene. Tilfeldigvis er et filmteam fra basen på rutineoppdrag i et helikopter over basen og filmer UFOene som nærmer seg Holloman. Ett av objektene begynner å synke, mens de to andre blir hengende i luften over basen. Et annet kamerateam, som egentlig skulle filme en missiltest, blir tilkalt og filmer det utrolige. Det nedstigende objektet forblir svevende bare tre meter over bakken. Så glir tre landingsbein sakte ut av skroget. Basesjefen, to offiserer fra flyvåpenet og to forskere fra flyvåpenet kommer inn i feltet. En skyvedør åpnes på skroget. Ut klatrer først en, så en annen, så en tredje, menneskelignende vesener i trange romdrakter. De er ca. 1,60 meter høye, huden er blågrå, øynene står langt fra hverandre, som hos orientalerne. De har en utstående, krokete nese og bærer hodeplagg. Kommandanten og de to forskerne går frem for å hilse på de fremmede. De fører dem inn i en bygning med nummer 383, i enden av "Mars Street". De militære er målløse ...

Selv om dette høres ut som science fiction, har eksistensen av Holloman-filmene blitt offisielt bekreftet av Paul SHARTLE, leder for den audiovisuelle avdelingen ved Norton AFB.

1988, 14. oktober. Den nasjonale TV-stasjonen CBS sender TV-spesialen "UFO-cover-up: live", der SHARTLE, som selv har sett filmen, uttaler seg:

"Det var tre UFO-er på himmelen. Den ene, den midterste, svaiet og kom ned. Den svevde over oss og strakte ut en trebeint landingsramme. En skyvedør åpnet seg, og tre vesener kom ut. De var omtrent på størrelse med mennesker. De hadde en merkelig, gråaktig hudfarge og utstående neser. De hadde tettsittende drakter og tynne hodeplagg som så ut til å være kommunikasjonsutstyr. I hendene holdt de et oversettelsesapparat. Sjefen for Holloman og annet personell fra flyvåpenet hilste på dem.

1983. Filmskaperen Linda Moulton HOWE gjør et lignende forsøk på å presentere Holloman-filmen for publikum. I sin prisbelønte film "A Strange Harvest", som ble vist på riksdekkende TV i 1980, hadde hun tilsynelatende kommet svært nær sannheten om de mystiske kveglemlestelsene som har forekommet siden slutten av 1960-tallet, spesielt i Midtvesten i USA. Ofte ble det observert gåtefulle lys i beiteområder der kveg eller hester senere ble funnet med tungen eller kjønnsorganene sirlig avkuttet eller skåret ut, som med en skarp skalpell eller laserstråle. I de fleste tilfellene ble kveget også funnet fullstendig tappet for blod. UFO-forskere spekulerte i om romvesener utførte genetiske eksperimenter her.

1983 Linda får i oppdrag å lage en dokumentarfilm som ikke bare handler om lemlestelse av kveg, men også om fenomenet utenomjordiske besøkende. Som en del av researchen spør Linda Richard DOTY, spesialagent for etterretningstjenesten i flyvåpenet AFOSI, om han kjenner til landingen på Holloman. DOTY svarer bekreftende: "Landingen på Holloman fant sted 25. april 1964". Bare én dag tidligere hadde det også funnet sted en klassisk UFO-landing i Socorro i New Mexico, like i nærheten av Holloman. Det amerikanske flyvåpenet undersøkte senere hendelsen og bekreftet at UFO-en etterlot seg avtrykk i bakken. Datoen bekreftes også av et topphemmelig regjeringsdokument som ble lekket til den amerikanske UFO-forskeren William L. MOORE. Her står det ordrett: "Den 25. april 1964 møtte en etterretningsoffiser fra det amerikanske flyvåpenet to utenomjordiske på et forberedt sted i New Mexicos ørken. Kontakten varte i omtrent to timer. Luftvåpenoffiseren klarte å utveksle grunnleggende informasjon med romvesenene. På et tidspunkt fører DOTY Linda inn på kontoret sitt på Kirtland Air Force Base og stikker henne en bunke mapper i hånden med ordene "Mine overordnede har bedt meg vise deg dette". På den ene mappen står det "Briefingrapport til USAs president". I den andre står det

"Siden 1946 har flere UFOer krasjet på amerikansk territorium, blant annet i Roswell/New Mexico og Kingman/Arizona. Om bord i romskipene, som ble berget av det amerikanske flyvåpenet, fant man kroppene til mannskapene, små kroppar, grå hudfarge, store hoder, lange armer, bare 4 fingre, med svømmehud mellom.

I 1947 og 1949 krasjet to romvesener i nærheten av Roswell i New Mexico, og i den andre krasjen overlevde et romvesen. Det ble brakt til Los Alamos National Laboratory nord for Albuquerque i New Mexico, på den tiden det amerikanske forsvarets best sikrede anlegg. I 1944-45 holdt Manhattan-prosjektet for utvikling av atombomben til her. Vesenet beskrives som en reptiloid humanoide med insektaktige trekk, en hybrid av menneske, reptil og insekt. Vesenet fikk navnet "EBE" (Extraterrestrial Biological Entity) og ble værende i Los Alamos til det døde "av ukjent årsak" 18. juni 1952.

Rapporten siterer noen funn fra telepatiske kommunikasjon med "EBE". Romvesenene har besøkt jorden i 25 000 år. De kommer fra et dobbeltstjernesystem. De har underjordiske baser i forskjellige land på jorden. Papirene nevner en annen gruppe romvesener kalt "Big Ones" eller "Blondes" som den amerikanske regjeringen av ukjente grunner har nektet å samarbeide med. (Det var den president Eisenhower møtte i 1954, og hvis velmente tilbud han avviste)".

DOTY legger til: "I likhet med Pueblo-indianerne bygger 'EBEanerne' boligene sine i stein, og planeten deres er en ørkenplanet der solen står i fare for å dø. Da "EBE" døde, gråt obersten som passet på ham. Han elsket ham som et barn, det var som i Spielbergs film "E.T." De forsøkte alt for å komme i kontakt med folket på "EBE", uten å lykkes. Obersten sa om "EBE" at han var som et barn med en hjerne som tusen mann. Han lærte meg at det finnes reinkarnasjon. Sjelen vår lever videre, det er universets lov. Etter "EBEs" død fortsatte myndighetene å forsøke å kontakte "EBEans", og lyktes til slutt i 1959. Romvesenene tilbød den amerikanske regjeringen teknologi i bytte mot landområder og muligheten til å utføre genetiske eksperimenter på husdyr".

DOTY lover Linda filmopptak fra noen av regjeringens prosjekter, blant annet fra "EBE" og flere hundre meter film fra Holloman-landing. Han forklarer: "Landingen ble filmet med fem kameraer. Tre UFOer dukket opp, én landet, to ble i luften for å beskytte seg. Obersten som hadde ansvaret for "EBE", var en del av velkomsteamet. Ett romvesen ble igjen på jorden i bytte mot en offiser fra flyvåpenet som besøkte "EBEanernes" planet. Overleveringen av filmene skjer imidlertid ikke "av politiske årsaker". Noen av dokumentene som DOTY viste Linda Howe, ble også lekket til den amerikanske UFO-forskeren William MOORE samme år. MOORE, som er overbevist av dette materialet, planlegger en dokumentarfilm. Med forvrengt

stemme og skyggelagt ansikt intervjuer han tjenestemannen med kodenavnet FALCON som lekket materialet til ham, og en annen tjenestemann med kodenavnet CONDOR.

1988, 14. oktober, blir dette intervjuet en del av det oppsiktsvekkende TV-programmet "UFO cover-up: live", som denne dagen sendes over hele landet i USA og samtidig i Sovjetunionen. I programmet forklarer FALCON:

Det finnes en bok i MAJESTIC-12-miljøet som kalles "Bibelen" i innsidekretser. Den inneholder, i historisk rekkefølge, alt vi har fått vite fra romvesenene siden Truman-tiden når det gjelder teknologiske data, romvesenlegemenes medisinske historie, de vi fant i ørkenen, resultatene av obduksjonene av dem og informasjonen vi fikk fra romvesenene om deres sosiale struktur og kunnskap om universet.

1988: For øyeblikket er et romvesen her som gjest hos den amerikanske regjeringen, og det holdes skjult for offentligheten. Det finnes en "gul bok" som ble skrevet av det første romvesenet som besøkte oss på 1950-tallet. Den inneholder mye informasjon om romvesenenes hjemplanet, deres solsystem, deres to hjemsoler, deres sosiale struktur og deres liv blant jordboerne. Men det som har fascinert meg mest i møtet med romvesenene, er en åttekantet krystall som, når romvesenene holder den i hånden, viser bilder av romvesenets hjemplanet og jordens fortid.

Romvesenene kommer fra stjernegruppen Zeta Reticuli. Siden 1949 og frem til i dag har tre romvesener vært gjester hos den amerikanske regjeringen. Det første romvesenet ble oppdaget i ørkenen i New Mexico etter at romskipet hans krasjet. Vi ga romvesenet navnet EBE. Han bodde hos oss frem til 1952, og av ham lærte vi mye om romvesenene, kulturen deres og romskipene deres. Det andre romvesenet kom som en del av et utvekslingsprogram (1964). Det tredje romvesenet kom også som en del av et utvekslingsprogram og har vært gjest hos den amerikanske regjeringen siden 1982".

CONDOR legger til: "Det er inngått en traktat med romvesenene. Innholdet er at USA holder romvesenenes eksistens hemmelig, og at romvesenene ikke blander seg inn i vårt samfunn. **De får land og rettigheter, USA får teknologi. Romvesenene har baser på amerikansk militært territorium, blant annet i New Mexico og på Nellis Air Force Base i Nevada,** nedenfor Groom Lake i Area 51, USAs best sikrede militære testområde. Disse basene er gigantiske underjordiske anlegg. Der har romvesenene ikke bare hjulpet amerikanerne med å utvikle våpenteknologi, men også gitt dem et av romskipene sine til studieformål".

Disse avsløringene vekker nasjonal oppsikt og oppmuntrer flere tidligere hemmelige agenter til endelig å avsløre hva myndighetene har holdt hemmelig så lenge. En av disse modige mennene er Milton William Cooper. Han avla ed på å opprettholde USAs grunnlov og ser det i dag som sin plikt å forsvare den. Da han så de hemmelige rapportene "Operation Majority" i 1972, var han sikker på at myndighetene kunne håndtere denne saken, men i dag tviler han på det. "Det som skjer, er i strid med grunnloven og lovene i ethvert sivilisert land. Som lojal amerikaner ville jeg aldri avslørt en militær hemmelighet eller brutt en lov. Men denne hemmeligheten i seg selv bryter alle lover. USAs regjering har forrådt og forrådt oss alle. Cooper skrev en seks sider lang anklage mot den amerikanske regjeringen, som han sendte til Kongressens petisjonskomité. Han sendte kopier til alle senatorer, ettersom han hadde fått vite av senator Barry Goldwater at Senatet ikke var klar over hva som foregikk. Han anklager den amerikanske regjeringen:

1 - Å ha inngått en hemmelig traktat med en fremmed nasjon i strid med grunnloven og uten et kongressvedtak. 2 - Å ha gitt denne fremmede nasjonen land og baser på USAs territorium. 3 - Å ha byttet menneskeliv, husdyr og landområder i denne traktaten mot fremmed teknologi, og dermed tilsidesatt regjeringens grunnlovsfestede beskyttelse av folket.

Cooper forklarte: "Denne utenomjordiske nasjonen er ansvarlig for kveglemlestelsene i Midtvesten i USA og for UFO-bortføringene av tusenvis av sivile siden begynnelsen av 1960-tallet. Disse bortføringene følger alltid det samme mønsteret. En person eller en gruppe mennesker på en enslig vei, på landsbygda eller om natten i byen observerer en UFO som ser ut til å nærme seg. De blir bevisstløse og befinner seg timer senere på samme eller et annet sted, forvirret og ofte med arr på kroppen. I ukene etterpå drømmer de alltid om at de har ligget på et operasjonsbord, omgitt av merkelige små vesener. De har mareritt om å få satt inn implantater med lange nåler eller bli kunstig befruktet. Mange søker psykiatrisk behandling for å bearbeide disse traumene. I hypnose og regresjoner husker de i detalj at de ble tatt om bord i en UFO og undersøkt der".

COOPERs anklage ble selvsagt ikke besvart, og det samme gjaldt kravet fra 88 % av "UFO cover-up"-seerne om en undersøkelseskomité for UFO-konspirasjonen. Men bevisene COOPER så før han kom med disse eksplosive påstandene, er tydelige nok. COOPER ble for eksempel beordret til å holde et foredrag om "Operation Majority" for den øverstkommanderende for Stillehavsflåten, admiral Bernard A. CLAREY. Til dette formålet ga sjefen ham blant annet mapper om Project Grudge / Blue Book, Special Reports No. 13, med følgende prosjekter og kodenavn:

FLERTALL	Kontroll av alle operasjoner som gjelder tilstedeværelsen av utenomjordiske.
MAJESTIC 12	Operation Majoritys hemmelige kontrollgruppe. Med hovedkvarter i Maryland, som kun er tilgjengelig med fly, kalles det "indre rådet" på 12 personer MJ 12.
MAJI	Prosjekt som vurderer all informasjon og desinformasjon om utenomjordiske. Slik informasjon er merket med koden MAJIC = MAJIC-kontrollert.
SIGMA	Prosjekt for å etablere kommunikasjon med utenomjordiske.
PLATO	Prosjekt om diplomatiske forbindelser med utlendinger. Dette prosjektet inngikk en traktat med utlendinger som regulerer følgende: Romvesenene forsyner USA med teknologi og blander seg ikke inn i vår historie. Den amerikanske regjeringen holder deres tilstedeværelse på jorden hemmelig, griper ikke inn i deres handlinger og lar dem studere mennesker og dyr i forskningsøyemed. De får land til basene sine og lover å gi MJ 12 en liste over bortførte personer.
VANNMANNEN	Prosjekt for å dokumentere utenomjordisk tilstedeværelse på jorden gjennom 25 000 år.
POUNCE	Prosjekt for å evaluere romskipskrasj og biologiske undersøkelser av de

	ombordværende.
LUNA	Kodenavn for romvesenbasen på månen som ble observert og filmet av APOLLO-astronautene. Der drives det gruvedrift, og romvesenenes store sigarformede moderskip er stasjonert der.
DELTA-STYRKENE	er enheter som er spesialtrenet for prosjekter med utenomjordiske.
RØDT LYS	Prosjekt som foretar testflyvninger med romskip som er funnet etter krasj eller levert av romvesener. Dette prosjektet pågår for tiden ved Area 51/Groom Lake i Nevada.
KRLL eller CRLL	var navnet på den andre "EBE" som oppholdt seg på jorden i 1964 som en del av et utvekslingsprogram etter Holloman-landingen og ble den utenomjordiske nasjonens ambassadør i USA.
GJESTER	Kodenavn for de til sammen tre romvesenene eller ALF-ene (Alien Life Forms) som har vært regjeringens gjester siden 1964. For øyeblikket (1988) holdes én "ALF" i live i "iskammeret" i Los Alamos. Opprinnelig var det 16 som kom til Los Alamos i bytte mot 16 amerikanske offiserer. 15 av dem har siden dødd. De har en IQ på 200 og foretrekker gammel tibetansk musikk. De hevder at mennesket er et blandingsprodukt som de har avlet frem genetisk. De skulle ha skapt alle jordiske religioner for å kontrollere evolusjonen. De hevder at blod med Rhesus-faktoren negativ er bevis på innblanding. Forskere som de kommuniserer med, aksepterer denne muligheten.
ALIENS	Det finnes fire hovedtyper av romvesener som har kontaktet amerikanske myndigheter: 1 - de grå med lang nese som kontrakten ble inngått med. 2 - de små grå, de ser ut til å fungere for de grå med lang nese. De ble funnet i krasjede skip. De kommer fra Zeta Reticuli, en dobbeltstjerne 33 lysår fra jorden. 3 - blonde humanoider, tilsvarende den nordiske typen. De er fredelige og utfører ikke genetiske eksperimenter. 4 - rødhårede humanoider, de er også fredelige og utfører ikke genetiske eksperimenter.

Ifølge COOPER inneholdt de hemmelige filene rundt 20 bilder, bilder av de styrte romskipene, likene, de tre EBE-ene og Holloman-landingen. COOPER forklarte dette til Linda HOWE i et intervju:

"På ett av bildene var de grå langnesene som landet i Holloman, spesielt synlige. Øynene deres var spalteformede, de så virkelig onde ut og så ut til å gløde, det lyse hvite rundt dem på s/h-bildet ga i hvert fall den effekten. I profil så hodet hennes ut til å strekke seg langt bakover. De minnet meg om avbildninger fra det gamle Assyria eller Egypt (merk: som Tut-Ench-Amun, Nefertiti). Papirene omhandlet også Holloman-landingen. Denne fant sted etter at SIGMA-prosjektet hadde lyktes med å bruke høyfrekvente radiobølger og binært dataspråk for å få kontakt med romvesenene og dermed invitere dem til Holloman.

De landet der, og det ble oppnådd en prinsipiell enighet som førte til at en traktat ble fremforhandlet og undertegnet på neste møte. Romvesenene fortalte oss at de var våre venner, at de hadde skapt menneskeheten gjennom en kryssning med primitive primater, og at resultatet var Cromagnon-mennesket. De hadde også skapt religionene våre. De viste holografiske bilder i et krystall-lignende apparat som beviste dette, så myndighetene trodde på dem. Men de hemmelige rapportene nevner også at romvesenene løy og lurte den amerikanske regjeringen ved å bortføre mennesker uten å informere regjeringen, stikk i strid med avtalen".

Bill COOPERS opplysninger om innholdet i Project Grudge / Blue Book, Special Reports No. 13, bekreftes av Bill ENGLISH, tidligere kaptein i elitestyrken "De grønne beretene" og etterretningsoffiser ved en NATO-lyttepost nord for London. ENGLISH hevder også å ha sett denne rapporten. Den tidligere CIA-piloten John LEAR, innehaver av 17 verdensrekorder i luftfart, kandidat til senatet i Nevada, eier av LEAR Aircraft Manufacturing Company (hans far utviklet LEAR-jetflyet) hevder også å ha mottatt lignende informasjon fra 20 tidligere CIA- og militærpersoner.

Hvis Bill COOPERS opplysninger er sanne, har Eisenhower-administrasjonen begått et historisk feilgrep. Det velvillige tilbudet fra våre venner i verdensrommet, som COOPER bekrefter, ble avvist. I stedet ble det inngått avtaler med tilsynelatende negative romvesener. Årsaken kunne knapt ha vært mer egoistisk. Man var ikke innstilt på å avvæpne, tvert imot, tilbudet fra de "grå" om å stille overlegen teknologi til rådighet for USA ble bare så altfor gjerne akseptert. Dette er et fantastisk eksempel på den esoteriske loven om at likt tiltrekker likt. Tilbudet fra de "grå" var åpenbart mer attraktivt fordi det så ut til å sikre de eksisterende maktforholdene, mens de "blonde" tilbød forandring til alles beste på bekostning av makt. Folk var villige til å betale hvilken som helst pris, bortsett fra forandring.

UFO-hjelp til mennesker, UFO-kontakt med offentligheten

- 1976, UFO-hjelp til menneskeheten - kjempegrønnsaker fra Mexico

1976.

Bonden Jose Carmen GARCIA fra Valle de Santiago/Mexico mottar en formel på en papirlapp fra et romvesen som sier at han kommer fra en underjordisk base i Mexico. Ved hjelp av formelen kan han dyrke enorme grønnsaker, kål på 14 kilo, løk på 4 kilo og grønnkål så stor som palmeblader. Landbruksdepartementet setter ned en undersøkelseskommité med 20 medlemmer som skal foreslå et planteforsøk på forsøksområdet Tangasneque i nærheten av Tempico.

1978, april.

Eksperimentet foregår på to tilstøtende forsøksmarker. Den ufaglærte bonden GARCIA og hans assistent Oscar ARRENDONDO gjør lett skam på landbrukseksperter. Ekspertene, som arbeidet med kunstgjødsel, produserte 75 tonn per hektar. GARCIA produserte 270 tonn uten kunstgjødsel (faktor 3,6).

En pressetalsmann til UPI: "Når det gjelder kål alene, overgikk GARCIA ekspertene med 107 tonn mot 5 tonn (en faktor på 21,4). Men ekspertene konkluderte med at hans kjempegrønnsak var mindre næringsrik, og regjeringen bestemte seg for ikke å gå videre med saken. Myndighetene takket GARCIA for demonstrasjonen, men spurte ikke hvordan han klarte det, de ville ikke engang vite det.

Kilde:

<https://ufologie.patrickgross.org/press/dailyspectrum29may1983.htm>

1983.

Kristie Knutson, informasjonssjef i Rosenkreuzerordenen, sier at organisasjonen nå har hatt tid til å analysere Garcias formel. "Vi gjorde landbrukseksperimenter basert på Garcias og Arredondos formel med en viss suksess", sier hun. "Vi fikk grønnsaker over gjennomsnittet, men næringsanalysen var negativ, for fiberholdig."

Og formelen? "Ærlig talt var det en del overtro involvert, men det var også noen vitenskapelige prosesser involvert, blant annet bioelektrisk-magnetiske felt, som rosenkreutzere og andre har studert i mange år." Det er andre variabler, månesykluser og så videre, men i bunn og grunn holder du frøet i hånden. Ved å ta visse dype åndedrag kan du muligens endre det bioelektromagnetiske feltet til et objekt. Forskningen vår fokuserer for tiden på å helbrede skadet vev", sier hun.

Mer informasjon (engelsk): <https://ufologie.patrickgross.org/ce3/1947-00-00-mexico-guanajuato.htm>

- 1985, UFO-hjelp til hungersnød i Etiopia

1985.

Adolf SCHNEIDER siterer fra en rapport fra Verdens helseorganisasjon (WHO). Ifølge den skal romvesener ha hjulpet folk under hungersnøden i Etiopia i 1985: "Først ville ikke FN-ansatte tro på rapportene om 'hvite mennesker i skiveformede flymaskiner'. Men slike rapporter ble gjentatt i mange av de mest avsidesliggende landsbyene de besøkte".

- 1977, UFO-eksperimenter med radio- og fjernsynsmeldinger

1977, 26. november, kl. 17.05.

Et nyhetsprogram på den britiske fjernsynsstasjonen Southern Television blir mørklagt. Mens lyden er borte og bildet er forstyrret, høres en voice-over:

"Dette er stemmen til GILLON, ambassadør for den galaktiske ASHTAR-kommandoen. Jeg snakker til dere. I mange år nå har dere sett oss som lys på himmelen. Vi taler til dere i fred og visdom, slik vi har gjort til deres brødre og søstre rundt om på planeten Jorden. Vi advarer dere om skjebnen som vil ramme rasen og nasjonen deres. Slik kan dere vise deres brødre og kamerater hvilken vei de skal følge for å unngå ødeleggelsene som truer deres verden og alle vesener rundt jorden.

Du vil være en del av den store oppvåkningen når planeten din går inn i den nye tidsalderen. Dette kan bli en tid med stor fred og utvikling for rasen deres, men bare hvis de styrende kretsene blir klar over de onde kreftene som påvirker beslutningene deres. Bevar roen og lytt nå, for dette lykketreffet vil kanskje ikke gjenta seg.

Det har gått noen år siden forskerne, regjeringene og generalene deres avviste advarslene våre. De har fortsatt sine eksperimenter med atomenergi. Atombombene er i stand til å tilintetgjøre hele jorden og vesenene i deres søsterverdener på et øyeblikk. Avfallet fra atomkraftsystemene vil forgifte planeten deres i flere årtusener.

Vi har gått evolusjonens vei lenge før dere, og vi har for lengst innsett at atomenergi uten unntak er i strid med livet. Det finnes ingen fredelig løsning. All forskning og alle eksperimenter med denne energien må stoppes umiddelbart, ellers risikerer dere å bli tilintetgjort. Alle ondskapens våpen må fjernes. Konflikten er forbi, og menneskeheten som dere er en del av, vil nå de høyeste nivåene av evolusjon hvis dere viser dere verdige.

Dere må nå raskt lære dere å leve i fred og velvilje. Mange små grupper rundt om på jorden er allerede i gang med å lære dette og er klare til å nå ut til dere alle med den nye tidsalderens lys. Dere

stå fritt til å akseptere eller forkaste denne læren, men bare de som har lært å leve i fred, vil nå de høyeste nivåene av åndelig utvikling. Lær dere å lytte til sannhetens stemme i deres eget indre, så vil dere selv finne veien til evolusjon.... Vær ikke redde, men prøv bare å bli kjent med dere selv og å leve i harmoni med det sporet som er staket ut for planeten deres ...'

Bare dybden og relevansen av denne meldingen er i seg selv en indikasjon på dens ekthet. Myndighetene mistenker imidlertid at det dreier seg om en spøk fra en radioamatør eller en studentspøk, men har aldri kunnet bevise det.

UFO-kontaktrapporter, kort utdrag

1959, Brasil/Piata, **Helio Aguiar**, Advarsel mot kjernefysiske prøvesprengninger

1959, 24. april.

Helio AGUIAR (32) kjører motorsykel på kystveien til ITAPON. Når han kommer til stranden i PIATA, begynner motorsykkelen motor å hakke. Helio ser en sølvgrå skive dukke opp fra Atlanterhavet og komme mot ham. Motorsykkelen motor svikter fullstendig. AGUIAR parkerer motorsykkelen i veikanten og tar fire bilder av skiven. Når han har tatt det fjerde bildet, skyter objektet mot Helio, og han kjenner et sterkt trykk mot hodet. Han husker at noe sier at han skal ta en blokk og skrive ned noe, og så mister han bevisstheten. Det neste AGUIAR husker, er at han kravler bort til motorsykkelen sin med en lapp i hånden der det står: "Stopp øyeblikkelig alle atomprøvesprengninger som har et krigsformål. Balansen i universet er truet. Vi forblir årvåkne og er klare til å gripe inn".

1946-1965, USA/Kalifornia, **GeorgeAdamski** , Hjelp for menneskeheten

1946, 9. oktober:

George Adamski¹ observerer et enormt sigarformet objekt som svever ubevegelig på himmelen og deretter begynner å bevege seg sørover, der det blir sett av tusenvis av innbyggere i San Diego. Han bestemmer seg for å lete etter disse objektene på himmelen med teleskopet sitt, og om mulig fotografere dem. I 1952 tar han 500 bilder av himmelfenomener, men bare 20 av dem er tydelige nok til at de kan identifiseres som romskip.

1951,

de første rapportene om UFO-landinger i den californiske ørkenen når offentligheten - reiser Adamski ofte til ørkenen sammen med vennene BAILEY og WILLIAMSON for å få svar på sine spørsmål.

1952, 20. november,

Gruppen befinner seg i ørkenen i California, 16 km forbi Desert Center/Ca. på motorveien til Parker/Arizona. De legger merke til et sigarformet romskip som svever på himmelen. Mrs BAILEY prøver å filme det, men blir for opphisset. Litt senere dukker det opp en "tallerken" som forfølges av et jetjagerfly fra flyvåpenet og forsvinner.

Adamski skiller seg fra gruppen, går inn i en kløft, og vennene følger etter ham med kikkert. Ved inngangen til en liten kløft ser Adamski en mann som vinker til ham. Adamski blir imponert over den fremmede mannens skjønnhet og utstråling. I en blanding av telepati og tegnspråk lærer ADAMSKI:

¹ Og etter kontaktene til "Edw.James" på 60-tallet skjedde noen av Adamskis kontakter på astralplanet - men dette forvirret ham og han sa at alle var "fysiske" - dette førte til forvirring rundt kontakthistoriene hans. [Mer informasjon](#) (engelsk)

... den fremmede kommer fra Venus² ... han kommer med fredelige hensikter og er interessert i jordens stråling ... hans besøk har sammenheng med atombombeeksplosjonene som tilsynelatende påvirker det jordnære verdensrommet ... tallerkenene bringes inn i jordens atmosfære av store "moderskip" ... UFO-fremdrift er basert på prinsippet om frastøting og tiltrekning, magnetisme og tyngdekraft ... de utenomjordiske tror på en "skaper av verdensrommet" ... på de andre planetene lever menneskene i henhold til skaperens lover ... besøkende kommer fra forskjellige planeter ... romfart er ikke uvanlig i det ytre rom ... UFOer har krasjet ... menneskets form er universell ... romvesener dør også - men vet at ånden er udødelig og lever videre.

Romvesenet fører ADAMSKI til romskipet sitt, som svever over bakken. Han ber om en av filmene sine, som han lover å gi tilbake, går til UFO-en sin og forsvinner med den på himmelen. ADAMSKI tar med seg vennene sine til landingsstedet, og Dr. WILLIAMSON legger merke til fotavtrykk - gipsavstøpninger som viser mystiske tegn og symboler. Seks vitner bekrefter under ed at rapporten hans er korrekt.

1952, 13. desember,

Venusianeren kommer tilbake med sitt "speiderskip" - en hånd kaster filmen gjennom en åpen luke. Den fremkalte filmen inneholder merkelige hyroglyfer, tegn eller symboler - en sammenligning med helleristningene i Piedra Pintada gjør det mulig å anta at budskapet sannsynligvis er ATLANTIS' skrift - ADAMSKI kan ikke tyde den.

Han får anledning til å ta fire utmerkede bilder av "tallerkenen" - naboen Jarrold BAKER klarer å ta et bilde på 7 meters avstand.

1953, 18. februar,

Siden den dagen møter ADAMSKI flere ganger utenomjordiske i Los Angeles. De tar ham med om bord på "speiderskip" til store moderskip - der møter han kosmiske "mestere" og får omfattende undervisning.

1953, 18. februar,

drevet av en "voldsom indre trang" reiser ADAMSKI til Los Angeles - og blir oppsøkt av to romvesener som lever blant oss uten å bli gjenkjent. I utkanten av byen, foran "tallerkenen" som svever over bakken, møter han igjen venusianeren, som han møtte allerede 20.11.1952. Han blir ført om bord i et moderskip, tar en titt ut i verdensrommet, blir forelest av en mester som svarer på spørsmålene hans.

1953, 21. april,

ADAMSKI drar til Los Angeles, møter romvesenene i hotelllobbyen, blir tatt med til et større forsyningsskip som tar ham med til et moderskip på Saturn - han får se innsiden av skipet, inkludert et høyteknologisk laboratorium - og blir tatt imot av en mester.

1953, 1. september,

² Georges første møte med en mann fra en annen verden var en viktig hendelse i livet hans. Det var kulminasjonen på alle hans ønsker om å finne ut hva som var den sanne kilden til den overnaturlige kunnskapen han hadde fått. Det tok ikke lang tid før romfolkene hadde etablert et godt forhold til George, og de lot ham bli med på turer ut i rommet.

De gikk et skritt videre og kondisjonerte ham psykisk slik at han mentalt kunne projisere bevisstheten sin ut av sin fysiske kropp. På denne måten kunne han bli med dem på interstellare reiser mens han lot kroppen sove hjemme i sengen. I denne tilstanden gikk tiden som vi kjenner den bokstavelig talt saktere for George, fordi han da kunne oppleve det som tilsvarer flere dager i verdensrommet på bare noen få timer på jorden.[mer info](#) (engelsk)

ADAMSKI møter de to romvesenene på en kafé, og de svarer på en rekke spørsmål. Litt senere blir han ført om bord på det venusianske moderskipet, og møter den venusianske mesteren for andre gang.

1954, 23. august,

Avskjed - ADAMSKI blir tatt om bord på det venusianske moderskipet. Romvesenene erklærer at oppdraget deres på jorden er over for denne gang - ADAMSKI får likevel se romvesenets hjemplanet og månens bakside.

1955, 24. april,

ADAMSKI får et siste bevis på kontaktene sine - i rommet fotograferer et romvesen fra speiderskipet ADAMSKI og hans venusianske venn ORTHON bak lukene på moderskipet.

Hva mesterne i ADAMSKI-romskipene sa om intensjonene sine:

"Min sønn, hovedgrunnen til at vi kommer til deg nå, er denne - vi ønsker å advare deg om den store faren som nå truer jordens befolkning. Siden vi vet mer enn noen av dere kan forestille dere, føler vi oss forpliktet til å opplyse dere så langt det er mulig. Kanskje vil folkene deres ta imot den kunnskapen vi håper å gi dem gjennom dere og andre. Men det kan også hende at de vil lytte for døve ører - i så fall vil de tilintetgjøre seg selv. Valget er opp til jordboerne - vi kan ikke kommandere.

På ditt første møte med vår bror her, fortalte han deg at **atomeksplosjonene** på jorden hadde tiltrukket seg vår interesse av følgende grunn:

Selv om kreftene og strålingene fra disse eksperimentelle eksplosjonene ennå ikke har nådd ut over den jordiske innflytelsessfæren, setter disse strålingene allerede jordiske menneskers liv i fare.

Hvis ... menneskeheten i en verdenskrig skulle slippe slike krefter løs mot hverandre, kunne en stor del av jordens befolkning bli utslettet, jordbruksområdene gjort sterile, vannet forgiftet og alt liv umuliggjort for lang tid fremover.

Det kan til og med hende at selve planeten din blir lemlestet i en slik grad at balansen i Melkeveien blir forstyrret - dette er de umiddelbare virkningene som vil påvirke jorden din.

For oss kan det imidlertid bli vanskelig og farlig å ferdes i verdensrommet i lang tid, ettersom energien som frigjøres ved slike masseeksplosjoner vil trenge gjennom atmosfæren og ut i verdensrommet."

"Dere har blitt fortalt at i våre verdener lever vi etter **Skaperens lover**, mens dere jordiske bare snakker om dem. Hvis dere allerede levde etter de lovene dere allerede kjenner, ville det ikke lenger være noen kamp mellom dere. Dere ville arbeide med dere selv i gruppene og nasjonene deres for å oppnå det gode, lykken ..."

ORTHON: "Vi er alle blitt oppdratt fra fødselen av med ideen om helhet, livets enhet. Det ville være utenkelig for oss å ikke følge verdens anerkjente lover. De er ikke menneskeskapte, men har eksistert fra begynnelsen og vil vare i all evighet. I henhold til disse lovene må hvert enkelt individ, hvert eneste intelligente liv i alle verdener bestemme sin egen skjebne - uten innblanding fra andre! - Råd, ja! Instruksjoner, ja! Men innblanding som går så langt som til en eventuell utslettelse - aldri!"

"Romvesenene har blitt så forfinet at de føler pulsen i et gresstrå og til og med pusten fra en stein. De er villige til å dele sin kunnskap med dere hvis dere er villige til å ta imot den.

De vet at **jorden er i ferd med å skifte pol** - men de vet ikke når dette vil skje, og om det bare blir et delvis eller totalt skifte. Et stort antall av dem bor blant dere uten å bli gjenkjent, og de er stadig i kontakt med hjemplaneten sin for å slå alarm når det skjer store endringer.

Romfartøyer fra Mars, Venus, Saturn og Jupiter er konstant på vakt og måler endringene i de magnetiske kraftfeltene i atmosfæren deres. De har registreringer fra andre planeter - når lignende endringer fant sted der.

Du vet at livsstilen din **er basert på feil grunnlag**, og at atferden din før eller senere vil føre til selvdestruksjon. Din manglende forståelse av naturens lover og din grådighet etter å få alt for penger har ført deg inn i en krig med naturen. Du har satt i gang en kjedereaksjon som til slutt vil påvirke alle livsformer - fra det minste insekt til mennesket selv.

Vi fordømmer deg ikke for din vantrø - vi vet at dilemmaet du befinner deg i på grunn av dine misforståtte ideer, løses ved at du går til grunne i din egen virkelighet. Selv under de beste omstendigheter utvikler mennesket av og til en tendens til stolthet, selv om det har blitt undervist i konsekvensene - det skjer av og til selv på de mest høyt utviklede planetene.

Siden den universelle loven forbyr å tilintetgjøre mennesker, blir slike mennesker ført til mindre utviklede planeter for å oppleve konsekvensene av sin arroganse. For lenge siden var jorden en slik planet - men konklusjonen om at jorden er en straffekoloni er feil - jorden er faktisk mye vakrere enn mange andre planeter."

Merk: UFO-forskeren Patrick Gross kaller George Adamski for en forfalsker.

1950-1954, USA/New Mexico, **Dr. Daniel Fry** , lemurianernes arvinger

[Lenke til mer informasjon](#)

Dr. Daniel FRY er en vitenskapsmann og elektronikkingeniør av ypperste klasse som utvikler utstyr til styringssystemet til Atlas-bæreraketten ved White Sands / New Mexico raketttestområde. 1950, 4. juli, uavhengighetsdagen, FRY vil kjøre til Las Cruces for å se fyrverkeriet - han rekker ikke den siste bussen og har tid til å beundre den klare nattehimmelen i ørkenen. Plutselig legger han merke til hvordan den ene stjernen etter den andre ser ut til å slukkes - han gjenkjenner et mørkt flygende objekt som sakte går ned og lander 20 meter unna. En stemme inviterer ham til å ta en kort tur. Skipet er ubemannet, stemmen kommer via radio fra et moderskip i stor høyde - samtalepartneren der heter A-LAN.

På 30 minutter, i 13 000 km/t, flyr FRY i UFO-en til New York og tilbake igjen.

1954, 28. april,

Dr. FRY har en ny kontakt med romvesenet - A-LAN forklarer romskipets **fremdrift** for Dr. FRY:

"Skiven har to poler som det skapes en potensialgradient mellom. Materialet i disse to polene har frie elektroner i større mengder enn du kan forestille deg. Reguleringsmekanismen lar disse elektronene strømme gjennom de to kraftringene du ser øverst og nederst på skipet. Du kjenner nok til elektrodynamikkens lover til å vite at et elektron i bevegelse skaper et magnetfelt. Såenorme strømmen av elektronergjennom kraftringene skaper et svært sterkt magnetfelt ... Ethvert magnetfelt som endrer intensitet, genererer til enhver tid et elektrisk felt med samme amplitude, motsatt polaritet og vinkelrett på magnetfeltet.

Når de to feltene kommer i gjensidig resonans, oppstår det en vektorisk kraft. Effekten av det resulterende feltet er identisk med effekten av et gravitasjonsfelt. Hvis det resulterende feltets sentrum sammenfaller med skipets tyngdepunkt, er den eneste effekten som oppstår, en økning

i skipets tregthet eller masse. Men hvis tyngdepunktet ikke sammenfaller med tyngdefeltets sentrum, begynner skipet å akselerere mot dette senteret.

Siden systemet som genererer dette feltet, er en del av skipet, beveger det seg naturlig med skipet og genererer kontinuerlig et resulterende felt med tiltrekningspunkt like foran skipets tyngdepunkt, noe som akselererer skipet så lenge feltet eksisterer."

sier A-LAN om sitt folk og vår situasjon:

"Vårt folk har levd i generasjoner om bord på enorme romskip, 'uavhengig av planeter'. For noen titusener av år siden levde noen av våre forfedre på planeten deres kalt 'Jorden', der det den gang fantes et lite kontinent i et hav som dere nå kaller 'Stillehavet'. Noen av de gamle legendene deres omtaler dette nedsenkede landet som "det sunkne kontinentet MU eller **Lemuria**".

På dette kontinentet hadde våre forfedre utviklet et stort imperium og en mektig vitenskap.

Samtidig fantes det en annen rase i rask utvikling på et kontinent i et havområde som dere nå kaller "Sør-Atlanteren" - i legendene deres kalles dette kontinentet "**Atlantis**".

Det var stor rivalisering mellom de to kulturene på grunn av vitenskapelige fremskritt. *Til å begynne med gikk alt fredelig for seg, men etter hvert ble rivaliseringen svært bitter ettersom hver rase viste frem sine prestasjoner for den andre.* I løpet av noen få århundrer hadde de overgått det utviklingsnivået dere har i dag. De nøyde seg ikke med å frigjøre bare litt av atomenes bindingsenergi, slik fysikerne deres nå gjør, de hadde lært seg å få hele masser til å rotere rundt energiaksen. (...)

På grunn av den stadig voksende bitterheten mellom de to rasene og deres stadig økende beherskelse av ødeleggelsesvåpen, var det uunngåelig at de til slutt ville utslette hverandre. De få overlevende etter denne forhistoriske kjernefysiske katastrofen [i det indiske eposet Mahabharata finnes det beskrivelser som tilsynelatende beskriver en slik kjernefysisk krig] flyktet først til **Mars**, etablerte baser der og bygde store romskip for å være uavhengig av planeter fra da av.

Vi er her fordi vi ser at dere nok en gang står i fare for å ødelegge hverandre. Vi ønsker å vise dere den rette veien og hjelpe dere til å forstå visdommen i kjærlighet og samarbeid. Hvorvidt barna deres får en fremtid, avhenger i stor grad av om dere lykkes eller mislykkes med deres egen innsats.

Årsaken til dagens misnøye er en uforholdsmessig rask utvikling innen teknologi og naturvitenskap uten den nødvendige parallelle utviklingen innen humaniora. Deres nåværende materielle vitenskap ligner en enorm, massiv og ruvende struktur. Den vokser stadig raskere og hviler bare på et (lite) åndelig og sosialt fundament, som vokser mye langsommere. Hvis dere ikke snart finner måter og midler til å stimulere og oppmuntre veksten av ånds- og samfunnsvitenskapene på jorden, vil det uunngåelig komme en tid da deres preferanse for materiell vitenskap fremfor *åndsvitenskap vil føre til at sivilisasjonen deres kollapse.*

En slik kollaps har skjedd på planeten deres før, og sivilisasjonen deres har nå nådd et stadium der en gjentakelse er sannsynlig. Din rase lever nå i konstant fare for å bli totalt utslettet av en kraft den selv har skapt. Men hvorfor kan en rase bli truet av det den selv har skapt? Jo, rett og slett fordi den ikke er avansert nok innen mental- og samfunnsvitenskap til å kunne bestemme hva dens skapelser skal brukes til - det er en uforanderlig kosmisk lov som lar den berørte rasen stå fritt til å velge.

Din rase og kultur er på ingen måte dømt til å bli utryddet fra starten. Den kan reise seg til den har lagt denne faren bak seg en gang for alle - som dere ser, har dere valget. I filosofibøkene deres står det at mennesket skal elske sin neste og tilgi sine fiender. Men i våre bøker står det at hvis et menneske forstår sin neste - og han forstår ham - vil de aldri bli fiender. Å forstå sin neste krever imidlertid at man kan sette seg i hans sted og se ting slik han ser dem. Det er stor forskjell på "kunnskap" og "forståelse". Kunnskap kommer fra hodet, mens forståelse kommer fra hjertet. Den livsviktige nødvendigheten for alle folk og nasjoner i verden heter ganske enkelt - FORSTÅELSE....

Hvis bare 10 % av verdens forsvarsbudsjetter og anstrengelser ble brukt til å hjelpe menneskene til å forstå hverandre, ville sykdommen bli tatt ved roten og kurert i løpet av få år. Så snart industriene i deres land blir frigjort fra nødvendigheten av å bruke tid og energi på å produsere krigsmateriell, kan de heve levestandarden for alle jordens folk i en slik grad at de blir frigjort fra all nød. Med frigjøringen fra nød avtar også frykten, og deres sivilisasjon vil helt sikkert passere det kritiske punktet i sin utvikling. Din største epoke, gullalderen, ligger rett foran deg, du trenger bare å gå gjennom den rette porten."

Som bevis på sine kontakter mottok Dr. FRY en sirkulær skive med en diameter på 8 cm som ifølge ulike analyser fra vitenskapelige institutter består av en merkelig, karakteristisk og uvanlig sammensetning av ulike grunnstoffer.

1952, USA/Kalifornia, **Orfeo Angelucci** , Lysinsettelse

Orfeo ANGELUCCI er mystikeren blant kontaktorene, studerte metafysikk, verkene til Edgar CAYCE 'den sovende profeten', den store yogien Paramahansa YOGANANDA. Han er av ekstremt ustabil helse, høy nervøs følsomhet og følsomhet for elektriske strømmer.

1952, 23. mai,

Orfeo føler merkelige fysiske symptomer, som om det er tordenvær på vei eller at elektrisitet utløses på andre måter. Da han nærmer seg utkanten av Los Angeles, ser han et ovalt, rødlig glødende objekt som flyr i luften foran seg og ser ut til å lede ham. Plutselig skyter det opp i luften, to grønne ildkuler løsriver seg fra ham, svever ved siden av ham bare noen meter unna - en lysende hinne dannes mellom dem, og en usynlig høyttaler taler til ham:

"Frykt ikke, Orfeo - vi er venner! Vi ser menneskene slik de virkelig er. Vi har en dyp, broderlig hengivenhet for dere jordmennesker, som er basert på **vår planets urgamle slektskap med jorden**. Med dyp medfølelse har vi sett deres verden gå gjennom sin tid med voksesmerter - tenk på oss som deres eldre brødre.

Vi vet at de "flygende tallerkenene" blir latterliggjort på jorden - men det er helt bevisst. Vi ønsker at menneskene på jorden på denne måten bare gradvis skal venne seg til tanken på at vesener kommer fra det ytre rom.

Den kosmiske loven hindrer effektivt en planet i å blande seg inn i en annen planets utvikling. Med andre ord, Orfeo, jorden må forme sin egen skjebne!

Vi vil imidlertid gjøre alt som står i vår makt for å hjelpe jordmenneskene - men dette er svært presist og sterkt begrenset av kosmiske lover.

Vår nylige tilsynkomst i atmosfæren på planeten din skyldes at livets utvikling på jorden er i fare på det nåværende stadiet av den materielle utviklingen. I mengden av utallige andre verdener i kosmos, Orfeo, er menneskene på jorden som små barn - selv om mange av dem tror at de har nådd toppen.

I de andre verdenene i universet finnes det mange typer åndelig og fysisk utvikling. Alle former for intelligent liv tilpasser seg de fysiske forholdene som råder på hjemplaneten. De fleste vesener eksisterer i svært subtile former, i mye mer subtile former enn på jorden, men de aller fleste ligner jordmenneskene av utseende. I virkeligheten er vi eldre brødre av jorden - derfor vil vi også gjerne hjelpe jordmenneskene, i den grad de av fri vilje lar oss gjøre det."

1952, 23. juli,

Orfeo får lov til å fly ut i verdensrommet i en ubemannet disk. Der opplever han en lysinnvielse og kommer tilbake med et sirkeltegn på hjertesiden av brystet, symbolet på UR-Eternal. "I det sublime øyeblikket skjønte jeg livets hemmelighet", skriver Orfeo.

1952, 2. august,

etter en UFO-observasjon på vei hjem fra jobb, møter ANGELUCCI for første gang en av sine rombrødre i fysisk form. Romvesenet er høyt, velskapt og bærer en tettsittende kappe uten

sømmer, og Orfeo kaller ham "Neptun". Han snakker med Orfeo om den kritiske situasjonen på jorden, en **forestående krise**, "den store katastrofen":

"Det var en gang en annen planet i solsystemet deres, den mest strålende og strålende av alle³. Denne planeten var det **opprinnelige hjemmet til jordens folk**. Der kjente de verken til smerte, sorg, lidelse, sykdom eller død. Men i denne verdens prakt og herlighet ble de hovmodige og arrogante. De førte kriger mot hverandre og vendte seg til og med mot Skaperen av alt liv. På toppen av det hele ødela de sin egen planet, som nå bare eksisterer som en ufruktbar ring av asteroider og vrakgods i solsystemet.

For at disse vesenene igjen skulle lære gjensidig forståelse, medfølelse og broderkjærighet, ble de født inn i den grove materielle utviklingen på en mindre planet, jorden. Lidelse, sorg, skuffelse og død ble deres lærere - symbolet deres ble det dyriske mennesket. Hvert menneske må selv finne sin egen skjebne og frelse."

1952, oktober,

AGELUCCI møter romvennen Neptun "tilfeldig" på en bussholdeplass, kledd som en jordisk forretningsmann - et bevis på at de kan leve blant oss uten å bli oppdaget.

1953, sensommeren,

ANGELUCCI føres i astralkroppen til sine utenomjordiske venners hjemverden - **en verden med en høyere vibrasjonsfrekvens**. De advarer om en forestående verdenskrig, men profeterer om "nye, strålende dager med fellesskap og ekte broderkjærighet" hvis den ikke finner sted.

Neptun erklærer: "Hvis menneskeheten ikke tar noen avgjørende skritt i riktig retning, vil jorden bli truffet av en planetoide i 1986. Men om denne 'rensingen av jorden' er nødvendig, avhenger av jordbrødrene selv og deres utvikling mot enhet, forståelse og nestekjærighet i den tiden som gjenstår for dem frem til 1986. Vi vil gi all den åndelige hjelp som er mulig - ikke bare vi, men andre vesener fra alle deler av universet. Vi tror at menneskeheten og dens verden ennå vil bli reddet."

1952, USA, George Hunt Williamson , Telegrafkontakt med romvesener

Som etnolog vet George Hunt WILLIAMSON at kontakter med "hvite guder" fra "brennende vogner" forekom allerede i forhistorisk tid.

Tidlig på 1950-tallet sammenligner han indianernes myter med moderne UFO-rapporter. Han konkluderer med at hvis disse romvesenene kan bygge romfly, må de også kunne noe om elektronikk og radioteknologi.

1952

Da USA opplever en veritabel UFO-invasjon sommeren 1952, forsøker han å få kontakt med de utenomjordiske via radiotelegrafi, radio og telepati. De radiotelegrafiske kontaktene foregår på internasjonal morsekode på 350-450 kilohertz.

³ Sannsynligvis siktes det til Maldek, også kalt Malduk og Apollyon, hvis etterlatenskaper vi i dag kjenner som asteroidebeltet. Denne katastrofen, som var traumatisk for solsystemet og dets innbyggere, omtales også i flere andre kontakthistorier som er samlet i dette dokumentet.

Romvesenene svarer på spørsmål som han og noen likesinnede forskere stiller dem. Det er også slik WILLIAMSON får vite datoen for George ADAMSKI's UFO-kontakt i ørkenen i California, som han er vitne til.

WILLIAMSON får blant annet vite følgende: "Romvesenene kaller **romskipene** sine for 'krystallklokker'. De trenger ikke drivstoff, de beveger seg 'på magnetiske linjer', i et magnetfelt 'som himmellegemene'.

Atombomben er en stor fare for Jorden, så de er her for å hjelpe oss. En "ny tidsalder" har begynt for planeten vår - UFO-kontaktene har sammenheng med Jordens nåværende kritiske situasjon. Romvesenene har allerede tatt kontakt med jordens regjeringer.

Den femte planeten i vårt solsystem, som de kaller **MALDEK** eller **MALONA**, som en gang eksisterte mellom Mars og Jupiter, ble ødelagt av sine innbyggere; i dag er det bare asteroidebeltet som vitner om det. Etter MALDEK's ødeleggelse inntraff det også alvorlige katastrofer og vulkanutbrudd på MASAR, Mars. Mars-sivilisasjonen er utslettet og har reddet seg selv på de to kunstige satellittene Phobos og Deimos."

Rune: [Powerpoint \(engelsk\)](#), [Info English \(engelsk\)](#)

1954, USA, **Dick Miller**, Radiokontakt med romvesener

I 1954 slutter radioteknikeren Richard Miller seg til WILLIAMSONs gruppe og begynner selv å fange opp meldinger fra romvesenene på kortbølge på 11 m-båndet.

1954, september,

i en første melding står det: "Mange vanskeligheter måtte overvinnes for å gjøre det mulig å snakke med deg."

Etter instruksjoner fra romvesenene konstruerer Miller en "**lysstrålesender**" - den lysfølsomme overflaten på en fotoelektrisk celle fanger opp lysstrålen og konverterer den til strømpulser som moduleres av forsterkere og gjøres hørbare.

1954, 5. oktober,

I en overføring bekrefter de utenomjordiske: "Vi har tatt kontakt med regjeringene. Vi håper på ytterligere kontakt med denne mannen (**Eisenhower**) slik at sannheten kan seire."

1954, 24. oktober,

Dick MILLER inviteres til å besøke en **landet UFO** fordi "personlig kontakt og forståelse nå er viktig". Eisenhower har takket nei til UFO-tilbudet.

Etter en times kjøring kommer MILLER frem til Ann Arbor i den amerikanske delstaten Michigan og går til det avmerkede stedet - en kløft mellom to åser. Etter 15 minutter treffer en lysstråle øyet hans - et rundt, sølvfarget objekt med en diameter på 45 meter, laget av lyst, farget materiale som ligner aluminium eller magnesium, svever over ham - det fløy helt lydløst.

Undersiden av skipet åpner seg, en trapp skyves ut - Dick Miller klatrer inn i det lysfylte skipet, han føres inn i et uventet stort rom, der SOL-TEC, romskipets kommandør, står ved kontrollpanelet.

Miller spør: "Hvorfor besøkte du planeten vår?"

SOL-TEC svarer - "Vi har besøkt planeten deres mange ganger tidligere, første gang for ca. **14 000 år siden**. Siden den gang har vi med jevne mellomrom observert utviklingen til jordens innbyggere. På den tiden var det i hovedsak to raser som dominerte på planeten deres - den lemuriske og den atlantiske. Med tiden la vi med beklagelse og skuffelse merke til at atlantiderne gradvis ble mer og mer arrogante og overmodige, mer og mer stolte.

Lemurianerne hadde forblitt et beskjedent og stillferdig folk som først og fremst var opptatt av å heve levestandarden til folket sitt ved hjelp av sin voksende kunnskap. De ambisiøse **atlanterne** ble misunnelige på lemurianernes vakre og avmålte levesett, og de to folkene beveget seg lenger og lenger bort fra hverandre. Til slutt ble det gjensidige forholdet uutholdelig og anstrengt til bristepunktet - atlantierne klarte å skape krig mellom de to folkeslagene. Lemurianerne kunne og ville først ikke tro det - men da atlantierne begynte å bruke atomvåpen, ble det bittært klart for dem at de måtte forsvare seg.

Nå truer menneskeheten igjen med å ødelegge seg selv ved hjelp av kjernekraft. Det er i strid med Skaperens vilje å knuse materie. Ødeleggelse er ikke den rette måten - det skaper bare ytterligere ødeleggelse. **Atomenergi** skaper faktisk ikke velstand, den skaper bare FRYKT for den ødeleggelsen den er i stand til å forårsake. Det fremtidige strålingsavfallet fra atomkraftverkene vil bidra til at kommende generasjoners barn vokser opp i en slik forurenset atmosfære som monstre og abnormiteter, som umenneskelige monstre! Slik påvirker måten dere bruker atomet på, arvefaktorene i deres rase! (Legg merke til den profetiske karakteren av denne uttalelsen i 1954, lenge før de første atomkraftverkene ble satt i drift, lenge før Harrisburg og Tsjernobyl).

Jeg synes det er veldig heldig at vi kan være her for å forhindre i det minste det verste, når ting har tilspisset seg på den måten jeg beskrev for dere om Atlantis og Lemuria. Vi orker ikke tanken på de verdensomspennende virkningene en oppløsning av planeten deres vil ha på solsystemet. *Vi vil vite hvordan vi kan forhindre at det som en gang skjedde med den uheldige planeten MALDEK, skjer igjen.*

Maldeks katastrofe skadet solsystemet

Kilde til bilder: <http://www.youtube.com/watch?v=XPu37jlbmuo>

Selv om de fleste mennesker ennå ikke har blitt klar over vår eksistens - eller ikke ønsker å bli klar over det - er vi likevel glade i dere. Romskipet vårt kommer fra en planet i ALPHA CENTAURI-systemet (4,3 lysår fra jorden). Denne planeten tilhører en **universell konføderasjon med over 680 planeter** som har fått rett til medlemskap etter å ha nådd et visst utviklingsstadium. Disse planetene befinner seg på vidt forskjellige stadier eller grader av evolusjon - og likevel lever og arbeider de alle sammen til alles beste.

Jorden var også en gang medlem av denne konføderasjonen - før Atlantis-katastrofen. Men etter at den sivilisasjonen kollapset, måtte vi vente til en kultur som kunne sammenlignes med den hadde oppstått blant dere igjen, og vi igjen kunne forsøke å knytte kontakter for å kunne tilby dere jordboere medlemskap. Nå nærmer tiden seg raskt da vi kan gi dere en slik invitasjon.

Men før dette kan skje, må de ulike folkene og nasjonene gjøre et felles forsøk på å leve sammen som brødre! Når dere praktisk talt har realisert dette gjennom oppriktige og ærlige anstrengelser, vil det skje en oppvåkning til høyere åndelige verdier som vil føre deres folk inn i en tidsalder full av skjønnhet og edle livsformål, slik at ingen prakt i deres tidligere historie vil kunne sammenlignes med den.

Min sønn, vi venter spent på å se denne tidsalderen bli til, slik at vi kan tilby brorskap og kjærlighet til dere alle."

Dick MILLER svarer: "Som alltid vil den medfødte tørsten etter sannhet utvide grensene for menneskelig bevissthet inntil selv jordmennesket har forstått at hans hjem ikke er en enkelt planet, men hele universet - og han, mennesket, en bror til alle dets innbyggere."

På spørsmål om han eller vennene hans allerede hadde kontaktet jordas regjeringer, svarte SOL-TEC: "Min bror, i løpet av de siste årene har vi **kontaktet alle statsoverhodene i deres nasjoner**. I noen tilfeller har vi snakket med **vitenskapsmennene deres**. Vi foreslo at de skulle slutte å bekjempe hverandre og nevnte de teknologiske fremskrittene som kunne gi folkene deres en ny levestandard og et nytt levesett.

Dessverre har vi erfart at makthaverne enten ikke tror at befolkningen er klar for en slik utvikling - eller at de av egoistiske grunner ikke ønsker at de skal oppleve en nyvunnet frihet. Vi kan selvsagt ikke tvinge lederne deres til å godta våre forslag eller tilbud om hjelp.

Derfor tar vi nå kontakt med enkeltpersoner og grupper i de ulike delstatene, slik at når offentligheten får vite om dette, kan de legge press på myndighetene."

Etter denne kontakten ble Dick MILLERs mediumskap vekket til live i en slik grad at han fra nå av kunne motta langt mer omfattende budskap gjennom "**kanalisering**". Noen av disse - **opptakene** eksisterer fortsatt - er så godt som perfekt musikalsk akkompagnert av stykker som gruppen tidligere hadde klippet sammen etter instruks. Når dette medleyet ble avspilt, talte en av de utenomjordiske (SOL-TEC, MONKA, KORTON, VOLTRA) i hvert tilfelle i en to timer lang tale gjennom MILLERs medium, uten å vakle, uten en pause i talen, perfekt understreket - nøyaktig tilpasset musikken - om de mest forskjellige, ofte kompliserte emner som MILLER ikke kunne vite noe om.

En av disse talene dreide seg om den **kosmiske konføderasjonen** (eller den galaktiske unionen), som jorden vår ble invitert til å bli medlem av: "Vi har en organisasjon bestående av mange planeter og solsystemer, sammen med en rekke forskjellige galakser som er altfor store til at vi kan telle dem. Det er en organisasjon vi kaller 'Den universelle konføderasjonen'. Hvert medlem av denne konføderasjonen har imidlertid full frihet så lenge han eller hun gjør sitt ytterste for å hjelpe dem som trenger ham eller henne. Vi har visse regler som vi må følge, akkurat som dere har visse lover. Vi tar ikke sjansen på å gå imot disse reglene, som vi har formulert ved flertallsvedtak, for de er til alles beste. I vår lov er ingen solsystemer, planeter, stjerner eller galakser favorisert på noen måte - de er nesten alle like - og likevel har vi mange ulike grader av sivilisasjon ...

Vi har overhodet ikke noe ønske om å overta styringen eller dominere folkene deres. Vi har nok med våre egne problemer - vi vil bare gjerne dele visse tekniske og kulturelle fremskritt med dere, samt fremskritt innen utdanning.

Deres prestasjoner og tekniske fremskritt har nesten nådd et punkt der dette er mulig. Ditt folk vil snart ha rett til medlemskap ...

Snart, når visse forhold på jorden - ulike regjeringsendringer og sosiologiske endringer - inntreffer, vil vi **lande** - vi vil gå av skipene våre og tilby dere vårt vennskap."

1952-1978, USA/Kalifornia, **George Van Tassel** , the sage of Giant Rock (vismannen fra Giant Rock)

Van Tassel søker ensomheten etter 20 år som flymekaniker og testpilot. Han leier ørkenflyplassen Giant Rock nær Yucca Valley i Californias ørken av myndighetene. Giant Rock", en gigantisk, 20 meter høy og 100 000 tonn tung kvartsmonolitt som indianerne dyrker som et kraftpunkt, inneholder en hule - under andre verdenskrig søkte en tysk spion tilflukt her. Van Tassel bruker hulen til meditasjoner - han dro ut i ødemarken for å finne seg selv og vie livet sitt til studiet av universelle sannheter.

1952, forsommeren,

van Tassel får den første telepatiske kontakten med romvesenene, "Rådet av syv lys".

1952, begynnelsen av juli,

et vesen ved navn PORTLA forteller ham at kommandanten for Den galaktiske konføderasjonens romskip, ASHTAR, om noen få dager vil ankomme den fremmede romstasjonen SHARE i bane rundt jorden for første gang, og at han også vil snakke med ham.

1952, 18. juli,

Van TASSEL mottar følgende kunngjøring fra ASHTAR: "Jeg hilser dere, vesener fra SHAN (jorden). Jeg hilser dere i kjærlighet og fred. Jeg er ASHTAR, kommandant for Quadra-sektoren, mellomstasjonen SHARE, alle projeksjoner, alle bølger. Gjennom "De syv lys' råd" har dere blitt ledet til meg, inspirert av det indre lyset, klare til å hjelpe deres medvesener. Dere er dødelige, og bare andre dødelige kan forstå hva deres medmennesker kan forstå. Formålet med denne organisasjonen er på sett og vis å redde menneskeheten fra menneskeheten.

Noen år etter din tid tuklet atomforskerne dine med "Kunnskapens bok". De oppdaget hvordan en **atomeksplosjon** kunne frembringes. Selv om resultatene var forferdelige da denne kraften ble brukt til destruktive formål, kan de ikke sammenlignes med den skaden den er i stand til å gjøre i fremtiden. Men det som bekymrer oss mest, er forsøket på å spalte grunnstoffet hydrogen. Dette grunnstoffet er livgivende - og hvis de splitter det, vil de true livet på jorden. Be regjeringen deres om å informere alle andre regjeringer på jorden om dette."

Denne advarselen mot bruk av hydrogenbomben var begynnelsen på en omfattende undervisning om en ny, "skånsom" teknologi. De lærte ham en teknikk for å bruke universell energi (**eter eller orgonenergi**) til å stimulere plantevekst. Faktisk brukte en plantasje i Riverside i California denne metoden for å forhindre frostskafer i orangeriet sitt. Syv kobbertråder går midt på et jorde fra en 11 m høy mast laget av et vanlig galvanisert jernrør som smalner av mot toppen - kryssfinérplater fungerer som isolatorer. Ved foten av masten går ledningene ned i bakken og løper fra hverandre i syv retninger til åkerkanten på ca. 50 cm dybde. Endene på ledningene er viklet rundt hver sin Alnico-permanentmagnet, som stikker opp av bakken i enden og peker i retning av masten. Den ene ledningen er rettet inn mot den magnetiske nordpolen.

1953, 24. august, kl. 02.00,

Van Tassel våkner - et romvesen står ved foten hans, ingen av hundene har slått til. Et glitrende, lysende romskip svever 100 meter unna - bare 3 meter over bakken. Romvesenet sier: "Mitt navn er SOLGANDA. Jeg vil gjerne vise dere skipet vårt."

Når Van Tassel spør SOLGANDA om noe, svarer SOLGANDA allerede før spørsmålet er uttalt - tilsynelatende har han mottatt det telepatiske. Idet han nærmer seg UFO-en, kjenner han sterk elektrisitet i luften, håret reiser seg og det kribler i magen. Inne i UFO-en forsvinner imidlertid følelsen umiddelbart. SOLGANDA viser ham skipet, forklarer telepatiske fremdriftsmekanismen og tar Van Tassel med tilbake.

På veien tilbake passerer de en granittstein. SOLGANDA tar frem et lite apparat som han bærer i en snor rundt halsen, snur det mellom hendene, åpner det i to motstående ender og retter det mot fjellet. Van Tassel ser en blyanttynn lysstråle skyte ut av apparatet og ned på fjellet - han spør SOLGANDA om han skyter på noe. SOLGANDA svarer: "Nei, jeg har bare ladet dette apparatet - det er et **krystallbatteri**. Granitt og kvarts skaper en piezoelektrisk effekt som egner seg til dette. Ved å trykke på den ene siden av krystallbatteriet kan du lade det ut og tilføre energi til den elektriske kroppen, auraen. Når dette skjer, "forsvinner" vi for øyet til den menneskelige observatøren og **blir usynlige**. Årsaken er at menneskets syn bare strekker seg fra ca. 4000 Ångström til 7700 Ångström (regnbuens farger fra rødt til fiolett), noe som selvsagt bare er et svært begrenset spektrum. Ved hjelp av krystallbatteriets energi kan vi heve auraens frekvens slik at vi befinner oss utenfor dette spekteret." (Howard MENDER og Carl ANDERSON har også beskrevet denne effekten, MENDER har til og med fotografert den).

Dagen etter undersøker Van Tassel landingsstedet med et kompass, finner magnetiske irritasjoner, kompasset avviker opptil 10° - en uke senere har han gjester på stedet, de føler seg syke og kan ikke spise.

I senere kommunikasjon sier romvesenene til Van Tassel: "Vi har overvåket menneskeheten i årtusener fordi de er våre forfedre.

De fleste jordmennesker er krysninger av de adamiske gudesønnene - vårt folk - **og Evas jordiske dyrerace**. Derfor har menneskene en tett, dyrisk jordkropp og en indre, guddommelig åndskropp.

Mange av lærerne våre har gitt dem lovene de skal følge. Hadde de vært kloke nok, ville de allerede ha løst alle problemene sine. Men i stedet har de utviklet økonomien sin med metoder som bare har bidratt til å ødelegge miljøet på planeten. Nå står de overfor valget mellom å ødelegge det enda mer for å redde økonomien, eller å la den kollapse. I begge tilfeller vil de lide for å ha fulgt gullkalvens vei i stedet for den skapende ånds evige lover.

Guddommen i Det gamle testamente

Vi kan ikke gripe inn - før du har bestemt deg for å gjøre det. Vi kan ikke bryte den gudgitte loven om fri vilje. Først når jordmennesket og dets villfarne myndigheter har valgt å gjøre det, vil vi handle. Hvis de velger fred på bekostning av økonomisk krise, vil vi komme dem til unnsetning. (Slik det skjer i Sovjetunionen i dag!) Hvis de velger krig, vil vi gripe inn når massene trygler Gud om hjelp. Vi kan og vil hjelpe dem når som helst - hvis de vender seg til Skaperen og avslutter sitt ødeleggende liv."

1954, 29. desember,

Van TASSEL mottar følgende melding: "Romflåten under ASHTAR har etablert sitt hovedkvarter på NIRBUE (Venus) - to mindre rombaser, SHARE og SHANCHEA, er stasjonert i bane rundt jorden. SHANCHEA er 2500 kilometer i diameter, men kan ikke ses fordi overflaten absorberer solstrålene i stedet for å reflektere dem."

1954, 23. august.

Faktisk rapporterer Dr. Lincoln LaPAZ i magasinet "AVIATION WEEK" om regjeringsprosjektet SKYSWEEP (Sky Hunt) - i 1953 ble to "nye" satellitter lokalisert i jordbane - den ene i en avstand på 640 km, den andre i 960 km. Senere forsvinner imidlertid disse satellittene på mystisk vis igjen - det er derfor nærliggende å identifisere dem som romstasjonene SHARE og SHANCHEA.

En av de nye teknologiene som Van Tassel har fått av romvesenene, fører til konstruksjonen av et apparatkompleks for celleaktivering - **INTEGRATON**. INTEGRATON er en elektrostatisk, magnetisk generator som har til oppgave å energilade, transformere og forynge menneskets cellestruktur. Den 15 m høye kuppelformede strukturen er konstruert uten bruk av metall - altså uten spiker og skruer.

Rundt kuppelen er det 64 dioder, statiske mottakere med en induktor øverst og karbonisert gummi (som isolasjon) nederst. Sfæren er en akkumulator som forhindrer at elektronene som fanges opp av dirodene, kommer ut i atmosfæren igjen. En kabel forbinder stengene med induktoren og sfæren, som fører elektronene til metallionereflektoren inne i kuppelen.

INTEGRATON genererer en spontan polarisering for hvert eneste ion i hver eneste celle i kroppen og bombarderer mennesket med milliarder av ioner med magnetiske felt som trenger inn i kroppen og på denne måten stimulerer enzymreaksjoner.

Integraton Kilde [wikimedia](#)

Romvesenene forklarer alderdom **og** sykdom slik for Van Tassel: "Alderdom betyr tap av energi - som ikke lenger kan erstattes av normale hvileperioder. Alderdommen kan derfor bare reverseres ved å forynge den elektriske batteri-kondensatorkroppen, ved å lade den med elektriske og magnetiske energier.

Vi helbreder ikke sykdommer, vi arbeider utelukkende med **regenerering av** kroppens celler - en vital kropp kan ikke bli syk i det hele tatt. Det er først når den elektriske ladningen i cellene i et bestemt organ eller en bestemt kjertel har sunket, at det kan oppstå forstyrrelser. Ånden er det elektriske grunnlaget som gjør organiske skapninger levende. Celia, små antennelignende hår i luftveiene hos alle mennesker, trekker ut de elektriske ladningene fra luftens og oksygenets atomer. Denne ladningen absorberes deretter gjennom lungene av blodets celler, som fungerer som kondensatorer. Når blodet sirkulerer gjennom kroppen, sendes ladningen videre til andre celler i kroppen. Mennesker, dyr, planter og insekter - og alle andre former for liv - følger dette universelle prinsippet."

Dr. Makai TAKATA, lege og professor ved Toho-universitetet i Japan, har også funnet ut at negative ioner forsinker aldringsprosessen (ved oksygenering) - ved bruk av negative ione-generatorer kan man være aktiv til 90-årsalderen. "Giant Rock" og senere INTEGRATON blir tilholdssted for tusenvis av interesserte mennesker under de årlige UFO-møtene - UFOer observeres og fotograferes nesten regelmessig - "Sage of Giant Rock" ble en legende i løpet av sin levetid.

Rolf i Norge fikk en lignende idé - bilde fra byggingen i 2008

Venstre:

Mange essays, som du finner via søkemotoren

[Wikipedia-oppføring om Integraton](#) (engelsk)

1930-1981, USA, **Howard Menger** , Samarbeid med romvesener

1930,

Howard Menger ser de første "objektene på himmelen".

1932, i en alder av 10 år

Menger møter et romvesen med gyllent hår og en skinnende drakt. Hun sier til ham: "Howard, jeg har kommet langveisfra for å treffe deg og snakke med deg. Jeg vet hvor du kommer fra og hva formålet ditt er på jorden. Du vil skjønne mye senere hva jeg snakker om. Men husk at vi tar kontakt med vårt eget folk - vi vil alltid være i nærheten, våke over deg og veilede deg."

1942, 20 år

I grensebyen Juarez i Mexico møter Menger en mann med blondt hår som identifiserer seg som en av "sitt folk" - senere møter han en khakifarget G.I. som forteller ham at han vil få mange flere lignende kontakter.

1944, under krigen,

Menger møter et romvesen i rosa tunika som meddeler at han skal forflyttes til Okinawa. Der møter han en høy mann i armékaki som avslører seg som en rombror og forklarer ham: "Mennesket må lære hva det er, hvor det kommer fra og hva som er **dets egentlige formål her på denne planeten**. Ikke alle kommer til denne erkjennelsen, men de som har blitt kontaktet, er klar over det sanne formålet med jordmenneskets eksistens. Vi har fortsatt mye å gjøre på planeten deres blant dere mennesker, og vi må gjøre det raskt mens det fortsatt er en planet og mennesker å arbeide med. I løpet av kort tid vil dere bli klar over den faren for planeten deres som jeg har hentydet til." (hentydning til Hiroshima som nærmer seg).

1945, etter krigen,

Menger flytter tilbake til High Bridge/New Jersey og opplever sin første UFO-landing der. Kvinnen som stiger ut av UFO-en er den samme som Howard møtte som barn på samme sted - hun har ikke forandret seg, har ikke blitt eldre - hun forteller den forbausede Menger: "Ja, jeg er **500 år gammel**. Folk har levd så lenge på jorden også - før syndfloden, da et tett skydekke fremdeles beskyttet jorden mot kosmisk stråling. Men livsstil, tenkemåte og ernæring spiller også en rolle. *Hvis vi lever etter Skaperens lover, vil vi bli velsignet med et langt liv.* Selv døden er bare en illusjon, en overgang fra en tilstand til en annen."

Menger blir vist et sted i en lysning i skogen der kontaktene skal finne sted i fremtiden, og han blir fortalt: "Her kan ingen bli skadet av den elektromagnetiske kraften som stråler ut fra kjøretøyene våre. Hvis folk ved et uhell blir fanget i dette kraftfeltet, kan det nemlig føre til fysisk disharmoni. Skadeomfanget avhenger av hastigheten på den elektromagnetiske strømmen."

Mange landinger finner sted der.

Menger får stadig nye oppgaver og instruksjoner, han kjører romvesenene til bestemte steder der det midlertidig er satt opp måleinstrumenter, han utstyrer de nyankomne med jordiske klær, han gir dem til og med den rette frisyren slik at de kan leve og arbeide usynlig blant menneskene.

For ikke å sette disse operasjonene i fare må Menger love å **tie om sine opplevelser frem til 1957**.

Han får høre: "Vet du, Howard, **mange av våre folk er blant dere, de følger med** og hjelper til der de kan. De er i alle samfunnslag, de jobber på fabrikker, kontorer og i banker. Noen av dere har ledende stillinger i lokalsamfunnene, i regjeringen. Noen av dem er kanskje renholdere eller søppeltømmere - men når dere møter dem, vil dere kjenne dem igjen."

De utenomjordiske forklarer Menger: "Vi kommer fra planetene Mars, Venus og Saturn, men også fra planeter utenfor dette solsystemet. Vibrasjonsfrekvensen på disse planetene er mye høyere enn på jorden, og livets atomstruktur er derfor finere, mer subtil." Det er derfor Mars- og Venus-sondene våre ikke kan oppfatte noe der.

Menger forklarer: "Hvis et menneske kunne reise dit i sin fysiske kropp, ville han sannsynligvis ikke se noen av disse livsformene som vibrerer raskere, har en høyere frekvens enn ham selv - akkurat som han ikke kan se de åndelige livsformene på og rundt vår egen planet. Med mindre hans fysiske kropp gjennomgår en tilsvarende tilpasningsprosess til de nye forholdene, kan han ikke se vesenene på en annen planet."

Romvesenene viser Menger **hjemplaneten sin** - "Jeg så vakre, kuppelformede bygninger som strakte seg oppover i rader og spiraler. Denne planeten var fantastisk vakker. Jeg hadde ikke inntrykk av byer, jeg ble minnet om hagebyer ... Vogner gled over overflaten uten hjul."

De forklarer ham: "Vi romvesener kommer til jorden av kjærlighet og medfølelse for dere som våre brødre. **Mennesket er en levende gud som** går gjennom en skole av eksternalisering - på denne planeten og mange andre, med det formål å tilegne seg kunnskap, visdom og fullkommenhet, helt til det når det høyeste punktet og blir ett med den uendelige Faderen.

Hvis folk allerede hadde nådd denne høyere forståelsen, kunne de hjelpe seg selv med å forhindre ødeleggelsen av denne planeten - noe som har en forferdelig effekt på hele solsystemet. Det er på tide at hele menneskeheten blir voksen.

Vi har allerede kontaktet høytstående politikere (som **Eisenhower**) og kjente personligheter, men spesielt 'offisielle regjeringsfolk' nekter å snakke om det - fordi det vil forstyrre deres økonomiske liv. Kunnskapen de har fått fra oss, viser dem en helt annen livsstil enn deres. Det er en

Lev under Guds lov - ikke menneskets lov. Da vil de fleste mekaniske energikildene dine være overflødige.

Masselandinger og store oppvisninger ville bare skape forvirring, og militæret ville bli kalt inn umiddelbart. Verdens regjeringer ville bli kastet ut i kaos, og alle ville forsøke å skaffe seg fordeler. Det ville muligens oppstå hysteri og panikk. Derfor er det i menneskehetens interesse at romfolket nærmer seg med stor forsiktighet. De vil komme direkte til folket ved å kontakte sine egne, og på den måten vil folket gradvis bli kjent med dem uten frykt, panikk og sensur. Alle store bevegelser har alltid begynt med folket ...

Våre kontaktpersoner er mennesker som er født med sannhetens bevissthet i seg, eller de er reinkarnerte fra andre planeter. **Tusenvis av mennesker fra andre planeter lever blant dere**, noen inkarnert her, andre landet her med romskip."

En utenomjordisk mester forklarer Menger: "Mange av dere har frivillig inkarnert her på jorden og kommet fra andre planeter i dette solsystemet og andre systemer for å bidra til å fremme en plan som er universell. De har på sine tidligere planeter opplevd og gitt uttrykk for en mye høyere forståelse av den evige Fars lover. Vi har nå begynt å kontakte dem og frigjøre deres blokkerte hukommelse på grunn av jordplanetens lave frekvens."

1956,

Menger har selv denne opplevelsen - minneblokken hans frigjøres når han møter en ung jente som ligner "jenta fra steinen" som en søster. Senere får Menger vite at MARLA faktisk er tvillingsøsteren til hans utenomjordiske kjæreste inkarnert på jorden. Han og MARLA er dobbeltsjeler, to individer med samme polaritet, naturlige (ment for hverandre) partnere - de har allerede tilbrakt et uendelig antall liv sammen på andre planeter.

Howard forteller om sine tidligere liv på Saturn og hvordan han frivillig valgte denne planeten - hvordan han ønsket å bli født i en jordisk kropp for å hjelpe andre til selvinnsikt.

Menger og hans kone

Rombrødrene lar senere Menger **ta med seg vitner til sine kontakter** - han opptrer i John NEBELs talkshow, i radioprogrammer og holder regelmessige UFO-møter på gården sin i New Jersey. Menger begynner å lede grupper, forberede folk på kontakt og gi dem åndelig veiledning - romvesenene råder ham til å introdusere gruppen for Paramahansa YOGANANDAs verker - som ANGELUCCI og Van TASSEL også hadde lest før kontaktene.

1956, september,

Menger blir invitert av romvesenene til å **besøke månen**. I ti dager forbereder Menger og en gruppe utvalgte jordboere seg på vibrasjons- og gravitasjonsforholdene - så lander romskipet på en kuppelformet base på månens bakside.

Mengers beskrivelse av månen er korrekt - og bekreftes 13 år senere av måneastronautene. I motsetning til hva vitenskapsmennene mente den gangen, finner MENDER ut at månen har en **lett atmosfære** - noe som senere også bekreftes av APOLLO-12. Han tar med seg en potet tilbake til jorden som har et proteininnhold på 15 % - jordiske poteter har bare 23 %.

1953 - 1966, USA/New Mexico, **Paul Villa** , Fotosession med Coma Berenice

Paul VILLA, født i 1916, har fått **telepatisk undervisning av romvesener siden han var fem år gammel**.

1953,

VILLA har sitt første fysiske møte - en dag blir han overmannet av en sterk trang til å gå ned til stranden - der møter han en **2,10 m høy mann**. Han vil løpe vekk, redd, men den fremmede tiltaler ham ved navn og nevner ting fra livet hans. Paul mistenker at "kjempen" er fra en annen planet - hvert eneste spørsmål han tenker på, ser ut til å bli mottatt **telepatisk** og besvart prompte.

Når VILLA vil vite hvordan han kom hit, peker han bort på et rev der et skiveformet flyvende objekt flyter på vannet. Han inviterer ham om **bord** - der ser han menn og kvinner som ser ut som mennesker, men som har vakrere og finere trekk.

De sier til ham: "Jorden - ja, hele galaksen som Jorden tilhører - er ikke mer enn et sandkorn på stranden sammenlignet med det uendelige antallet galakser med sine millioner av beboede verdener i universet.

Vi er her med fredelige hensikter for å hjelpe mennesker. Fartøyene våre kan operere i atmosfæren uten å bli oppdaget av radar ved hjelp av et magnetisk skjold som omdirigerer radarstrålene - men de kan også gjøre seg selv detekterbare for radar. Vi har baser på månen og inne på Mars' måne Phobos. Vi tror på en overlegen intelligens som styrer hele universet - og alt i det."

1963, 16. juni,

VILLA - som nå bor i Albuquerque i den amerikanske delstaten New Mexico - får den telepatiske impulsen til å hente kameraet sitt og kjøre til et bestemt sted i omgivelsene - der ser han en landet "tallerken" på ca. 21 m i diameter. Der det før bare var romskipets vegg, åpnes plutselig en dør, og ut stiger 4 menn og 5 kvinner av kjempestor statur, alle mellom 2,10 m og 2,70 m høye. De hilser på VILLA og forklarer at de kommer fra stjernebildet COMA BERENICE ("Berenikes hår"). De kan kommunisere med VILLA både telepatisk og på perfekt engelsk og spansk.

VILLA erfarer: "Skipet vårt er et transportskip med 9 fjernstyrte måleskiver som styres inn i interessante områder og sender bilde- og lydopptak til transportskipet. Vi er spesielt interessert i New Mexico på grunn av de "magnetiske linjene" som krysser indianernes gamle hellige land mellom Arizona, Utah og New Mexico."

De lar VILLA bli fotografert og gjennomfører en demonstrasjonsflyvning rundt stedet for dette formålet - tidenes mest oppsiktsvekkende UFO-fotoserie er skapt.

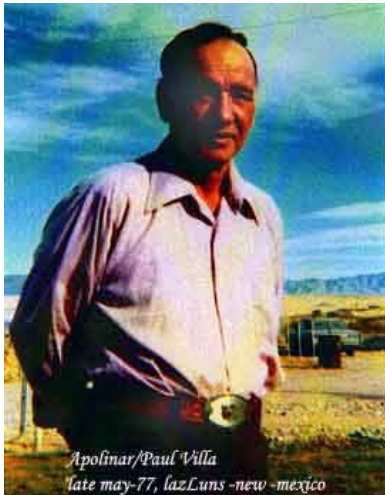
1965, 18. april,

VILLA er invitert til en ny fotosession i nærheten av Bernalillo, 40 km fra Albuquerque. En skive demonstrerer hvordan den kan tenne og slukke en tretopp med en stråle. Den ledsages av tre små runde kuler, de fjernstyrte "telemeterkulene". VILLA tar bilder, snakker i to timer på spansk med UFO-mannskapet - han undrer seg over en skyformasjon som har form som en indianer som ligger på ryggen. De forklarer ham telepatisk: "Vi har alltid beskyttet indianerne,

og spesielt Hopi- og Navaho-indianerne har en viktig funksjon for den nye tidsalderen." Navahoenes skjold VILLA minner faktisk om formen på UFOer. I en annen demonstrasjon skaper UFO-en til og med en liten sandstorm som bevis på at "de" også kan påvirke været.

1966, 19. juni,

VILLA får igjen lov til å fotografere et mindre romskip som lander - og som igjen er omgitt av de "sfæriske sonderne" som vi har sett på flere autentiske UFO-bilder.

<https://rune.galactic.to/paulvilla1.html>

Tillegg av Rune:

Paul Villa, av indiansk og spansk avstamning, var en veteran fra andre verdenskrig som tok med seg sin tyske brud tilbake til Amerika. Han ble først kontaktet i California av store romvesener som fortalte ham at de kom fra Coma Berenesis (i Bootes-regionen - det samme området som KORENDOR-besøkende kom fra).

E.T.-ene snakket til Villa på spansk (Villas morsmål) og snakket også flytende engelsk med ham. E.T.-ene forklarte Villa at de hadde besøkt jorden i mange år og viste at de kjente de jordiske sivilisasjonene svært godt. De fortalte Paul at de hadde baser på månen, Mars og Venus hvorfra de kunne overvåke menneskeheten på jorden. I likhet med Meier i Sveits var også disse E.T.-ene villige til å plassere skipene sine slik at den "kontaktede" villaen kunne ta gode bilder av dem. En serie bilder ble filmet på en annen planet, men er ikke publisert.

Paul Villa tok disse bildene:

[flere bilder av Paul Villa](#) på siden til Patrick Gross

1953-1957, USA, **Mel Noel** , Special School Earth

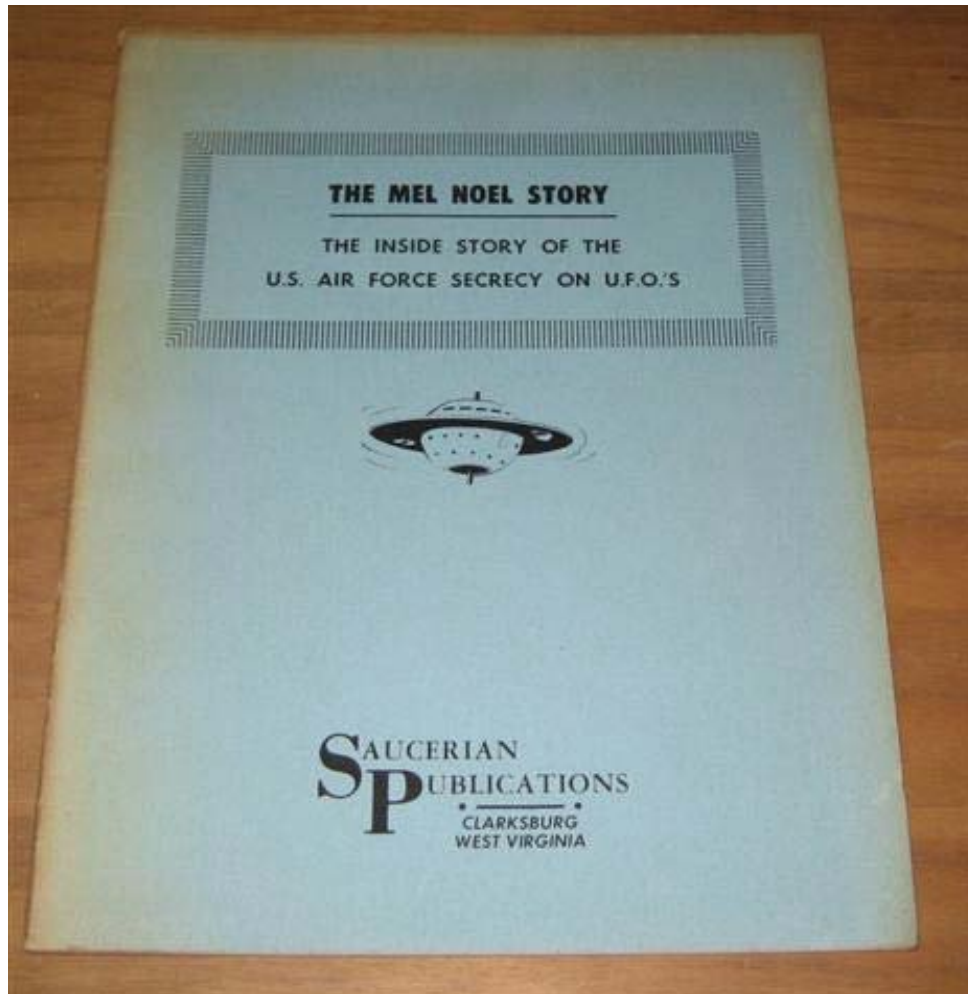
I ti år var den amerikanske flyvåpenløytnanten Mel NOEL tvunget til å tie etter at han forlot det amerikanske flyvåpenet - nå forteller han sin historie om hva som skjedde med ham mellom 1953 og 1954.

1953

Koreakrigen er nettopp over, og løytnant Noel blir tildelt en spesialskvadron med fire SABRE F-86-A avskjæringsfly - formasjonens oppdrag er å observere og fotografere ukjente flygende objekter. Til dette formålet er maskingeværene på flyene fjernet og erstattet med "gunkameraer", hvorav noen er utstyrt med infrarød film. På briefingen får de beskjed om at "dette

er et spørsmål om nasjonal sikkerhet og er underlagt strengeste taushetsplikt. Uansett hva som skjer, ikke snakk med deg selv om det, skriv rapporten din og glem det hele."

Deretter får de se hundrevis av bilder og flere titalls filmer - noen av dem konfiskert fra sivile. Pilotene er ikke særlig entusiastiske - Pentagons propaganda om at UFOer bare er sanseillusjoner og forvirringer sitter for dypt i dem - de regner ikke med at det noen gang vil komme til et oppdrag. Men snart flyr NOEL og kameratene deres første oppdrag over Rocky Mountains i 12 000 meters høyde og 1300 km/t da en av pilotene melder: "Bogies, klokken ni, vår høyde."

"BOGEY" er et sjargongord i luftforsvaret som betyr "fremmed flygende objekt", og "klokken ni" er synsvinkelen. Det er **16 objekter som flyr i en V-formasjon**. De er omgitt av en slags "aura", som NOEL sammenligner med glimtet fra et neonskilt i tåken.

UFOene bryter ut av formasjonen og former seg i fire grupper, og viser manøvrer som tar pusten fra pilotene. De stopper brått opp fra en hastighet som NOEL anslår til ca. 5000 km/t, og akselererer like raskt igjen - mens de "akselererer", skifter fargen på "auraen" deres.

Møtet varer i ca. 8 minutter, deretter returnerer flygerne, leverer filmkassetten sine, fyller ut skjemaene sine og må forholde seg tause. Under neste oppdrag flyr objektene rytmisk opp og ned - de ser ut til å trosse alle fysiske lover.

På det tredje oppdraget blir NOEL og kameratene hans bedt av sin overordnede, en oberst, om å endre frekvensen på radioene sine. På den nye frekvensen snakker en for dem ukjent stemme og svarer på spørsmål på et klart og tydelig, men svært langsomt språk. Etter landingen forklarer obersten: "Alle spørsmålene jeg stilte - selv om jeg ikke sa et eneste spørsmål høyt, bare tenkte dem."

Romvesenene erklærer blant annet: "**Vi tror på en allmektig kraft i universet.** Besetningen vår består av individer fra de planetene dere kjenner som Venus, Jupiter, Merkur, Mars og Saturn."

Pilotene er lamslåtte over det de har hørt på sine egne radioer. Verdensbildet deres er i ferd med å kollapse, og de ber om å bli suspendert fra tjenesten. To dager senere blir de løslatt fra spesialoppdraget og overført til normal tjeneste. NOEL og kameratene hans opplever opplevelsen som like brutal som de psykologiske konsekvensene hos nærkampflygere, og de spør seg selv - "Hvordan lever man med en slik opplevelse, hvordan passer den inn i ens tenkemåte, ens liv, ens vante måte å leve på, måten å tenke på i denne verden."

To måneder senere får NOEL en telefon fra obersten - han vil snakke med ham. Når han kommer til kontoret hans, er også kameratene hans til stede. Obersten sier: "Jeg må snakke med noen om dette, og jeg vet at jeg kan stole på deg. Det var **ikke første** gang jeg kommuniserte med UFO-mannskapet via det luftbårne utstyret, det var bare første gang andre var der. På en flytur til Luke Air Force Base i nærheten av Phoenix/AZ snakket jeg for første gang med besetningen i en UFO etter landingen. De inviterte meg om bord i en "tallerken" - 18 km utenfor Phoenix landet farkosten i en avsidesliggende dal, den var 45 m i diameter. Jeg fikk en metallskive som jeg måtte holde mellom håndflatene og foran magen for ikke å bli skadet når jeg passerte gjennom kraftfeltet rundt romskipet.

Om bord på UFO-en ble jeg introdusert for en "mester". Jeg begynte å stille spørsmål om hvorfor de var der og hva jeg kunne forvente i fremtiden. Mesteren forklarte: "Vi føler oss ansvarlige for livet på denne planeten. **Jorden er en slags transittleir, en teststasjon** - det er først og fremst 'problembarn' som inkarnerer her.

En ny tidsalder vil snart begynne - dens innflytelse har allerede begynt, men den vil ikke nå sitt høydepunkt før rundt år 2000. Som en forberedelse til dette kan vi forvente en rekke **geografiske endringer, samt religiøse og politiske revolusjoner.** Det politiske lederskapet vil stå hjelpeløst overfor disse hendelsene og vil til slutt kapitulere.

Det er igjen mulig for denne sivilisasjonen å redde seg selv - men da må jordens innbyggere overvinne sin materialisme. De genererer **vibrasjoner av overveldende negativ karakter som** forstyrrer hele kosmos. Menneskene har så å si fått lisens til å styre seg selv. De kan fritt bruke land, vann og luft uten å betale noen "skatt" - bortsett fra den som er knyttet til den universelle loven om årsak og virkning, karma.

Reinkarnasjon er like enkelt som barneskolen. Du går i første klasse for å lære noe - på slutten av året går du til eksamen. Da har du tre valgmuligheter,

1 - du består eksamen og blir overført til nesteklasse

2stryker og må ta faget om igjen .

3i løpet av året og unngår eksamen - i dette tilfellet må du bli på skolen for alltid.

Problembørn sendes til en **spesialskole** - dette er jordens funksjon. Den eneste måten å komme seg ut av dette stadiet på er en *kollektiv innsats* for omvendelse.

Barna er ditt eneste håp - men når de er fire år gamle hos deg, er de allerede så preget av fordommer, mistillit, hat og egoisme at du har blokkert veien for dem. Vi begynner å utdanne barna, og når de er tre år gamle, kan de telle til femten, og de behersker allerede telepati."

Avslutningsvis sier obersten til de tre pilotene: "Det var det. Dere kan gjøre hva dere vil med det, godta det eller smile av det."

1957,

NOEL forlater flyvåpenet og flytter til Connecticut. To år senere mottar han et telegram fra obersten og møter ham på flyplassen i White Plains. Obersten hilser ham - "Jeg har gjort det, jeg blir med dem - i løpet av de neste 30 dagene skal 'det' være gjort!"

Obersten og NOEL blir enige om å snakke sammen på telefon hver dag fra da av.

Den 27. dagen han vite fra kontoret sitt at obersten er på oppdrag over Atlanterhavet - han kommer aldri tilbake derfra, flyet hans er meldt savnet.

1954-1960, USA, **Carl Anderson** , Budskap til menneskeheten

1954, 3. april,

Carl ANDERSON ser sin første "flygende tallerken" i nærheten av Desert Center/California, der også George ADAMSKI hadde sitt møte med en mann fra Venus. En mystisk stemme førte ham til dette stedet - nå ligger han i teltet sitt med kone og to barn, to vennlige par i nærheten. Klokken 03.00 våkner han - kona og datteren sitter allerede oppreist i teltet, mens sønnen fortsatt sover. Plutselig ser alle tre teltet forsvinne - de kan se uhindret ut i ørkenen. Der, bare noen centimeter over bakken, svever en stor, lysende skive med en diameter på 20 meter og en høyde på 10 meter - den lyser fluorescerende.

ANDERSON vil reise seg og gå bort til det mystiske flyvende objektet, men blir lammet - kona og datteren forteller senere samme historie. De hører stemmer, men ser ikke noe mannskap - objektet begynner å nynne svakt. Lyset rundt den ytre huden blir først oransje, så rødt - snart lyser det som en rød ildkule. Sakte stiger det, så akselererer det plutselig og skyter opp mot nattehimmelen - det røde lyset går over i blåhvitt - teltet begynner å manifestere seg igjen.

ANDERSONENE begynner å strekke ut sine hittil lamme lemmer, klatrer lydløst ut av teltet, ser det hvite lyset som fortsatt farer over nattehimmelen og forsvinner. Datteren spør: "Pappa, hvor var teltet? Og hvorfor kunne vi ikke bevege oss?" - ANDERSON vet ikke svaret. Han fotograferer landingsstedet - bildene viser senere at bakken er full av hvite striper, armbåndsuret har stått stille i 15 minutter.

I løpet av de neste månedene ser han UFOer på himmelen to ganger. Senere drar han tilbake til Desert Center i ørkenen sammen med kona og vennen Jim for å ta kontakt med UFO-pilotene. De ser en skive i det fjerne - Jim tenner en lommelykt og vifter entusiastisk med den. Fartøyet kommer nærmere og svever over gruppen. Plutselig skriker Jim opp - tjære fra fakkelen har rant over tommelen hans og forårsaket et brannså. Han løper til vognen for å hente bandasjer og brannsalve. Skiven blinker sterkt, blir lysende hvit og forsvinner. Når Jim ser på tommelen igjen, er brannsåret forsvunnet. Disse opplevelsene ser ut til å ha vekket ANDERSONs mediale evner.

1957, 25. februar,

ANDERSON får en indre instruks om å sette seg ned og skrive ned et **budskap**: "Veldig snart vil de negative kreftene som har vært aktive de siste 7000 årene, bli omstyrtet på jorden. Rikosjetten fra disse dårlige kreftene vil treffe hver tomme av denne planeten dere kaller

Jorden, men som kalles **SHAN** av de andre vesenene i universet. Disse kreftene vil føre til store ødeleggelser.

Jeg må si dere - en tredjedel av jordens befolkning vil gå til grunne. Såingens tid er over, nå kommer innhøstingen. Størstedelen av kontinentene deres vil bli feid bort. Nye landområder vil stige opp av havet. Jorden vil svaie under den nye tidsalders fødselsveer og virvle rundt når polene bytter plass.

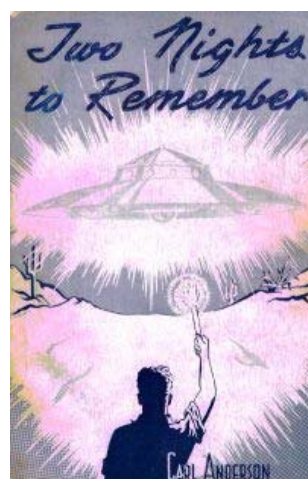
Planeten deres vil sette en ny kurs med nye vibrasjoner av varig fred og lykke. Det vil bli den samme **renselsen** som for tusenvis av år siden. Legendene om de sunkne kontinentene er sanne.

Like før katastrofen inntreffer, vil tusenvis av dere mennesker bli reddet. Dere vil bli svevet eller sugd inn av styrestrålen vår og tatt om bord i romskipene våre, som dere kaller "flygende tallerkener". Men dere må kvalifisere dere for dette. Bare de som har levd på en rettskaffen måte overfor sin Skaper, kan bli akseptert. Renhet i intensjonene vil telle! Din positive utstråling er blitt registrert og ligger nå i arkivet vårt. For å være klar for opptak må din positive vibrasjon frigjøre kroppen din fra negative tanker og ønsker. Valget er ditt. Mange vil imidlertid ikke bli evakuert og vil fortsatt bli skånet. Det vil finnes områder som er relativt trygge når katastrofen inntreffer. Disse vil være beskyttet av sitt eget kraftfelt

Det vil ikke være noen "høyere opp" - alle vil være likeverdige. Selv om dere nå er avhengige av vår kommunikasjon, vil dere kunne snakke fritt med dem som befinner seg i romskipene. Dere vil også kunne kommunisere fritt med deres jordiske familier og med alle dem som ønsker å bygge den nye verdenen sammen med dere. (...)

Mange av dere har faktisk levd riktig, men har likevel **senket de positive vibrasjonene** gjennom misbruk av den fysiske kroppen - gjennom alkoholmisbruk, røyking og kjøttspising. Dette fører til en svekkelse av de positive vibrasjonene som strømmer ut av kroppens kraftfelt. Derfor er det nå viktig å spise frisk frukt, grønnsaker osv. for å rense kraftfeltet og auraen din. Ikke dra dette i langdrag - tiden er knapp.

Millioner av romvesener venter på å sende dere, deres jordiske brødre og søstre, øyeblikkelig hjelp. Kort tid før omveltningene begynner på planeten Jorden, vil vi kontakte dere på mange måter. Alle radio- og fjernsynsapparater som fungerer, vil bli forsterket. De som er i bevegelse og som er planlagt for opptak, vil bli informert via tankestrømmer."

1958, 27. juni,

ANDERSON har sin første fysiske kontakt med et romvesen. Han går alene gjennom parken i nærheten av huset sitt - da en mann plutselig dukker opp ved siden av ham. Andersen blir veldig forskrekket, men den fremmede beroliger ham - han sier: "Jeg kommer fra **Mars** og er et av **mange romvesener som bor her** og har tatt på seg jordiske vaner for å være mindre iøynefallende. Mange av disse romvesenene som bor blant dere, har inkarnert i menneskekropper på jorden - andre har landet i romskip og lever og arbeider nå blant mennesker. De er alle her av en helt bestemt grunn - for å redde menneskeheten fra fullstendig undergang."

Romskipet hans er i nærheten, men han kan ikke bli lenge - han ber ANDERSON om å være klar neste onsdag kveld for å motta en viktig beskjed. Han tar tak i området rundt kroppen sin og forsvinner like brått som han kom. Den forvirrede ANDERSON merker en ozonlukt i luften - han vet ikke at Howard MENDER fotograferte en planetarisk person på samme måte like før hun forsvant.

Den påfølgende onsdagen får ANDERSON denne meldingen telepatisk overført av romflåtens kommandør ASHTAR: "Store vitenskapelige hjerner fra våre planeter er blitt utvalgt til å inkarnere sammen med dere som **nyfødte barn**. Dere har sett mange romskip og observert dem lande - kontakter har funnet sted i mange avsidesliggende deler av jorden og i alle land. De store lederne deres har fått besøk og er blitt advart om forferdelige ødeleggelser for planeten deres hvis de ikke endrer livsstil.

Det er svært beklagelig at våre forslag i de fleste tilfeller er blitt avvist, og at mange av deres regjeringsledere har nektet oss opphold hos dere. Dette er velkjent for dere. Derfor har vi vært nødt til å møte våre kontakter privat med dem vi har valgt ut til å spre sannheten blant dere.

Våre kontakter med lederne deres ble opprettet i et forsøk på å vekke broderkjærligheten på planeten deres og avskaffe **atomets dødelige fare**. Ingen planet i vårt solsystem har lov til å bruke det.

Mangelen på forståelse og samarbeid fra deres ledere er svært beklagelig og bekymringsfull for oss. Det er i strid med vår universelle lov å bruke makt på noen som helst måte. Vi kan bare prøve å vise dere veien - men avgjørelsen er deres.

Vi ble tvunget til å se på de forferdelige ødeleggelsene som den forbudte bruken av atomdødskraften forårsaket på planeten deres. På ulike måter måtte vi gripe inn for å forhindre større ødeleggelser på deres jord, den vakre planeten SHAN. Vi bruker ikke makt - men for de Utvalgte skyld følte vi det nødvendig å sende våre midler gjennom atmosfæren på planeten deres for å absorbere og dermed uskadeliggjøre det meste av den dødelige **radioaktiviteten som ble sluppet ut av deres såkalte forskere**. Hadde vi ikke gjort det, ville millioner av mennesker ha dødd - maten og vannet deres ville ha blitt uhemmet forgiftet. Våre "**avgiftningsmidler**" er de grønne ildkulene som har blitt sett mange steder i verden.

Vi har gitt dere råd, vi har oppfordret dere - men vi kan ikke tvinge dere. Vi kan bare avvente og se hvordan ting utvikler seg. Den hellige skrift sier at vi verken kjenner dagen eller timen.

Vi står klare med **mer enn fem millioner av våre skip av alle typer og størrelser**. Vi er klare til masselandinger når som helst - når som helst det skulle bli nødvendig å fjerne de utvalgte som skal være våre gjester inntil planeten SHAN er **fullstendig rensset** og beboelig igjen.

Først da vil Mesteren opprette sitt rike på jorden, der dere kan leve i fred og kjærlighet - for da vil ondskapen være bundet i lenker. Så frykt ikke når vi kommer til jorden deres i stort antall. Det er oppgaven til dem som ennå ikke har fått et oppdrag, å spre nyheten om vårt komme - fordi **deres regjeringer har nektet å samarbeide**. Hvordan menneskeheten forholder seg til vårt komme, vil spille en viktig rolle i en vellykket evakuering av planeten deres. Dessverre vil manges hjerter svikte. Når vi nærmer oss dere, vil tiden være knapp og forvirringen stor. Så oppfør dere nøyaktig som instruert - ikke kom tilbake for å ta med dere materielle verdier. Dere vil bli forsynt med alt. Vi følger med og venter.

Og nå, brødre og søstre på SHAN, før vi avslutter transmisjonen, ønsker vi å uttrykke vår kjærlighet og dypeste takknemlighet til dem som har arbeidet for sann opplysning.

Vår innsats er basert på et genuint ønske om å hjelpe, og det er derfor vi har knyttet så mange og ulike kontakter. For alt har sin hensikt når det kommer til stykket. Dere vil møte mye motstand, men den vil bli overvunnet. "Verdensromprosjektet" vil oppfylle det formålet det er tiltenkt. Det kan dere være sikre på! - ASHTAR, kommandør for 10 millioner romskip fra romstasjonen SHARE".

I et senere møte mottar ANERSON en liten, rund, glødende jaspis på størrelse med en valnøtt, som kommer fra Mars. Steinens frekvens er så høy at ANDERSON kan utføre helbredelser ved hjelp av den.

1960, 14. februar,

ANDERSON føres inn i et romskip som har landet - kontakten fortsetter.

Rune:

Mer informasjon (engelsk): http://rune.ws/CarlAnderson_ufocontact.htm

1953-1960, USA, **Reinhold Schmidt** , Kjernefysisk ulykke i Sovjetunionen

Mer informasjon: <http://rune.galactic.to/reinhold.html>

1957, 5. november,

Reinhold SCHMIDT - han er kornkjøper og av tysk avstamning - besøker en kornåker i Kearney i den amerikanske delstaten Nebraska. På vei tilbake legger han merke til et merkelig lys - han bestemmer seg for å kjøre dit for å se hva som foregår - plutselig stopper bilen, han fortsetter til fots. Så ser han en stor sølvfarget gjenstand som står på bakken - laget av et metall som ser ut som polert stål. Mens SCHMIDT stirrer på skipet, skyter en stråle av stråling ut av det og immobiliserer ham. To menn kommer ut av gjenstanden og tar ham med inn.

Der ser SCHMIDT fire menn og to kvinner i gateklær, alle ca. 1,80 m høye og mørke i huden - tre av mennene arbeider på et instrumentpanel.

En av de utenomjordiske sier til SCHMIDT: "**USAs satellittprogram** kommer til å mislykkes to ganger, bare den tredje satellitten vil gå opp - men bare sende tilbake noen få detaljer (en spådom som går i oppfyllelse litt senere). Vi er ansvarlige for de mange observasjonene som har funnet sted de siste dagene (SCHMIDT får først vite det dagen etter, når avisene er fulle av observasjonsrapporter). Farvel - vi sees igjen!"

Etter at SCHMIDT har forlatt objektet, stiger det langsomt til værs, skifter farge flere ganger - og forsvinner i stor fart. SCHMIDT er overveldet - han har aldri trodd på UFOer før. Han overveier hva han skal gjøre - og bestemmer seg for å vente og se.

Romvesenene hadde snakket tysk - SCHMIDTs første inntrykk var at det dreide seg om et sovjetisk hemmelig våpen, styrt av tyske forskere. Da han så hører at politiet ber myndighetene om å undersøke observasjonene, føler han at det er hans borgerplikt å fortelle myndighetene om sin opplevelse. Politisjefen informerer pressen - holder SCHMIDT tilbake uten arrestordre i én natt - og legger ham deretter inn på nærmeste mentalsykehus, der han undersøkes for sin mentale tilstand og utskrives tre dager senere. Etter løslatelsen møter SCHMIDT så stor sympati i befolkningen at han i tre måneder er opptatt med å ringe hundrevis av telefoner og kjøpe det kornet bøndene tilbyr ham.

1958, 5. februar,

SCHMIDT kjører langs en landevei - igjen stopper bilen - et romskip svever over en eng ved siden av veien. Som svar på hans spørsmål forklarer de besøkende ham senere: "Vi kommer fra en annen planet - fra Saturn. Drivstoffet til romskipet får vi fra solen og jorden. Vi fant deg gjennom hjerneimpulsene dine under denne andre kontakten - vi kan finne deg igjen når som helst."

1958, 5. mars,

SCHMIDT har bestemt seg for å holde et foredrag i Kearney om sine opplevelser - kvelden før holder romskipene en 50 minutter lang demonstrasjon som hundrevis av mennesker ser på.

1958, juni,

SCHMIDT blir spurt av rombrødrene om han vil fly med dem til polarsirkelen i august. SCHMIDT sier ja, men spør hvorfor det må være til polarsirkelen - og får svaret: "Av pedagogiske grunner."

1958, 14. august,

reisen til polarsirkelen begynner - SCHMIDT får se hvordan **sovjetiske ubåter** plasserer radioaktive markører på havbunnen og foretar undersøkelser for å etablere baser for atomraketter der. Saturnianerne sier til SCHMIDT: "Disse **atomvåpenarsenalene** øker risikoen for atomkrig. Vi er upartiske når det gjelder maktblokkene - men vi vil gjøre alt for å forhindre en atomkrig. Vi kommer aldri til å se passivt til mens jorden ødelegges av atombomber. Nå tar vi også i bruk en ny oppfinnelse for å rense jordens atmosfære for stråling fra atom- og hydrogenbomber."

Ved hjelp av spesielle instrumenter om bord viser de SCHMIDT resultatene av de **atmosfæriske endringene som** atombombeeksplosjonene så langt har forårsaket, og forklarer virkningene: "Hvis atombombeprovene fortsetter, vil det snart føre til en total forstyrrelse av klimaet og til at planeten hopper ut av sin akse. Og når det skjer, vil resultatet bli ufattelige ødeleggelser. Siden dere allerede merker noen av disse endringene selv - kan dere forestille dere hva som vil skje på jordens overflate hvis det ikke gjøres noe med menneskets galskap."

Saturnianerne driver sitt eget skip med "**fri energi**" - de demonstrerer for SCHMIDT hvordan det uten problemer kan fly i 60 000 km/t - og langt raskere, forsikrer de ham. Et amerikansk lasteskip i Antarktis fotograferer et lysende objekt - akkurat da SCHMIDT er der på "studietur".

1960, 24. januar,

SCHMIDT blir ført om bord i et enormt moderskip - han ser dusinvis av små utforskningsskip som ligner på det han kom med. Han legger merke til at saturnianerne kommuniserer med hverandre ved hjelp av **telepati**. De viser ham en samling amerikanske og sovjetiske raketter som ble avskjært av dem da de truet med å brenne opp da de kom inn i atmosfæren igjen. I en filmprojeksjon viser de ham **konsekvensene og farene ved atomeksplosjoner**, og SCHMIDT skriver: "Det gjorde vondt å se hvilke byrder vår lille jord allerede hadde måttet tåle - og jeg visste at den ikke kunne bære mye mer."

Så viser de ham bilder av hvordan jorden kan se ut i fremtiden - et paradisi uten forurensning fordi alt drives av fri energi, "biler" uten hjul som glir over landskapet i trehøyde - overalt en atmosfære av enhet, orden og fred - noe som gjør dypt inntrykk på SCHMIDT.

1960, 9. februar,

SCHMIDT blir tatt med av saturnianerne i et romskip **til Kheopspyramiden i Egypt**. De forklarer ham: "Konstruksjonen av de 54 tonn tunge steinene var bare mulig takket være universelle lover - og naturkrefter som kunne **opphæve tyngdekraften**."

De fører ham til et **underjordisk rom i pyramiden**, et trekantet kammer som inneholder et lite romskip - og bevis på Kristi jordiske virke.

De sier til ham: "Etter 1998, når en ny tidsalder begynner, vil disse hemmelige kamrene i pyramiden bli avslørt, menneskeheten vil for første gang få vitnesbyrd om Kristi liv og kjenne sitt sanne opphav."

På vei tilbake flyr de over Sovjetunionen. Romvennene viser ham et stort område i Sibir, noen hundre kilometer unna, der det har skjedd en atomulykke som kan gjenkjennes på den smeltede snøen - alt liv i dette området er utslettet. De forklarer: "Vi kan ikke tillate at det bryter ut en atomkrig, for da vil ikke bare alt liv på jorden være fortaapt, men også naboplanetene vil bli rammet. Egentlig forbyr den kosmiske loven om fri vilje enhver inngripen i utviklingen av en annen verden - men dette er et unntakstilfelle, for en atomkrig på jorden setter hele solsystemet i fare."

Atomulykken i Sibir - som SCHMIDT beskriver i 1960 - er et faktum som først ble kjent i Vesten 19 år senere, i 1979. I 1979 utga forlaget Hoffmann&Campe pocketboken "Rapport og analyse av de hittil hemmeligholdte atomkatastrofene i Sovjetunionen". Forfatteren er den sovjetiske atomfysikeren Zhores MEDVEDJEV, som ble utvist i 1973. Ifølge MEDVEDJEV inntraff denne katastrofen i 1958 i Kyshtym-regionen i det sørvestlige Sibir da man lot flytende atomavfall forsvinne i borehull - uten å ta hensyn til at snøsmeltingen kunne føre til at det separat lagrede atomavfallet ble vasket sammen. Dette resulterte i oppvarming under jordoverflaten. Damptrykket sprenget den overliggende jorda som i en vulkansk eksplosjon og førte de strålende partiklene opp til overflaten - med ødeleggende konsekvenser for mennesker, dyr og planteliv.

I 1988, bare 28 år senere, i glasnostens tegn - og etter Tsjernobyl-katastrofen - blir den sibirske atomkatastrofen offisielt bekreftet. SCHMIDT påpekte imidlertid allerede på UFO-konferansen i Wiesbaden i 1960 eksplisitt de enorme områdene med smeltet snø han hadde observert fra romskipet. I dag vet vi at SCHMIDT, som var den første amerikaneren som fikk vite om denne hendelsen, snakket sant ...

1966-1967, USA, **Fred Steckling** , Det bor romvesener blant OSS

Fred STECKLING, født i Berlin, flyttet til USA i 1962, kom i kontakt med utenomjordiske gjennom George ADAMSKI, pilot og meddirektør i George Adamski Foundation: "Jeg var så heldig å få snakke med flere menn og kvinner fra verdensrommet. De forklarte meg at de har **levd blant oss i stort antall** siden slutten av førtiårene - i større byer kan opptil hundre leve og arbeide blant oss uten å bli oppdaget.

De hjelper oss på mange måter, vitenskapelig, sosialt - og samtidig lærer de av oss. De finnes i alle befolkningsgrupper - mørkhudede, hvite, orientalske, korte, høye, normalstore jordboere. Selv om de ligger langt foran oss vitenskapelig og sosialt, kan de fortsatt forbedre enkelte ting på planetene sine. De kan absolutt ikke lære av oss hvordan de kan forbedre romskipene sine eller samfunnssystemet sitt - men det er interessant for dem å studere våre ukontrollerte sinn. Jordmenneskers emosjonalitet, følelsers opp- og nedturer, er ekstremt interessant for dem. Men de forstår oss - de dømmer oss ikke, de analyserer bare oppførselen vår. Når jeg møter mennesker fra andre verdener, føler jeg meg veldig ydmyk - kunnskapen og visdommen deres er bemerkelsesverdig. De får oss aldri til å føle at de er overlegne. Jeg har alltid lyttet til det de har fortalt meg så godt jeg har kunnet."

En av rombrødrene som STECKLING møter i Washington D.C. i 1966, forteller om sine erfaringer med det jordiske arbeidslivet: "Folk her jobber for penger - motivet deres er penger og ikke å tjene sine medmennesker. En person som tilbringer dagen med ærlig arbeid, tjener i det minste **menneskeheten**. Arbeidet er kanskje ikke frivillig, men det bidrar i det minste til samfunnets beste. Jeg har møtt rike mennesker som kaster bort mer tid på å unngå ærlig arbeid enn de hadde trengt å bruke på det. Men hvordan kan du finne tilfredsstillelse i arbeidet ditt hvis du bare tenker på penger? Hvis dere jordmennesker bare tenkte litt på å tjene andre, kunne dere finne sann lykke i deres hjerter."

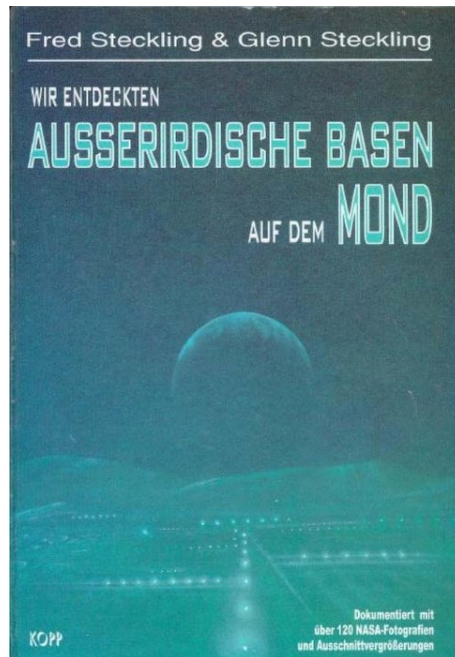
Rombroren sammenligner sin virksomhet med jordiske agenter - han forklarer: "Fordi vi lever blant dere, vet de mye om hvordan dere oppfører dere. Vi har selvfølgelig romskip som vi kan måle alle forhold på jorden fra. Men det som virkelig teller, er den personlige kontakten, møtene - det er den eneste måten vi virkelig blir kjent med problemene deres på."

Romvesenene forteller også STECKLING om sitt utdanningssystem, sin religion og sin kunnskap om naturlovene. De kommenterer resultatene fra de jordiske Venus-sonderingene i 1966 slik: "**Resultatene fra Venus-sonderingene** er feilaktige fordi de bare var i stand til å måle de høye temperaturene i det beskyttende beltet i Venus' atmosfære - ut fra dette ble det trukket feilaktige konklusjoner om temperaturen på Venus' overflate."

1966, september,

STECKLING drar på turné i Europa, og romvesenene forsikrer ham: "Vi er alltid med deg - hold filmkameraet klart."

De holder ord - på togreisen fra Mannheim til Frankfurt filmer han en hel **armada av sigarformede romskip som er** omgitt av ionisert luft og derfor lyser hvitt. I 1967 viser han filmen for NASA og en komité i det amerikanske senatet, der den vekker stor oppsikt.

[Boken i internettarkivet](#)

1959, USA, **Dr. Frank Stranges** , den fremmede i Pentagon

Reverend Dr. Frank Stranges er en kjent amerikansk evangelist, president for en verdensomspennende teologisk forening, vitenskapelig rådgiver for World University Tucson/AZ, medlem av komiteen som gir råd til borgermesteren i Los Angeles - en kirkens mann med helt sekulær tyngde.

1959, desember,

en ansatt i det amerikanske forsvarsdepartementet som han kjenner, inviterte ham til Pentagon etter en av forelesningene sine - for å møte en mann fra en annen verden.

Stranges takker ja til denne ytterst uvanlige invitasjonen - passerer uhindret gjennom sikkerhetspostene, blir møtt av en dame, blir ført til et kontor i Pentagon - der blir han møtt av en mann med et varmt smil og en utstrakt hånd. Hånden er skjør og relativt liten - håndtrykket er likevel kraftig - mannens hudfarge er som om han er solbrent, håret er bølget og brunt, øynene er brune. STRANGES gjenkjenner mannen umiddelbart - for noen uker siden viste UFO-eksperten og fotografen August C. ROBERTS ham bilder av fire menn han hadde sett på Howard MENGERS UFO-møte i High Bidge/New Jersey - som han mener er romvesener.

Den fremmede forklarer Stranges: "Mitt navn er **VALIANT THOR** - jeg kommer fra **Venus** - bare av hensyn til de amerikanske myndighetene har jeg skiftet klær." Han viser frem romdrakten sin - en heldekkende drakt som glitrer i solen. Han sier til Stranges: "Militæret har testet denne drakten. Selv i varmegrader som smelter stål, holder materialet seg kjølig. Syre renner av den som vann - selv et diamantbor kan ikke trenge gjennom den."

Om en del av oppdraget sitt på jorden, sier THOR:

1. - Å hjelpe disse vesenene tilbake til Skaperen,
2. - nøytralisere hele atomvåpenlageret deres og gjøre det ubrukelig - hvis de igjen truer med å utslette medlemmer av menneskeheten,

3. - Stimulere til en 'forent verdensregjering' - under kontroll av gudfryktige lærde i stedet for profesjonelle politikere - etter prinsippet om Guds rike."

"Jeg har allerede møtt flere ledere i Washington og også presidenten - men de har vist liten interesse for mine råd og den åndelige støtten jeg har tilbudt. Presidenten har sagt at mitt tilbud om å hjelpe menneskeheten vil kaste USAs økonomi ut i kaos."

"Det er for tiden **77 romvesener som** opererer på amerikansk territorium. Deres oppgave er å

1. - å blande seg med jordfolket og bli et slikt,
2. - til å samarbeide i jordiske virksomheter,
3. - hjelpe dem som står overfor en mulig trussel eller fare mens de arbeider for verdensfreden,
4. - gi dem råd og beskyttelse,
5. - som har vist seg å være kjent med høyere kunnskap,
6. - for å kunngjøre formålet med oppdraget for de forsamlede regjeringssjefene på Jorden - men først når tiden er inne."

"Vårt folk tilber også Jesus Kristus som 'universets hersker' - men de trenger ikke en bibel, for vi lever fortsatt i full harmoni med Skaperen."

Valiant THOR ber STRANGES om å informere folk om sin eksistens og kunngjør ytterligere fortrolige kontakter som fortsetter den dag i dag.

Rune: [mer informasjon om Val Thor](#)

Venstre:

Boken "[Stranger at the Pentagon](#)" i [Internet Archive](#)

<https://www.strangeratthepentagon.com/> - Nettsted for filmatiseringen av Craig Campobasso

Kontaktpersonen **Elene Danaan** forteller i 2022 at hun også hadde et møte med Val Thor på Venus. Dette er beskrevet i hennes bok "We Will Never Let You Down: Encounters with Val Thor". En tysk oversettelse ble utgitt under tittelen "Wir werden Sie nie im Stich lassen: Encounters with Val Thor and Journeys Beyond Earth".

I disse samtalene gjør Val Thor det klart at hans uttalelser ble sterkt forvrengt av Frank Stranges' religiøse synspunkter i bøkene. Han er også fullstendig desillusjonert når det gjelder muligheten for å kunne gjøre den minste forskjell ved å snakke med politikerne på jorden.

1948-1990, Tyskland, **Hans P. Klotzbach** , UFO som livredder

1948, 25. mai,

Hans P. Klotzbach, en grafiker fra Mainz, vil reise illegalt til Luxembourg for å jobbe. Han tar på seg en gammel mekanikerdress og hopper opp på fotbrettet på et kulltog i mørket i nærheten av den tyske grensestasjonen Igel bak Trier. Fordi grensen er strengt bevoktet på dette tidspunktet, vil han hoppe av igjen like før grensen for å krysse grenseelven Sauer. Men han hopper av så uheldig at beina kommer i klem under hjulene på toget som er i bevegelse. Han kjenner en voldsom smerte, har åndsnærværelse nok til å rulle bort fra skinnene, og befinner seg blødende under jernbanefyllingen. KLOTZBACH blir redd - han vet at han ikke kan forvente hjelp i dette ensomme området, og at han kommer til å forblø. Tre ganger roper

han høyt etter hjelp - ingen ser ut til å høre ham. Han lukker øynene, roper på hjelp i sitt indre - så får han varme og kalde frysninger, en følelse av trygghet og sikkerhet - døden, tenker Klotzbach.

Når han våkner igjen, ser KLOTZBACH seg selv omgitt av et merkelig, blålig, opaliserende lys, og han tror fortsatt at dette er døden. Han begynner å ta på seg selv, og når han kjenner denne berøringen, vet han at alt er virkelighet. Oppmuntret av dette faktum retter han seg opp - han husker sine skadde ben - han føler ingen smerte, han ser på bena, han kan ikke se noen skade.

Lyset skifter farge, og KLOTZBACH begynner å se seg rundt. Han ser noen glassrørlignende stenger der noe beveger seg rytmisk opp og ned. Han ligger på en slags feltseng som tilpasser seg perfekt til kroppen hans og utstråler en behagelig varme med kroppstemperatur. Han skjønner ikke hvor lyset kommer fra, det ser ut til å være overalt, han kan ikke se noen direkte lyskilde - har han blitt fraktet til et hypermoderne sykehus? En svært menneskelig følelse river KLOTZBACH ut av tankene - han er sulten.

Mens han fortsatt tenker på hvordan han skal fortelle det til noen, hører han en stemme som snakker til ham: "Du har våknet, bror - hvordan er den fysiske følelsen din? Føler du deg bedre?"

Tusen tanker farer gjennom hodet hans. Mens han bare tenker: "Hvor er jeg, hvem er dere, hva har skjedd med meg?", svarer stemmen: "**Du er i et romskip.** Vi er mannskapet på dette glideflyet - vi kommer fra en planet i et solsystem som er ukjent for deg. Du husker sikkert at du var utsatt for en ulykke som kunne ha kostet deg livet. Skadene i seg selv ville ikke ha vært dødsårsaken, men snarere fullstendig forblødning. Men vi tok imot dine desperate tankeimpulser og reddet deg fra din hjelpeløse situasjon - for det er det den "kosmiske loven" befaler. For vår medisin var behandlingen av skaden ikke noe problem - sulten din er allerede det første signalet på bedring."

KLOTZBACH blir ført inn i et rom hvis vegger og gulv ser ut som perlemor, han blir tilbudt forskjellige frukter som er ukjente på jorden, han blir fortalt - "Den '**kosmiske loven**' forbyr oss å drepe - derfor lever vi som **vegetarianere**. Hvis jordmenneskene også hadde gjort dette fra begynnelsen av, ville de ha levd opptil 900 år i dag. Et menneske som har overvunnet sine kroppslige lyster, må også være i stand til å leve på en ren måte."

Romskipspiloten ber Klotzbach fortelle sine medmennesker om opplevelsen: "Fortell dem - vi er her som universets voktere og vil være til hjelp for alle edelt tenkende mennesker. Vi ønsker å gi dem håp, slik at de kan overvinne sin fortvilelse - for jorden deres vil nærme seg en tid da smerte, lidelse og kaos vil herske. Det er tiden for **den kosmiske mørke skyen**. Denne skyen vil berøre jorden i en ikke alt for fjern fremtid....

Men før det vil det oppstå andre ting, andre problemer som må overvinnes. Dere vil da bli konfrontert med det problemet at det i bebodde planetsystemer også finnes **negative krefter** som besøker jorden deres, akkurat som vi gjør - og som ønsker å kaste dere ut i ulykke og kaos under dekke av å være fredsbringere. De vil åpne porten til universet for dere og peke på intelligensen og kunnskapen deres, som dere har oppnådd alt dette med. Disse sataniske kreftene vil våge å bruke selv den store Mesteren til sine formål. Vokt dere derfor for falske profeter! De vil forsøke å lokke dere inn i sin trolldom med alle de teknologiske, vitenskapelige og konfesjonelle midler de har til rådighet - som dere ikke lenger vil kunne unnslippe hvis dere ikke forstår å skille mellom dem. **Men muligheten til å skille mellom de positive og de negative kreftene må komme fra dere selv.** Og hvis dere lever i en etisk ånd - så følg dem som ønsker å fremme den "kosmiske loven", nestekjærlighetens lov i dere. Dette problemet er et av de viktigste dere står overfor, for disse kreftene vil dukke opp - men da er alle som kjenner vårt budskap utvalgt som lys i mørket."

De lover å holde kontakten med KLOTZBACH - og så legger de ham til å sove. Når han våkner, ligger han i myk mose på den luxembourgske siden av grensen. Han drar til den nærmeste byen, Wasserbillig, og får vite at det har gått fire dager siden ulykken. Bare de avrevne beina på mekanikerdrakten, blodskorpen på buksene og skoene vitner om at han ikke har drømt.

1958, 30. desember,

KLOTZBACH ser et romskip over Rhinen på broen mellom Mainz og Kassel.

1960, 18. mai,

KLOTZBACH ser et glidefly stå over seg under en spasertur i byparken i Mainz og blir truffet av lysstråler. Plutselig står det noen ved siden av ham - et av romvesenene som i sin tid brakte KLOTZBACH inn i romskipet. På spørsmål om hvorfor de ikke viser seg åpent, svarer han: "**Vi kan bare antyde**, og til det trenger vi dere, jordens befolkning, for det er opp til dere når vi offisielt tar kontakt med jordens befolkning - selv kan vi ikke gjøre så mye med det."

1960, 16. oktober,

to romvesener inviterer KLOTZBACH inn i bilen sin - de kjører til et skogsområde utenfor Mainz. I en lysning i skogen står det et seilfly - han blir ført inn i romskipet og tatt imot av piloten. De forklarer ham betydningen og effekten av lys og farger - kosmisk stråling definerer også farger. Etter samtalen observerer han romskipet som tar av - han ser **hvordan fargen endrer seg med økende hastighet**, og en av ledsagerne forklarer ham effekten: "Dette skyldes endringen i bølgelengden til lyset som reflekteres på grunn av hastigheten. Folk bør bli mer bevisste på bruken **av visse farger** - for farger er viktige for å skape indre harmoni. Det ensartede lyset i romskipene er basert på prinsippet om elektroluminescens - det sendes ut av et stoff som omdanner elektrisk energi direkte til lys."

1973, 8. - 11. juli,

Etter en rekke nye møter får KLOTZBACH lov til å besøke romvesenenes hjemplanet, PLANDOR.

1949, BRD/Mannheim, **Horst Raps** , Advarsel om atomkrig

1959, 29. mars,

Tegneteknikeren Horst RAPS (26) går en tur i Lampertheim nær Mannheim etter å ha blitt frisk etter en lungebetennelse - slik legen har foreskrevet. Ved 20-tiden legger han merke til et lys på himmelen som kommer nærmere, gjør flere svinger og går ned. Han mistenker at det har gått ned i et skogsområde i nærheten og går i den retningen. Han hører en fin summende lyd og ser et iriserende objekt som svever bare en meter over bakken, en skive som lyser blålig til fiolett med en kuppel på toppen - det ser ut til å være på fokuserte stråler.

Mens RAPS fortsatt ser fascinert på gjenstanden, trekkes trappen ut, og en høy, slank, menneskelignende skikkelse i en regnbuefarget, iriserende uniform kommer til syne. Romvesenet sier på upåklagelig tysk: "Unnskyld at jeg snakker til deg, min venn - vi har kommet for å kommunisere med deg og advare deg mot store farer. Ikke oppsøk andre verdener før orden, brorskap og fred er etablert i din egen verden. I vår verden er det fred og brorskap, verken hat, misunnelse eller grådighet. Det vil ta dere lang tid å gjøre det samme."

Den fremmede lover RAPS å komme tilbake om tre dager til samme tid, bukker, går tilbake til romskipet, og det letter. Tre dager senere gjentas prosessen - men denne gangen vinker den fremmede innbydende til RAPS, som nølende tar imot invitasjonen. I et rundt rom presenterer han RAPS for en kvinne og en mann - og så flyr de ut i verdensrommet i enorm fart. De kommer fra **Alfa** Centauri-systemet - RAPS får et glimt av verdensrommet - han ser jorden, solen og snart kentaurlanernes hjemsol. RAPS blir tatt med til planeten deres, ser kuppelformede bygninger og forskjellige typer mennesker - bygningene ligger midt i vakre blomsteroppsatser i ulike fargenyanser. Han blir ført til regjeringssjefen og får et løfte: "**Vi vil hjelpe dere, og vi skal hjelpe dere - hvis dere jordboere gjør en seriøs innsats og gjør alt for å gjøre det gode i alle former.**"

På en **ny romferd** åtte dager senere viser de RAPS en planet der innbyggerne har bekjempet hverandre med **atomvåpen**. RAPS ser forkrøplede mennesker som vegeterer i huleaktige boliger - og følgesvennene forklarer ham: "Det er derfor vi har tatt kontakt med deg, for å advare deg mot å gjøre den samme feilen som disse stakkars menneskene, for du er ikke langt unna. I en nødsituasjon vil vi være nødt til å gripe inn mot overilet oppførsel. Det er først og fremst atomvåpnene deres som bekymrer oss - for en eventuell atomkrig kan føre til at planeten deres rykkes ut av sin polare posisjon, forlater sin foreskrevne bane og muligens kolliderer med en annen planet."

1950, 18. april,

Under et annet møte forteller romvesenene ham: "Vi har oppdaget **rester av en tidligere kultur på Mars, som har** likhetstrekk med den kinesiske kulturen. Vi kentaurlere kommer også fra jorden - våre forfedre var **atlantidene**, innbyggerne på det sunkne kontinentet Atlantis. På den tiden var en av jordens måner (den gang to) ute av kontroll, og en katastrofe var nært forestående, så vi forlot jorden i store romskip og bosatte oss på en av planetene i Alfa Centauri-systemet.

Som slektninger av jordfolket har vi tilbudt oss å overvåke jordens solsystem og ta kontakt med jordfolket. Planeten vår tilhører den **galaktiske konføderasjonen**, og når tiden er inne, vil jorden også bli invitert til å slutte seg til denne konføderasjonen."

Bok av Horst Raps (og Guimaraes) "[Space Travel in Extraterrestrial Missiles](#)" (PDF)

1962, DDR/Stendal, **Norbert Haase** , bortført av UFO

1962, januar,

16 år gamle Norbert HAASE står på skøyter sammen med noen venner på innsjøen i Stendal i DDR. Ved 18.30-tiden ber broren ham om å bli med de andre hjem, men Norbert vil bli. Han ser opp på stjernehimmelen og legger merke til noe merkelig: "Se, det flyr en stjerne der oppe!" roper han etter broren, men han ler og sier: "Det er bare et fly." Norbert går til den andre enden av innsjøen, til en liten øy, og er fortsatt 40 meter fra den - da det plutselig blusser opp et stort blåhvitt lys bak den, som svever ca. 5 meter over øya. Norbert blir overveldet, føler lyset som uhyggelig - han stopper opp, blir blendet, kjenner en prikkende følelse i hele kroppen - besvimer.

Når han kommer til bevissthet igjen, ligger han på kanten av en fylling ved bredden av innsjøen, ca. 150 m fra øya. Han er forvirret, vet ikke hvordan han kom hit, har kraftig hodepine og vondt i øynene. Skøytene ligger ved siden av ham - han ser på klokken, den har

stoppet kl. 18.40. Han drar hjem til et lite tettsted i nærheten av innsjøen. Når han kommer hjem, er klokken 24.00, og moren har allerede vært svært bekymret fordi han aldri har kommet hjem så sent før. Moren blir forskrekket når hun ser ham - han er rød i ansiktet, som etter en solbrenthet. Han har et lite sår på høyre side av nesen, det øverste hudlaget er fjernet - HAASE har fortsatt et lite arr her i dag.

Neste morgen tar Norberts far ham med til familielegen. Legen, Dr. Boos, er forvirret, kan ikke klassifisere symptomene og henviser Norbert til poliklinikken i Stendal. De to første nettene har han alvorlige mareritt, snakker uartikulerte setninger i søvne eller våkner svett. Senere får han høre at han babler noe om *astronomi, tid og rom* og *Gud*. Legen snakker med ham om det, og Norbert sier indignert: "Det er umulig, jeg har aldri med Gud å gjøre." Den fjerde dagen på poliklinikken får Norbert besøk av to STASI-tjenestemenn. De ber ham svare på et spørreskjema med tittelen "Uidentifiserte fenomener og lignende av et annet slag". De stiller ham mange spørsmål - igjen kan han bare huske lyset. Når de spør ham om han vet hva en UFO er, kan han bare svare benektende - ordet er ukjent i DDR.

Noen dager senere introduserer legene ham for to psykologer fra Leipzig - de vil legge ham i hypnose. Norbert vet ikke hva dette er - men forklaringen om at det ikke gjør vondt og vil hjelpe ham til å huske igjen, er nok for ham. Totalt blir Norbert hypnotisert i 2-3 timer hver av de tre dagene, noe som gir 7-8 opptak. På den siste terapidagen spiller de av et fem minutter langt utdrag fra det første båndet - det inneholder følgende dialog, *mutatis mutandis*:

Hvor er du nå?" - "Jeg ligger på et slags bord." - "Er det mennesker der du er?" "Ja, vakre, slanke mennesker med langt hår og hvite kjeledresser." - "Hva mer ser du?" "Jeg ser et symbol på kragen, på en oppreist mansjett eller rullekrage - **livets tre fra** mytologien, men uten slangen."

Dr. Daniel FRY så det samme **symbolet for Livets tre** risset inn i seteryggen på romskipet han ble fløyet fra New Mexico til New York og tilbake i 4. juli 1950. A-LAN forklarte FRY: "Dette symbolet er også velkjent i deres historie, siden vi har noen av de samme forfedrene". Det er bemerkelsesverdig hvordan to kontaktpersoner bekrefter hverandre uten at den ene noensinne har hørt om den andre - Norbert HAASE kjente ikke engang til ordet UFO.

1978, FRG, Neuötting/Burghausen, **Adele Holzer** , bøyde nøkler

1978, 12. desember,

Adele Holzer (43) kjører de 15 kilometerne fra Neuötting til Burghausen for å jobbe, ser en UFO og stopper på en parkeringsplass for å se på den. Den hvite, glitrende skiven flyr mot henne i rasende fart og stopper 70 meter over tretoppene. Hun blir truffet av en lysende grønn stråle, føler en lett lammelse i hele kroppen og får en følelse av telepatisk kontakt. Hun hører ingen ord, men føler det telepatiske budskapet intenst:

"Ikke vær redde, vi er her med fredelige hensikter for å observere dere, **beskytte dere mot ulykker** og forhindre at menneskene ødelegger jorden. Vi kommer fra et binært system (system med to soler) og bygger bro over avstandene ved hjelp av interdimensjonal romfart.

Vi kontakter mennesker fordi vi har felles forfedre gjennom planeten **PHAETON**⁴, den en gang 5. planeten i dette solsystemet, som innbyggerne ødela i en kjedereaksjon av atomeksplosjoner. De overlevende flyktet først til Mars, deretter til jorden og andre planeter. Vi har kontaktet vitenskapsmennene deres, og noen av oss lever ukjente blant folket. Vi har kontaktet dere fordi dere bodde på PHAETON i en tidligere inkarnasjon." Etter denne opplevelsen er fru Holzers tenningsnøkkel bøydd som et varig minne, hun har problemer med å få den inn i tenningslåsen.

Patrick Gross noterer: Adele Holzer skal ha forsikret Michael Hesemann om at hun ikke hadde noen tidligere interesse for UFOer, men den tyske ufologen Werner Walter bemerker at hun var medlem av en esoterisk gruppe tilknyttet foreningen som utgir Bulletin, der historien hennes først ble publisert i 1980.

Rune: [mer informasjon om Maldek](#)

1981, USA, Malibu/California, Nina Hagen, Rocklady og UFO

1981, november.

Nina Hagen er på ferie i et leid hus på stranden i Malibu. Hun sover i toppetasjen, to venninner og moren en etasje under. Om natten våkner Nina, trekker gardinene fra vinduet og ser plutselig en stor, rund lysskive. Hun vil hente venninnene sine, men kan ikke bevege seg, kan ikke tenke noe. Objektet fremstår nå i usedvanlig sterke, overveldende enkeltfarger. Alt hun oppfatter, er en ubeskrivelig følelse av lykke. Hver farge har sin egen essens, hun føler seg forskjellig for hver farge, men lykkelig hele tiden. Objektet befinner seg ca. 10 meter over Nina.

Plutselig er fargespillet over, hun ser gjenstanden gjennomsiktig, fortsatt hvitglødende. Nina kan se inn og ser til sin forbløffelse et slags kontor med mennesker, men så får hun et hukommelseshull. Hun våkner om morgenen, ligger i sengen igjen, og vet med en gang at det ikke var en drøm, gardinene er fortsatt åpne. I boken "Ich bin ein Berliner" (Goldmann-Verlag) legger Nina til:

"Jeg vet nå at de er intelligente, godartede mennesker som kommer inn i vår fysiske verden fra andre verdener og dimensjoner. Alle disse positive kreftene er bærere av det ene lyset som holder hele den kosmiske skapelsen i live. Romskipene deres reduserer vibrasjonstallet og trenger inn i fysiske sfærer. De og deres beboere kommer delvis fra andre planeter, galakser og solsystemer. De varierer i form og utseende ettersom de alle har gjennomgått ulike utviklingsstadier og kommer til oss nettopp fra ulike verdener.

Planeten Jorden står fast i sin utvikling, og "onde" krefter har gjort den til en mørk og truet planet. Selvdestruktive, materialistisk innstilte negative krefter blokkerer vår fremgang i internasjonalt isolerte måter å tenke, arbeide og leve på".

⁴ Det er en regelmessighet i planetenes avstand fra solen, den såkalte Titius Bode-regelen - men mellom Mars og Jupiter er denne avstanden dobbelt så stor. Derfor har astronomer og forskere lenge mistenkt at det en gang må ha vært en planet der, og døpt denne hypotetiske planeten PHAETON. I gresk mytologi styrte PHAETON, sønn av solguden HELIOS, solvognen så klønete at den krasjet og satte verden i brann.

Denne Phaeton kalles også Malduk, Maldek eller Apollyon av romvesener, i jordiske legender og av Sasquatch.

1952-1978, Brasil, **Dino Kraspedon** , Advarsel om hydrogenbombe

[En introduksjon på youtube](#)

Dino KRASPEDON er pseudonymet til en brasiliansk vitenskapsforfatter som av forståelige grunner ønsker å være anonym. Hans bok "*My Contact with Flying Saucers*" er kanskje en av de mest intelligente og vitenskapelig vidtrekkende bøkene i kontaktlitteraturen.

1952, november,

KRASPEDONs kontakter med utenomjordiske begynner i samme måned som George ADAMSKIs kontakter - beskriver han:

"Jeg kjørte gjennom delstaten Sao Paulo sammen med en venn. Vi kom til åskammen i Angatuba på veien fra Parana da vi så fem flygende tallerkener som hang i luften - men det var en regnfull dag, og sikten var dårlig. Vi fortsatte å komme til dette stedet de neste tre dagene i håp om å se dem igjen. Endelig, om natten den tredje dagen, landet en tallerken, og vi fikk muligheten til å gå om bord og møte mannskapet. Vi ble om bord i over en time og fikk forklart de ulike mekanismene. Piloten, en fascinerende personlighet, lovet å møte oss igjen så snart som mulig."

1953, april,

En søndag morgen ringer det på døren hos KRASPEDON. Foran døren står romskipets kommandør og hilser vennlig på den forbausede brasilianeren. Det over to meter høye romvesenet demonstrerer sin høye utdannelse - han kan sitere fra Bibelen på gresk og latin, snakker flytende portugisisk og utdannet engelsk med aksent: "Jeg kommer fra **Ganymedes**, en satellitt til Jupiter."

Etter en svært fruktbar samtale lover han å komme tilbake.

1953 - 1959,

finner flere møter med romvesenet sted, to på et offentlig torg i hjertet av Sao Paulo, og et siste på Roosevelt jernbanestasjon i Sao Paulo. De to samtalene på torget finner sted i nærvær av to professorer i matematikk og fysikk som KRASPEDON har invitert til møtet - romskipspiloten sier til dem: "Jeg er overrasket over at vitenskapsmennene på jorden fortsetter å sette sin lit til sin falske vitenskap - til tross for alle sine feil, som de ennå ikke har klart å rette opp - og i stedet fornekte den høyeste vitenskapen, som er Gud. De er som ildfluer som er så stolte av sitt eget lys at de roper til andre ildfluer: 'Solen finnes ikke - lyset i halen min er det eneste lyset som finnes'.

En av de største **illusjonene blant jordiske forskere** er antagelsen om at tyngdekraften eksisterer som en selvstendig kraft. I virkeligheten er gravitasjon en kombinasjon av ulike fenomener der atmosfærens tetthet spiller en avgjørende rolle. *Gravitasjonsprinsippet er magnetismens vertikale komponent.* Det vitenskapen din kaller gravitasjon, er et spørsmål om forskjeller i legemers tetthet. Røyken fra sigaren din er for eksempel tyngre enn luften rundt den - likevel stiger den til værs fordi den er varm. Vi kan altså si at forskjellen i tetthet utjevnes av røykens temperatur. Her er det altså to faktorer som påvirker et fenomen, tetthet og temperatur. *Tyngdekraften er altså en kombinasjon av fenomenene tetthet, temperatur, atmosfærisk trykk og magnetismens vertikale komponent.*

De "flygende tallerkenene" drives ikke frem ved å oppheve tyngdekraften, men ved hjelp av atmosfæretrykket - dette gir dem den nødvendige fremdriftskraften. Hvis vi opprettholder trykket under tallerkenen og forårsaker dekompresjon i toppen, skyter skipet oppover i en enorm fart. Vi skaper ganske enkelt et vakuum i den retningen vi beveger oss. Hvis vi har lavt trykk på den ene siden, er det alltid fullt atmosfærisk trykk på den andre siden. Ethvert objekt, uansett hva det er, kan bare beveges ved å skape en forskjell i energipotensial. Ved å kontrollere vakuumet i flyretningen kan tallerkenen bevege seg i alle tenkelige hastigheter uten å skape friksjon. Den er også lett å manøvrere fordi vakuumet kan forskyves i alle retninger. Det atmosfæriske trykket som en tallerken med en diameter på 22 meter utsettes for, er på over 3000 tonn, og 30 000 tonn for en tallerken med en diameter på 70 meter. Dette er hemmeligheten bak kraftkilden, som er like skånsom som den er utrolig sterk. Uansett hvor vakuumet forskyves, skyver atmosfæren romfartøyet i akkurat den retningen med enorm kraft, uten behov for kunstig drivstoff.

Årsaken til min kontakt med jorden er en **advarsel til menneskeheten**. Først og fremst bør menneskeheten stoppe den militære bruken av **atomenergi**, fordi "aggressivt hat kombinert med atomenergi vil ødelegge jorden".

Jorden er i hendene på "ravende gærninger", indre ubalanserte mennesker som legemliggjør ondskap og kan ødelegge jorden gjennom sine krigshandlinger. Jeg advarer dere om konsekvensene som atombombe- og hydrogenbombeprengningene vil få for jorden. De vil **endre de beskyttende beltene i jordens atmosfære** - men planetens stabilitet avhenger av dem. De vil ikke lenger filtrere sollyset ... for de beskytter deg mot skade fra solstrålene. Disse beskyttelsesbeltene (som ozonbeltet) filtrerer ikke bare (kosmisk) radioaktivitet, de holder også jorden i verdensrommet.

De gode kan selvfølgelig, hvis Gud vil, evakueres av romskipene hvis katastrofen skulle inntreffe. Hvis jordmennesket fortsetter på den atomare veien, vil slutten komme. Noen, uansett hvem, vil trykke på knappen og gjøre slutt på menneskehetens historie, som foretrekker å dø i stedet for å leve lykkelig i henhold til Guds lover. Menneskeheten er som det motsatte av kong Midas som forvandlet alt han rørte ved til gull - den vil forvandle alt gullet Gud tilbyr den til skitt som forurenser jorden.

Men det er ikke materielle fremskritt som er det magiske ordet som får vannet til å springe ut av fjellet. Ingen verdslige eiendeler, ingen vitenskap kan gjøre mennesket lykkelig - dyrene mangler begge deler - og likevel er de lykkelige slik Gud skapte dem. Sann menneskelig lykke må hvile i forståelsen av at det er Guds vilje at menneskets skjebne skal være gyllen - hvis det bøyer seg for skapelsens lover og praktiserer **nestekjærlighet**. *Hvilken verdi har alle eiendeler og all kunnskap, alt herredømme over naturkreftene, hvis mennesket ikke har herredømme over sitt eget hjerte?*

Mange forskere satte seg selv over verden, følte seg overlegne andre mennesker i sin arroganse - men de døde og teoriene deres ble motbevist. De blir bare husket som individer som trodde de visste alt - men som ikke engang kjente seg selv.

Den andre faren jeg ønsker å advare dere mot, er den **nært forestående inntreden av en ny sol i dette solsystemet**, som vil bli et dobbelt solsystem. Den nye solen vil bli oppdaget i stjernebildet Krepsen når den beveger seg mot dette systemet. Når den kommer inn i solsystemet, vil alle planetenes baner endre seg.

Denne solen kalles også "**rettferdighetens sol**". Den vil føre til store forandringer på jorden, og de som ikke hadde fortjent det, vil dø. Men en liten gruppe, de som fulgte Guds lover, vil overleve og bygge en ny tidsalder med fred, rettferdighet og nestekjærlighet.

Inngangen til denne nye solen kan forhindres av elektromagnetiske impulser fra de utenomjordiske, men dette er overlatt til Guds vilje. Men hvis mennesket gjennomgår og reformerer livet sitt, har Skaperen medfølelse, og "rettferdighetens sol" vil kunne stoppes.

Det er ikke vanskelig å være god - det holder at du ikke gjør noe ondt. Unngå kriger, for da kan du ødelegge planeten din med din egen hånd, uten at naturkreftene griper inn. Søk ikke din frelse i vitenskapen - hvis du dermed kunne oppnå åndelig fremgang i feil retning, ville du ha vært i helvete for lenge siden. Å besitte vitenskapelig kunnskap har ingen betydning."

1956, Brasil, Prof. Guimaraes , Advarsel til vitenskapen

Saken til den høyt respekterte forskeren Joao Freitas de GUIMARAES, professor i jus ved det katolske universitetet i den brasilianske byen Santos, veier desto tyngre fordi han selv har dekanens støtte: "Alle kan mene hva de vil om saken, men jeg tror ikke at professor GUIMARAES er en løgner, og heller ikke at han lider av hallusinasjoner eller er psykisk syk."

1956, mai,

Prof. GUIMARAES har reist til Sao Sebastian, der han jobber som juridisk rådgiver for en militær avdeling. For å komme seg litt etter reisen tar han en tur på stranden. Klokken 19.10 legger han merke til en stripe mellom Bella Island og Sao Sebastiao som blir stadig lysere. Da en fontene skyter opp av vannet, tror han at en hval er i nærheten - men så ser han en skiveformet maskin som kommer mot ham. Denne lander, et slags landingsutstyr med tre kuler glir ut av skroget, ut hopper to menn, ca. 1,75 til 1,80 m høye, med langt lyst hår, klar hud og fint tegnede øyenbryn, øynene er klare og rolige. De er iført heldekkende grønne drakter, lukket opp til halsen, likeledes ved håndledd og ankler. Professoren spør om de har noen skader på maskinen - de svarer ikke. Han prøver seg på fransk, engelsk og italiensk - uten hell. Så får han en følelse av at de vil vise ham skipet - det er som et telepatisk signal. De to mennene snur seg og går mot UFO-en - GUIMARAES følger etter dem.

Det er en tredje mann om bord. Skipet er opplyst innvendig uten at det er mulig å se noen spesiell lyskilde. GUIMARAES ser gjennom en luke og ser fortsatt jorden forsvinne under seg. De krysser en fiolett sone der skipet slingrer litt. Han får telepatisk beskjed: "Vi har nettopp forlatt atmosfæren på planeten din." Han legger merke til et rundt instrument med tre konstant skjelvende hender - de slutter å vibrere når de forlater jordens atmosfære. Piloten forklarer GUIMARAES telepatisk: "Maskinen styres ved å registrere de magnetiske kraftlinjene som krysser hverandre.

Så mottar han denne telepatiske beskjeden: "Vi har kommet for å **advare menneskeheten om forestående farer**. Mennesker oppfører seg som ville dyr - de er født gode, men de degenererer under de rådende omstendighetene på jorden. Vitenskapelige eksperimenter utføres uten den nødvendige forsiktighet. Bruken av **atombomben** øker ioniseringen av jorden og forårsaker ødeleggelse av lag i atmosfæren som filtrerer farlige stråler (ozonlaget). Hvis det i fremtiden ikke utvises større forsiktighet i bruken av disse forferdelige midlene, vil menneskeheten få lide under konsekvensene av disse eksplosjonene."

Før de slipper ham av på stranden igjen, forklarer UFO-piloten at de ønsker å komme tilbake 12. august året etter. GUIMARAES blir forhindret fra å komme den dagen - likevel samles en stor folkemengde for å se UFOen nærme seg. Dagen etter rapporterer flere brasilianske radiostasjoner om hendelsen.

1970-1981, Paulo Fernandes , ASHTARs budskap til menneskeheten

Paulo FERNANDES har vært i kontakt med utenomjordiske siden han var 23 år gammel - han mottar en rekke meldinger med dypt filosofisk, vitenskapelig og åndelig innhold.

1970,

FERNANDES har sitt første fysiske møte med romkommandanten ASHTAR når han mediterer alene på et lite fjellplatå utenfor byen. Mange andre har også hatt kontakt med ASHTAR - som George Van TASSEL og Carl ANDERSON. Mens den sønderknuste gutten grubler over anstrengelsene på den lange hjemturen, ser han et sterkt lysglimt bak en ås. Han skjelver av spenning, hjertet slår fort, han frykter - så hører han en stemme i sitt indre: "Vær uten frykt, vi er vennene dine." Tårer av glede og lettelse renner nedover kinnene - med skjelvende ben løper Paulo bort til kollen. Idet han krysser sanddynen, ser han et enormt romskip sveve over bakken. Han hører den samme stemmen som sier til ham: "Ikke kom for nær. Du må holde deg der du er, ellers kan du bli fanget i skipets magnetfelt." En aura av lys omgir skiven - den er omtrent på størrelse med tre fly og oval. Det enorme skipet ser ut til å være laget av ett stykke, og ingen steder ser han den minste skjøt.

Luften ser ut til å være parfymert - en blålig lysstråle skyter ut av objektet og treffer Paulo, som i samme øyeblikk blir helt rolig. En slags lasterampe kommer ut av romskipet og ender bare noen meter foran ham. Lys strømmer ut av åpningen på romskipet, to menn kommer ut av døren og stopper opp ved landingen. Begge skikkelsene er høye, slanke, har langt blondt hår og er kledd i en slags selvlysende kjeledress. Lyset blir enda sterkere - en tredje person dukker opp, vaktene bukker med armene i kors. Det er kommandanten - holdningen hans er majestetisk - for hvert skritt ser han ut til å fukte den lange rampen med en dusj av sølv. Ansiktet hans er fullt av maskulin skjønnhet, øynene glitrer, et lys skinner rundt hodet hans. På brystsiden av kappen har han syv glitrende stjerner i hver sin farge. Når han kommer til enden av rampen, legger han høyre hånd flatt på pannen og venstre på brystet - andektig faller Paulo på kne.

Kommandanten sier: "Jeg er ASHTAR - Hill deg, barn av stjernene. Måtte Den høyestes fred trenge inn i hjertet ditt og sannhetens lys skinne i samvittigheten din. Jeg ber deg om å formidle dette budskapet til folket:

Våkn opp fra din midlertidige treghet og begi deg ut på veien mot det store lyset. Jeg hører tankene dine og ser gråten din. Du er kalt - og slik Osiris en gang velsignet og lovpriste - velsigner jeg deg, din ASHTAR.

Tørk tårene dine, mitt barn, og hør på meg, for det er viktig at du husker hva jeg har sagt, for tiden er kort. Du må heve deg over alle hindringer. Vær sterk som pyramiden og stødig som sfinksen for å fortsette reisen i kjærlighetens, fredens og det guddommelige lysets navn. Vær ikke redde. Jeg tjener og søker flere menn og kvinner som hører fornuftens stemme. Oppgaven din vil bli vanskelig, og du vil måtte vie hele ditt hjerte til oppgaven din i mange øyeblikk - men vi vil stå ved din side. Fortvil ikke, kjære! For vi elsker deg. Vi er forbundet med mange brødre på forskjellige steder, for det er behov for mange "**arbeidere i den siste time**". Følg våre og Kristi instruksjoner."

Kommandanten går tilbake til romskipet - det tar av og forsvinner på nattehimmelen .

1953-1977, Mexico, Salvador Villanueva Medina , Help-Call of the Earth (Jordens rop)

1953, 21. august,

Et bilhavari 500 km nord for Mexico City tvinger den meksikanske taxisjåføren Salvador VILLANUEVA Medina til å stoppe i veikanten på motorveien fra Mexico City til Laredo/Texas og vente på reservedeler. Mens han fortsatt prøver å jekke opp bilen, ser han plutselig et 1,20 m høyt vesen stå foran seg. Det har på seg en kjeledress av cord-lignende materiale, har fine trekk, skulderlangt grått hår og henvender seg til ham på korrekt spansk: "Hva er galt med bilen din?" VILLANUEVA spør bekymret den fremmede: "Jeg antar at du er flyger?". Han svarer: "Ja, maskinen min står der borte." Han peker i retning av en høyde. VILLANUEVA spør: "Du er ikke fra Mexico, er du vel?" Den fremmede forklarer - "Nei, jeg er fra det rommet." - Så går han og tar med seg en annen romfarer.

De snakker med ham - de to romvesenene beskriver **hjemplaneten** sin for VILLANUEVA - "Den utviklingen dere opplever nå, gjennomgikk vi allerede for tusenvis av år siden. Vår verden gikk gjennom mange kriger og ødeleggende tilbakeslag, men også fremgang. Til slutt ble det oppnådd enighet mellom det dere kaller nasjonale regjeringer. Landene forsvant, og vi ble alle barn av samme verden. Det ble dannet et **råd av vise menn** - og det er de som nå styrer oss. Alle som har utmerket seg ved en spesielt høy ånd eller utmerket seg på et eller annet kunnskapsområde, tilhører det. Hovedkvarteret til denne regjeringen ligger på et sentralt sted. I hver folkegruppe finnes det en representant for dette rådet som har til oppgave å studere og motta innbyggernes ønsker og inngå avtaler. Disse representantene er svært dyktige og kloke.

Det er ingen ekstrem fattigdom blant de lavere klasser, for hver innbygger liker å jobbe der han er plassert, og han har nok til å leve godt i hvert tilfelle - men ingen tar barna sine eller har dem med seg. Så lenge de er små, drar de til et område der de blir tatt godt vare på. Der får de bo og vokse opp etter sine fysiske og mentale evner. Senere bor de i den gruppen de er tildelt." De to UFO-pilotene inviterer VILLANUEVA til å besøke hjemplaneten sin.

Da han lander på meksikansk jord igjen, er han så irritert at bilsjåførene som gir ham skyss til neste by, tror han har røyket marihuana. Bare motvillig avslører han sin historie, godt hjulpet av George Adamski, som bekrefter flere av VILLANUEVAs opplysninger, som for eksempel årsaken til at de kom: "I 1946 eksperimenterte nordamerikanske forskere med et massivt radarsystem og forsøkte å sende tegn til månen for å se hva som ville skje. Disse tegnene skjøt utover jordsatellittens bane, videre ut i det uendelige verdensrommet, og ble plukket opp av innbyggerne på andre planeter. Disse tegnene beviste for dem at vi hadde nådd et høyt nivå av teknologisk utvikling - og det var derfor de skyndte seg å dra, i den tro at det kunne ha vært et rop om hjelp."

Siden romskipet og planetarierne var nesten identiske med dem Adamski møtte, konkluderte han med at VILLANUEVA måtte ha besøkt Venus - men selv var han ikke sikker.⁵

⁵ Rune: Han kan ha vært på et astralt plan på jorden - som beskrevet i boken "[nosso lar](#)". ([spansk](#), [fransk](#))

Hans sammenbrudd, original bokutgave

Bok av Salvador Villanueva Medina "Jeg var på Venus" online ([spansk](#)): også som [Google-oversettelse tysk](#)

[Artikkel om saken på marcianitosverdes.haaan.com](#) i tysk Google-oversettelse, inneholder noen kommenterende fotnoter.

Rune:

[Informasjon om Medina-saken](#) (engelsk)

[Detaljert PDF om Medina-saken](#)

Se også likheter med [saken OMNEC ONEC](#).

[Omtale av saken i bøker](#) av Patrick Gross

1965-1977, Mexico, **Enrique Mercado Orue** , merkelig fremmed

1965, september,

På vei hjem fra et vennebesøk stopper MERCADO ved en liten kiosk for å kjøpe sigaretter. Da han kommer tilbake til bilen, står det en ung mann ved siden av den og kikker oppmerksomt inn i bilen gjennom det åpne vinduet. MERCADO tror det kan være en tyv, går energisk mot bilen, åpner døren med makt og setter seg inn. Den unge mannen står fortsatt og ser inn i bilen - han virker veldig høy, med veldig lyse, nesten grå, runde øyne som er litt skrå, langt sølvfarget hår og en slags turtleneck. MERCADO snakker til ham, men får ikke noe svar. Idet den fremmede går sin vei, legger MERCADO merke til den fjærende, rytmiske gangen hans - han undrer seg over den merkelige oppførselen og kjører videre.

1969, 10. mai,

Fire år senere er MERCADO igjen på vei hjem fra en sosial sammenkomst. På vei tilbake stopper han ved en liten bar i universitetsområdet, går inn, setter seg ved disken og bestiller en drink. Til drinken får han servert en tallerken med småfisk, kjøttstykker og oliven. Etter en

stund kommer en ung mann inn i baren og setter seg ved siden av MERCADO - han ser ut som en bror til den unge mannen fra den gang. Han er 1,90 m høy, normalt kledd, og øynene hans utstråler ro og forståelse. MERCADO undrer seg fortsatt over "sammentreffet" og den uvanlige oppførselen - i Mexico pleier man å la minst én barkrakk være ledig når man setter seg ved siden av en fremmed - når den fremmede tar kordfløyelsjakken hans mellom fingrene og kjenner på stoffet, gjør MERCADO nesten automatisk det samme. Den unge mannens jakke føles glatt, som metall, krøller seg ikke - materialet går alltid tilbake til sin opprinnelige form.

Den fremmede smaker på MERCADOs whisky og sier: "Det smaker som leketøysdrivstoff, det er usunt." Deretter prøver han en sur agurk fra tallerkenen sin, som han liker. Om kjøttet sier han: "Det er ikke godt, man blir trøtt, syk og gammel av det". Om fisken sier han: "Det er ikke så ille, men det skaper også problemer."

Han presenterer seg som "ESTIHEL" - og følgende dialog utvikler seg: "Hvor kommer du fra?" - "Fra veldig langt borte." - "Fra hvilket land?" - "Det er ikke et land, det er et annet samfunn som ikke er delt inn i land." - "Fra en annen verden, kanskje?" - "Ja, hvis du vil kalle det det - men det finnes ingen andre verdener. Vi er alle ett. Vi har samme opprinnelse. Livene våre har det samme målet, det samme oppdraget. **Vi er alle forbundet med hverandre.** Det er derfor jeg sier at det ikke finnes andre verdener. De er bare andre steder, men vi er alle én skapelse.

Prøv å se på det på denne måten - kroppen din har millioner av celler, men disse cellene er ikke andre celler, de er dine egne, og til sammen utgjør de en enhet som styres av hjernen din. Det er deg selv. Men det finnes andre universer - alle med en enkelt kontroll som danner en enhet. **Akkurat som du er ett vesen og jeg er ett, og likevel er vi ikke forskjellige og har samme opprinnelse. Vi er to enheter.**"

"Hvorfor tok du kontakt med akkurat meg?" - "Reaksjonen din var ikke preget av frykt eller aggresjon, men av nysgjerrighet. Det liker vi, for det gjør det mulig å kommunisere - og kanskje dere kan samarbeide på en eller annen måte for å få menneskene i deres verden til å endre tenkemåte - for å kunne gå inn på et annet **eksistensplan der det** finnes andre begreper og en annen oppfatning av lykke som bare kommer fra ånden og ikke fra det materielle. Eiendom i seg selv er ikke dårlig, men den brukes på jorden til å gjøre grupper ulykkelige. På denne måten degraderes ånden, det skapes ulykke og hykleri - helt til man ved en universell lov tiltrekker seg den ondskapen som svarer til ens negative tanker." - "Hvordan er dette mulig?" - "Tankene eller sinnet er energi. Tankene er utsendt energi som ikke går tapt. Den står og venter til den tiltrekkes av lignende vesener - og når den forenes med dem og styrkes, vender den tilbake til utgangspunktet - når dens funksjon er fullført."

Så reiser den fremmede seg og går sin vei - på samme fjærende måte som den andre unge mannen - MERCADO ser forvirret etter ham.

1972, 22. oktober,

MERCADO står på terrassen på huset sitt ved 22-tiden og beundrer stjernehimmelen - det har han gjort mange ganger siden den opplevelsen - og plutselig står en høy, ung mann bak ham. "Enrique, har du lyst til å bli med meg?" spør han - "Ja visst!" er svaret.

Den fremmede ber Enrique holde seg fast i beltet hans, og så blir de begge bokstavelig talt dratt opp i luften. De glir oppover på en usynlig bjelke - til et ca. 10 m bredt romskip med en mattsvart ring med små lys i, som roterer i rasende fart. **Romskipet** åpnes, de går om bord - MERCADO er imponert over hvor enkelt romskipet er innredet - det er bare et kontrollpanel med fem fargede knapper, et ravgult visningsvindu og to lenestoler. De letter - piloten viser MERCADO jorden på skjermen, og de legger til med et mye større romskip.

En skyvedør åpnes, de går til enden av hangaren inne i det enorme moderskipet og ser 12 flyvende skiver til. De klatrer opp på et transportbånd, blir sprayet med væsker og tåkete av damp. Ved enden av båndet skifter de klær, MERCADO får en grønn romdrakt i ett stykke. De går forbi rom og avdelinger til skipets kontrollrom. MERCADO blir presentert for en mann i lyseblå romdrakt - romskipets kommandør, over to meter høy, med sølvgrått hår - og rundt ham jobber vakre kvinner i heldekkende romdrakter ved ulike kontrollpaneler.

Kommandanten hilser ham - "Frykt ikke, jeg er YASTEK - og jeg er sikker på at du vil stille noen spørsmål." YASTEK forklarer ham et stjernekart - en stor tavle med mange sirkler, linjer, tegn og trekanter på. "Hvor er vi?" spør MERCADO - "Omtrent 100 000 km over byen din." YASTEK viser ham månen gjennom skipets lys- og lydsensor - en ekstremt kraftig linse, forklarer han - **"Solsystemet ditt består av 11 planeter - en tolvte ble ødelagt i urtiden, restene er asteroidebeltet."**

Etter at MERCADO har sett nok av romskipet, tar ledsageren ham med tilbake til det mindre skipet - han husker fortsatt hvordan de nærmer seg jorden - plutselig står han på balkongen igjen - han ser på klokken, to timer har gått.

Tegning: Ashtar

1977, 7. januar,

MERCADO er på besøk hos venner i Acapulco da han får en telefonsamtale - en kvinnestemme som hevder å være en besøkende fra det ytre rom - og avtaler å møte henne i lobbyen på et hotell. Hun tar ham med til en båtbrytte der romvesenet AURI inviterer ham med på en havnerundtur.

På reisen forklarer AURI ham: "Mennesker, dyr og planter har en aura som skifter farge avhengig av sinnstilstand og helse. **Sjelen** er menneskets usynlige fjerde dimensjon - som bare manifesterer seg gjennom gløden av sin energi. **Tiden** eksisterer egentlig ikke - den er bare oppfunnet for mer eller mindre logisk å måle vår evolusjonære livssyklus. Det er derfor det ikke finnes noen "tidsbegrensning" - tiden går på samme måte i skipet som på himmellegemene den beveger seg bort fra. Alt beveger seg i samme rytme og i samme tidsrom. **Lysets hastighet** er ikke den høyeste hastigheten som kan oppnås, fordi lyset ikke er årsaken, men den øyeblikkelige effekten av energien som kan omdannes til lys ved sammenstøt eller kontakt mellom de dannede legemene, som vibrerer molekylært og gir denne

effekten. Det som beveger seg med en hastighet på 300 000 km/s, er elektrisk energi og andre overførte energier med samme bølglengde og selektivitet. Men det finnes energier som beveger seg mye raskere - det gjør også romskip.

I verdensrommet finnes det **bånd eller kanaler av energi som** kommer fra den negative og den positive halvkulen som alle stjerner har. Disse båndene går fra stjernene til planetene og ut i verdensrommet. Slik sender planetene overskuddsenergi tilbake til stjernene eller ut i verdensrommet. Det er alltid en korridor mellom båndene - og i disse korridorene beveger **romskipene seg** uten friksjon i raskt økende hastigheter uten å "hoppe i tid". Når romskipene trenger energi, beveger de seg inn i energikanalene for å lade opp. Innretningene deres opphever eller regulerer skipets tyngdekraft, mens trykket og tyngdekraften opprettholdes på en hensiktsmessig måte inne i skipet."

Så legger AURI til kai igjen - MERCADO tar en taxi og kjører tilbake til vennene sine.

Enrique Mercado Orue, "28 timer om bord i et romskip", UFO-Nytts forlag 1997.

Rune: lignende informasjon i [del 2](#) av Wendelle Stevens' bok: "Koldas Contact).

[Innledning](#), [tysk oversettelse](#)(PDF)

1972-1984, Mexico, **Prof. R. N. Hernandez** , Andromedas vitenskap

1972, 14. november,

Prof. HERNANDEZ - Mexicos ledende atomforsker, direktør for INEN (Instituto Nacional de Energia Nuclear) og foreleser ved universitetet i Mexico by - har sitt første møte med stjernekvinnen ELYENSE, eller LYA som han kaller henne, under en forelesning. Den unge, vakre kvinnen, av litt orientalsk type med langt, mørkt hår, kledd i svarte bukser og en svart bluse av et materiale som ser ut som plast, står i forelesningssalen - de grønne øynene hennes skinner og ser ut til å iaktta HERNANDEZ - da han plutselig hører inni seg: "Jordmenneske, du er nå koblet til vår frekvens. Du har nå gått inn i den første fasen, flere vil følge ... det vil komme mye nytt for deg ..." Så forlater kvinnen auditoriet.

1972, 18. desember,

Igen står LYA ved inngangen til forelesningssalen, ser bort på HERNANDEZ som snakker med en venninne - så forsvinner hun inn i mengden av studenter.

1973, januar,

LYA kommer inn i forelesningssalen mens professor HERNANDEZ viser lysbilder for studentene sine. Denne gangen avbryter han forelesningen og går bort til henne - men da han har kommet seg forbi studentene, er hun for lengst forsvunnet.

1974, 22. desember,

HERNANDEZ kommer akkurat ut av laboratoriet - i døråpningen står LYA og hilser smilende på ham - "God morgen, professor". - "God morgen, señorita." - "Professor, jeg kom for å treffe deg." - "Du kom for å treffe meg?" - "Ja, det stemmer. Jeg heter ELYENSE - og på jorden, som i andre deler av universet, er jobben min å studere alle arter av intelligent liv, deres tilknytning

til planeten, deres tilpasningsevne og den biososiale siden av deres utvikling." - "Hva er det du prøver å si? Hvilke andre deler av universet?" - "Jeg må forklare, professor. Jeg er ikke fra denne planeten - mitt hjem er flere tusen lysår fra jorden. Jeg er en del av en forskningsgruppe - min hjemplanet er INXTRIA eller AENSTRIA i **galaksen Andromeda.**" - "Og hva vil du meg?" - "Ikke bare fra deg. Vi håper at vi fortsatt vil ha muligheten til å forklare deg mange ting. På grunn av vår tilstedeværelse her på jorden er mange bekymret og redde. De betrakter oss som guddommelige vesener, himmelske - men vi er fortsatt som dere, med noen forskjeller. Vi elsker livet - for oss virker det som en fornærmelse mot universet at intelligente vesener går feil vei. Jordens innbyggere er voldelige og lever i uvitenhet - **men mot deres vilje må vi ikke redde dere.** Det er derfor vi studerer deres verden - og ikke bare vi. Mange sivilisasjoner har gjort det - og nesten alle er enige om at deres verden er et privilegert sted."

1975, 22. april,

LYA venter på professor HERNANDEZ i bilen hans - de kjører på motorveien fra Hidalgo til Queretaro, stopper, går noen hundre meter - så ser HERNANDEZ **romskipet som har landet**, ca. 3 m i diameter. LYA tar en eske på størrelse med en sigarettboks opp av lommen, trykker på en knapp - romskipet åpner seg, de går inn og letter vertikalt.

HERNANDEZ ser lysene fra byene, havene og verdenshavene. Snart er de i bane rundt jorden og ser noen satellitter. LYA viser professoren **en svakt rødlig glorie** gjennom refraktoren - et av jordens beskyttende belter.

Hun sier til ham: "**Disse beskyttelsesbeltene er skadet** - konsekvensen av dette er klimaendringer som er observert over hele verden og som vil forsterke seg på åtti- og nittitallet.⁶ Du observerer nå hovedårsaken til de klimatiske reaksjonene som har ført og vil fortsette å føre til temperaturendringer på jorden. En av årsakene til dette er at de **atomkjemiske eksperimentene** nøytraliserte ozonbeltet som beskyttet mot solstråling. Dette førte til at atmosfæren fikk et kraftig ioniseringstap, noe som igjen førte til at gassmolekylene ble utsatt for ultrafiolette stråler. Kondensasjonen av vann sammen med gasser førte til **klimaendringer** og forårsaket blant annet orkaner. **Du vil oppleve alvorlige klimaendringer på jorden.** Tørre områder vil bli til ørkener. Solstrålingen vil treffe jorden direkte og ufiltrert,

⁶ Lignende informasjon i en [kontakt med en bonde fra Minnesota, USA](#), på 50-tallet. Nå, 40 år senere, ser vi at dette var helt korrekt.

spesielt i polarområdene, der den vil føre til at store ismasser dugger. Resultatet blir oversvømmelser. Det vil bli kraftig regn og snøfall på midten av 80-tallet og på 90-tallet.

Under oss ligger byen Kansk i Sibir. Se inn i refraktoren. Trykk på den gule knappen, så får du opp temperaturen. Tidligere år var temperaturen her i april -60 °C, nå er den bare -40 °C. Klimaet blir varmere også her, og områder som lå under is for noen år siden, er nå i ferd med å gro igjen.

Solstrålingen som forårsaker endringer på jorden, i vannet og i luften, endrer også livet til floraen og faunaen. Den økte solstrålingen fører til en stimulering av molekylerne deres. Solstråling er energi - en ukontrollert energi som ikke filtreres naturlig av ozonet og dermed påvirker alle molekyler direkte. Den stimulerer til økt vekst. Fluer, bier, insekter av alle slag vil få organiske forandringer - og det samme gjelder flora og fauna og også mennesker.

Endringene skjer både på det organiske og det mentale plan. **I stedet dannes det et nytt "belte" av smeltede gasser som ikke bare bryter ned ozonbeltet, men som også kondenserer solstrålingen i stedet for å filtrere den (drivhuseffekt).** Dette beltet er et biprodukt av **atomprøvesprengninger** og **uorganiske rester fra byeksos**. Jo mer gassene varmes opp, desto mer stiger de.

Den eneste løsningen på denne latente faren er å stanse all atomprøvesprengning umiddelbart - da vil det ta ytterligere 40 år før det kunstige beltet oppløses og ozonbeltet regenereres. (Merk at dette var sant i 1975!)

Menneskeheten viser dekadente tendenser - selv om stadig flere ønsker en forandring. Det **galaktiske samfunnet** bare observerer. Det er **bare dere selv som kan løse deres interne problemer**. Vi respekterer deres frie vilje, deres frihet til å handle. Men sivilisasjonen deres er på randen av forfall. I løpet av bare ett århundre har dere gjennomført nok atomprøvesprengninger til å utsette menneskeheten for økt radioaktiv stråling de neste 200 årene. Dette er en av hovedårsakene til at dere er i ferd med å miste ozonlaget.

På 1980-tallet vil man se et **tap av ozonlaget på 8,3 %** - og dette vil føre til at solstrålene stimulerer molekylerne i alle levende organismer maksimalt. Nye virus vil dukke opp, nye sykdommer, og de virusene som allerede er kjent, vil bli mer motstandsdyktige. De vil også stimulere hjernens nevroner - det vil skje **nevrofysiske endringer hos mennesker**. Hukommelse og intelligens vil være de første som vil oppleve endringer. Karakteren til hvert enkelt individ vil endre seg - til det bedre eller til det verre. Unormale nevrososer vil øke, det samme vil aggressivitet, dekadanse, degenerasjoner og nevrologiske sykdommer, samt endringer i DNA (arveanlegg).

Det vil dukke opp **sykdommer** som man ikke kjenner noen behandling for (AIDS). Og det vil skje flere **atomulykker** i løpet av det neste tiåret som vil forverre tapet av ozonbeltet (Tsjernobyl)."

Hvis vi ser på disse forklaringene fra dagens perspektiv, virker de nesten profetiske. Faktisk ble professor Hernandez' rapporter publisert så tidlig som i 1980 i det meksikanske magasinet "Amigos Extraterrestres".

LYA fortsetter: "Mennesket har begitt seg ut på selvødeleggelsens vei. Det har ignorert eller kommersialisert jordens goder - det har forurenset miljøet, ødelagt livet tusen ganger, ignorert det faktum at det selv er en del av dette livet og ødelagt sin egen verden. Det vil snart komme en tid da energi vil være billigere enn vann, fordi vannet er blitt forurenset over hele verden. Menneskene har ydmyket hverandre gjennom sin stolthet og arroganse. Vitenskapen sier at vitenskapens undergang er verdens undergang - men 1980-tallet vil vise at det ikke er slik. Man kan ikke være stolt av en vitenskap hvis største bragd er et arsenal av dødelige våpen.

Vår verden er derimot en del av et **intergalaktisk samfunn** som har strenge, men viktige regler for å beskytte livet, alt liv. Målet med dette fellesskapet er å utveksle kunnskap til fordel for alle, under den klare forutsetning at denne kunnskapen aldri brukes mot liv. Bare en sivilisasjon som har bevist at den er til å stole på, kan bli akseptert i dette fellesskapet. Vi må vise at vi er et modent og voksent samfunn, kontrollere følelsene våre og ha dyp respekt for alt liv - for vesener på andre planeter, for organismer under utvikling og for liv på andre vibrasjonsnivåer. Hvis vi forlater disse reglene, blir vi kastet ut av partnerskapet i dette intergalaktiske fellesskapet - et fellesskap av kunnskapsrike og store vesener som hjelper oss så mye. At vi lever i harmoni er også årsaken til vår høye levealder - min **alder** er for eksempel mer enn 900 år (LYA ser ut som 30).

Deres sivilisasjon er derimot blitt en **destruktiv sivilisasjon**, hvis innbyggere har gjort mer skade de siste 100 årene enn i alle tidligere epoker til sammen. Selv små barn viser aggressive tendenser. Foreldrene viser dem aggresjon i stedet for kjærlighet fordi de er redde for at kjærlighet kan tolkes som svakhet. Men dette er bare deres falske stolthet, som må overvinnes. Den beste starten på forandringen må skje her, med barna."

LYA bringer professoren trygt tilbake til jorden og bilen.

Senere finner det sted en rekke møter og diskusjoner. Blant annet advarer LYA HERNANDEZ mot en gruppe romvesener, XHUMZ - **"Pass spesielt på en gruppe romvesener som kalles XHUMZ på språket til folket deres.** De har kommet til jorden i 6000 år fordi planeten deres er i fare. De har ingen emosjonell kropp og bortfører levende vesener, barn og voksne, med makt til skipene sine - de trenger oksygenet i blodet til levende vesener. De har tatt genetiske prøver for å utføre avlseksperimentet og avle frem en ny rase.

Hvis du ødelegger verdenen din, kommer XHUMZ til å ønske å overta den og kolonisere den på nytt."

XHUMZ er åpenbart identiske med de romvesenene som står bak de mange bortføringene og lemlestelsene av kveg i USA - som vi kaller GREYS - og som amerikanerne allerede har inngått kontrakter med.

LYA gir ytterligere informasjon fra alle områder - om **rasene våre, for eksempel**, sier hun: "De hvite og gule rasene kommer fra andre planeter. Den hvite rasen kommer fra innbyggerne på planeten MALDEK - som en gang eksisterte mellom Mars og Jupiter - der asteroidebeltet nå befinner seg. Innbyggerne på MALDEK er på sin side etterkommere av verdenen SION.

Etter at planeten deres ble ødelagt i en stor broderkrig, flyktet de overlevende fra MALDEK til jorden og grunnla sivilisasjonen ATLANTIS. De utviklet antimaterievåpen. Da de opprinnelige jordboerne angrep Atlantis for å ha utført eksperimenter som satte planeten i fare, brukte atlantistene våpenet. Bruken førte til en ødeleggende katastrofe.

Antimaterievåpenet befinner seg fortsatt i en **stor pyramide på havbunnen utenfor Florida**, nær Bimini Island, og avgir fra tid til annen energi som forårsaker molekylær oppløsning av alt som kommer i nærheten - årsaken til at så mange fly og skip forsvant i Bermudatriangelet."

Møtet med LYA og den enorme nye kunnskapen utløste store endringer i professor Hernandez' liv og tenkning - han skriver i dagboken sin: "Hun lærte meg å elske min verden, med alt jeg møter. Livet mitt gjennomgikk en forvandling - sinnet mitt ble roligere. Det er som om jeg lever i en energivirvel der all væren har sin dype årsak."

Kona merker også at mannen har fått bedre balanse - og når hun får vite om LYA, reagerer hun med sjalusi. Når HERNANDEZ forteller henne om sine opplevelser, tror hun at han har blitt gal og vil sende ham til psykiatrisk behandling.

1984, 2. februar,

Før det skjer, forsvinner HERNANDEZ sporløst - politiets etterforskning har ikke ført frem - han er fortsatt meldt savnet.

Rune: [Mer informasjon om Hernandez-saken](#)

1954-1990, Sør-Afrika, **Elizabeth Klarer** , Rendezvous med tvillingsjelen Akon

1917,

Elizabeth Klarer har sin første UFO-opplevelse i en alder av 7 år. Sammen med storesøsteren observerer hun en komet på vei mot jorden - og en rund, metallisk skive som flyr rundt den og kommer ut av kurs.

1937,

Elizabeth flyr en sportsflyvning over Drakensberg-fjellene da et blått og hvitt lysende objekt flyr mot flyet hennes, vipper til siden og skyter av igjen. Senere jobber hun i England som observatør av luftfenomener for den britiske etterretningstjenesten. Der får hun høre om "foo-fighters", "spøkelsesjegere", lysende lys som fløy sammen med allierte fly under krigen. Først tror de at det er fiendens hemmelige våpen, men så tror britene at det er en tysk stråle som er designet for å forstyrre de allierte flyenes radarsystem.

1954,

Elizabeth er tilbake på foreldrenes gård i nærheten av Drakensberg. De innfødte forteller henne om sine gamle legender - om de store himmelvognene, den skinnende fuglen med skjell i mange farger som en dag skulle lande på Drakensberg - om de brennende gjestene fra himmelen. Allerede i barndommen hadde "stormdoktor" (medisinmannen) sagt til henne: "Det gylne håret ditt vil bringe mulunguene (de hvite) tilbake fra himmelen, for du er en av dem som bringer sammen."

En morgen er tiden inne - de innfødte peker begeistret mot himmelen - Elizabeth aner allerede hva det betyr. Hun skynder seg til åsen der hun så UFO-en som barn. Like etter kl. 10.00 er det et lysglimt på himmelen, et stort, praktfullt romskip kommer ned og blir svevende over bakken noen meter unna. **Romskipet** er sirkelrundt, 18 meter i diameter, med en kuppel i midten. Hun føler frykt, vil flykte - men noe holder henne tilbake. Gjennom en av de tre lukene ser Elizabeth en mann som står med armene i kors og et nesten hypnotisk blikk. Han smiler fortsatt før skipet skyter loddrett oppover - det er da hun vet at romskipet kommer tilbake.

18 måneder senere,

kommer romskipet tilbake. Hun aner det når tiden er inne - hun klatrer opp på fjellet, ser skipet stå i en fordypning på toppen - og ved siden av det en høy mann. Når hun når frem til ham, omfavner han Elizabeth som om det var det mest normale i verden. Han sier: "Er du ikke redd denne gangen ...?" Elizabeth svarer - "Jeg har kjent ansiktet ditt i dypet av hjertet mitt så lenge jeg har levd." Stjernemannen - "Jeg er ikke fra denne planeten som kalles 'Jorden'." Han er nesten to meter høy, han har på seg en heldekkende kremfarget dress med sølvglans, håret er blondt, hvitt i sidene, han ser moden ut. Øynene er grå, litt skrå i sidene, kinnbeina er orientalske. De klatrer inn i romskipet, setter seg på en myk, rund benk, der han presenterer

seg: "Jeg heter **AKON** - jeg er forsker, og forskningen min fører meg til mange planeter utenfor vårt eget solsystem. Du trenger ikke å være nervøs - jeg vet alt om deg."

En annen mann står ved kontrollpanelet og smiler vennlig - romskipet letter. Akon viser Elizabeth på en skjerm hvordan de beveger seg bort fra jorden, landene og kontinentene forsvinner under dem - så legger AKONs skip til ved et **enormt moderskip**, formet som en galakse.

Elizabeth er imponert over skjønnheten og komforten i moderskipet - med jevn, myk belysning, frisk luft, et gulv av mykt, blått gress og vegger av perlemor. Hun blir introdusert for ulike romvesener og får deretter vite årsaken til AKONs besøk: "**Du er min dobbeltsjel**, derfor ønsker jeg å forene meg med deg - du skal føde meg en sønn for å fylle opp blodet i min rase.

Vår sivilisasjon kom opprinnelig fra Venus. Da Venus ble ubeboelig på grunn av en solutvidelse, etablerte vi kolonier på Jorden og Mars, inntil vi til slutt fant en ny verden i **Proxima Centauri-systemet 4,3 lysår unna. Restene av bosetningene våre finnes fortsatt i Antarktis og på Mars i form av enorme pyramider og underjordiske byer.** Hvite mennesker som har de fysiske egenskapene til den tidligere Venus-rasen, er fortsatt i slekt med oss - akkurat som deg, Elizabeth.

Selv om vi også har funnet et vidunderlig hjem på METON, vår nye planet, forblir vi evig knyttet til Venus, vår hjemplanet, og derfor er vi faktisk VENUSIANERE."

Etter en kort landing, observert av de innfødte i ZULU, tar de av igjen - foreningen av innbyggerne i to verdener finner sted i AKONs romskip.

Akon

Åtte måneder senere henter AKON Elizabeth og tar henne med til METON, en verden full av harmoni og skjønnhet, for å føde sønnen AYLING. Sønnen AYLING har siden blitt romskipspilot og astrofysiker - Elizabeths møter med AKON og AYLING fortsetter den dag i dag.

I boken "Erlebnisse jenseits der Lichtmauer" (Erlebnisse jenseits av lysmuren) viser KLARER at hennes kontakt er mer enn en romantisk historie om interplanetarisk kjærlighet. Boken er full av dyptpløyende vitenskapelig informasjon om astrofysikk og antigravitasjon, romskipenes fremdriftsmekanismer og romfolkets filosofi - her er noen av de viktigste utsagnene:

"Hele skaperverket består av lys, nøkkelen til universet. Eksistensen av alle planetsystemer, stjernene, dypet av det interstellare rommet - alt er laget av usynlige lysbølger - alle stoffer, væsker, gasser, alt liv generelt. De frigjorte mikrolysatomene av oksygen er kilden til alt liv - den elektromagnetiske bølgeformen eller lyset. Det er byggesteinen i kosmos - ettersom lysatomer tilsvarer atomer i større enheter."

"Når fremdriftssystemet slås på, får hele cellen i romskipet elektrisk energi og skaper feltgradienter som omgir skipet. Materialet i skipets ytterhud, som er produsert ved å omdanne ren energi til fysisk substans, er helt glatt, uten nagler, sfærisk sammensmeltet og forvandler skipets totale masse til en **kombinasjon av materie og antimaterie** - ettersom hele ytterhuden er ledende for elektrisk eksitasjon i vekslende pulseringer. Feltgradientene samvirker for å skape et vakuum rundt hele skipet, der det beveger seg lydløst og uten hastighetsbegrensning. Utsendelsen av lys avhenger av de varierende gravitasjonsbølgene, som forkortes eller forlenges. Alle stråler og molekyler frastøtes med varierende hastighet og mengde for å sende ut lys. Disse små hastighetsforskjellene oppfattes av øynene våre som farger.

Disse mikroatomene av lys danner et elektrostatiske skjold rundt det interstellare overvåkningslysskipet - og et trestrålet lys kontrollerer og styrer skipets manøvrer i harmonisk samspill. Det hele er en kombinasjon av de kosmiske kreftene elektrisitet, magnetisme og storm, en kopi av naturen. Som en planet beskytter stjerneskipet mannskapet sitt - det tar omgivelsene med seg gjennom det uendelige verdensrommet.

Tidsfeltet er det styrende feltet. Det styrer romskipet fra ett tidsfelt til et annet innenfor rammen av det elektromagnetiske feltet som kommer fra den totale massen av romskipets tredobbelte hud. Når dette feltet forsterkes, blir romskipet usynlig, forsvinner helt eller dukker plutselig opp igjen. Når romskipet lander, kan det også forsvinne på stedet eller materialisere seg igjen - og det første tegnet på dette er en varmebølgeeffekt i atmosfæren på dagtid.

Andre ganger, og uavhengig av de atmosfæriske forholdene, kondenserer molekylerne i atmosfæren rundt romfartøyet til en sky så snart den når kondensasjonsnivået i vår atmosfære. Da ser vi bare den uorganiske skyen, som noen ganger bygger seg opp til en enorm organisk cumulusky. Vakuomet som omgir romfartøyet, gjør at det kan bevege seg helt fritt uten å bli begrenset av styrke, oppvarming, atmosfæretrykk eller tyngdekraft. Alt dette fører til fjærlette landinger på en hvilken som helst overflate på planeten."

"Ja, min kjære, det er virkelig slik - misforståelser fører til disharmoni i tankekraftene....

Harmoni er nøkkelen til å manipulere denne kosmiske energien fra kilden til all eksistens av vår materie - og våre tanker."

"Jordens folk misbruker naturens hellige hemmeligheter - de forstyrrer til og med magnetiske kraftlinjer på uopprettelige måter - og det er virkelig trist å se hvordan de forgifter den uvurderlige gaven som hennes fantastiske atmosfære er. Stupiditet og uvitenhet er årsaken til denne ødeleggelsen.... I tiden som kommer vil menneskene kveles i sin egen skitt, som oppblåste snegler som famler i katastrofens smog. Rasenes og menneskenes sivilisatoriske modenhet kan bare måles ut fra hvor stor deres medfølelse og forståelse er.

Hvis menneskene ikke endrer seg til det bedre, vil de ødelegge seg selv. Da har vi ikke noe annet valg enn å gripe inn for å opprettholde balansen i solsystemet. Tidligere ble vakre landområder i solsystemet ødelagt av innbyggerne, og hele planeter ble lagt brakk og ødelagt av deres destruktive livsstil."

Begge bildene er tatt av Elisabeth Klarer over Rosetta, Natal, Sør-Afrika a, 17. juli 1956.

Rune: [Mer informasjon om Klarer-saken](#)

Bøker:

Elisabeth Klarer "Beyond the Wall of Light" Ventla-Verlag, Wiesbaden, 1987.

ML O'Hogan (niese av Elisabeth Klarer) "Mine minner om Elisabeth Klarer", 2022

1960-1990, Sør-Afrika, **Edwin George**, Radiokontakt med andre univers

1960,

Elektrikeren EDWIN får jobb som radiomekaniker på en fabrikk sør for Durban. Når bedriften ansetter en ny arbeidsleder (inspektør) ved navn GEORGE for EDWINs område, blir de venner. EDWIN vet lite om GEORGEs fortid, men antar at han er fra Johannesburg. Han henter ham hver morgen med motorsykel, siden GEORGE bor alene på et hotell - i helgene drar de ofte på fisketur sammen. På en av turene ser de et lys om natten som beveger seg sakte i horisonten. EDWIN sier: "Jeg lurar på om det er en flygende tallerken eller en sputnik?". - "Hva vet du om flygende tallerkener?" spør GEORGE. - "Jeg har aldri interessert meg noe særlig for det, men jeg tror at det finnes liv der ute et sted", svarer EDWIN. GEORGE lover: "Jeg skal bevise for deg at lysene på himmelen ikke bare er Sputnik." Diskusjonen om muligheten for utenomjordisk liv gjentas noen ganger, og EDWIN er spent på hvordan GEORGE vil gi ham det lovede beviset.

Når de har en ny fiskeavtale og EDWIN henter GEORGE på hotellet, blir han overrasket over å se en svart skinnveske han har med seg. "Hva er det i den?" spør han, men George bare smiler. Det blir en lang, varm sommernatt i Natal, og de fisker til klokken 02.00 da GEORGE sier: "Jeg vil gjerne vise deg noe." Han åpner lærvesen, og EDWIN gjenkjenner i lyset fra lommelykten en slags radiomottaker med to vertikale antenner forbundet med en H-formet horisontal del som er ca. 1,5 meter lang. GEORGE vrir litt på mottakeren - EDWIN hører ord på et fremmed språk.

Omtrent 15 minutter senere dukker det opp et uvanlig lys på himmelen. GEORGE gjør EDWIN oppmerksom på objektet, som ser ut til å komme mot dem og har et blåhvitt skjær.

Han sier: "Lyset er et romskip som jeg har ringt til på radioen." - og nærmest som et bevis høres en stemme på engelsk fra apparatet: "Dette er WY-ORA, romskipskommandør fra planeten KOLDAS. Jeg kommer fra "et annet univers" som medlem av **"Konføderasjonen av planeter"**. GEORGE er også en av oss, hans egentlige navn er VALDAR. Han har kommet til Jorden for å finne en egnet person til å danne en organisasjon og spre informasjon. Hvis du er interessert, EDWIN, kan du starte en slik gruppe for oss."

For å demonstrere hva romskipet kan, gir GEORGE det instruksjoner på dets eget språk. Den lamslåtte EDWIN ser på mens romskipet utfører de mest vanvittige manøvrer for ham på himmelen. Han føler seg for ung for oppgaven, men sier ja når han hører at han får hjelpere og støtte fra Konføderasjonen.

I månedene som følger, observerer EDWIN GEORGE enda grundigere. Han er rundt 35 år gammel, høy, kraftig bygget, har mørkt hår og brune øyne - det mest slående er humoren og mildheten hans - favorittuttrykket hans er "don't worry". En gang i lunsjpausen ser EDWIN GEORGE helt alene flytte en maskin som nettopp har blitt fraktet inn med en tung kran og satt ned av fem mann. I en fortrolig samtale forteller VALDAR/GEORGE ham om hjemplaneten KOLDAS og **Konføderasjonen av 12 planeter**, som håper at Jorden vil bli det 13. medlemmet. GEORGE er svært fremmedgjort av alle former for vold, narkotikamisbruk og fyll, som tilsynelatende er fremmed for ham - i studieøyemed går han også på gudstjenester i ulike kirkesamfunn.

Han sier til EDWIN: "Konføderasjonen har ikke til hensikt å blande seg inn i menneskehetens anliggender, men de er likevel svært bekymret over bruken av **atomvåpen** og faren for en kjedereaksjon som utløses av en av atombombep prøvesprengningene deres. Det finnes mange tusen romfolk som lever i det skjulte på jorden. De oppholder seg på denne planeten i mellom ett og fem år - i løpet av den tiden studerer de menneskene så grundig som mulig, før de blir hentet og ført tilbake til sine hjemplaneter."

1962,

Tiden er også inne for GEORGE/VALDAR - EDWIN følger romskipets landing og avgang i ly bak en sanddyne - som en avskjedsgave gir VALDAR EDWIN radiomottakeren sin. Radiobølgene som EDWIN mottar med VALDARs apparat, er ikke vanlige radiobølger slik de kommer fra våre radiostasjoner. Mens kortbølgeradiostasjoner sender sine programmer på en "amplitudemodulert RF-bærebølge", "stråler" romvesenene 12 volt til antennen på VALDARs apparat, hvis antenne har strømtilførsel på baksiden av mottakeren, ikke på RF-inngangen på "forsiden". Dette forklarer hvorfor naboer og andre ikke kan motta disse sendingene. Energistrålen som treffer antennen, setter også automatisk i gang kassettopptakeren, som er plassert under mottakeren og er permanent koblet til radioen.

Noen måneder senere lytter EDWIN til radioen da programmet plutselig blir avbrutt - VALDARs sinne kommer gjennom og instruerer ham om å stille inn spesialmottakeren på en bestemt frekvens på et gitt tidspunkt. Så en gang i måneden kan EDWIN motta sendinger fra KOLDAS som denne: "KOLDAS' verden befinner seg i 'et annet univers' - et **antimaterieunivers**. Når vi snakker om Mars og Venus, mener vi ikke planetene i deres solsystem, men deres 'tvillinger' i antimaterieverdenen.⁷

Skipene våre kan bevege seg så raskt at tiden er irrelevant. Vi bruker **magnetiske felt som går i strømmer gjennom universet og knytter alle legemer sammen**. Disse feltene er kartlagt og

⁷ I boken "The Sasquatch Message to Humanity" forklares tilværelsens dimensjonale lagdeling. Ifølge denne er den 4-dimensjonale lineære romtiden et hologram av et 3D-rom av gammel materie. Dette er i sin tur bygget opp og kontrollert fra et 2D-område av informasjon. Alle partikler i 4D har søskenpartikler av antimaterie i 2D som de er informasjonsmessig koblet til.

fungerer som "motorveier" - de er mellom 1,5 og 5 km brede. Den høyeste hastigheten oppnår vi i kantene av disse magnetiske banene, mens det ikke er noen bevegelse i det hele tatt i midten - det er her vi kan "forankre" skipene våre.

Manøvreringene styres av magnetiske motorer drevet av solenergi, som årer som styrer skipene inn i de riktige magnetiske strømmingene. Magnetfeltet gjør at skipet kan bevege seg i fantastiske hastigheter - romfarerne og skipene deres blir nærmest flytende i prosessen - de flyter gjennom rommet. I løpet av denne prosessen mister mannskapet bevisstheten i 1-5 minutter av gangen, mens de bygger bro over enorme rom."

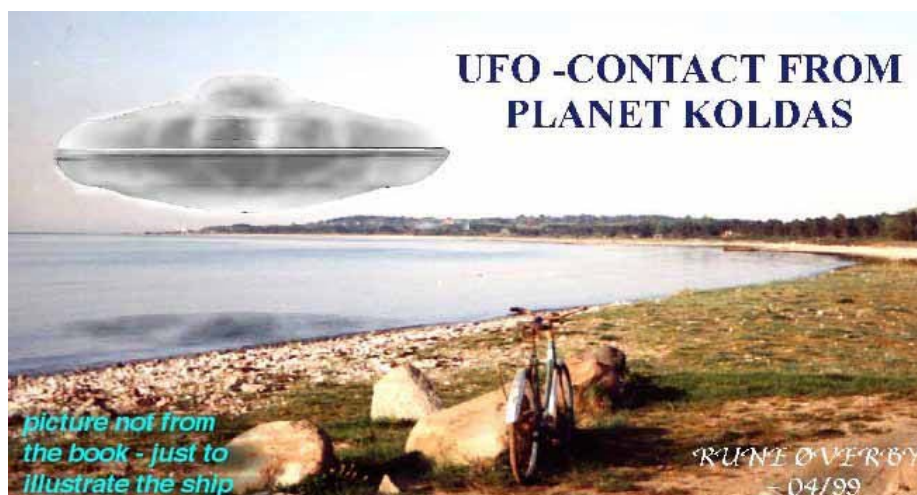
"Vi advarer dere mot **negative grupper på jorden som** sprer budskap som bare skaper forvirring. Disse gruppene er kontrollert av et annet romvesen som saboterer KOLDAS-gruppens forsøk på å redde jorden (tilsynelatende den gruppen utenomjordiske som den amerikanske regjeringen har vært i kontakt med siden 1964). Faktisk har disse negative gruppene klart å trenge inn på alle nivåer i samfunnet.

Vårt folk har allerede tilbudt Jordens regjeringer at Jorden kan bli medlem av Den planetariske konføderasjonen, men bare enkelte småstater har lyttet til dette. **Konføderasjonens advarsler til verden om fremtidige drastiske endringer** - som allerede har begynt - har blitt ignorert av regjeringene. Ifølge forskerne i Konføderasjonen vil disse endringene inntreffe når jordens magnetfelt normaliseres mellom det første og det andre stressfeltet - de forventer at jordaksen vil forskyve seg noe, noe som vil føre til at polarisen smelter og fordamper. Dette vil føre til unormalt tidevann, værforandringer og gradvis oversvømmelse av lavtliggende landområder. Det forventes også jordskjelv og vulkanutbrudd. I tilfelle en forverring av livsvilkårene på jorden er Konføderasjonen forberedt på å evakuere et stort antall mennesker.

Faktisk er den unge planeten EPICOT allerede forberedt på dette - en planet i et solsystem i Melkeveien som har lignende levevilkår som jorden. Det er en svært fruktbar og vakker planet - en planet som er skapt utelukkende for jordens innbyggere."

1979, 24. januar,

radiomottakeren EDWIN mottok fra GEORGE i 1962 blir konfiskert av tre påståtte medlemmer av det sørafrikanske sikkerhetspolitiet. EDWINs historie holder mål - fabrikkene i Durban har en mappe som dokumenterer de 24 månedene GEORGE var ansatt der mellom 1960 og 1962 - og K Hotel står oppført som hans bosted. I mellomtiden har Q-gruppen samlet seg rundt EDWIN for å prøve ut nye kontaktmetoder.

1974-1990, Sør-Afrika, **James Forbes** , sønn av Andromeda

James Forbes fra Johannesburg/Sør-Afrika er et inkarnert romvesen på jorden - han blir i sin ungdom kontaktet av KARNÉ, sin far fra planeten AENSTRIA i galaksen Andromeda, og forberedt på sin jordiske oppgave.

1967,

Den britiske ufologen Arthur SHUTTLE-WOOD blir også kontaktet av en KARNÉ fra AENSTRIA - i likhet med [professor HERNANDEZ](#) fra Mexico, som også ble kontaktet fra planeten AENSTRIA i galaksen Andromeda.

1968,

Forbes og SHUTTLE-WOOD møtes - britten gir sørafrikaneren et bilde av "sin" KARNÉ - som gråtkvalt identifiserer faren sin.

1974, november,

James, 9 år gammel, ligger i solen og betrakter de skiftende skymønstrene da han ser noe som blinker mellom skyene. Han gjenkjenner et ellipseformet, metallgrått flygende objekt som utfører manøvrer som ville vært umulige for vanlige fly - og siden har interessen hans for UFOer vært vekket.

1979,

Som 14-åring begynner Forbes på high school, der han møter Henry GREEF, en gutt med lignende interesser - de starter en UFO-klubb.

1980,

En lørdag kjører begge sammen med James' foreldre til Van Der Bijlpark, 30 km utenfor Johannesburg, da motoren i bilen deres stopper i skumringen. Landskapet bades plutselig i et glitrende lys, og James ser ut av vinduet et glødende oransje sfærisk objekt som henger i luften 400 meter over dem - James går ut, faren og Henry følger etter. Det 50 meter brede objektet nærmer seg lydløst og sender ut varm luft - de kan skimte luker som det lekker ut et mykt grønnblått lys fra. Så gjenkjenner James en mannlig, skjeggete skikkelse som sakte nærmer seg en av lukene og kikker gjennom luken - høy panne, knallblå øyne, kraftige kinnben. I det øyeblikket strømmer tusen følelser av minner gjennom James' sinn - han vet at han kjenner dette vesenet, føler at øynene kan se dypt inn i ham og lese tankene hans. Så beveger objektet seg bort igjen, skifter farge fra oransje til sølvblått på 400 meters avstand, skyter rett opp i luften - James' mor sitter engstelig igjen i bilen.

Kort tid etter dør James' bestefar, og bestemoren flytter inn i huset sitt. Hun er svært religiøs, leser Bibelen for ham hver kveld og ber for ham. Når James forteller henne om opplevelsene sine, smiler hun bare og sier: "Fascinerende, vidunderlig, så det skjer allerede. Ikke vær redd, gutten min. Du kommer snart til å forstå det hele", og han trenger ikke å vente lenge.

1980, midt på året,

James våkner rundt kl. 03.00 og er fryktelig tørst - han vil stå opp, gå på kjøkkenet og hente noe å drikke. Da han setter seg opp, føler han at han ikke kan bevege beina, og det er en sterk

vind som uler utenfor. Plutselig oppdager James at det danner seg en blå tåke midt i rommet. En sfære av blått lys dannes midt i tåken - den eksploderer lydløst og lyser opp hele rommet. Fra lyset vokser det frem en ca. 2,30 m høy menneskeskikkelse som strekker seg helt opp til taket. To sølvblå øyne ser på ham, et ansikt han kjenner igjen - det samme ansiktet han så tidligere gjennom luken på romskipet. Mannen som til slutt står foran ham, er kledd i en hvit kjeledress med et gyllent tegn - en trekant i en syvtakket stjerne.

Mannen løfter høyre hånd til hilsen og sier: "Kodois, Kodois, Adonai Tsabyote". - med betydningen - "Hellig, hellig er Gud, herskarenes Herre." Jakob vet ikke hva hilsenen betyr på dette tidspunktet, han bare gjentar den.

Den fremmede sier: "Ikke vær redd - **jeg er KARNÉ, faren din fra planeten AENSTRIA.** I lang tid har vi holdt øye med dere og veiledet dere - men i dag er dagen da dere våkner opp og får vite sannheten. Dere har kommet til Jorden frivillig for å utføre et oppdrag her - å hjelpe menneskeheten i overgangen til en ny tidsalder. Denne oppgaven er svært vanskelig, for dere vil oppleve mange angrep utenfra - men målet er å bidra til menneskehetens oppvåkning."

Så snur KARNÉ seg mot bestemoren, som også har våknet i mellomtiden - hun har falt på kne av ærefrykt - hun stirrer urørlig på det som skjer: "Tilbe ikke meg, men Skaperen - også jeg er bare en Guds tjener, som deg selv - så reis deg fra bakken, reis deg opp. Jeg takker deg for at du tar deg av sønnen min. For mange år siden ba jeg deg om å gjøre det, nå er du blitt gammel. Fra nå av vil jeg selv lære sønnen min det han trenger å vite."

I det øyeblikket våkner minnet i James, og han roper ut i tårer - "Far, far!" KARNÉ tar farvel - "Jeg må gå nå, men jeg kommer tilbake om syv dager." Han forvandles tilbake til en lyskule - som så forsvinner like brått som om lyset hadde blitt slått av.

Mens James fortsatt stirrer åndeløst på stedet der KARNÉ sto for et øyeblikk siden, forteller bestemoren: "For mange år siden, da jeg var liten jente, gjetet jeg sauer på gården til foreldrene mine da en skive landet på et jorde - KARNÉ inviterte meg om bord. På den tiden trodde jeg at han var en Guds engel og fulgte etter ham. Han fortalte meg at en av dem ville inkarnere på jorden i fremtiden for å kjempe sammen med mange andre mot ondskapens krefter, og at denne skulle være sønn av en av døtrene mine. Han forklarte meg at mange medlemmer av hans folk **nå ville inkarnere på jorden for å tjene den guddommelige planen.** Jeg skulle sørge for at denne gutten, sønnen hans, fikk en åndelig utdanning. Så det er den hemmeligheten jeg alltid har båret med meg."

James forteller Henry hva han har opplevd - neste fredag er han der da det ved 02.30-tiden om natten igjen dannes en blåhvit tåke, deretter en lyskule som eksploderer i grell intensitet. KARNÉ dukker opp, hilser på dem, men sier bare: "Gå ut og vent". - og forsvinner igjen. Utenfor dukker det plutselig opp en lysstråle som treffer de to guttene - med et lite rykk begynner de å stige sakte mot himmelen. De klamrer seg til hverandre, det er bare luft mellom dem og bakken, over dem strålen - og likevel virker det som om de står på noe fast. Luften blir kjøligere, under dem ser de lysene fra byen - sakte nærmer de seg et mørkt, rundt objekt på stjernehimlen, de får øye på en rund åpning i bunnen, ved siden av blinker et rødt lys - rundt skipet ser de et svakt grønnaktig skjær. De glir inn i åpningen, hopper til siden og ned på skipets gulv - behagelig, varm luft omgir dem - veggene i rommet er laget av et svakt glødende, perlemorskinnende materiale. Gulvet som de to pyjamaskledde guttene står barbeint på, føles som gress - det er hieroglyfiske tegn på veggene.

En dør åpnes der det før ikke var spor av en åpning - KARNÉ står foran dem. James roper gråtende: "Far" - KARNÉ sier: "Velkommen hjem, min sønn." De går inn i et sirkelrundt rom av perlemorskinn med en søyle i midten der innredningen om bord speiler seg. James ser fire menn og fire kvinner i forskjellige fargede kjeledresser. KARNÉ forklarer: "Hver farge på kjeledressene symboliserer en bestemt oppgave om bord på skipet."

Han introduserer MEYAE, romskipets kommandør, som sier: "Vi tar dere gjerne med til baseskipet vårt." De ser Johannesburg forsvinne gjennom lukene - så er de over skyene og kan se jordens horisont. MEYAE erklærer: "Nå går vi gjennom baseskipets usynlighetsteppe." Et øyeblikk kan James og Henry fortsatt se stjernene og **det** dype, mørke verdensrommet - så henger plutselig **det enorme, sirkelrunde moderskipet** foran dem. KARNÉ forklarer - "Moderskipet befinner seg ca. 30 000 km oppe i bane rundt jorden, det er skjult for menneskets blikk av et lysabsorberende magnetfelt - diameteren er ca. 700 km med deres målemetode."

Guttene trykker nesen mot lukene i forvirring, de får noe å drikke for å roe seg ned og overtrekksdresser - matskipet deres kjører inn på et landingsdekk og parkerer der. Idet de går av, ser de en rekke andre romskip i ulike størrelser - alle med merkelige symboler og laget av lysreflekterende metall. KARNÉ forklarer: "De kommer fra de forskjelligste deler av universet. De er alle her for å tjene vårt kjærlighetsoppdrag og hjelpe menneskeheten. Fem millioner romvesener er stasjonert her, 60 % av dem er kvinner, tre fjerdedeler av mannskapet er fra AENSTRIA, resten fra stjernebildet Orion og planetene MENTAKKA og AURIGEA. For øyeblikket forberedes 2000 av dem på å leve blant menneskene på jorden."

De blir ført til de eldste, går inn i en heis for å ta denne, raser forbi flere dekk i utrolig fart - på et tidspunkt stopper heisen og åpner seg foran en trekantet dør. De går til en annen trekantet dør med symbolet for AENSTRIA - den syvtakkede stjernen med en Davidsstjerne i midten. Så befinner de seg i et rom med et stort rektangulært bord i midten, og rundt bordet er det satt opp sju stoler. Merkelige hieroglyfer vises på en skjerm på den motsatte veggen - veggene ser ut til å være laget av krystall og pulserer i regnbuens farger.

Så dukker det opp seks lyskuler i seks tåkeskyer, og ut av dem seks skjeggete menn som utstråler kjærlighet og medfølelse. KARNÉ setter seg ned ved bordet sammen med dem - den midterste av dem erklærer: "Vi er de syv eldste på planeten AENSTRIA og overvåker for øyeblikket utfoldelsen av den store og mektige kjærlighets- og lysplanen for jorden. Vi hilser dere i den uendelige Skaperens navn og kjærlighet - etter hvis vilje vi hilser dere i dag og her i **oppvåkningens time**."

AENSTRIA ligger i galaksen **Andromeda**, 300 millioner lysår fra jorden. Innbyggerne der vier hele sin eksistens til å kontemplere over Skaperens åndelige kunnskap og lover. For evigheter siden befant de seg i en lignende situasjon som jorden gjør i dag - de sto ved et veiskille mellom evolusjon og selvdestruksjon. Da det første livet oppstod på jorden, fikk vi i oppdrag av den galaktiske kommandoen i stjernebildet Orion å overvåke utviklingen av dette livet. N

ter millioner av år har jorden blitt moden for intelligent liv i form av den menneskelige rasen vi kaller **ADAM KADMON** - "menneskets universelle arketype". Individuer fra alle deler av galaksen ble valgt ut til å befolke jorden. Vi ville forsikre oss om at mørkets fyrste ikke ville finne en ny bastion her. På samme måte ble planeten **MALDEK** i bane mellom Mars og Jupiter kolonisert. Mørkets fyrste lyktes i å få kontroll over innbyggerne i Marskolonien, som angrep og ødela MALDEK mens jorden opplevde et polhopp.

Mennesket degenererte - jorden ble en slagmark mellom de gode og de onde kreftene. Selv hadde vi store mestere som inkarnerte på jorden for å vise menneskeheten veien til Skaperen. Gud er helheten i all synlig og usynlig eksistens - immanent i hvert minste atom. Selv mørkets herre er en del av ham og kan bare eksistere gjennom Guds kjærlighet og medfølelse. **Jesus** er en stor Mester og må respekteres høyt for sin betydning i lysets store plan.

Vi rombrødre ble urolige da vi registrerte den første **kjernefysiske eksplosjonen** på jorden. Vi var bekymret for konsekvensene, vel vitende om at menneskeheten ennå ikke er åndelig og moralsk moden til å håndtere en så kraftig energi. I stedet for å bruke den til menneskehetens beste, bygget de det farligste våpenet i menneskehetens historie.

Den kosmiske loven forbyr oss å gripe direkte inn - så lenge det ikke foreligger en akutt nødsituasjon. Men vi observerte at de pågående atombombep prøvesprengningene skadet jordens atmosfære og tynnet ut **ozonbeltet**, spesielt rundt polene. Den økte solstrålingen som følger av dette, er en fare for alt liv på jorden. Men i stedet for å innse dette, fortsatte menneskeheten sine kjernefysiske eksperimenter. Det ble foretatt underjordiske atomprøvesprengninger, der sjokkbølgene nådde de naturlige forkastningslinjene i jordskorpen og forårsaket jordskjelv.

Den største faren for jorden er imidlertid at jordens magnetiske beskyttelsesbelter, **Van Allen-beltene**, som stabiliserer jordatmosfæren og holder jordens magnetfelt i balanse, også begynner å gå i oppløsning. Når de forsvinner, muliggjør det polhopp - men på sikt også at jordens atmosfære forsvinner.

For å advare menneskeheten kontaktet romvesenene **regjeringene i de ledende verdensmaktene** og informerte dem om de ødeleggende konsekvensene av atombombetestene deres, men de talte for døve ører. Tvert imot fortsatte de å skjule romvesenenes tilstedeværelse av frykt for å miste kontrollen over befolkningen, som ikke lenger ville akseptere regjeringens lederskap hvis de fikk vite om rombrødrene. Dessuten ville det føre til et sammenbrudd i alle religiøse og vitenskapelige trossystemer. Derfor står vi igjen med den eneste muligheten til å spre kunnskap blant folk på en svært stille og diskret måte.

År etter år har våre beste folk meldt seg frivillig til å bo blant jordfolket. Siden de ligner jordmenneskene, er dette også mulig uten problemer. På denne måten sprer de budskapet om universelt brorskap, kjærlighet og håp blant dem de møter i hverdagen, for langsomt å så den nye tidsalders frø og stille og rolig skape de nødvendige sosiologiske, politiske og åndelige endringene. Oppgaven deres er ofte hard og vanskelig bare fordi de stadig blir angrepet og hindret av ondskapens krefter."

James og Henry blir spurt - "Er dere klare til å samarbeide med denne store planen til den Lyset, for å lede menneskeheten bort fra uvitenhet og ødeleggelse til et høyere stadium i den kosmiske utviklingen?" De to guttene svarer bekreftende: "Når dere kommer tilbake, kan dere fortelle menneskene at deres tid snart er omme, og at de må gi opp hat, egoisme, stolthet, løgn og pretensjoner om overlegenhet hvis de skal overleve de mange naturkatastrofene som jorden står overfor."

James og Henry blir tatt med til et laboratorium - en **krystall blir** satt inn i pannen deres med en stråle som skal forvandle den krystallinske strukturen i kroppene deres slik at de kan ta det dimensjonale spranget til AENSTRIA ved neste besøk - begge har fortsatt en liten vorteaktig forhøyning i pannen over det "tredje øyet". Så blir de to guttene brakt tilbake til jorden. Innsettingen av krystallen fører til at spesielt James utvikler uvanlige PSI-evner; gafler bøyer seg i hånden hans, en evne han fortsatt har i dag ved hjelp av mentale krefter. Han utvikler helbredende krefter og er til og med i stand til å utføre "psykisk kirurgi" på bestemoren sin og kurere henne for brystkreft. I likhet med filippinske healere trekker han ut en leverlignende, blodrød masse fra brystet hennes - uten å etterlate arr. Vitner beskriver hvordan gnister synlig flyr fra hendene hans under helbredelsene - en kvinne blir til og med kurert for en alvorlig hoftelidelse.

På skolen blir James og Henry kalt "marsmennene" fordi de står på to Coca-Cola-kasser i pausen og begynner å preke om at verdens undergang er nær hvis menneskeheten ikke endrer seg til det bedre. Skolepsykologen tilkalles, men kan ikke påvise noen psykiske skader. Når han spør James: "Hvorfor tror du på UFOer?", svarer James: "Hvorfor tror du på Gud? Kan du bevise at Gud finnes?"

1981,

James og Henry grunnla UFO-studiegruppen NUFORIC. James har sterke telepatiske evner - når han snakker, flyter det bare gjennom ham - ofte vet han ikke hva han sier eller hvorfor han

sier det. Når han kommer i kontakt med Elizabeth KLARER - bekrefter hennes utenomjordiske venn AKON overfor Elizabeth at KARNÉ eksisterer, og at han til og med har møtt ham.

1982,

KARNÉs løfte om å **ta James og Henry med til planeten AENSTRIA** blir virkelighet - de utenomjordiske pilotene NUA og ULO henter dem på et avtalt sted i nærheten av Johannesburg i et forsyningsskip - de forteller guttene: "AENSTRIA har stasjoner på jorden ved polene, i Nord-Tibet, i Alaska, Sør-Afrika, i Stillehavet, i Atlanterhavet, i Det indiske hav. Også utenfor den **12. planeten i deres solsystem** har vi stasjoner i bane rundt jorden - for å undersøke situasjonen på jorden og være klare til å iverksette nødvendige tiltak når som helst hvis det skulle bli nødvendig å evakuere jordboerne (Adamski fikk også vite at solsystemet vårt har 12, ikke 9 planeter)."

De flyr til et **sigarformet moderskip** i bane rundt jorden, dokker med en stråle, går om bord gjennom lystunnelen - og blir møtt av KARNÉ med sin vanlige varme. KARNÉ guider dem til et sirkulært overføringsskip - for å gjøre det **interdimensjonale hoppet med "tankens hastighet"**. For å klare det, får de et slags belte rundt livet som holder molekylstrukturen deres sammen. På skjermen ser de verdensrommet. Når KARNÉ aktiverer skipet - alt på skjermen er blått et øyeblikk, så rødt - dukker det opp en ny planet på skjermen - og så er de der. De lander på en romplattform i bane rundt AENSTRIA. Planeten AENSTRIA er mye større enn jorden, har flere landmasser enn hav - landmassene er grønne og blå. KARNÉ forklarer: "Planeten har fire måner og to soler - det er et binært solsystem med en gul dvergsol og en slukket kjempesol."

En ferge tar dem til en romhavn nær byen AMURIS, som ligger under en kuppel - James har en dyp følelse av å ha kommet hjem. KARNÉ viser dem sin verden i "flytende biler" drevet av tanker. Den kuppelformede byen AMURIS skinner i mange farger - den gjennomsluktige glasskuppelen glitrer som krystall. Grønt gress, blomster, høye trær og hager får byen til å se ut som et utenomjordisk paradis. AENSTRIANers glidebiler flyr rundt overalt. Folk møtes i hager, synger eller spiller instrumenter - og alle har et smil om munnen. KARNÉ sier: "Jeg tror du nå ser hvor vakkert livet på jorden kunne vært - hvis du bare levde etter Skaperens lover."

Den fører dem til enorme underjordiske tunneler som ble skapt for millioner av år siden da en atomkrig mellom AENSTRIA og en naboplanet truet med å eskalere. Opplevelsen fikk AENSTRIA til å innse at **krig aldri kan være løsningen** - en erkjennelse de gjerne vil dele

med jorden. Selv om hele opplevelsen for James og Henry definitivt er fysisk, synes de ikke at materien der er like konsistent, like massiv og tett som på jorden - sannsynligvis fordi atomenes vibrasjon er høyere. Hele livet på AENSTRIA virker muntert, lykkelig, lettere, mer åndelig - det er ikke noe hat, ikke noe hastverk, bare fred. Menneskene er for det meste blonde, blåøyde og bleke i huden - alle går i tettsittende kjeledresser.

Senere forteller James at alt på AENSTRIA var merkelig - armbåndsuret hans gikk baklengs hele tiden. Alt KARNÉ fortalte ham og Henry der virket logisk, fornuftig og enkelt helt til de kom tilbake til jorden, hvor alt plutselig virket forvirrende og vanskelig å akseptere. Spesielt Henry klarer ikke å integrere disse opplevelsene i livet sitt - han prøver å fortrenge dem. James, derimot, forblir alltid i telepatisk kontakt med KARNÉ, selv om han synes det er vanskelig å være tro mot sin åndelige disiplin.

Kilde

1985,

James gifter seg og blir far til to barn som han gir navnene "Cassiopeia" og "Pleiades".

1986,

James er i New Age-mekkaet Sedona/Arizona i noen uker da Cassiopeia blir svært syk, og legen forklarer at det er et virus som han ikke kan gjøre noe med - barnet må mobilisere sitt eget forsvar. James har for lengst mistet sin egen evne til å helbrede, ettersom han ikke lenger følger den åndelige disiplinen KARNÉ har pålagt ham - han røyker ikke, drikker ikke alkohol, tar ikke narkotika, spiser ikke svinekjøtt og mediterer regelmessig. Han ber derfor KARNÉ om hjelp, og KARNÉ sier ja. Han lander skipet sitt i nærheten av Sedona - foran James og hans overveldede kone stiger KARNÉ ut, tar imot det syke barnet - etter ca. 4 minutter bringer han Cassiopeia tilbake - hun er **kurert**.

1988,

I en telepatisk overføring - som James Forbes mottok mens han skrev boken "The Aenstrian Revelations" - erklærer KARNÉ: "Jeg og mine brødre, som nå besøker planeten deres, er ikke

fremmede for jorden. Vi har holdt planeten Jorden **under konstant observasjon siden begynnelsen av deres nåværende sivilisasjon** - og vi er her nå og i dag for å tjene Jordens folk. Jeg og mine brødre er her for å lære våre jordiske brødre og søstre den sanne betydningen av **kjærlighet og medfølelse, og for å vise dere hvordan dere kan lede verden ut av mørkets kaos og inn i sannhetens og lysets morgengry.**

Vi har sett kaoset og ødeleggelsene som mørkets krefter har påført menneskeheten - og vi ser det som vår plikt, som menneskehetens eldre brødre, å vise dere hvordan dere kan leve bedre og igjen finne tilbake til lyset dere kom fra. Det er med stor sorg vi ser at dere har nådd et punkt der dere er i stand til å ødelegge jorden og alle dens livgivende elementer - som er så viktige for dere å opprettholde. Vi bringer et budskap om håp, kjærlighet og befrielse til jordens folk - og de skal vite at vi er her for å gi dere all den hjelp og støtte vi kan - hvis dere bare tillater det.

Menneskeheten må selv ta denne avgjørelsen - for Skaperens lov om kjærlighet og fri vilje forbyr oss å gripe direkte inn i menneskehetens anliggender - så lenge menneskeheten ikke ber oss om å gjøre det. Vi ble svært bekymret da vi observerte menneskehetens første forsøk på å trenge ut i verdensrommet. Vi vet at hvis den lykkes med å sende bemannede romfartøyer til sine naboplaneter - med den sinnstilstanden den har i dag - vil den ta med seg ødeleggelsen ut i verdensrommet. Vi har advart regjeringer mot å forsøke seg på dette før de har oppnådd modenhet og fredelighet i fremtiden - det er derfor vi er her, og vi vil forbli her. Til dem som oppriktig søker sannheten, kan jeg bare råde dere til å søke dypt i sjelens indre - for det er der søkeren vil finne den. Hvis dere lytter nøye, vil dere høre vår stemme i hjertets stillhet..."

Rune:

Omprofessor Hernandez' kontakt med Lya fra Andromeda ([Info engelsk](#))

Om det tredje øyet, se også bøkene av Rampa ([om Lobsang Rampa engelsk](#)).

Om den [engelske spirituelle healeren Stephen Turoff](#)

1954, Storbritannia, **Cedric Allingham** , UFO-landing i Skottland

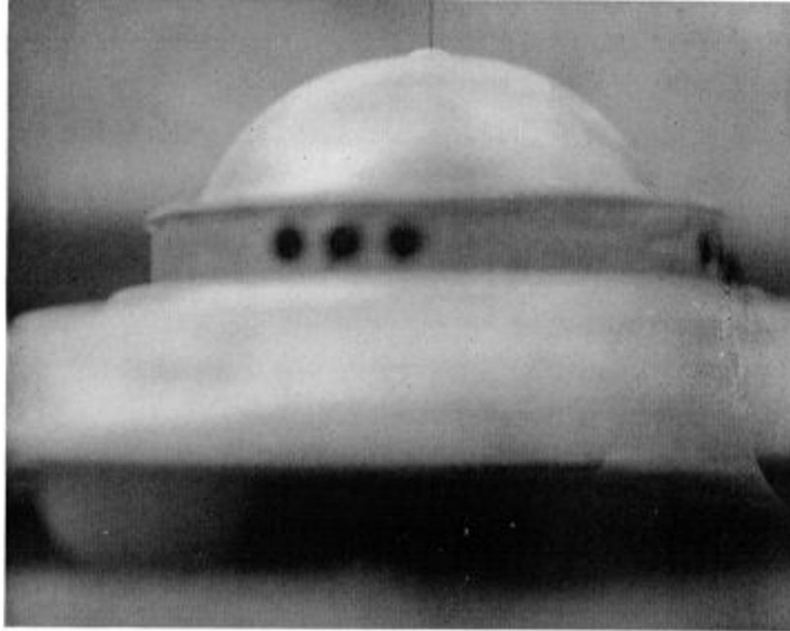
1954, 18. februar,

Cedric ALLINGHAM blir vitne til en UFO som lander mellom Lossiemouth og Buckie i Skottland. Ornitologen, som alltid har kamera med seg, ser en lysende skive på himmelen, klokkeformet, med tre kuler på undersiden som danser gjennom skyene - han tar to bilder, så er UFOen forsvunnet. ALLINGHAM vinker til fartøyet, ønsker at det skal lande - så dukker det opp igjen med en plystrende lyd fra havet, skyter mot ham, lander 30 m fra ham. Det er et svakt glødende metallisk objekt, 7 m høyt, 16 m i diameter - det ser ut til å være laget av ett stykke, overflaten ser ut som polert aluminium.

ALLINGHAM forundres fortsatt over det ukjente flyvende objektet - så åpnes luken, en mann hopper lett og elegant ned på bakken. ALLINGHAM løfter hånden til hilsen, mannen gjør det samme - han er 1,83 m høy, har kort brunt hår, mørk hudfarge, høy panne, har kjeledress - i nesen bærer han to små, tynne rør - han indikerer - "Jeg kommer fra Mars (men det kan også bety at det er en base der) - gruppen min er også i utveksling med innbyggere på andre planeter - vi har baser på månen."

Snart tar marsboeren avskjed igjen - ALLINGHAM kan fotografere ham i skumringen. Han ble observert på avstand av fiskeren James DUNCAN - som bekrefter møtet under ed. Dagen

etter fotograferer den 13 år gamle legesønnen Stepen DARBISHIRE, i nærvær av sin 8 år gamle fetter Adrian MYER, en "flygende tallerken" som nettopp stiger opp igjen etter å ha landet på Lake CONISTON - UFOen er identisk med objektet ALLINGHAM fotograferte.

The first photograph to be taken of a Flying Saucer actually on the ground. The author estimated the total diameter at about 30 feet, and the height at about 20 feet. The port-holes and landing gear are clearly shown. The revolving dome appeared to be shaped from one sheet of metal.

Rune: [Youtube-video om Cedric Allingham-saken](#)

Bok: Cedric Allingham "Flygende tallerken fra Mars".

[Mange avisutklipp om Cedric Allingham-saken](#) på siden til Patrick Gross.

1954-1957, Spania, **Alberto Sanmartin** , Hyroglyfstein som gave

se fotnote⁸

⁸)**Alberto San Martins romstein. Sesma klarte å oversette disse ni symbolene til "Vi kommer fra de høyere himmelske riker til deres splittede verden. Snart vil den himmelske kurven forenes med jordens rette linje. Men for å unngå sjokk vil det være en tid med forberedende kontakter. Møtet vil

1954, 16. november,

Spanjolen Alberto SANMARTIN møter et vesen fra en annen planet mellom klokken 2.00 og 2.30 om natten. Et indre kall, en følelse han ikke kan forklare, tanker han ikke vet hvor kommer fra, har ført ham til et sted ca. 1 km fra Moncloa-plassen i Madrid - til en bro som spenner over en bred dal langs La Coruna-jernbanelinjen. På trappene til broen står det en skikkelse i majestetisk ro som SANMARTIN legger merke til, som fascinerer ham - han går mot den. Det mystiske vesenet har på seg en heldekkende dress som ligner på en flygerdress, men finere, enklere, mer figursydd og i ett stykke, uten synlige åpninger. Den fremmedes ansikt utstråler godhet, trygghet og munterhet i høyeste perfeksjon - han virker veldig ung, det lange, lyse håret faller i krøller på skuldrene - han virker så perfekt vakker som en eldgammel statue. Han smiler, hilser SANMARTIN med en elegant håndbevegelse - mer og mer blir spanjolen klar over at han står overfor et vesen fra en annen verden. SANMARTIN er fremdeles i ferd med å formulere spørsmålet i hjernen om han virkelig er av utenomjordisk opprinnelse - når den fremmede allerede svarer bekreftende med en gest.

Så legger han hånden på skulderen til SANMARTIN og ber ham vente - han går ned trappen til søylen på siden av broen, forsvinner inn i mørket - etter tre-fire minutter kommer den fremmede tilbake med lette skritt. Når han når frem til SANMARTIN, strekker han ut venstre hånd og rekker ham en rektangulær gjenstand - SANMARTIN tar imot den uten å vite nøyaktig hva det er. Så går romvesenet ned skråningen med en smilende avskjedsgest, og SANMARTIN hilser tafatt tilbake. Noen minutter senere stiger et rundt apparat, mørkt og glansløst, opp fra skyggen av søylen, hveser svakt, suser oppover og forsvinner i skyene.

Først nå ser SANMARTIN på gjenstanden han holder i hånden - det er en enkel, rektangulær stein, 12 cm lang, 4 cm bred, 2 cm høy, i en vakker fiolett farge med gule prikker strøket på, med ni mystiske tegn på - de minner om dem som George ADAMSKI mottok fra ORTHON to år tidligere på en fotografisk plate. Med tiden endret steinen farge til hvitgrønn.

1957, 16. november,

SANMARTIN møter et annet romvesen på en bar i Sao Paulo/Brasil. En vakker kvinne med ulastelig langt hår setter seg ved siden av ham - hun tilbyr seg å svare på spørsmål. Hun forklarer ham: "Jeg kommer fra en planet som ligger veldig langt unna dette solsystemet. **Jeg er flere hundre år gammel** og har vært i Mexico siden keiser Maximilians tid." SANMARTIN kan knapt tro det, for hun ser ut til å være 26. På hans oppfordring gir hun ham en algebraformel som inneholder **hemmeligheten om tid og rom**.

Grunnen til at hun er her, er: "**Jorden deres er i fare** - mitt og mine venners oppdrag er å forhindre ødeleggelsen av solsystemet."

SANMARTIN spør - "Refererer du til atomprøvesprengningene våre, kan en atomkrig sette solsystemet vårt i fare?" "Ja, det er det jeg vil si. Vi **erkonføderasjon av 10 planeter**, administrert av et råd av vise menn. De ulike systemene er avhengige av oss, inkludert Jorden - sikkerheten til disse systemene er en av våre forpliktelser ... Vi administrerer ikke i betydningen makt. De fleste planetene i systemet ditt følger våre retningslinjer - som de forstår og anerkjenner. Jorden gjør det ikke." - "Hvorfor?" - "Bare de sivilisasjonene som er fri for hat, kan forstå og anerkjenne dem." - "Hva vil skje med jorden?" - "Det vet bare Gud. **Jorden har en vei til frelse** - folkene må bli ett folk, oppgi krig og hat - arbeide sammen for en bedre, felles skjebne og fred. Det er slik du vil få vår hjelp."

bli lykkelig. Dere vil støtte dere til oss, og korset deres vil bli mindre tungt å bære. Du vil overvinne urinstinktene dine når vi alle bor under samme tak. Og du vil endelig finne fred."

- "Og hvis det ikke skjer?" - "Hvis jordens befolkning starter en atomkrig, vil menneskeheten bli nesten fullstendig utslettet." - "Hvorfor 'nesten'?" - "Fordi alle som fortjener det, vil bli tatt fra jorden og transportert til en mer gjestfri planet før slutten kommer."

- "Hva er Steinen?" - "**Jegets mysterium i forhold til tid og rom.**"

Etter disse ordene reiser den vakre fremmede seg, går ut og forsvinner inn i folkemengden.

1965-1990-i dag, **Umno-affæren** , Puslespill for vitenskapen

I 25 år har mennesker over hele verden - hovedsakelig forskere og UFO-forskere - mottatt mystiske brev der avsenderne er utsendinger fra en utenomjordisk sivilisasjon. Det ville være lett å avfeie dette som en billig spøk - hadde det ikke vært for at innholdet holder høy vitenskapelig standard og at avsenderne kommer fra alle deler av verden.

1965,

Det begynner med at rundt 20 offentlige personer mottar brev med det samme emblemet - en "H" med en tredje loddrett strek i midten. Andre mottar samtidig mystiske oppringninger med syntetisk klingende stemmer som forklarer at de kommer fra planeten UMMO, som går i bane rundt solen IUMMA, 14,6 lysår fra jorden, og som vi kjenner som Wolf 424. De svarer nøyaktig på alle spørsmål de får fra en rekke ulike kunnskapsfelt - ofte i timevis. En av mottakerne av disse mystiske brevene, UFO-forskeren professor Fernando SESMA, samler på dem - han har skrevet boken "*UMMO: Another Inhabited Planet*". Brevene - som alle kan gjenkjennes på et fingeravtrykkslignende stempel med UMMO-symbolet - kommer to år senere ikke bare fra Spania, men også fra Paris, Buenos Aires, New York, Adelaide, Øst-Berlin, Vest-Berlin og London.

Alle brevene ser ut som om de kommer fra samme avsender - adressen er for det meste skrevet for hånd med klønete bokstaver eller på skrivemaskin - selve brevene er maskinskrevne, ofte med ekstremt komplisert, sirlig teknisk og vitenskapelig grafikk.

1950, 28. mars,

På denne dagen, ifølge brevene, landet det første UMMO-romskipet ved foten av de franske Alpene. Signaler - sendt ut av et norsk skip i et geofysisk eksperiment i 1934 - ble mottatt 14,6 år senere av UMMO og tolket som radiosignaler av intelligent opprinnelse. "Vi bestemte oss for å sende vår første INAYUISAA eller ekspedisjon til den mystiske planeten som bølgene kom fra. Vår avanserte teknologi gjør det mulig for oss å bygge bro over 14 lysår på noen få måneder - ved å **konvertere IBOZOO UU** eller subatomære partikler i våre store stjerneskiper - som dermed går inn i hyperrommet eller en annen dimensjonal referanseramme og forlater sitt normale tilværelsesplan. Ni måneder etter at vi forlot UMMO, skapte vi OAWOOLEAIDA eller den umiddelbare materialiseringen av skipet vårt på et forhåndsbestemt sted over jorden." "Klokken 4:17:03 GMT på Jordens dag, 28. mars 1950, fikk en OAWOLEA UEWA OEM (linseformet romsonde) kontakt med jordens litosfære for første gang i historien. Nedstigningen skjedde i Department de Basses Alpes, ca. 8000 m fra landsbyen La Javie (Frankrike). Seks av mine brødre, ledet av OEOE 95, sønn av OEOE 91, inkludert to YIEE (kvinner), ble igjen på denne OYAA (planeten) som UMMOs første INAYUISAA-ekspedisjon. Det ville være for vanskelig å beskrive tilpasningsprosessen med noen få ord, som innebærer å lære seg språket og tilegne seg skikker, tilpasse seg sosiale og arbeidsmessige forhold, kultur osv. De seks UMMITEN har lært seg å bruke stemmen - vanligvis kommuniserer de telepatiske. De har funnet en planet som ligner deres hjem som en tvilling -

med den forskjellen at jorden har et langt større mangfold av arter. Ved hjelp av atomdesintegratorene sine bygget de en underjordisk stasjon."

To år senere dukker to menn fra UMMO opp i Spania, kaller seg danske leger, presenterer seg for en syk, gammel adelsdame og blir innlagt en stund. Flere år senere dukker "danskene" opp på et skrivekontor i Madrid og dikterer kompliserte vitenskapelige tekster til maskinskriveren. Men da en av mennene dikterer: "Vi kommer fra et kaldt himmellegeme som heter UMMO, 14,6 lysår fra jorden." blir maskinskriveren mistenksom og spør. Den fremmede bekrefter og beroliger ham: "Men ikke vær redd." Deretter tar han opp en liten svart kule fra lommen, som svever i luften og skaper et bilde i seg selv som viser stenotypisten og kona som diskuterer hendelsen dagen etter. "Nå tror jeg ikke du lenger tviler på identiteten vår." - sier en av UMMITEN, de oppgir også navnene DEI 98 og DA 3. De ser ut som skandinaver, høye og kjekke, ca. 1,85 til 1,90 m, blonde, velkledd. Stenotypisten er overrasket over hvor mange kjente personligheter som er mottakere av brevene. De forklarer ham også at de ikke kan skrive på skrivemaskinen fordi fingertuppene deres er mye mer følsomme enn menneskers.

1967,

endrer situasjonen seg brått - UMMITEN har i mellomtiden opprettet et **observasjonsnettverk** - det har blitt klart for dem at denne planeten er en kruttønne, at atomkrig kan bryte ut når som helst. Siden apparatene deres har spådd krigsfare i begynnelsen av juni, bestemmer de seg for å evakuere hele Jord-ekspedisjonen den 1. juni, tilbake til UMMO. UMMITENs prognose viser seg å stemme - den 5. juni 1967 bryter seksdagerskrigen ut i Midtøsten - verden står nok en gang på randen av en tredje verdenskrig.

1967, 20. mai,

Tre kontakter blir skriftlig informert om UFO-landingen 1. juni - datoen blir videreformidlet til lokalavisen "INFORMACIONES" - det kommer en artikkel om det der. 1967, 1. juni, mange tilskuere har kommet til Madrid-forstaden Aluche om kvelden - da UFOen dukker opp rundt kl. 20.20 - en enorm skive med UMMO-symbolet på undersiden - den flyr forbi tilskuerne, lander 4 km unna i noen sekunder på en byggeplass. Neste morgen blir det funnet tre firkantede avtrykk - litt brent jord - og et lite metallrør på landingsstedet. Når røret åpnes, fordamper en væske - og to plaststrimler med en "H" stanset i faller ut. Analyser viser at stripene er laget av polyvinylfluorid, et ekstremt motstandsdyktig plastmateriale som selskapet DUPONT produserer eksklusivt for Nasa som satellittbelegg. Kort tid senere fortsetter UMMITEN ekspedisjonen.

1973,

Ummittene evakueres igjen på grunn av krigstrusselen - denne gangen i fire år.

1977,

Siden dette året har oppdraget fortsatt frem til i dag. Materialet som er sendt ut, omfatter nå 7000 brev på over 18 000 sider. I 1971 og 1973 ble det holdt to "UMMO-symposier" der forskere diskuterte informasjonen fra UMMITEN, og materialet ble tatt svært alvorlig. En universitetsprofessor kommenterer: "Hvis det var en enkeltpersons verk, måtte det være et geni av nobelpriskaliber. UMMITEN ligger alltid ett eller to skritt foran vår vitenskap, men aldri så langt foran at det ikke er stimulerende for ekspertene."

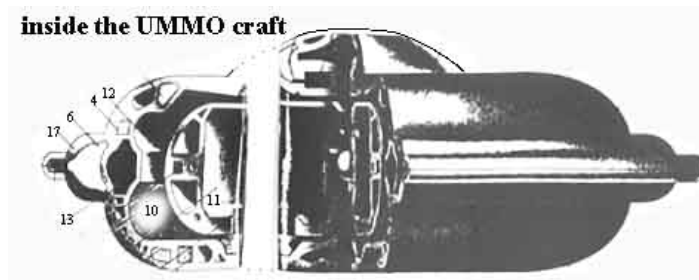
I brevene fra UMMITEN henvender de seg til mottakerne med følgende budskap: "Dette er alt vi ber dere om - dere trenger ikke å tro på oss. Du kan behandle disse avhandlingene med mistenksomhet. Du kan til og med være skeptisk til folk som ikke er kjent med vitenskapen din - men ikke ødelegg disse trykte materialene. Sammen med mange tusen andre sider som er

blitt distribuert i hemmelighet, utgjør de den historiske begynnelsen på den første kommunikasjonen mellom to humanoide systemer."^^"Vi har ikke det minste ønske om å oppfordre dere til å oppgi deres religiøse, vitenskapelige, økonomiske eller politiske ideer - ja, vi advarer faktisk på det sterkeste mot det - og overta våre i stedet ... hvis dere gjorde det, ville det være et dyptgripende inngrep i den normale utviklingen av samfunnslivet og kulturen på jorden. Dere ville endre den normale teknologiske utviklingen og dermed forstyrre de nåværende geososiale mønstrene i alvorlig grad. Enhver revolusjon av strukturene deres må komme fra deres eget sosiale system. Dette er en moralsk lov som vi bøyer oss for - og som forbyr oss å gripe inn - bortsett fra i noen få uforutsette tilfeller."

1980,

Da Antonio RIBERA arbeider med en dokumentarfilm om UMMO-affæren, blir han kontaktet av UMMITEN som foreslår følgende avslutningsord til filmen: "I 30 år har vi studert vitenskapen, kulturen, historien og sivilisasjonene deres. Vi har brakt all denne informasjonen fra deres jord til planeten UMMO og lagret den der i våre titankrystaller. Vi har vist dere vår kultur og teknologi i rent beskrivende form, slik at dere ikke kan konvertere til den eller adoptere den blindt. Vi har gjort dette fordi vi med sorg ser at dere hovedsakelig bruker vitenskapen deres til krig og ødeleggelse. **Dere er som barn som leker med forferdelige og farlige leker som** vil ødelegge dere. Det er ingenting vi kan gjøre med det!

En kosmisk lov sier at hver verden må gå sin egen vei - enten den overlever eller går under. Dere har valgt det andre alternativet. Dere ødelegger planeten deres, utrydder artene og forgifter atmosfæren og havene - helt til det nå er uopprettelig. Vi ser med sorg på galskapen deres og forstår at fienden KUN finnes i dere. Vi kan ikke forutse fremtiden deres - for psyken deres oppfører seg fullstendig uforutsigbart, med en galskap som grenser til paranoia. Som deres eldre brødre i universet ønsker vi oppriktig deres frelse. Ikke ødelegg den vakre blå planeten deres - en sjelden atmosfærisk verden som glir så majestetisk gjennom rommet, så full av liv. Det er deres valg."

Tillegg: Ummo-affæren fortsetter den dag i dag (2023) via en rekke Twitter-kontoer der ummittene av og til gir informasjon om fysikk, eksopolitikk og jordisk politikk.

Venstre:

Hele Ummo-saken og alle brevene i tysk oversettelse, samt det aktuelle kurset på: <https://www.cosmic-library.de/#Ummo>

Rune: - [Powerpoint om Ummo](#) av Rune, [info om Ummo-saken](#) (engelsk)

1954-1975, Østerrike, Joseph Wanderka, Politikk i UFO

Joseph Wanderka er medlem av en antifascistisk gruppe og derfor ofte arbeidsledig. Han bruker tiden til å kjøre lange turer på motorsykkel på landsbygda rundt Wien.

1954.

På en av turene sine oppdager WANDERKA en skinnende, sigarformet flyvende kropp på størrelse med et passasjerfly på himmelen over Wien.

1955.

WANDERKA kjører sør for Wien, i nærheten av landsbyen Arbesthal, på en skogssti og legger merke til et metallisk glimt gjennom grenene. Nysgjerrig kjører han dit, kommer frem til en lysning i skogen og får øye på en metallisk, diskosformet kropp som er ca. 2,5 m høy og 10-12 m bred og står i gresset på engen. Objektet har ingen overbygning, synlige vinduer eller luker på den glatte, linseformede overflaten. Den eneste åpningen er en firkantet, to meter bred dør, som en ca. 4 meter lang rampe fører til.

Da objektet ser lyst og innbydende ut på innsiden, tar WANDERKA mot til seg og kjører inn via rampen.

Der inne sitter det seks personer som åpenbart allerede venter på ham, alle rundt 1,80 meter høye, med makeløst vakre ansikter av den typen man bare finner på barn på jorden. De er iført matte, grå kjeledresser uten stoffstrukturer, sømmer, lommer eller nettingåpninger. Sko og hansker er festet til kjeledressen. De har blondt, mellomlangt hår, og nakken stikker ut av en krage. Interiøret er "indirekte" opplyst med et behagelig gulaktig lys, uten noen synlig lyskilde. WANDERKA kan ikke oppdage noen innredning, kanskje bare fordi de fremmede står foran dem. Noe forlegen overfor de seks personene ber han om unnskyldning for å ha trengt seg inn, oppgir navn og bosted. UFO-mannskapet svarer: **"Vi kommer, etter jordisk målestokk, fra Cassiopeias høyeste topp"**. Forbløffet spør WANDERKA hvordan de da kan **språket** hans, og får til svar: "Fordi vi har lært det". Stemmene deres tilsvare i klangfarge en voksen kvinne med lys stemme og lett aksent.

Som en god sosialist spør WANDERKA romvesenene om den sosiale ordenen som råder på planeten deres, ikke uten først å forklare at det hersker sosial urettferdighet på jorden, at en privilegert overklasse skaper paradiset på jorden for seg selv, mens massen av den underprivilegerte arbeiderklassen arbeider for dem i lønsslaveri. UFO-mannskapet lytter oppmerksomt og tålmodig til disse forklaringene og svarer så: "I vårt statssystem er det ikke lenger noen forskjeller, vi anser samfunnsformene på jorden for å være foreldet for lenge siden".

Begeistret over denne utenomjordiske støtten til sine politiske meninger ber WANDERKA romskipets besetning om å gripe inn på jorden og fjerne de rådende misforholdene. Han nevner elendigheten i hele land, epidemier og hungersnød, som han mener skyldes sosial urettferdighet.

Til hans forbløffelse erklærer mannskapet imidlertid: **"Som jordboer må du selv ta ledelsen i en slik aksjon. Vi er på ingen måte kommet for å blande oss inn i jordiske anliggender. Som innbygger på planeten Jorden er det du selv som best kan finne ut hvordan en slik omveltning av den generelle samfunnsstrukturen på Jorden kan gjennomføres. Arbeid for det."**

I sin fortvilelse over at illusjonen brister så raskt, avviser WANDERKA denne anmodningen og peker i stedet på statsledernes makt, den herskende klassen, på korruperte politikere som hjalp en privilegert klasse til makten, og på Adolf Hitler, som storkapitalen brakte til makten.

WANDERKAs lidenskapelige bønn berører romvesenene så sterkt at de begynner å gråte. WANDERKA blir på sin side så ubekvem at han snur sykkelen og sier farvel uten videre. Romvesenene gjengjelder avskjedshilsenen med å bukke.

1973, juni.

WANDERKA ligger på hjerteavdelingen på Hanusch-sykehuset i Wien etter et sirkulasjonssvikt. En natt våkner han rundt kl. 01.00, går til vinduet for å trekke frisk luft og ser opp mot nattehimmelen. Etter noen minutter ser han et hvitt lys som skinner sterkt og stiger i en vertikal bane, for så å dreie inn i en presis sirkelbue og fortsette i horisontal retning. Etter noen sekunders observasjon skifter det tidligere glitrende hvite lyset farge til et pulserende rødt lys, før det forsvinner.

1975, mars.

WANDERKA er på ferie i St. Corona i Niederösterreich, der han går tur i vinterlandskapet sammen med en kamerat. Hun gjør ham oppmerksom på en liten skog som skinner spesielt vakkert i solens motlys, da WANDERKA legger merke til fem lysende objekter på himmelen som er dekket av snøskyer. Han trekker opp kameraet og tar et bilde. Da har objektene allerede forsvunnet igjen

1961-1990, Sør-Amerika, Enrique Rincon , Plan for Jorden

I 1961 arbeider sivilingeniør Enrique CASTILLO Rincon sammen med to teleteknikere i San José i Costa Rica med en installasjon på vulkanen Irazu - plutselig dukker **to ukjente flyvende objekter opp** i horisonten. Da de nærmer seg 60 meter, får vulkanen et askeutbrudd. De to 45 m brede og 12 m høye skivene flyr rundt vulkanen flere ganger - som om de filmer utbruddet - før de stopper i 300 meters høyde. CASTILLO og kollegene hans kan tydelig se to rader med vinduer rundt - der det er lys. Da CASTILLO prøver å komme nærmere romskipet, kan han ikke bevege seg, han er paralyisert, og det samme er kollegene hans. Etter kort tid flyr begge objektene oppover med en hørbar høyfrekvent summing og forsvinner i skyene. Opplevelsen gjør et varig inntrykk på CASTILLO - han snakker om den igjen og igjen - han skaffer seg alle tilgjengelige bøker om UFOer, til spott og spe fra kolleger og venner.

1969,

CASTILLO blir forflyttet av firmaet sitt til Caracas/Venezuela. På en kino blir han oppsøkt av en blond ung mann som presenterer seg som Cyril WEISS fra Sveits. De blir venner, møtes ofte og snakker om de mest forskjellige emner. Bare når det gjelder UFO-er, unngår WEISS alltid emnet - det ville jo ikke være nok bevis. Cyril drikker ikke alkohol eller kaffe, spiser ikke kjøtt og røyker ikke. Når Enrique tar ham med på fotballkamp, blir han bare forferdet - han sier til ham: "Jeg liker ikke slåsskamper og vold - bare se på ansiktene til tilskuerne, så kan du se hvordan volden overføres til dem."

Etter omtrent et år forteller Cyril Enrique at selskapet hans kalte ham tilbake til Sveits, og at det også var mulig at han ville få en ny jobb i Colombia.

1971,

CASTILLO blir forflyttet til Bogotá/Colombia, der han året etter starter sin egen lille telekommunikasjonsvirksomhet.

1973,

CASTILLO blir oppringt av en kvinne som forteller ham at hun vil gi ham en personlig beskjed fra romvesener. Han blir ofte ertet for sin "UFO-narsissisme" og tror det er en spøk, men avtaler likevel å møte henne. Damen gir ham en beskjed fra **marsboere som en gang bodde i Mexico**. Hun forklarer ham: "Du er utvalgt til et spesielt oppdrag. Jeg er medium og leder en liten gruppe som møtes hjemme hos en pensjonert general i det colombianske flyvåpenet og mottar beskjeder fra utenomjordiske gjennom mediumskap."

Enrique tar seg god tid og takker ikke ja til de første invitasjonene. Først da han får vite at vesener fra Andromeda gjentatte ganger har bedt om å få se Enrique CASTILLO, blir han nysgjerrig, drar dit - mediet der annonserer at det kommer en UFO en av de neste dagene. Gruppen samles på det avtalte stedet - men ingenting skjer. Så kommer politiet og sier at noen har ringt - fordi et eller annet apparat, sannsynligvis et helikopter, prøvde å lande. Det er et hint til CASTILLO om å ta mediets meldinger på alvor. To måneder senere ber mediet ham om å være hjemme 11. oktober 1973 kl. 12.00, alene, og at han vil motta en beskjed.

1973, 11. oktober,

CASTILLO følger instruksjonen, setter seg i meditasjon på det angitte tidspunktet, hører en stemme rundt klokken 12.00 - "Broder Enrique, skriv!" Uten å vite hvor stemmen kommer fra, henter han en blyant, setter seg ned, skriver to ark fulle av utrolige nyheter - om **faren for en tredje verdenskrig** - landets fremtid - andre brødre kommer nå til jorden, brødre fra Andromeda som tilhører den kosmiske solkonføderasjonen - til slutt får han instruksjonen - "Møt opp i morgen til kjent tid!"

1973, 12. oktober,

Om kvelden samles gruppen klokken 20.00 og venter på mediet da Enrique plutselig får en indre kommando: "Enrique, skriv!". Denne gangen skriver han tre sider, før han innser at han vil få resten av budskapet muntlig. I to timer og 25 minutter snakker "det" gjennom CASTILLO - uavbrutt og feilfritt - om en **stor sivilisasjon i det høye Peru**. Enrique får også beskjed om å være klar for en fysisk kontakt den 3. november 1973, rundt kl. 20.00, ved en lagune i nærheten av Bogotá.

1973, 3. november,

rundt kl. 20.10 ankommer CASTILLO lagunen - rundt kl. 20.25 hører han en høy lyd - hele landskapet bades plutselig i glitrende lys - han ser regnskogen gløde som om solen står opp. Han ser to enorme objekter i 200 meters høyde som sakte glir over hodet hans - han kjenner varmebølger og får hodepine. Skivene er ca. 40 m brede, 10 m høye - den ene stopper i luften, slukker lysene - den andre vibrerer, kommer nærmere. To lysstråler faller mot jorden, ender et sted i skogen - CASTILLO ser to vesener gli mot jorden i disse strålene - minutter senere hører han skritt, to personer kommer ut av skogen.

Enrique blir redd, men en stemme i hodet hans sier: "Ikke vær redd, vi er vennene dine - men hvis du ikke er klar, kan vi utsette det hele til en annen gang. Når du ikke lenger er redd, kan vi gå om bord og fortsette kontakten." Enrique tenker på gruppen sin, vil ikke skuffe dem og overvinner frykten. De to vesenene er over 1,75 meter høye, iført tetsittende drakter og hjelmer. En av dem tar Enrique i hånden, den andre legger armen rundt skulderen hans og sier: "Bli med oss inn i lyset."

De fører ham til en liten lysning 10 meter unna. CASTILLO ser romskipet komme sakte mot dem fra ca. 100 meters høyde og stoppe over dem. Stemmen sier: "Stå oppreist og vær helt stille. Du vil føle et visst ubehag i hodet og kroppen, men det vil ikke skje noe mer med deg!" En stråle kommer ut av UFO-en, Enrique kjenner en prikking i hele kroppen, som av tusen nåler - han retter seg opp, begynner å stige, å gli opp, han tenker - "Hva om jeg faller ned?" Han er **omgitt** av et **gult lys som virker fast som krystall**. Han berører lyset - det føles solid, som en vegg, ved berøringen kjenner han en svak elektrisk utladning. En slags luftsluse åpnes, CASTILLO løftes forsiktig inn i skipet, og de to andre følger etter. De tar av seg hjelmene, smiler til ham, lar ham være alene i rommet og ber ham kle av seg. Det kommer røyk ut av noen sprekker - Enrique blir redd igjen, han tenker på nazistenes gasskamre. Men etter et minutt er det hele over, røyken trekkes ut, og han får høre telepatisk: "Nå er du desinfisert og kan kle på deg igjen."

Døren til rommet åpner seg, fire romvesener hilser på ham, han blir presentert for kommandanten på skipet KRAMIER - så tar han en pause, foran ham står Cyril WEISS, den påståtte sveitseren - som sier til ham: "Jeg ble sendt til Caracas på den tiden for å ta kontakt med deg - 24 mennesker var forberedt på kontakt samtidig - fordi **hendelser av stor**

betydning er i ferd med å finne sted på jorden. Mitt egentlige navn er KRISHNAMERCK, de andre heter KRUNULA og Kramecan."

Alle, bortsett fra kommandanten, snakker telepatisk til CASTILLO. De setter seg på stoler, som om de er laget av myk plast, ved et bord, som om det er laget av krystall. Lyset er sterkt, det er ingen skygge noe sted, men heller ingen synlig lyskilde. Romvesenene forklarer Enrique: "Vi kommer fra **Plejaderne**, som dere også kaller **Plejaderne**. Dere tror at de er 328 lysår unna jorden, men det er feil - de er mer enn 550 lysår unna. Einsteins relativitetsteori er ufullstendig, lysets hastighet er mye større enn 300 000 km/sek. For å overvinne avstandene bruker vi en annen tidsdimensjon - som man ikke kan oppholde seg lenge i."

De fører ham gjennom skipet, viser ham meditasjonsrommet, laboratoriet og kontrollrommet. Kramecan forklarer ham et stort, tredimensjonalt stjernekart som viser de ulike interplanetariske flyvevebanene. CASTILLO får vite: "Tusenvis av bebodde planeter er i kulturell, teknologisk og vitenskapelig utveksling med hverandre og har dannet et slags brorskap. Denne **galaktiske konføderasjonen** har sendt oss til jorden for å utføre et bestemt oppdrag. **Vi har alltid indirekte styrt evolusjonens gang - ved å kontakte og undervise store mestere og profeter.** Nå står jorden overfor **revolusjonerende hendelser**, og det er deres oppgave å forberede menneskene på dem. Bevisstgjøring er det viktigste i denne tiden - alle mennesker bør forene seg og strebe etter sann fred, uten forskjell på rase, hudfarge eller tro.

I løpet av de neste årene vil stadig flere mennesker gjøre den største oppdagelsen i menneskehetens historie - oppdagelsen av at det var en feil å lete etter Gud et sted der ute - fordi Gud i sannhet er i oss, i hver og en av oss. Dette må vi først forstå - slik at vi kan leve sammen med alle mennesker i kjærlighet og forståelse.

Vi har en plan for fremtiden - og det er viktig at alle mennesker kjenner til den, selv om **en svært mektig og stor organisasjon på jorden** ønsker å forhindre det. Denne organisasjonen omfatter kirkefolk, politikere og militæret - deres makt er så stor at de når som helst kan utløse en krig. De forvirrer folk for å skremme dem når det passer dem. Derfor er det viktig at du kjenner til situasjonen."

Når CASTILLO ikke har flere spørsmål, setter de ham av igjen ved lagunen - klokken hans hadde stoppet i romskipet, men nå virker den igjen. En bonde forteller ham hva klokken er - 05.00 - han har vært i romskipet i 8 1/2 time.

1973, 8. november,

et nytt møte finner sted, denne gangen dukker det opp 13 romskip av forskjellige typer. Et mindre skip kommer ned, lander - KRISHNAMERCK hilser på ham og sier: "Vi kommer ikke bare fra Pleiadene, men fra forskjellige stjerner."

1974, 25. juli,

et tredje møte finner sted - CASTILLO flyr i et romskip av Adamski-typen - det styres av en venusianer - der også brødre fra Pleiadene flyr. CASTILLO får beskjed om å reise til Venezuela og danne en gruppe der for å spre informasjon - Colombia og Venezuela skal gjennomføre en felles plan. CASTILLO grunnlegger IVIFE, det venezuelanske instituttet for studier av utenomjordiske fenomener, til dette formålet.

1974, 24. desember,

skal han føres til Peru, til et hemmelig maktsentrum i Andesfjellene, sammen med 23 andre kontaktorer. KRISHNAMERCK henter ham på det avtalte møtestedet i Colonia Tovar, en tysk koloni i nærheten av Caracas. På fem minutter tilbakelegger de 2300 km og lander i en høy dal i Andesfjellene i 4200 meters høyde på et enormt landingsfelt. Enrique er litt skuffet -

bosetningen er ikke en fremtidig by, og består bare av velbygde trehytter. I en stor tømmerhytte går de inn i et **underjordisk gangsystem** - tunnelene er godt opplyst, i forskjellige farger avhengig av hvor de fører. CASTILLO treffer de andre **kontaktpersonene fra 19 land** - blant dem bare én kvinne, en 52 år gammel kalifornier - ellers peruanere, en indianer, en australier, to europeere, noen søramerikanere - de kommer fra de forskjellige miljøer og raser - forskere, håndverkere, kunstnere, arbeidere. Til sammen 218 mennesker fra alle verdens land bor i Andes-kolonien - de er utdannet der - i hjemlandet regnes de som "fortapte".

CASTILLO får vite at det finnes ti slike **baser** kalt "permanenter" bare i Sør-Amerika. Romvesenene forklarer kontaktpersonene: "Siden 7. mars 1970 har jorden gått inn i en ny tidsalder - det **overmenneskelige menneskets tidsalder**. Det er et privilegium å leve i denne tiden, for den byr på store muligheter. I sentrum står **menneskets møte med seg selv i seg selv** - noe som fører til oppdagelsen av Gud i mennesket.

Mange brødre i universet har gått sammen om å hjelpe menneskene i denne overgangsfasen. De har ikke lov til å gripe direkte inn - det forbyr den kosmiske loven - men de har lov til å informere litt etter litt, slik at det er opp til menneskene å legge dette kosmiske puslespillet.

Jorden er den tettest befolkede planeten i dette solsystemet - den har et presserende behov for **rensing** - om ikke annet så fordi menneskeheten har mistet alle etiske og moralske verdier. Det er menneskets oppgave å erkjenne denne situasjonen og ta opp kampen. I denne oppvåkningen av samvittigheten **har kvinnen en viktig oppgave**. Hun må nå komme opp på mannens nivå. Motsetningen til Fiskenes stjerne tegn er Jomfruens tegn, og det er i Jomfruen at det feminine er på vei opp. Alle store sivilisasjoner har glemt dette poenget. I fremtiden er det viktig at det hersker fullkommen harmoni mellom mann og kvinne, slik at kjærligheten til kvinnen kan virke bevisst og heve seg til det høyeste i vår sivilisasjon."

Deretter avslører romvesenene planen sin for kontaktpersonene, som de kaller PLAN A med tre faser.

FASE 1 - OPPDAGELSE AV SITUASJONEN "De utenomjordiske skipene lar seg systematisk og omhyggelig observere i luftrommet til alle nasjoner - spesielt de teknisk, vitenskapelig og militært avanserte nasjonene - slik at man tydelig kan se hva de utenomjordiske har til hensikt med verden og dens innbyggere. Hvis vi hadde hatt til hensikt å underlegge oss og kolonisere jorden, ville vi ha gjort det for 300 år siden, da innbyggerne ikke kunne yte motstand mot våre romskip og deres besetninger. Også nå ville det vært enkelt for oss å oppnå dette. Denne fasen er alternativ - vi vil fortsette å bli sett på alle breddegrader, å lande, å ta kontakt - og hver gang med kortere intervaller - og dere vil ha plikt og ansvar for å gjennomføre spredning og forberedelse av befolkningen i deres respektive land. **FORBEREDELSE** betyr - å spre så mye informasjon som mulig med alle tilgjengelige midler - det vil si radio, fjernsyn, presse, gjennom foredrag, kongresser, individuelle møter og gruppemøter, brosjyrer osv. Dette er et hardt og møysommelig arbeid, siden du bare har dine egne midler og din egen tid til rådighet. Mot dere vil dere ha kreftene til dem som ikke tar denne saken på alvor - og de uhyggelige intrigene til de store kreftene som er sluppet løs på planeten deres - som sprer tvil og angriper budbringerne (dere).

De bruker mennesker med svak ånd og sinn - ved å motsette seg de allerede beviste fakta. Dette er fiendens farligste våpen - mot de planetariske hierarkienes store foretak for utviklingsplanen for planeten deres. Disse menneskene bør dere kjenne godt, de er de intetanende redskapene til disse mektige organisasjonene. De bruker sine ustadige ånder og svake sinn til å spre usanne rykter og postulater som sprer forvirring og tvil i hjertene. Vær derfor våken, gjenkjenn dem ved din kloke oppførsel og dømmekraft, og la ikke motvind manøvrere deg inn i en lære som søker å bremse din ånds og ditt sinns himmelflugt - når den

høyeste sannhet og eneste kilde til kunnskap er den som får mennesker til alltid å handle rett, ærlig og rettferdig, støttet av den universelle kjærlighetens herredømme.... "

FASE TO - VERDEN FINNER "Da vi etter mange års observasjon av deres verden konkluderte med at deres innbyggere måtte hjelpes til å komme videre i sin evolusjonære oppstigning, var det øyeblikk da vi tvilte på denne avgjørelsen - med tanke på den grusomhet dere fører krig med, bomber byer, torturerer menn, kvinner og barn - og med hvilken likegyldighet deres regjeringer og åndelige ledere ser på barn som dør av sult selv i 'fredstider'. Konklusjonen som ble trukket av dette, var den forferdelige sannheten - jordens innbyggere, bortsett fra noen få, er uforbederlige, brutale slaktere helt inn i sjelen. Likevel ble det besluttet å hjelpe folket til å kjempe effektivt mot de skruppelløse profitt- og maktmisbrukerne som beskyttes av visse krefter. Fiendens styrker er kjent for oss, sirkelen rundt ham er nesten sluttet, og han vet det. I et desperat forsøk på å overleve vil han sende verden og dens innbyggere, sammen med sine fanebærere, ut i en stor sluttstrid - men det blir bare et håpløst kappløp mot hans egen undergang."

FASE TRE - HJELP TIL PLANETEN JORDEN^"Denne fasen innebærer direkte hjelp til mange mennesker gjennom undervisning. For dette formålet er det i mange tilfeller nødvendig å **evakuere dem fra denne planeten til et spesielt sted hvor de vil bli opplært i en ny bevissthet**, slik at de senere kan lede sine egne brødre på jorden. Dette er mennesker som er blitt utvalgt til dette store arbeidet på grunn av sin fortjeneste og sitt mot til å arbeide for Jordens beste. Mange mennesker har allerede forsvunnet på planeten deres for dette formålet. Med din hjelp i denne oppvåkningen vil mange mennesker helt sikkert fornemme denne kommende verden og kan være viktige faktorer i de to kreftenes bitre kamp for å overleve. Alle mennesker som har oppnådd den nye bevisstheten i de nevnte fasene, vil ofte motta telepatiske instruksjoner. I mange tilfeller vil det være personlige kontakter eller dimensjonale projeksjoner, og de vil motta hjelp og sjelelig styrke. I denne fremgangsmåten ligger nøkkelen til planetens fremtid."

*fra venstre mot høyre Bilde fra 1992 Garciela Torres-Chela, som var den første som mottok ET-kommunikasjon.Enrique C. Rincon og fru Majorie de Hollman,
i hvis hus i Bogota mange instruksjoner og beskjeder ble mottatt*

Rune: [Omfattende info om Rincon-saken](#) (engelsk, 6 deler)

1952-1978, Italia, **Eugenio Siragusa** , Opplysningstiden på Sicilia

1952, 25. mars,

Tollbetjent Eugenio SIRAGUSA fra Catania på Sicilia er på vei til jobben og venter på bussen - da han oppdager på himmelen "en slags lysende sirkel av kvikksølv lignende hvitt" som beveger seg i stor fart. Lyset kommer nærmere og nærmere, blir mer og mer intenst - det har form som en snurrebass eller prestehatt - og til hans forskrekkelse stopper skiven over ham. Utallige tanker farer gjennom Eugenios hode da en lysende stråle plutselig skyter ned mot ham fra objektet og gjennomtrenger ham fullstendig. Eugenio føler seg fylt av en ubeskrivelig lykke, og frykten forsvinner. Etter en stund svekkes "opplysningens" stråle og absorberes til slutt av objektet, "som en glødende flekk på TV-skjermen når apparatet slås av". Så begynner objektet å bevege seg igjen, beskriver en stor bue på himmelen og forsvinner.

Når SIRAGUSA kommer til bevissthet igjen, føler han at det har skjedd en forandring i ham - det han senere beskriver som en "redimensjonering" av personligheten og hele hans vesen. Han begynner å høre en indre stemme som lærer ham om jordens fortid, om sunkne kulturer og geologiske endringer for tusenvis av år siden. Han får vite at han selv levde i **Poseidonia, Atlantis' hovedstad**, for 12 000 år siden. Han begynner å huske læren fra denne sivilisasjonen, hvis hjørnesteiner var visdom og kjærlighet. Han begynner å tegne kart på opptil seks meter lange papirruller som viser kontinentenes form og plassering i Lemuria, Atlantis og jordens urtid. Samtidig begynner telepatiske kontakter med utenomjordiske, og den telepatiske undervisningen intensiveres. Omfattende beskjeder dikteres til ham - han får

beskjed om å sende dem til ledende politikere som USAs president Dwight D. Eisenhower og Sovjetunionens generalsekretær Nikita Khrusjtsjov.

1962, 30. april,

Eugenio føler en sterk trang til å kjøre opp på Etna, Sicilias fortsatt aktive vulkan. Han setter seg i bilen, men under kjøreturen får han plutselig følelsen av at bilen styres av en ukjent kraft. På en svingete vei nærmer han seg Monte Manfré, en sekundærtopp 1370 meter over havet. Etter å ha parkert bilen går han til toppen av et utslukt krater - halvveis der ser han silhuettene av to personer med sølvskimrende romdrakter som skinner i måneskinnet. De er 1,85 meter høye, atletisk bygd, har langt blondt hår som faller ned til skuldrene, blanke arm- og ankelarmbånd som skinner som gull - de har glødende belter og merkelig fargede emblemer på brystet. SIRAGUSA har ventet på dette øyeblikket i elleve år, men nå begynner han å kaldsvette, og blodet fryser til is. Så retter et av romvesenene en grønn lysstråle mot ham, projisert med en gjenstand han holder i hånden - øyeblikkelig føler SIRAGUSA seg fylt av dyp ro og fred - spenningen er borte. En av dem sier med en metallisk stemme på italiensk (sannsynligvis med et apparat som konverterer tankefrekvenser til tale):

"Fred være med dere - vi er ASHTAR SHERAN og ITHAKAR. Hør og spre dette budskapet til de mektigste mennene på jorden:

Forskere! Regjeringens menn!

Nok en gang gjør vi dere oppmerksomme på det faktum at hvis dere fortsetter å insistere på **kjernefysiske tester** i atmosfæren og i det indre, under planetens overflate, vil dere helt sikkert uunngåelig føre til deres egen selvutslettelse.

Flere ganger og på ulike måter har vi forsøkt å få deg til å forstå den ekstremt alvorlige skjebnen som truer deg. Flere ganger har vi på en kjærlig, broderlig måte ofret oss selv på måter som fremdeles er ukjente for dere, slik at dere endelig kan se virkeligheten i øynene. Vi har forsøkt å gi dere et glimt av universets ubeskrivelige skjønnhet - med dets uoppnåelige rikdom av kjærlighet, godhet og generell velvære. Vi har med uselvisk kjærlighet og med alle midler vi har hatt til rådighet, forsøkt å forhindre en progressiv psykose av aggressiv og destruktiv degenerasjon ved å hjelpe dere, ved å peke dere i retning av en klokere og sunnere progressiv utvikling. Deres dypt rotfestede skepsis og den farlige uvitenheten hos enkelte egoistiske jordmennesker har forsøkt og forsøker fortsatt å gjøre vårt broderlige og uselviske arbeid ineffektivt og tilsløre det.

I dag sprer det seg en mørk og dødelig skjebne på planeten deres - takket være deres døvhhet og forskernes skruppelløse arbeid - som hardnakket undergraver den allerede truede situasjonen for den kosmiske balansen på planeten deres.

Fra vår side vil vi, som alltid, så langt det er mulig forsøke å forhindre det verste, men vi kan ikke gjøre mer hvis loven som beskytter balansen i den kosmiske evolusjonen, blir satt ut av kraft til deres store ulykke.

Redd dere selv! Du har fortsatt tid - hvis du vil. Vi vil hjelpe dere! Vi er representanter for en **intergalaktisk konføderasjon** som omfatter mange bebodde planeter. Vi er veiledere for menneskeheten, inkludert menneskene på denne planeten. Vi er deres eldre brødre som er bekymret for den fatale veien dere har valgt, og som kommer til dere for å advare dere i tide om den faren dere er i."

ASHTAR og ITHAKAR tar avskjed med en velsignende gest og ordene "Fred være med dere!". Når Eugenio snur seg rundt igjen, kan han akkurat se romskipet stige opp fra det utslukte kraterhullet.

Han skynder seg tilbake for å huske beskjeden. Han skriver den inn i maskinen samme kveld så ordrett som mulig - han sender den til paven, Kennedy, Khrusjtsjov, de Gaulle, dronningen av England, kongen av Sverige, den italienske republikkens president, men bare én svarer - de Gaulle.

I løpet av august ser han og kona flygende skiver over huset - to sigarformede moderskip med navnene ALFA 2 og ALFA 8 som han får vite telepatisk - og pressen melder også om en bølge av UFO-observasjoner over Italia i disse dager.

1962, 4. september,

SIRAGUSA trekkes mot Etna igjen, han parkerer på samme sted. På veien venter allerede to 2,15 meter høye vesener i heldekkende romdrakter med hjelmer som ser ut som dykkerdrakter - et lampelignende lys skinner fra beltene deres. Bak dem henger en 25 m bred skive i luften, bare ca. 30 m unna, forbundet med jorden av en slags 3 m høy metallsylinder med en liten dør - Eugenio tror det er en slags heis.

Igjen hilser de ham med ordene - "Fred være med deg!", igjen dikterer de en beskjed til ham, denne gangen til vitenskapsmennene på jorden - de oppgir også navnene sine - WOODOK og LYNK fra planeten METARIA i systemet **Alfa Centauri**. Dagen etter melder avisene om en bølge av UFO-observasjoner i byene Acireale, Bronte og Acitrezza.

SIRAGUSA mottar igjen en melding fra ASTHAR SHERAN og ITHAKAR til jordens folk og regjeringer: "Mens vitenskapen deres tier, begynner virkningene av deres uansvarlige kjernefysiske eksperimenter gradvis å gjøre seg gjeldende. **Den magnetosfæriske mantelen på planeten deres har allerede gjennomgått betydelige endringer som følge av deres kjernefysiske eksperimenter i stor høyde.**" I dag vet vi at datidens advarsler var berettigede.

1964, april,

SIRAGUSA blir for første gang invitert med på en romferd - han blir tatt med til "Black Moon", en kunstig satellitt i bane rundt månen. På romferden møter han et annet jordmenneske, mekanikeren **Luciano GALLI** fra Bologna, som ble kontaktet av venusianere allerede i 1957.

1962 til 1978,

SIRAGUSA har i alt **19 fysiske møter med utenomjordiske** i løpet av denne perioden. For å spre budskapene som de utenomjordiske overfører til ham fysisk eller telepatisk, grunnlegger han C.S.F.C. (Centro Studi Fratellanza Cosmica), "Studiesenteret for kosmisk brorskap", sammen med venner og studenter. Det blir snart en moderne mysterieskole der medlemmene etter hvert selv blir i stand til å motta telepatiske meldinger fra rombrødrene.

For å gjøre dette lettere forklarer romvesenene SIRAGUSA hvordan han kan lage en "**magnetisk synkronisator**" - et apparat som forestiller en sol med gylne stråler, med en slipt rubin i midten som bæres rundt halsen. Den fysiske grunnstrukturen er en firkantet pyramide med en syvkantet edelsten i midten - som romvesenene, gjennom Eugenio, "psykiserer", det vil si tilpasser til en høyere vibrasjon, slik at steinen blir kondensator for et omfattende nettverk av psykoenergetiske bølger. Basen av pyramiden er mottakerkretsen, toppen er pulsatoren og radiatoren som muliggjør kommunikasjon.

C.S.F.C. eksisterer frem til 1978 - da erklærer de utenomjordiske organisasjonen for ferdig. Ifølge SIRAGUSA var organisasjonen i denne perioden "en bevegelse som ble ledet og

oppretholdt av usedvanlig bevisste vesener fra det ytre rom, og som først og fremst var rettet mot å påvirke positivt og bevisst de sjelene som er spesielt mottakelige for disse høyere vesenenes lære."

Den store og imponerende samlingen av verdifulle meddelelser som SIRAGUSA og C.S.F.C. har mottatt, inneholder ikke bare advarsler mot menneskehetens store forbrytelser mot livet - de er også esoteriske og metafysiske læresetninger av høyeste klasse - meddelelser som gir dem som leser dem et glimt av den kosmiske bevissthet som disse vesener har oppnådd. Her er noen sitater:

"Jorden lever - hvis du ikke visste det ennå, vet du det nå. Pass på at du ikke forstyrrer hennes kosmiske balanse med vold - **prøv å forstå og fremfor alt å elske henne**. Jorden er ikke bare en ettergivende mor. Hun er ikke bare en planet - men også en levende celle i kosmos - i den levende Gud. Hvis du ikke elsker henne, vil hun ikke elske deg - hvis du prøver å ødelegge henne, vil hun også ødelegge deg - hvis du våger å forstyrre hennes harmoniske balanse, vil hun påføre deg ulykker - hvis du ignorerer henne, vil hun ignorere deg og frata deg den livsviktige lymfen som gir næring til lykken i din eksistens. Hvis du forstår henne og gir henne den omsorgen hun trenger og du skylder henne, vil Moder Jord omgi livet ditt med velstand. Det kan ikke være noe vintre og ingen druer uten jorden - intet korn kan vokse hvis moderens "kjøtt og blod" mangler. Husk at jorden er levende. Jorden er levende og kalles MOR!" (10.5.76)

"Vi har merket oss at dere har tatt alvorlig hensyn til våre oppfordringer om å rette forskningen mot **bruk av solenergi**. Vi har også merket oss den gode viljen og den bevisste utholdenheten hos noen av deres lærde og dyktige vitenskapsmenn som er oppriktig bestemt på å gjennomføre de strukturene som er nødvendige for å realisere dette prosjektet. Bruken av atomenergi er svært farlig og full av fallgruver - ofte usynlige og ukontrollerbare for dere. Solenergi er ren, positiv og full av kjærlighet. Derfor oppfordrer vi dere nok en gang til stadig å rette oppmerksomheten mot denne fantastiske kilden, solenergien. Fra den har vi i uminnelige tider hentet ikke bare energien, men også vibrasjonene som kommer fra den, for å stabilisere balansen i vår fysisk-astrale natur." (WOODOK 23.5.1978)

"I dag er det fortsatt **mer enn syv millioner genetisk programmerte vesener som lever** og arbeider i denne verden, og som skal levere sitt budskap og gjøre menneskenes bevissthet mottakelig for den høyeste og eneste muligheten. Det er mulig å gjenkjenne dem - hvis man har en bevissthet som er våken nok til å legge merke til og motta de spesielle åndelige vibrasjonene som strømmer ut fra dem, og på denne måten etablere syntoni med deres bevissthet." (Eugenio SIRAGUSA)

"Darwins teori er feil. Dine forfedre - som hadde ekstraordinære sjelsegenskaper og mange av Kristusbevissthetsens privilegier - ble ikke født på jorden, og de er heller ikke et resultat av noen dyrisk evolusjon. Universet var og er fortsatt deres store hjem. De kom til jorden for å skape et paradys og for å gi denne verden et stort antall sjeler. Men i stedet for å skape liv, feide noen ulydige vesener mengden bort i en antatt ny orden som var helt i strid med de lovene som skulle gjelde betingelsesløst og i fullkommen ærbødighet for alle ting."

I tillegg til et vell av informasjon om jordens og menneskenes historie, kosmologi, fremtidsteknologi, metafysikk og åndelighet, fikk SYRAGUSA også informasjon om rombrødrene selv og romskipene deres:

"Romskipene overvinner de enorme avstandene i verdensrommet på sekunder ved å gå inn i hyperrommet. De bruker solenergi og psykisk energi til fremdrift. De er konstant omsluttet av

en kappe av virvlende magnetisk energi, og i fullstendig vektløshet følger de svingningene i lysenergien som er kondensert rundt de terminale sirkulerende elektronene."

"Rombrødrene kommer fra de mest forskjellige planeter i dette og andre solsystemer, til og med fra andre galakser. Organismen deres er delvis bygget på **silisium** i stedet for karbon. Men den største forskjellen fra menneskene på jorden er deres høyere bevissthet, deres dype kjærlighet til skaperverket."

C.S.F.C.s symbol er Johannes' solørn - symbolet på guddommelig visdom. De syv stjernene symboliserer Guds syv erkeengler og slutten på alle tider. Alfa og Omega symboliserer "den første og den siste og den levende".

Her er et utvalg av de kosmiske vesenene som kontaktet Syragusa:

ASHTAR SHERAN - er den "hellige øverstkommanderende" for Verdensforbundets flåte på oppdrag på jorden, med base på Venus.

ITHACAR - er den høyeste representanten for planeten Mars i verdensforbundet.

ADONIESIS - tilsvarende navnet ADONAI - er kosmisk mester, høyeste koordinator for alle utenomjordiske på denne planeten - han kommer fra Johannes stamme, som bar lyset fra Golden Sun Eagle til jorden. Han tilhører den 5. dimensjonen - for SIRAGUSA har han materialisert seg - på bildet bærer han foran munnen mikrofonen 'Astroaudio', hvis vibrasjoner bare kan oppfattes på astralplanet.

WODOK - er kommandør på romskipet "Crystal Bell" - han kommer fra den "tredje galaksen".

Huden hans er grønnblå - hans fysiske base er silisium, ikke karbon - han trenger ikke vann.

SIRAGUSA hører om **baser for utenomjordiske på jorden** - i Adriaterhavet, i Middelhavet, i Biscayabukta, nær Kanariøyene, nær øyene i Portugal. Havet er det mest egnede for basene - ettersom det er fritt for luftforurensning, som allerede har en indeks på 75,4 %.

1975, juni,

De ansatte ved C.S.F.C. - Centre Bologna, Robert NEGRINI og Massimo POLI, mottar et telepatisk anrop fra utenomjordiske som er muliggjort av "synkronisatoren". På møtestedet nær pilegrimskirken "Madonna di San Luca" i nærheten av Bologna observerer de et lysende romskip som stanser over hodene deres - de mottar det åndelige bildet av ADONIESIS - POLI mottar en rekke telepatiske sendinger.

1975, september,

gruppen, sammen med andre "operatører" (SIRAGUSAs ord for "kontaktpersoner"), gjennomgår ulike innvielser - til slutt er det en telepatisk kontakt mellom NEGRINI og ASHTAR SHERAN - de mottar en rekke hellige, eldgamle symboler sammen med nøkler for å tolke dem.

1975, september,

Operatøren Massimo POLI opplever en "kontrollert astralprojeksjon" inn i det indre av **romvesenenes underjordiske koloni - EL DORADO**, City of the Golden Sun. Byen ble grunnlagt for over 75 000 år siden av "rommets fyrster" - og eksisterer i syv dimensjoner samtidig.

1975, september,

får operatøren NEGRINI en melding med følgende advarsel:

"Vi advarer dere om **katastrofene som venter** jorden i fremtiden - alvorlige jordskjelv forårsaket av geomagnetiske motbølger fra atombombep prøvene - og ukjente og usynlige

sykdommer, blant annet pesten 'Arbar'". (Aids ble først kjent i Europa på begynnelsen av 1980-tallet).

1976, 21. juni,

får operatøren NEGRINI et så viktig og interessant avsnitt om landingen av den amerikanske sonden VIKING I på Mars at det siteres mer utførlig her:

"Igea Marina (Forli) - onsdag 21. juli 1976 - kl. 12.30. Mottak ASW Solex med synkronisator - fra HIMMELEN til JORDEN. Mens det jordiske øyet ængstelig skanner overflaten på den røde planeten, når stemmen til de 'eldre brødrene' fra Mars vår planet - fra MASAR til SARAS - fra MARS til JORDEN ITHACAR, øverste representant fra Mars i Den øverste union av konfødererte verdener, lar vitenskapsmenn og forskere på planeten Jorden høre stemmen til sitt folk. Sønner av denne verden, LYTT ...

Planetens fredelige oase er blitt forstyrret av en primitivt konstruert maskin. Det destruktive og skadelige arbeidet deres sprer seg faretruende inn i rommet utenfor atmosfæren!...

Dere har bygget opp et fantastisk sett av mekanismer - for å kunne forstå virtuelt det som i seg selv verken er mekanisk eller fantastisk, men rent kvalitativt VITALISTISK, det vil si DYNAMISK - det vil si *utenfor* alle deres fysisk-kjemiske og teknisk-mekaniske forskningsmuligheter. Foreløpig er deres vitenskapelig-astronomiske verdier - når det gjelder kunnskapens kvalitet - bare rudimentære forskningsstrukturer - om emner som dere ennå ikke vet hvordan dere skal takle.

Du har utforsket verdensrommet med de samme ineffektive mentale strukturene som i ditt indre rom. Du forfølger, konstant og nevrotisk til fortvilelse, alltid den samme linjen med en kvantitativ handling og den absurde relativiteten til alt du tar inn over deg. Du holder hele tiden fast ved det opprinnelige konseptet som driver deg til å tilpasse alt som eksisterer i livets, rommets og energiens høyere dimensjoner til ditt nivå. Dere søker febrilsk og nesten hysterisk etter organisk liv der de organiske og genetiske strukturene allerede har nådd et nivå av dynamisk-organisk vibrasjonshastighet som gjør at de ikke lenger er verken organiske eller genetiske, men kosmo-dynamiske og bringer dem inn i innflytelsessfæren til det genetiske planetariske nivået av **en dimensjonal strukturering som er "annerledes" enn dere.**

Legg merke til, sønner av jordisk vitenskap, at vårt folks vitale strukturer har opphørt å være genetisk tredimensjonale siden den fjerne tiden for den totale ødeleggelsen av planeten 'MALONA' - en planet, som gikk i bane mellom Mars og Jupiter og ble ødelagt av en serie atomeksplosjoner - forårsaket av samvittighetsløsheten til det folket som var avgjørende for nødvendigheten av å konstruere to kunstige måner som fortsatt går i bane rundt vår verden - og som deres vitenskap har kalt '**PHOBOS**' og '**DEIMOS**'.

Marsboerne ble deretter satt på en alvorlig prøve av en **katastrofe** som førte til at en tredjedel av deres sivilisasjon ble ødelagt - og gjennomgikk den vitale og evolusjonære overgangen som enhver planet må gjennomgå når den når sitt kalvarium. På den tiden, da millioner og atter millioner av våre brødre hadde omkommet i den betente virvelen av overbelastet geologisk strukturell reaksjon som ble fremkalt av eksplosjonen av planeten MALONA, som gikk i bane like i nærheten, programmerte vår verdens vitale bevissthet regenerering av rasen og dermed det kvalitative spranget som denne vanskelige utvelgelsen hadde muliggjort. Den fysiske eksplosjonen av planeten MALONA - som de første jordiske koloniene ikke er noe annet enn restene av en søken etter et nytt hjem - utløste den store katastrofen som i vår historie markerte startpunktet for den nåværende evolusjonstypen vi følger.

Ett av de tre kontinentene som våre fedre hadde bosatt seg på i denne epoken, ble nesten fullstendig ødelagt av meteoritter som slo ned fra verdensrommet. Det djevelske brennofferet av en celle i kosmos - ødelagt av samvittighetsløshet og ondskap - ble for oss, i kraft av den suverene likevekten i den loven som vi alltid har æret, en årsak til smerte, og følgelig til

foredling og evolusjonær oppstigning. Seleksjonen rammet de elementene som ikke var tilpasset den nye rytmen - som den magnetisk-vitale syklusen etablerte fra det øyeblikket - og på denne måten kunne det oppstå en elite som bestemte rasens nye liv ... Månenes kraft - som er analog med den kraften som utøves på jorden av de kosmo-generative kompleksene som befinner seg under den store pyramiden i Egypt - har som hovedformål å gjenopprette den kosmo-gravitasjonelle likevekten i planetens VITALGEN og følgelig i hele rasens genetiske og vitale strukturer. Fra da av har vibrasjonsnivået i våre vitale strukturer akselerert sin rytme helt til vår materie har blitt usynlig og uberørbar for nivået av din "virkelighet" og ditt visuelle spektrum, men ikke mindre vital på grunn av det ...

Hver eneste atomstruktur ble derfor forvandlet, og vibrasjonene fra Mars' liv trengte inn i det vitale planet - der det er en total balanse mellom MATERIALE, ENERGI og ÅND. Så bli ikke overrasket, brødre av Jorden, når dere bare finner støv og "døende rester" på den **karrige overflaten i den tredje dimensjonen på planeten Mars** - der livet vårt ikke har utviklet seg på årtusener.

Det er en smertelig skjebne, brødre, at nettopp dere - de fjerne arvtakerne til det morderiske folket som ødela sin egen bolig og fremprovoserte den voldsomme foredlingen av vår - som følger deres egne spor, nå sakte nærmer dere den magnetiske sirkelen i grensesonen som dere en gang flyktet fra (asteroidebeltet) - og som karmaen deres fører dere tilbake til - og nå lander på vår verden for å utforske det dere en gang ødela. Husk da, utforskere av Jorden, at det dere grundig undersøker, berører og fotograferer, ikke er noe annet enn skyggen av det *virkelige* livet i vår verden, og at sporene av en primitiv form for organisk vitalitet som dere har oppdaget, viser fortsettelsen av en eldgammel fysisk vital prosess etter den langsomme atomabsorpsjonsprosessen til det sanne nivået av den nåværende manifestasjonen av liv - faktisk, på tidspunktet for den store mutasjonen, forble den vitale skyggen av den fysiske strukturen på planeten vår i den tredje dimensjonen for å skape en dimensjonal struktur av liv. På tidspunktet for den store mutasjonen forble den vitale skyggen av vår planets fysiske struktur i den tredje dimensjonen, og etterlot seg en dimensjonsbro som pekte inn i solsystemets tette fysiske aspekt.

Jordens vitenskapsmenn, rett deres spekulative oppmerksomhet mot sporene av liv, og dere vil oppdage at dere har forstyrret en fred som ikke tilhører dere. Gjør den til din, denne freden. Omfavn åndens vitale kraft, og ingenting vil hindre ditt og vårt folk i å møtes og elske på tilværelsens eneste topp. Store, praktfulle byer, drømmeaktige landskap, fjell, daler og hav av ren krystall sprer sin prakt på overflaten av vår hjemplanet. Men dine øyne av støv oppdager bare støv. Deres hender av leire berører bare leire. Deres hjerter av stein banker ikke av glede ...

Dere vil ikke samle annet enn steiner - for dere er laget av stein. Se til at dere blir til diamant - og en strøm av lys vil strømme ned over deres forbløffede øyne - når vår sivilisasjons strålende daggry stiger opp fra den døde ørkenens mørke, som også kan bli deres.

Så send ikke hit flere "maskiner av stein", men de som er opplyst av krystallklare tanker for et strålende kosmos. **Begynn deres evolusjon**, Jordens brødre! Denne sivilisasjonen som dere har landet på vår jord for å søke, skal dere selv realisere på deres egen planet! Da vil dere se vår tusenårige sivilisasjons majestetiske tidsalder reise seg fra MASARs røde ørken!

Fra MASAR til SARAS - fra brødrene på den røde planeten - fred være med dere. Fra himmelen til jorden - ITHACAR."

1979, 8. desember,

SIRAGUSA sender som sin siste melding en advarsel fra romskipene CRYSTAL-BELL og OLYMPIA til "Jordens ledere": "Fra himmelen til jorden, **advarsel** - rettet til alle politiske og militære ledere på planeten - åtte minutter av deres tid er nok til at vi kan stanse all aktivitet på

planeten deres. Denne intervensjonen vil bli gjennomført umiddelbart hvis det skulle oppstå en **kjernefysisk konflikt** mellom to eller flere makter. Vi har flere ganger demonstrert at vi aktivt og kontinuerlig kontrollerer alle anlegg som har spesielle kjennetegn på krigslignende kjernefysisk potensial. Vår tilstedeværelse er verken synlig eller detekterbar ved hjelp av deres elektroniske instrumenter. Vår overvåkningsaktivitet er ikke begrenset til stormaktene. Våre midler, som er utopiske for dere, vil vise seg å være effektive i et gitt øyeblikk, hvis det skulle bli nødvendig. Gavitasjonssvingninger og en endring i jordens magnetisme vil være de første avskrekkende tiltakene - som vil bli etterfulgt av andre mer overbevisende ...

Bølger av unormal magnetisme kan øyeblikkelig blokkere enhver form for elektrisk krets - en total absorpsjon av enhver form for energi vil være mulig. Denne advarselen vår er ikke ment som en utfordring, og skal heller ikke oppfattes som innblanding i form av dominans eller erobring av planeten deres - det er snarere en kjærlighetshandling for å forhindre en gjentakelse av en uhyrlig katastrofe som i en fjern fortid kostet livet til milliarder av levende vesener på andre planeter som nå er blitt ugjestmilde og døde oppholdssteder.

Vi vet godt hvor vanskelig det er for dere å tro på kommunikasjonen vår. Vi har heller ikke unngått å legge merke til den omfattende volden dere utøver mot oss og det redningsoppdraget vi er betrodd. Vi er også klar over forfølgelsene dere planlegger mot alle dem som er ambassadører for vår vilje - og som er blitt utvalgt og opplyst i henhold til det aller høyeste ønske fra 'Avataren' Kristus, som nærmer seg Jorden på besøk. Nok en gang ber vi dere innstendig om å være oppmerksomme og tenke dere bedre om, for som vi har fortalt dere, skal ingen "lam" ofres. Pass på at dere ikke tukler med de rettfærdiges blod og gjentar fortidens feil. Be heller om at rettfærdighetens, kjærlighetens og fredens lys må spire i ditt hjerte og din sjel til ære for Guds rike på jorden. La vår fred og kjærlighet være din trøst og ditt håp. Budskap fra romskipet CRYSTAL-BELL fra romskipet OLYMPIA WOODOK og hans brødre MACLERO og hans brødre".

Patrick Gross [vurderer Siragusa-saken som en bløff](#).

1967, Nederland, **Stefan Denaerde**, Kollisjon med UFO

1967, juli,

Den kjente nederlandske industrimannen Stefan DENAERDE (pseudonym: Steph van dan Aerde = Steffen von der Erde) seiler på Oosterschelde, en oppdemmet arm i Nordsjøen. Yachten ligger for anker da sønnen hans forteller ham at kompasset er defekt. Siden det er en vakker sommerkveld og vannet er rolig, bryr DENAERDE seg ikke så mye om dette. Om kvelden starter han skipsmotoren, styrer mot farleden til Burgluis - da det midt i denne absolutte ødemarken plutselig blusser opp et skarpt, blåhvitt søkelys. En skjærende lyd høres - med et skremmende rykk kjører skipet inn i en fast gjenstand - en flat ting. Søkelyset tennes igjen - DENAERDE ser det som ser ut til å være en livløs kropp som flyter på vannet - han hopper straks ut i Nordsjøen for å hente opp den druknende mannen. Det er først når han skal til å løfte ham om bord at han legger merke til den solide, metall-lignende rustningen som "mennesket" har på seg, og kulen som hodet hans sitter fast i. Søkelyset er nå fullt fokusert på båten hans - på metallskiven som skipet hans har gått på grunn på, dukker det opp en mørk skikkelse som skynder seg med klossete skritt.

Plutselig blir DENAERDE livredd - verken vesenet han nettopp har reddet eller dette er mennesker. De er menneskelignende av utseende, 1,40 m høye, bærer en romdrakt med rike

ornamenter, har høy panne, spisse ører, en kraftig øyenbrynsbule og delte pannelapper - som danner begynnelsen på en bule som går loddrett over hodeskallen.

En mekanisk stemme spør DENAERDE på gebrokkent engelsk: "Can you understand us?". - "Ja, det gjør jeg." - "Vi takker deg. Du reddet livet til en av oss." - "Å, ja vel. Hvem er dere?" - "Vi er besøkende fra en annen planet." - "Har dere vært her lenge?" - "Ikke akkurat her, men vi har vært på jorden en god stund." - "Hvorfor gjemmer dere dere? Hvorfor tar dere ikke kontakt med oss?" - "Av den grunn at dere ennå ikke kjenner lovene til en høykultur."

Romvesenet tilbyr DENAERDE en metallbit fra skipet sitt som bevis på opplevelsen som takk for at han reddet kameraten - eller en samtale, en to dager lang undervisning - DENAERDE velger det siste.

Tegning av en largan

I løpet av de neste to dagene blir han undervist om **bord på romskipet, og** via datamaskin og fjernsyn får han se bilder av planeten JARGA, hjemverdenen til de utenomjordiske vennene. De viser ham romskipet, men forklarer at de ikke kan gi ham noen teknisk informasjon: "Den farligste naturloven som styrer sivilisasjonsprosessen til en intelligent rase, er at høy teknisk utvikling eliminerer all diskriminering - under trussel om selvutslettelse. Det betyr at det er en forbrytelse å gi teknisk kunnskap til en diskriminerende rase - for det øker faren for dens undergang. Det eneste du trenger, er informasjon om sosiale relasjoner."

DENAERDE får denne forklaringen fra jarganerne: "**Planeten** vår **JARGA** ligger ca. 10 lysår fra jorden, litt større enn den - atmosfæren har en grønn tåkesone som filtrerer sollyset. På JARGA er det ingen sosiale forskjeller i det hele tatt, det er en slags superkommunisme. Menneskene på denne overbefolkede planeten bor i enorme sylindere - men de er ekstremt komfortabelt utstyrt og forbundet med hverandre via magnetiske baner. Det økonomiske systemet er en slags planøkonomi "med en systematisk økonomisk plan", som på den mest effektive måten tilstreber å frigjøre mennesket fra materielle påvirkninger ved hjelp av fullstendig behovstilfredsstillelse i en slik grad at disse ikke lenger har noen innflytelse på menneskets atferdsmotivasjon. Vi sørger med andre ord for at hvert menneske har så mye til rådighet at det ikke lenger er interessert i materielle goder - det første skrittet mot dette var "den konsekvente avviklingen av all diskriminering". Når alle har alt - og alle har det samme eller det de vil ha - er samfunnet stabilt. Penger og eiendeler er tegn på et svært primitivt kulturnivå.

Den reelt eksisterende kommunismen på jorden har den feilen at den tar feil utgangspunkt i en statsstyrt økonomi i stedet for felles eierskap og velstand - **økonomien** må være i hendene på de økonomiske lederne, ikke staten. Den totale produksjonen av varer og tjenester på JARGA er i hendene på noen få store selskaper - "trustene". Det finnes primære trusters som samhandler med forbrukerne gjennom sine egne distribusjonskanaler, og sekundære trusters som leverer forsyningstjenester til de primære.

Det er ingen betaling på JARGA - det er ingen penger, men registrering - hver boligsylinder har sitt eget datasystem for dette formålet. For store "kjøp" kan man få (midlertidig) bruksrett - for rimeligere varer får man bruksrett for hele livet. Siden varene forblir eiendommen til stiftelsen som leverte dem, er stiftelsen også ansvarlig for vedlikehold og reparasjon. Hver trust forvalter en konstant strøm av investeringer for å supplere og utvide produksjonsmidlene - det er derfor ingen sykliske svingninger. Alt er budsjettert og planlagt med tanke på **kontinuerlig effektivitetsforbedring** - noe som resulterer i virkelige superlativer. I spissen for hver trust står en president som er medlem av verdensregjeringens produksjonsgruppe. Trustene konkurrerer med hverandre om å øke effektiviteten. Men selv presidentene som er så mektige, lever ikke annerledes enn arbeiderne - de har bare rett til "nyttepoeng" som tilsvarer fire ganger eksistensminimum.

Forbruksbehovet bestemmes av en global forbrukerorganisasjon - "verdienheten" er "URAS" - arbeidsenheter. Minimum er to URAS per time, maksimum for et ektepar er åtte URAS. Så hvordan fordeler JARGANS sin rikdom rettferdig? De deler verdien av de totale utgiftene som velstanden medfører, på den totale inntekten til verdens befolkning, og skaper dermed makrofaktoren. Dette er tallet som trustens kostpriser må multipliseres med for å bestemme prisen for forbrukerne - det vil si at produksjonen fordeles på det totale antallet tilgjengelige mennesker i form av bruksrett, med hensyn til nødvendige forsyninger.

Det er ingen skatter på JARGA - samfunnet betales av trustene gjennom "rikdomsproduksjon". Den store velstanden er allerede muliggjort av det faktum at faktisk 100 % av den yrkesaktive befolkningen jobber med det - og unyttige jobber og utgiftsfaktorer som militæret, reklame, skatteyrker, selgere osv. er eliminert for JARGANere. Dessuten er det ikke bare materielle insentiver som får alle JARGANere til å gjøre sitt beste - det er også deres sterke følelse av samfunnsansvar.

Uselviskhet er seleksjonsnormen for en intelligent rases udødelighet og samtidig en grunnleggende forutsetning for personlig lykke. For JARGANer er **lykke** å oppnå selvvalgte mål - altså en ubevisst verdimåling av seg selv. Individets streben etter et selvvalgt mål skaper kreativiteten i et menneskeliv.

Kreativitet er det høyeste idealet i den JARGAniske sivilisasjonen - immateriell kreativitet, streben etter å forbedre andres livssituasjon. Friheten fra alle materielle sysler på JARGA, sikringen av levebrød, gjør det mulig for innbyggerne å utvikle sin kreativitet fritt og uhindret. JARGA-boerne tilber faktisk **Gud som "OMNICREATIVITY", universets skapende kraft, den umåtelige intelligensen som styrer skapelses- og vedlikeholdsprosessen**. De opplever Gud i hver eneste gode gjerning og uselviske tanke som tjener hele skaperverket.

Det høyeste målet for en kulturell utvikling er "overmennesket", et "intelligent og åndelig utviklet vesen som bare kan være lykkelig sammen med en stor gruppe likesinnede". Andre tenker på min livslykke, jeg tenker alene på andres lykke". **Kristus** var det første "allskapende overmennesket" på jorden - et levende eksempel for oss alle. En sivilisasjon som tenker på denne måten, betrakter naturligvis miljøet som en del av helheten - og inkluderer i sin "effektivisering" utviklingen av økologisk optimal "myk" teknologi."

Selv om det er vanskelig for den vestligorienterte industrimannen DENAERDE å følge JARGAnianernes sosiale ideer, får det ham til å tenke - og siden den dag i dag har han hatt jevnlig kontakt med romvesenene i JARGA.

Bøker:

Tillegg Olaf: Denaerde publiserte sine opplevelser i bokform, og det ble også utgitt en tysk oversettelse. I de følgende årene fortsatte den telepatiske kontakten med vesenene i JARGA, der Denaerde fikk svar på mange spørsmål om åndelige emner, om den dimensjonale lagdelingen av vesenet og om opprinnelsen til godt og ondt, som imidlertid ikke fikk lov til å bli publisert som bok før 20 år senere. I denne boken blir det også annonsert en kommende stor renselse av jorden, der to forskjellige veier venter sjelene, avhengig av deres utviklingsgrad og indre orientering.

Rune: [Info om Jarga-boken](#) (engelsk), [Powerpoint](#),

Wendelle Stevens forteller om et besøk i Denarde, hvordan han daglig mottok telepatiske sendinger og bilder, og hvordan CIA i disse primitive tider fanget opp radiosignaler som de ikke klarte å lokalisere: [youtube-video](#)

[1] Stefan Denaerde: "Folk fra planeten Iarga" (1969

[2] Stefan Denaerde: "The Universal Creation" (1989), tysk versjon publiseres i 2024.

1964 - 1967, India/Peru, **Ludwig Pallmann** , Krefoplaneten Jorden

1964,

Ludwig PALLMANN, en tyskfødt tysker med britisk statsborgerskap, reiser verden rundt for selskapet sitt - en stor distributør av naturlige matvarer - for å finne nye kunder og leverandører. Under en reise til India - på toget fra Bombay til Madras - legger han merke til en mann som utstråler en naturlig verdighet med uttrykksfulle, "talende" øyne - på de lange, slanke fingrene har han en slags "fingerbeskyttelse". (se også omtalen av romvesenenes svært følsomme fingertupper i Umno-rapporten). De innleder en samtale, og romvesenet snakker godt engelsk med en svak aksent. "Du er ikke britisk?", spør PALLMANN. - "Nei. Jeg snakker forskjellige språk fordi jeg reiser mye rundt." - "Hvor kommer du fra, hvis jeg får spørre?" - "Jeg er fra Cotosi." - "Cotosi? Det har jeg aldri hørt om. Hvor ligger det? I Mellom-Amerika?" - "Nei, min venn, det er på ITIBI RA II - det er en annen planet. Jeg heter SATU RA, og det bor **mange romvesener** her på jorden."

Ved ankomsten til Benares introduserer han PALLMANN for sin søster XITI - en vakker, grasiøs kvinne med vakre øyne og en melodisk stemme. SATU RA tar ham med til Ramakrishna-ashramet i Benares, deltar i en religiøs seremoni sammen med ham - og etterpå følger lange samtaler på hotellrommet. SATU RA og XITI gjør det klart for PALLMANN at det finnes en dyp, indre fred på planeten deres, og at jordmenneskene først forsøker å oppnå den gjennom åndelige veier. Dagen etter er de to forsvunnet, de har allerede reist - PALLMANN undrer seg.

1967, januar,

PALLMANN er på forretningsreise i Peru da han plutselig blir syk - han blir innlagt på sykehuset "Maison Francais" med en nyreinfeksjon. En natt, rundt kl. 03.00, våkner PALLMANN med smerter - han vil tilkalle sykepleieren da en hånd griper tak i ham - han ser

opp, XITI står ved siden av ham. Hun berører PALLMANN med fingrene, leder energi inn i kroppen hans og gir ham en tablett. Smertene og til og med feberen forsvinner - XITI forsikrer ham om at han nå ikke vil ha smerter på seks måneder. To dager senere kan PALLMANN skrives ut - det er ikke lenger noen akutt grunn til å operere - han forklarer det **medisinske** mirakelet til legene - "En engel besøkte meg."

De neste dagene tilbringer PALLMANN sammen med XITI i Lima og gjør ærender og handler. Han selger noen gullbarrer for XITI - for pengene kjøper de bøker, plater og frø.

1967, 17. februar,

PALLMANN og XITI forlater Lima med tog - kofferten er fylt med de innkjøpte varene - de går av i Huancayo, porten til det grønne helvete - til Amazonas-jungelen. Der venter SATU RA på dem med en bil - de kjører inn i fjellene, forbi inkaruiner, stopper på et jorde ved bredden av Juninsjøen - bortsett fra en gjeter er det ikke en sjel å se i det fjerne. Så dukker en **tallerken opp** over innsjøen, kommer mot gruppen i lav høyde, tar dem om bord - gjeteren løper skremt bort.

I skipet viser de PALLMANN bilder av planeten deres på skjermen - det er en vakker verden der innbyggerne virker lykkelige og friske. De forklarer ham: "For lenge siden kom vår sivilisasjon frem til at alle celleformer er mottakelige for kreft. **Kreft** - fant vi ut - er et resultat av å leve i et usunt, kunstig miljø. Verdener som ikke har klart å flytte den tekniske produksjonen ut, har skapt nettopp et slikt miljø og blir av oss kalt '**kreftplaneter**' fordi innbyggerne før eller siden går til grunne av denne sykdommen. Vi itibiaryanere har derimot flyttet industrien til månen vår, vår CAXA XIXAN eller "planetfabrikk".

Ifølge vår lære - som vi kaller **AMAT MAYNA** eller "**kosmofilosofi**" - finnes det alltid ulike "advarselstegn fra Gud" før et vesen eller en verden blir syk, som de bare ignorerer i sin bevisstløshet. En kreftplanet er en verden for seg selv - dens befolkning tror at den ikke har behov for Gud. Teknologien er så avansert at den har blitt det dominerende elementet i et fullstendig *kunstig* liv. De har skapt oppsiktsvekkende maskiner, kunstig mat, kunstig luft og kunstige våpen - og deres prestasjoner får dem til å tro at de er en sofistikert sivilisasjon - men Gud har gitt dem kreft. Deres oppfinnelser fungerer ikke i harmoni med GUD-NATUR, slik som tibi-rayanernes.

De tror at kreft er en vanlig sykdom - i årevis har de håpet på en kur, en kunstig kur mot naturen - de vil ikke tro at GUD er NATUREN og **NATUREN er GUD**. De tror de er hevet over "kosmofilosofien" som sier - den som forkaster naturens lover, forkaster Guds lover - for Gud er natur og naturen er Gud. Da vi oppdaget jorden på en botanisk ekspedisjon, innså vi etter grundige studier at jorden også er en kreftplanet, og at krefttraten vil øke til 70 % av den totale befolkningen i løpet av de neste tiårene."

Romvesenene tar med seg PALLMANN til en av plantasjene sine i jungelen - de spiser vegetarisk og dyrker frukten sin der - støttet av de innfødte som tror de er guder. I jungelen oppdager romvesenene byer fra en eldgammel sivilisasjon - skjult for alltid av den tropiske regnskogen - i jungelbyen "Linislan" finner de et symbol på "den flyvende mannen fra verdensrommet" i hovedtempelet - noe de tar som bevis på forhistoriske besøk av fremmede kulturer.

PALLMANN blir i jungelkolonien i ti dager og blir vitne til at SATU RA gjennomfører en to dager lang dødsseremoni for en ape som de innfødte har drept for å spise den. Dette eksempelet på dyp kjærlighet og respekt for alle skapninger etterlater et varig inntrykk på PALLMANN. Til slutt tar ITIBI RA-folket ham med tilbake til togstasjonen, og han reiser tilbake til Lima.

Rune: [Engelsk Powerpoint om Iribe-Ra-saken, mer informasjon](#)

1974 - 1975, Peru, Charles Silva , motorsykkelsmugling

Millioner av mennesker har lest Shirley MacLaines selvbiografiske roman "In-Between Lives" og har latt seg fascinere av historien om hennes mentor David, som ble med henne til Peru, der han bit for bit avslørte sitt møte med MAYAN, en kvinne fra Pleiadene. Davids egentlige navn er Charles SILVA, og "MAYAN" kalte han "RAMA", en kortform av "RAMATIS" - han beskrev sine opplevelser i boken *"Date with the Gods"* i 1977.

Charles Silva, kalt "Chaco" av vennene sine, er en "fargerik hund" i det internasjonale jetsettet, frilans PR-mann for filmstudioer i Hollywood, og han reiser mye til Europa, Midtøsten og Sør-Amerika.

1974,

Chaco har kommet til Peru på forretningsreise og skal på en kort ferie - han vil til Huancayo, en liten by høyt oppe i Andesfjellene. Da sekretæren hans avlyser, kjører han alene inn i fjellene. Ved en jernbaneovergang i nærheten av Ticlio - det høyeste punktet på veien mellom Lima og Huancayo - står det et skilt med teksten "Verdens høyeste jernbaneovergang 4818 m" - bak det ser han et annet skilt med teksten "Existen Los Platos Voladores - Contacto Con Ovnis", "Flying Saucers Exist - UFO Contact Point". Han når Huancayo - i lobbyen på turisthotellet treffer han tilfeldigvis en gammel venn - som anbefaler ham å dra til Acaya, et lite Shangri-La i Andesfjellene - med varme, helbredende kilder og drømmeaktig landskap. Chaco drar dit, finner et hotell og nyter de varme kildene. Dagen etter leier han en motorsykkel for å utforske området, tar en ny titt på UFO-kontaktskiltet - på baksiden finner han en ny inskripsjon "Preparemos Contacto Con Ovnis Para Lavar A La Humanidad" - "La oss ta kontakt med UFOene for å redde menneskeheten".

Tilbake i Acaya ser han en jente som kjører en tung motorsykkel til badehusene - det gjør ham målløs - det er en Harley Davidson, en politimaskin fra Los Angeles-politiet. Chaco tror hun er amerikaner - hun har et sjarmerende ansikt med et lett orientalsk preg, langt svart hår - hun har på seg jeans og en Swiss Army-skjorte. Han går bort til henne, henvender seg til henne - "Hvordan i all verden fikk du maskinen hit?" - "Å, jeg har mine metoder", svarer hun. "Fikk du ikke problemer med tollen?" - "Vel, tollen så ikke at den kom inn i landet her." - "Så du smuglet henne inn?" - "Det er en lang historie, og selv om jeg fortalte den, ville du ikke trodd på den." - "Jobber du for CIA?" "Nei!" - "For Fredskorpset?" - "Nei." - "Er du amerikaner?" - "Nei, men du vil gjerne vite mer, ikke sant?" - "Ja visst." - "Bra, så fortsett å stille meg spørsmål." - "Hva gjør du her?" - "Jeg reiser verden rundt med Guds ord." - "Tilhører du Jesus-folket?" - "Nei, det gjør jeg ikke." - "Bringer du Guds ord ved å stjele motorsykler fra Los Angeles-politifolk?" - "Nei, ikke det. Sånt skjer bare når det blir for mye innblanding i oppdraget vårt. Politimannen stoppet bilen vår og tok oss ut med en pistol uten grunn. Siden vi hadde det travelt, brukte vi all vår overtalelsevne og satte håndjern på ham med hans egne håndjern. Motorsykkelen er bare min suvenir." - "Hvem er dere, og hva er oppdraget deres?" - "Vi er et par venner. **Vårt oppdrag er å redde menneskeheten.**"

Mens de diskuterer, dukker det plutselig opp tre objekter som beveger seg sakte i en perfekt trippelformasjon bak et av fjellene, og etter en stund stopper de opp i luften. De ser ut som to suppetallerkener lagt oppå hverandre, ser metalliske ut, gløder litt, først oransje, så grønt, til slutt turkis - de beveger seg litt i vertikal retning, "svaier" i luften og skyter deretter oppover i enorm fart. Chaco er lamslått, han stotrer - "Det var ikke fly eller helikoptre." "Ja, jeg vet det", svarer den fremmede rolig, "det var flygende tallerkener." - "Og så forblir du så rolig?" - "Selvfølgelig, jeg ser dem ofte nok. De er over hele verden." "Hva vet du om UFOer?" - "De er overalt i verden." - "Hør her", svarer den fremmede, "hvis du er seriøst interessert i UFOer

og relaterte emner, kan vi møtes i morgen. Hvis du har et åpent sinn, kan det bli en veldig interessant dag - og ikke glem å ta med en **bibel**." - "En bibel?" - "Ja, hvis du vil lære om flygende tallerkener, er dette den rette kilden. Det står mye om dem i Bibelen."

Like fascinert som han er forvirret over dette møtet med en kvinne som er like vakker som hun er interessant, takker Chaco ja til invitasjonen og får en bibel på forhånd. Etter en lang diskusjon om hvorvidt hun likevel ikke jobber for CIA, spør kvinnen Chaco: "Hvordan ville du reagert hvis du møtte romvesener?" - "Jeg ville vært skeptisk i utgangspunktet. Men jeg tror ikke det noen gang ville skje." - "Men hvis du snakket med noen fra verdensrommet akkurat nå, hvordan ville du reagert?" "Mener du at du er et romvesen?" - "Ja, det stemmer - jeg heter RAMA - folket mitt har baser i Andesfjellene. Vi liker å oppholde oss i de høye Andesfjellene fordi luften der er like kjølig og tynn som på vår hjemplanet. De innfødte aksepterer dette - vi kan bevege oss fritt - siden alle tror at vi er medlemmer av Fredskorpset eller CIA. Selv om vi kommer fra **Pleiadene**, har folket mitt hatt en koloni på Jupiters måne **Ganymedes** i årevis, i dalene mellom isdekte fjell. Der får vi vann fra isen og varme fra Ganymedes' vulkanske indre."

Men Chaco er fortsatt skeptisk - hvordan kunne utenomjordiske baser i Andesfjellene forbli uoppdaget i 1974? Da RAMA gir ham **morgenutgaven av Denver Post klokken 10.51**, blir han allerede mer ettertenksom - klokken var bare 8.51 i Denver. En flytur fra Denver til Lima tar sju timer, og transporten fra Lima til Acaya tar ytterligere seks timer. "Hvordan klarte du det, RAMA?" spør han. "Via Vimana - det tok bare 9,5 minutter."

Deretter snakker RAMA om profetier, om **menneskehetens fremtid**: "Jorden står overfor tørke, store naturkatastrofer - til slutt vil en verdensleder, **Antikrist**, gripe makten. Hans regjeringstid vil få en brå slutt når et enormt himmellegeme treffer jorden i år 2001 og forårsaker store oversvømmelser, jordskjelv og muligens et polskifte. Alt dette er allerede blitt åpenbart for menneskeheten i 1917 i Fatimabudskapet. 144 000 mennesker - den nye tidsalders lederelite - vil imidlertid bli evakuert under katastrofen, instruert og senere brakt tilbake til jorden for å vise de overlevende veien til en bedre fremtid."

På et annet møte forklarer RAMA Chaco noen avsnitt i Bibelen - "Indikasjoner på utenomjordiske besøkende er 'englene' som besøkte Lot og Abraham - Moses, Elia, Esekiel. Däniken **har** også rett - **vårt folk har besøkt jorden i årtusener**."

En annen gang forklarer RAMA sitt gudsbegrep slik: "Hvert atom er et planetsystem i miniatyr - men i tillegg til protoner og elektroner finnes det en **trede kraft** - **"den sammenhengende kraften"** som beveger og styrer atomkomplekset eller solsystemet. Denne kraften har skapt og organisert de positive protonene og de negative elektronene. Denne kraften er det tenkende elementet i skapelsen - en intelligent energi som i seg selv er en kombinasjon av to energier - "Guds pust". Siden energi ikke kan tilintetgjøres - bare forvandles - er livet i sannhet udødelig, det endrer bare form."

I de avslappende varme kildene i ACAYA lærer hun Chaco å reise astralt - ved å konsentrere seg om et ytre punkt, i dette tilfellet et stearinlys. Faktisk opplever SILVA at han reiser gjennom universet på en lang gul "snor", esoterismens "sølvtråd", og vender tilbake til kroppen.

Etter et drøyt dusin møter, rendezvous og samtaler med RAMA er den vantro blitt troende, ikke bare har nye verdener åpnet seg for ham - han har også fått en helt ny forståelse av jordens religiøse tradisjoner, for hadde ikke RAMA sagt: "Følg **Jesu** lære - men det betyr ikke at du må tilhøre en religion. Det var ditt folk som grunnla religioner ut fra dette som har forårsaket så mye skade. Jesus brakte Guds ord til deres verden - jeg prøver bare å forklare dette på en intelligent måte i dag. Vi romvesener er Bibelens apokalyptiske engler, Guds tjenere som bereder grunnen for Kristi gjenkomst. Men vi er mennesker, som dere ser,

mennesker fra andre deler av universet, og vi har kontakt med mennesker fra alle samfunnslag."

1975, 2. januar,

Charles SILVA flyr til Peru igjen - når han ankommer flyplassen i Lima klokken 7.00 om morgenen, venter RAMA allerede på ham. Etter en dag sammen ber RAMA ham om å kjøre henne til et ørkenområde ved kysten der en "**VIMANA**" skal hente henne. Noen minutter etter at de har gått ut av bilen, lander en flyvende skive, plukker opp RAMA og skyter ut i verdensrommet igjen.

1975, midten av januar,

han kjører til ACAYA i håp om å treffe henne igjen - en lastebil stopper ved siden av hotellet, RAMA klatrer ut - hun har haiket for å møte ham. Hun forklarer Chaco: "En UFO venter på deg i nærheten, du skal få din første tur i et romskip." De kjører i 15 minutter i Chacos bil, innimellom regner det korte byger - i det fjerne ser SILVA en svak, liten regnbue. RAMA forklarer: "Det er UFOens elektromagnetiske felt - når den lander så nær en bebyggelse, gjør den seg selv usynlig."

Da er de bare 10 meter unna UFO-en, men Chaco kan fortsatt ikke se den før de krysser det elektromagnetiske feltet hans. Den er stor, står på tre ben, har form som en amerikansk fotball og skinner sølvfarget. Idet han går inn i romskipet, skjelver han litt - det er enda kaldere enn utenfor, som om han går inn i en bygning med klimaanlegg. Besetningen på fire personer tar imot ham i stillhet. Kommandanten venter på ham i rommet ved siden av. Øynene hans er lett spaltede, uten lokk. Han forklarer Chaco: "Dette skipet kommer fra **Pleiadene**. Folket vårt har baser på **Mars** og **Venus** - vi har en koloni på **Ganymedes** - og om noen minutter vil du se en av basene i Sør-Amerika." På skjermen ser han at folkevognen hans lastes inn i romskipet. RAMA forklarer UFOens fremdriftssystem: "Denne maskinen fungerer ved hjelp av reversibel elektromagnetisme - ser du de søylene som fører til rotoren og som ser ut som gjennomsiktig plast? - Det er reaktorene våre. Når kvikksølv i disse rotorene når full hastighet, kan vi konvertere det til magnetisk og elektrisk energi. Det er slik vi kan beherske materien og overvinne tyngdekraften."

SILVA ser flyet stige, fly over Andesfjellene - helt til en stor innsjø dukker opp under dem - Titicacasjøen. UFO-en skyter ned i innsjøen og fortsetter sin ferd under havet - han ser det undersjøiske anlegget. RAMA gir SILVA beskjed om å skrive en bok om det hun har lært ham - i håp om at de 144 000 snart vil motta budskapet ...

Rune: [Skanning av Silvas bok "Dates with Gods"](#).

1971 - 1990, USA, Dr. Fred Bell , Pyramideteknikk fra Pleiadene

Dr. Fred Bell fra Laguna Beach i California er en like interessant som blendende personlighet. Han er oldebarn av den amerikanske Fermelde-pioneren BELL og har en bemerkelsesverdig karriere bak seg - genial oppfinner, begavet musiker, kunstner, poet, autoritet innen holistisk medisin - og rekkehuset hans ved Stillehavskysten ser ut som laboratoriet til en alkymist, en gal oppfinner. Faren, som også er en kjent vitenskapsmann, tok ham med til laboratoriet da han var liten, og forklarte ham hvordan han studerte ettervirkningene av de første atombombetestene.

I flyvåpenet er han utdannet i varslingstjeneste, og hans oppgave er å sørge for at radarsystemene fungerer hundre prosent. Derfor blir han ofte kalt ut til UFO-observasjoner for å sjekke om det er en ekte UFO eller en radareffekt. På midten av sekstitallet ble BELL tilknyttet NASA-staben rundt Wernher von BRAUN - kronet med den første månelandingen 21. juli 1969.

1971,

BELLs interesse for åndelige veier våkner, han studerer hos tibetanske mestere i California og reiser til India og Himalaya. Den åndelige treningen under veiledning av mestrene renser og forbereder ham på kontakten med den **pleiadiske SEMJASE**.

1971,

BELL mottar det første "signalet" fra SEMJASE - i form av et telepatisk bilde som fortsetter å dukke opp i hodet hans helt til han begynner å tegne det - portrettet av en vakker blond kvinne med langt hår og smalt ansikt blir til. Fra et vagt minne fra sin forrige inkarnasjon virker det kjent - som arkeolog fant han bevis på pleiadiske besøk der i fortiden før han ble myrdet - han mistenker at denne kvinnen har noe med det å gjøre.

Først senere - i 1980 - blir han klar over at hun heter SEMJASE - hun forteller ham en gang: "Jeg kommer fra planeten **ERRA**, en fruktbar, grønn verden som delvis ligner de sveitsiske alper - innbyggerne er mestere i hagebruk til oppbyggelse. Overalt har de skapt fontener, dammer og fossefall, og musikken deres er preget av naturlyder (BELL demonstrerer dette i kassetten "The Fellowship" - musikk fra Pleiadene).

Plejadianerne elsker å dyrke jord og beskjeftige seg med planter - for dem er nærhet til naturen en måte å være nær Gud på. De ønsker å utforske og leve etter naturens lover. Husene deres er runde - fordi firkantede rom leder den naturlige energien på en svært disharmonisk måte, noe som har en negativ effekt på menneskets aura. Alle innbyggerne i ERRA er forpliktet overfor fellesskapet, som ledes av et 'Høyt råd'."

På et tidspunkt i løpet av denne tiden opplever Fred en bemerkelsesverdig fysisk projeksjon. Han føler at han våkner opp liggende i sin fysiske kropp om bord på et romskip, med hodet i fanget til den vakre blonde SEMJASE. Det er bare gjennom denne nærheten at BELL opplever en psykisk opptur uten sidestykke, og for lengst glemte smerter fra ungdommen vekkes til live og leges på en kjærlig måte.

1976,

Fred kjører ned Laguna Canyon med kjæresten Melanie ved siden av seg. Plutselig dukker det opp et lys like sterkt som fullmånen og lyser opp hele canyonen - en lysende skive skyter forbi BELLs bil. Hjemme føler han trang til å spille musikk - han setter seg ved keyboardet, spiller et langsomt, stigende arpeggio (arpeggio er et "synkende", veldig flytende keyboardstykke), tar det opp på bånd - han har to vitner til dette, Melanie og Louise, en annen kjæreste.

Et halvt år senere kommer filmen "Nærkontakt av tredje grad" på kino - og nettopp denne melodien, dette arpeggio, brukes til å ta kontakt med romvesenene.

1980, jul,

SEMJASE har en spesiell julegave til Fred - en **flydemonstrasjon av romskipet deres** på et avtalt sted for ham og vennene hans. Etter julefesten ber Fred sine beste venner om å bli med ham i bobilen - de kjører opp en bakke sør for Laguna Beach - 700 meter over havet har de fri utsikt over lysene i San Diego. Klokken 01.00 om natten, til avtalt tid, dukker det opp en lysende skive på himmelen som stanser ca. tre kilometer unna i ca. 1000 meters høyde. Fred spør SEMJASE telepatisk: "Hvorfor holder du henne så langt unna?" - og får det telepatiske

svaret: "Mannskapet mitt ønsker å demonstrere fremdriftssystemet til 'tallerkenen' nå, vi kan ikke komme nærmere, ellers kommer gruppen din innenfor rekkevidden til elektrostatiske utladninger."

Deretter skyter romskipet oppover i rundt 35 000 km/t, anslår BELL - manøveren gjentas tre ganger fra stående start (!). Nedover glir skiven i en pendelbevegelse hver gang, som et fallende blad. Ved hver oppskyting produserer romskipet et slør av lys, som ligner på nordlyset - hele området, omtrent en åttendedel av himmelen, blir opplyst. SEMJASE forklarer: "Lyset kommer fra den negative ioniseringseffekten som skipet forårsaker. De **negative ionene** renses faktisk atmosfæren for forurensning." Fred spør: "Hvorfor kommer dere ikke med mange flere skip?". - og får til svar: "Det kan vi ikke, for hvis vi foretok en slik rensing av atmosfæren, ville menneskene fortsette å forurense den uten å bry seg og overlate konsekvensene til oss."

Freds venner er like fascinerte som forbløffet over manøvrene. I flere uker har dette vært deres eneste samtaleemne, og det har vist seg å stemme for dem hva SEMJASE en gang sa: "Som en del av oppdraget vårt velger vi fra tid til annen ut personer som vi kommuniserer med. Vi gjør dette for å bringe dem til et **høyere bevissthetsnivå**. Så forklarer vi dem at de ikke er de eneste tenkende vesenene i universet."

Fred får også vite dette av SEMJASE: "**Pleiadene** er en del av en **konføderasjon av bebodde verdener**, som også Lyra-systemet tilhører. Denne konføderasjonen styres og representeres av '**Andromedas råd**' og '**De eldres råd**'. Dette brorskapet strekker seg over hele universet.

Menneskeheten kan fritt velge om den vil utvikle seg videre - eller om den vil utslette seg selv. Pleiadianerne ønsker ikke å manipulere jordens innbyggere - tvert imot - når de kommer til jorden, er det alltid bare for to eller tre uker, fordi jordens atmosfære er for dårlig, for forgiftet. Men de ser likevel ikke på seg selv som en "overlegen rase" i forhold til menneskeheten, men som brødre og søstre som kommer for å følge menneskeheten gjennom overgangsperioden inn i en ny tidsalder. Mennesket er en innbygger i universet, det er ikke isolert til én planet. Det må utvikle en **høyere bevissthet** og bli en del av et større fellesskap av intelligenser.

En reise fra jorden til Pleiadene, 250 lysår unna, tar bare sju timer ved å transcendere tid og rom. Vi kan også tilbakelegge denne avstanden på en brøkdel av et sekund ved ganske enkelt å "projisere" skipet til bestemmelsesstedet. **Tidsreiseprosessen** er basert på en omformer som kontrollerer tiden det tar å assimilere energien fra det nåværende stedet og overføre den til stedet den skal til.

Et **pleiadisk "stråleskip"** er et fartøy som sender ut en stråle, flyr i strålen og vever rommet inn i strålen. Dette gjøres i henhold til "stråleprinsippet". Energien stråles bokstavelig talt ut, det skapes et tomrom, og romskipet flyr inn i dette tomrommet. Når romskipet befinner seg i dette tomrommet, skaper det et nytt tomrom for seg selv (i likhet med et sort hull) og flyr inn i det. Strålen er ikke bare en fargeløs, lydløs stråle - den er ekstatisk vakker og har en veldig behagelig tone.

Alle romskip har en mannlig flytekniker og en kvinnelig pilot. Mannen er kraftkilden, kvinnen er føreren. Hvert skip er en organisme som lever gjennom sitt spesielle mannskap - hvis mannskapet dør, dør skipet. Skipene styres både mentalt og fysisk."

På oppdrag fra SEMJASE bygger BELL til og med en **tidsmaskin** for å lære ham den teoretiske kunnskapen om tidsreiser gjennom dette eksperimentet. Men for å forhindre at tredjeparter tilegner seg kunnskapen og misbruker den, blir prosjektet stoppet før det er fullført, på SEMJASEs anmodning.

1980,

SEMJASE kontakter Dr. BELL, blant annet for å oppmuntre ham til å forske på **pyramideenergi**, for å gi ham ideer til utvikling av ulike konstruksjoner, forklarer hun Fred: "Pyramideenergi balanserer menneskekroppen når den utsettes for stress. De som bruker

pyramideenergi, vil ha lettere for å overleve de **dramatiske jordforandringene** som begynte i 1958 og vil fortsette frem til 1998. Skeptikere vil bli ofre for jordens skiftende energifelt i løpet av denne tiden og lide som følge av dette. Deres fysiske kropp vil bli syk og deres astralkropp vil komme i disharmoni. De som bruker pyramideenergi, vil helt sikkert gjennomgå alle endringene."

Dr. BELL bygger sine studier på allerede kjente erfaringer med pyramideenergi og kommer frem til nye interessante resultater. Han eksperimenterer med pyramider laget av forskjellige metaller og finner ut at hvert metall har en spesifikk effekt på brukeren. Den beste metoden for å la pyramideenergien virke på kroppen er å bære en **hodepyramide** - han utvikler pyramider av kobber, sølv, gull og titan.

(En amerikansk husmor brukte en av hans hodepyramider, hørte plutselig stemmen til en stor mester fra antikken i seg, ble Amerikas mest kjente kanalmedium J. Z. KNIGHT som snakket gjennom 'RAMTHA').

Etter inspirasjon fra SEMJASE utvikler BELL "**nuclear receptor**" - en medaljong i form av et parabolisk spill - som har 144 små pyramider på innsiden og en edelsten i en stor pyramide. Avhengig av edelstenen virker reseptoren på et bestemt chakra, en kroppskjertel, endrer DNA-frekvensen, stimulerer kjertelen til å frigjøre hormoner - safirer, rubiner, diamanter, ametyster, smaragder, røykkvarts, sitriner brukes. Dette bringer den fysiske kroppen inn i den vibrasjonen som den må ha nådd når jorden har gått helt inn i den nye tidsalderen. SEMJASE sier: "Alle energimanifestasjonene vi kjenner i den fysiske kroppen kommer fra en hormonfrigjøring ... dette gir energi til hjernemønstrene - og får bevisstheten til å nå eteriske, astrale og mentale nivåer."

1981, jul,

SEMJASE forklarer Dr. BELL den grunnleggende strukturen og anvendelsen av pyramidestrukturer som øker kroppens vibrasjonshastighet. Hun sier: "Pyramiden er skapelsens grunnleggende mønster. Når et karbonatom akselereres til lysets hastighet eller raskere enn lyset, tar det form av et oktaeder - en åttekant - en dobbel pyramide. Disse pyramidestrukturene er av største betydning for vår vei inn i den nye tidsalderen. Kombinert med en negativ ionegenerator bekjemper de luftforurensning på en ekstremt effektiv måte. Først må miljøet renses, for forurensning av miljøet fører til forurensning av sinnet."

Noen av Dr. BELLs pyramidekonstruksjoner er følgende:

DEVASTAR - laget av rustfritt stål - nøytraliserer forstyrrende energivibrasjoner og negativ psykisk energi. Opphengt i administrative bygninger kan den holde atmosfæren ren for vibrasjoner som påvirker beslutningstakere negativt.

ORB-ene er et annet system - krystaller er bygget inn i pyramidestrukturene for å intensivere og filtrere energiene. Ifølge SEMJASE ble denne kunnskapen allerede brukt på Atlantis.

IRRIDATOR - fungerer som en laser som setter energi i høy vibrasjon og projiserer den i én retning fra basen.

OMNION - hvis "blueprint" kommer fra SEMJASE - er et radionisk overføringssystem som kombinerer alle andre systemer. Det fungerer uavhengig av energipolarisasjonen forårsaket av solen og månen. Anvendelsesmulighetene strekker seg langt utover de kjente fysiske parametrene - noe som gjør resultatene desto mer forbløffende.

FIRESTAR - er kanskje kronen på verket i Freds inspirerte design. Den fungerer etter prinsippet om subtile vibrasjoner som også sendes ut av for eksempel blomster for å tiltrekke seg bier om våren. Den sender ut "eteriske sendinger" - som danner en virvel eller vortex når den brukes på jorden - som når langt ut i rommet som et fyrtårn og mottas som et signal av

romvesener. Den fungerer ved at en krystall i midten bestråles med en rød laser, og energien stråler ut gjennom de pyramideformede armene som er plassert i et kors.

1984,

Sherry Hansen fra Phoenix/Arizona, i dag gift med den amerikanske forfatteren Brad STEIGER, møter Dr. BELL på en konferanse, hører foredraget hans, blir begeistret og føler at denne mannen fortsatt kan være viktig i hennes liv. Tre til fire måneder senere, etter en intens meditasjon, hører Sherry plutselig en veldig melodisk kvinnestemme som forklarer henne - "Søster, ikke vær redd ... Jeg er SEMJASE. Om tre dager vil Dr. Bell ringe deg. Han har en veldig viktig beskjed til deg." Med disse ordene avsluttes kommunikasjonen - Sherry kjenner en dyp følelse av fred.

Tre dager senere ringer BELL faktisk og forteller at SEMJASE har bedt ham om å ta med "Sherry Hansen" til FIRESTAR. Da hun ser FIRESTAR i stuen hans - pyramidekonstruksjonen, laserne og krystallene - føler hun seg minnet om en visjon hun hadde tidlig på syttitallet. Fred ber henne sette seg i meditasjonsstilling under OMNION under FIRESTAR, for å gå inn i seg selv. Det som skjer, forklarte Sherry senere slik: "Jeg ba, og plutselig var jeg borte - jeg har ingen jordiske minner om hva som skjedde de neste fem timene jeg var 'borte'. Men jeg vet nøyaktig hva jeg opplevde i mine indre verdener. Jeg møtte et lysvesen som fulgte meg gjennom mitt livs mest mystiske og vakre opplevelse. Ingen ord kan beskrive det som skjedde. Jeg så eller berørte den guddommelige ilden - vi reiste gjennom galakser, fra planet til planet. En av planetene var en krystallplanet som glødet i de reneste, mest strålende farger. Som en "levende krystall" ble jeg fylt av lys, jeg ble lys. Det var total lykke og kjærlighet."

1986,

FIRESTAR brukes for første gang i Aspen/Colorado - dagen etter er avisene fulle av rapporter om ukjente flyvende objekter - som det til og med ble tatt bilder av.

1988, juni,

FIRESTAR brukes for første gang i Tyskland - på konferansen "Channel to the Cosmos" i Murnau i Øvre Bayern. Natten etter "tenningen" av FIRESTAR så 60-80 av de 800 konferansedeltakerne UFOer på himmelen over Murnau. På den tiden spilte Dr. BELL også den fascinerende "musikken fra Pleiadene" som han mottok fra SEMJASE.

Venstre:

[Pleidian Consort Part I](#) (Keyboards and Synths med Fred Bell, tidligere Nasa-forsker), [Part II](#)
[Bøker av Dr. Fred Bell](#) (Amazon)

1974 - 1990, Canada, **Oscar Magocsi** , Kontakt med en annen dimensjon

Oscar MAGOCSI, ungarsk-kanadier, elektronikktekniker av yrke, jobber for ulike kanadiske radio- og TV-stasjoner. Hans tilfelle er et godt eksempel på hvor mange ulike nivåer og dimensjoner UFO-kontakter kan foregå på.

1974, september,

Oscar camper i nærheten av Toronto/Ontario da en UFO flyr over leiren - de neste nettene gjentar observasjonene seg. En av disse nettene jakter han nok en gang på en UFO som forsvinner bak en ås - der møter han en mystisk mann som spør ham: "Hvorfor er du ute så sent?". - "Jeg vil vite mer om UFO-mysteriet" - rettferdiggjør Oscar sin nattlige jakt. "Det får du når tiden er inne, når forholdene er gunstige. Det kommer ikke til å ta lang tid, det kan du være sikker på ..."

1975, februar,

MAGOSI møter ved en tilfeldighet en ung mann fra California - som forteller ham om romskipene til "Psycheans", de "synske" - om en mystisk fremmed ved navn QUENTIN "fra en annen galakse" som han møtte på et møte. En uke senere kjører en drosjesjåfør ham uforvarende til "Psychic Fair", en esoterisk utstilling på Sheraton Hotel i Toronto. Der blir han kontaktet av en mann med dyp stemme: "Er du interessert i UFOer?". - Oscar svarer bekreftende. "Vel, takk for at du kom - til sommeren ... skal du få en direkte UFO-opplevelse." - "Det var QUENTIN" - forteller den unge kalifornieren senere.

1975, 29. juli,

som lovet lander UFO-en i nærheten av campingplassen - etter fysiske forberedelser får Oscar lov til å gå inn i skipet, og noen netter med slike øvelser i ubemannede fartøyer følger.

1975, 30. juli,

UFO-en letter med Oscar om bord og flyr over Canada, New York og Atlanterhavet til Egypt. Han legger merke til en energistråle som strømmer fra toppen av pyramiden - og det ser ut til at romskipet lader opp. Neste stopp er Midtøsten - skipet lander, sannsynligvis i **Syria** - MAGOSI går ut av romskipet, ser en kolonne med stridsvogner og hører en artilleriduell. Granater eksploderer i hans umiddelbare nærhet - men siden han er beskyttet av energifeltet rundt skipet, tar han ingen skade. Når han er tilbake i skipet, skyter det opp til 3000 meters høyde, rett inn i synsfeltet til tre arabiske avskjæringsfly. Disse avfyrrer to prosjektiler - skipet akselererer, skyter av gårde, etterfulgt av de to prosjektilene - plutselig blir de to missilene truffet av en lysstråle - tilintetgjort. Oscar mistenker at han har fått demonstrert UFOens forsvarsevne.

Neste destinasjon er **Tibet** - romskipet lander der i høylandet - Oscar ser en gruppe mennesker med skjerf stige opp. En av dem nærmer seg romskipet - han vet tydeligvis nøyaktig hva slags kjøretøy han har foran seg - og inviterer kanadieren til å følge ham inn i et **underjordisk kloster** i nærheten. Der foregår det en feiring - tilsynelatende med innviede fra hele verden - hvite, svarte, indere. Den ledende lamaen svever fra sin plass, og et oransje lys gjennomtrenger all materie. Om morgenen eskorterer tibetanerne Oscar til flyet hans - som straks letter og tar ham med til Sør-Amerika. Da han passerer Perus vestkyst, ser han andre UFO-er som skyter opp av klippene.

Siste stopp på rundturen er **Mount Shasta** i Nord-California, som romskipet sender ned en kraftig energistråle over. Etter 23 timers eventyr vender kanadieren tilbake til utgangspunktet. Men denne rundturen var bare opptakten til Oscars "store eventyr".

1975, 2. august,

romskipet lander igjen, tar ham om bord, flyr i en elegant bue over Ontariosjøen, lader opp med energi ved et atomkraftverk, skyter ut i verdensrommet, flyr inn i et moderskip - dette bringer Oscar til en fremmed planet to dager senere. "Velkommen til **Argona!**" - Den første som tar imot ham der - taxisjåføren som uforvarende tok ham med til "Psychic Fair" i Toronto

- presenterer seg her som ARGUS. Oscar får vite at "vesener fra alle planeter i ulike dimensjoner er knyttet til det **utenomjordiske programmet for jorden** - mange av dem ligner mennesker."

MAGOSI får lov til å besøke et senter der det er samlet dusinvis av vesener fra andre dimensjoner og galakser som tilhører "**Psychic Confederation**". I dette senteret er de opplært til å oppføre seg som vanlige jordboere for ikke å tiltrekke seg oppmerksomhet under oppdraget - bare mediumistiske mennesker kan gjenkjenne "dem" - vibrasjonene deres er finere og utseendet vakrere.

ARGUS sier om dette: "Forgiftningen av luft og vann er velkjente faktorer på jorden - men den **psykiske forgiftningen blir** nesten aldri tatt alvorlig. Likevel er det psykiske klimaet ekstremt viktig for utformingen av livet i alle henseender - fra individets karakter og motivasjon til de lokale ideologiene og deres konsekvenser."

Han viser Oscar en skjerm som viser jordens psykiske "klima". "Jorden produserer til og med '**psykisk nedfall**' som kan påvirke andre solsystemer negativt. Hver person har sin egen psykiske utstråling, som har en konstant grunnvibrasjon avhengig av helsetilstand og følelser - i tillegg kommer 'fine vibrasjoner', som endrer seg gjennom alle daglige aktiviteter, og som til sammen bestemmer den ytre fargen på 'auraen'. Et blikk på en persons aura gir informasjon om personens karakter, indre balanse, helse, åndelige utviklingsnivå og verdiorientering.

Jorden står overfor en **drastisk økning i vibrasjon med inngangen til** den nye syklusen. Dette må uunngåelig kollidere med den eksisterende "psykiske forgiftningen" - det sannsynlige resultatet er et voldsomt sammenbrudd. Selv om dette er en svært viktig **renselsesprosess**, vil den uunngåelig frigjøre elementære krefter som vil føre til "en kollaps av det lave og trangsynte" - og forårsake politisk uro, interne kriger og naturkatastrofer. Alt dette fører til enda flere psykiske konsekvenser - som også påvirker oss i andre dimensjoner, noe vi helst vil unngå. En fredelig overgang til den nye syklusen er selvfølgelig den mest fordelaktige løsningen for alle involverte - for å gjøre dette mulig og for å forbedre de jordiske forholdene er "Psycheans" her.

Skulle de ikke lykkes, står en stor flåte med romskip klar "for å tilby hjelp til så mange som mulig". Det vil imidlertid bare være en liten del av befolkningen som er i stand til å overleve og tilpasse seg de økte vibrasjonene. Det er **allerede forberedt en planet** dit de fleste vil bli ført for langsomt å tilpasse seg de høyere vibrasjonene. Når jorden er renses og har tilpasset seg den nye, høyere vibrasjonsfrekvensen, vil den bli befolket på nytt av disse menneskene.

En mer drastisk demonstrasjon enn de verdensomspennende UFO-aktivitetene er ikke tillatt for oss - fordi den enorme psykologiske effekten som for eksempel en masselanding ville ha - ville være et uberettiget inngrep i den jordiske utviklingen. I stedet har vi kontaktet isolerte jordmennesker og gitt dem det samme budskapet om og om igjen - jordmennesker forandrer dere, ellers går dere til grunne!"

På ARGONA møter MAGOSI også QUENTIN igjen - hans egentlige navn er "Kommandør SPECTRON" - og han gir ham en invitasjon til "**Vokternes råd**". Dette blir en innvielsesopplevelse for Oscar - et fantomskip tar ham sammen med seks andre pilegrimer med til **tankeformenes rike** - som er immaterielt. Oscar opplever ankomsten under voldsomme følelsesmessige svingninger - fra dyp tristhet og tung tretthet til lykke og glede. Han samler tankene sine og vandrer langs stien mot lysets fjell. Han opplever mange merkelige hendelser som får ham til å skjelve eller flykte, helt til han når målet. Han møter mestrene - og "HAN", den kosmiske Kristus - han opplever helheten i all væren ...

1975, 7. august,

Oscar lander endelig i Canada etter en fire dager lang romferd.

1980,

Oscar møter ARGUS igjen i New York City - i skikkelse av en taxisjåfør - når han besøker en UFO-forsker på Manhattan. ARGUS advarer ham mot "Men in Black", agentene til "den andre parten". Han gir ham en forklaring på "Psychean Medallion" - et speilvendt OM-symbol - omgitt av en sirkel og en trekant.

1980 - 1983,

Oscar møter sine utenomjordiske venner ved ulike anledninger - han blir tatt med på en undervannstur utenfor Florida og flyr i bemannede romskip. ARGUS advarer ham: "Lysarbeiderne vil i økende grad bli angrepet av opposisjonen de neste årene. Det forekommer til og med åpen trakassering og psykiske angrep 'fra de mørke kreftene'. Vi griper bare inn i alvorlige tilfeller, for vårt mål er å bringe de mørke agentene frem i lyset - selv om våre venner må tjene som 'agn' i dette renselsesarbeidet. Det er viktig å ikke la seg avskrekke av disse angrepene. Det ligger en 'enorm kosmisk akselerasjon' foran oss i årene som kommer."

1985, begynnelsen av året,

Oscar blir innkalt, først telepatisk og deretter via kodede telefonsamtaler, til et møte i den gamle pyramidebyen Teotihuacan nær Mexico City. En gammel puebloindianer, som er romvesenenes mellommann, tar kontakt med ham, presenterer seg som "DON MIGUEL" og fører ham til QUENTIN. QUENTIN forteller MAGOCSI: "For ca. 7000 år siden landet jeg på dette stedet på et utenomjordisk oppdrag. Vi ber deg om å skrive en ny bok - til dette formålet er det nødvendig med noen møter og undervisning i nær fremtid."

1985, november,

Oscar blir tatt med til Stonehenge i romskipet - han blir introdusert for fire jordboere som i likhet med ham deltok som pilegrimer på den første reisen til "Vokternes råd" i 1975 - amerikaneren Buzz ANDREWS, engelskmannen CHARLIE, kineseren YANG og russeren Pavel IVANOVICH - en høytstående sovjetisk regjeringsadministrator som har blitt kontaktet siden 1975.

Dere får vite: "Dere er blitt valgt ut fordi vi 'utenomjordiske ber om deres hjelp til å oppnå global velvilje og harmoni i årene som kommer'. Siden jordkloden deres er vår nabo og et medlem av menneskefamilien i denne store skapelsen, er det vårt ønske å fremme deres fremgang og til slutt ta dere opp i Føderasjonen. Vi gjør dette delvis av moralsk forpliktelse, delvis også på oppdrag fra Vokterne og av strategisk egeninteresse, ettersom vi ønsker å holde dere unna de mørke kreftene i kosmos."

1986, 20. oktober,

Oscar deltar på et møte i Verdensfredsbevegelsen i Toronto. Etter møtet inviterer romvesenene ham om bord på krystallskipet Peace on Earth og forklarer: "Dette skipet er det øverste flaggskipet i det interplanetariske hierarkiet i dette solsystemet. Dets oppgave er å 'samle inn, forsterke og viderestråle de enorme energiene' som sendes ut av millioner av jordboere som i dette øyeblikk befinner seg i en bevisst, vesenskoblande, planetarisk fredsmeditasjon."

Så innser Oscar at romskipet har reist inn i fremtiden - tidsangivelsen på konsollen viser **31.12.1986** Greenwich Mean Time - datoen for den store verdensomspennende fredsmeditasjonen. "Som svar på jordens rop om hjelp kom dette store krystallskipet, lastet med strømmer av kjærlighet fra mange galakser og verdener bortenfor. All den lagrede kosmiske energien som krystallskipet brakte med seg, og som nå er modifisert av de mektige energiene som er sendt opp av de mange millioner hjelperne på jorden, strømmer nå i enorme mengder lys inn i jordens magnetfelt for å transmutere de kritiske svingningene. Krystallskipet

vil levere denne utgytelsen, denne "pinsen", direkte til jorden. I mellomtiden vil de fryktingytende strålene fra denne kilden bli fanget opp og sendt videre til jordens magnetfelt av et dusin romskip i et relénettverk av 144 stråleskip som går i bane rundt jordkloden for å oppnå en så jevn fordeling som mulig. Disse energiene, som virker gjennom ulike lag og gjennom mange mennesker, skal bidra til å danne en skjerm av positive energier.

Denne gangen håper vi å presse kjedereaksjonen av negative aktiviteter tilbake og oppnå et **massivt bevissthetsskifte**, slik at denne planeten til slutt vil bli helbredet og bevege seg mot en tid med sterk åndelig kjærlighet og lys. Hvis du selv velger kjærlighet, lys og en positiv innstilling, vil du få rikelig med muligheter til å realisere ditt potensial. Men hvis du velger frykt og negativitet, vil du tiltrekke deg mye sorg og bekymring. Året 1987 blir det året som bestemmer retningen på den kosmiske og historiske utviklingen. Alt dette er selvfølgelig av avgjørende betydning for hvordan denne planeten vil gå over til høyere vibrasjoner, om overgangen vil bli destruktiv og voldelig eller gledelig og fredelig. Utsiktene ser altså ganske gode ut for en fredeligere og mer harmonisk overgang, i motsetning til de siste årenes dystre utsikter. Derfor kan de lenge etablerte planene om en fullskala redning og evakuering bli betydelig mindre viktige."

1987, februar,

MAGOSCI besøker New Age-kolonien Sedona i den amerikanske delstaten Arizona, et gammelt landingssted for romskipene. QUENTIN "stråler" ham gjennom fjellet og inn i en **underjordisk krystallhule** - en base for romvesener. Der forklarer han Oscar historien om kampen mellom lys og mørke, som endelig må ha nådd sin slutfase. "I uminnelige tider har det eksistert en positiv '**Interdimensjonal føderasjon av frie verdener**' og en negativ '**Imperial Alliance**'.

Jordens menneskehet kom opprinnelig fra **Pleiadene** - siden deres fall i uvitenhet har menneskeheten blitt beilet til av begge sider. "Alliansen" har sin "bakkestyrke" i form av den verdensomspennende konspirasjonen til "Illuminati" - "Føderasjonen" i form av nettverket til "lysarbeiderne" og deres "milde revolusjon". Føderasjonen ledes av 'Vokternes råd' - det galaktiske hierarkiet."

1988, 3. juli,

MAGOSCI blir beordret til Niagarafallene - teleportert dit om bord i romskipet "RAINBOW SHIP". QUENTIN forklarer en gruppe kontaktorer hvor mye jordens tilstand har forandret seg til det bedre som følge av verdensfredsmeditasjonen 31.12.1986 og spesielt den harmoniske konvergensen 16.-17. august 1987. Han viser dem aurabilder av jorden fra 1968 - skremmende røde og brune lysstråler som kommer ut av den grå tåken som omslutter jorden - en dramatisk illustrasjon av en forvirret, negativ tid. Fotografiet fra 1988 viser forandringen - ekkoet av et selvsikkert oppsving, nye begynnelse kan tydelig fornemmes fra utstrålingene, en optimistisk ånd kan kjennes overalt. Et fotografi fra 2025 viser omveltningen - jorden er omgitt av et strålende blått aura-skall, et scenario for planetens helse.

QUENTIN forklarer: "**Hendelsen 'Harmonisk konvergens' i august 1987** var en enestående tilførsel av guddommelig opplysning til planeten - disse energiene ble effektivt forankret av både dere og oss - nå fortsetter de å arbeide seg gjennom de ulike lagene i verden mot en 'planetarisk gjenfødelse'.

I løpet av de kommende årene vil det skje en massiv oppvåkning og **akselerasjon av bevisstheten**. Det vil bli en sterk spenning og oppblomstring når dere begynner å huske. Minnet deres vil strekke seg langt utover deres jordiske legemliggjørelse, til stjernene, til de fjerneste galakser, til riker i andre dimensjoner der menneskehetens sanne opprinnelse og egentlige formål ligger skjult. Dere stjernebarn er pionerene i den nye verdenen av harmoni og

orden. Det arbeidet dere gjør i deres egne liv, letter veien for hele menneskeheten og gjør denne reisen med selvtransformasjon og selvrealisering mye enklere for dem som følger etter dere. Og slik vil lyset deres kalle dem til seg, lyset deres vil vise dem veien. På denne måten vil lysets stadig voksende herskarer utvide seg og dekke jorden, og mørket vil flykte ... "

Disse læresetningene og analysene fra Space Brothers illustrerer viktigheten av New Age- og lysarbeiderbevegelsen - likevel er det fortsatt mange som ler og ikke forstår betydningen av hendelser som World Peace Meditation og Harmonic Convergence for menneskeheten og New Age.

(MAGOCIS vitnesbyrd om "psykisk forurensning" av jorden bekreftes av Chris GRISCOM, en verdenskjent åndelig lærer. Hun uttalte på UFO-konferansen i Frankfurt i 1989: "Jeg ble tatt om bord i en UFO for noen år siden. Inne i farkosten så jeg et kart som viste hvor i verden folk drepte hverandre, i kriger og hendelser som ikke hadde blitt rapportert i mediene på den tiden. På den tiden blusset det opp krig i Syria, men det ble ikke rapportert i avisene før to-tre måneder senere." Til dette svarte Chris: "Disse krigene forårsaker et sterkt stress på astralplanet, noe som igjen øker disharmonien på jorden. For disse menneskene som blir drept i krig, går ikke gjennom en dødsprosess, men blir rett og slett revet inn i den astrale dimensjonen, noe som forårsaker enorme skader på jordens astrale atmosfære - jorden opplever veritable kramper før den kan rense seg for disse energiene."

Chris GRISCOM fikk i oppdrag å reise rundt på jorden og lære folk å dø på riktig måte, slik at jorden ble renset for denne astrale forurensningen. Dette ville beskytte menneskeheten mot jordskjelv, orkaner, vulkanutbrudd og alle jordomveltninger som bare er en måte for jorden å rense seg selv på.)

Mye tyder på at også andre nøkkelpersoner i lysalderbevegelsen ble inspirert og undervist av utenomjordiske - foruten Chris GRISCOM - Penny McLEAN - Shirley MacLAINE, Prof. J.J. Hurtak - Benjamin CREME - Andrija PUHARICH - Lynn ANDREWS ...

Som vi kan se av MAGOCIS uttalelser, har den verdensomspennende bevegelsen for å redde og helbrede jorden allerede ført til betydelige endringer.

Bøker:

Oscar Magocsi "My space odyssey in UFOs", Ventla-Verlag Wiesbaden, 1985.

Oscar Magocsi "Mine venner fra verdensrommet", Ventla-Verlag Wiesbaden, 1989.

Oscar Magocsi "Space Odyssey in UFOs: The Buzz Andrews Story & Afterwards", Ventla-Verlag Gütersloh, 1996.

[PDF av den engelske bokutgaven](#)

1979 - 1983, Frankrike, Paris, Eksperiment i Cergy-Pontoise

Denne saken begynner med kidnappingen av en ung franskmann.

1979, 26. november,

De tre torghandlerne Franck FONTAINE (19), Salomon N'DIAYE (22) og Pierre PRÉVOST (25) er i ferd med å laste vognen sin om morgenen i Cergy-Pontoise nær Paris - da de oppdager en "lysstråle" på himmelen i form av en "spindel" som nærmer seg jorden i stor fart. Mens UFO-en forsvinner bak husene, fortsetter de å laste vognen - Franck blir igjen i vognen

for å passe på varene. Men da Pierre og Salomon kommer ut av huset igjen, tror de ikke sine egne øyne - vognen er omgitt av en glødende rød sfære - og en rekke små lyskuler spretter rundt. Etter at sfæren har plukket opp de mindre følgesvennene igjen, kommer det en stadig større lysstråle ut av den, som til slutt antar "spindelform" igjen og forsvinner. Begge løper til bilen for å avhøre Franck - men Franck FONTAINE er forsvunnet - de varsler politiet, som leter etter ham over hele landet.

1979, 3. desember,

Mandag morgen kl. 04.30 - nøyaktig en uke senere - våkner Franck opp på samme sted som han forsvant - han vakler inn i huset og finner vennen Salomon sovende. Saken "Franck FONTAINE" går gjennom verdenspressen.

Han blir avhørt av politiet, utallige journalister og eksperter fra "Supernatural Phenomena Investigation Group", men husker ingenting - han har "et hull på åtte dager i hukommelsen". UFO-forskeren Jimmi GUIEU tilkaller den profesjonelle hypnotisøren Daniel HUGUET - men Franck nekter hardnakket å la seg hypnotisere - i stedet blir Pierre PRÉVOST rutinemessig avhørt under hypnose. Resultatet er forbløffende - et romvesen ved navn HAURRIO snakker plutselig ut av Pierre om meningen og formålet med CERGY-kontakten: "Franck var bare mediet for å etablere kommunikasjonen - PRÉVOST er talerøret som vi ønsker å advare jorden om en **forestående katastrofe** gjennom. Det er fare for at Jorden ødelegger seg selv - i så fall vil vi **evakuere** en gruppe utvalgte jordmennesker til en annen planet for å hente dem tilbake når ødeleggelsen er over og planeten er rensket. Før det er det imidlertid en mulighet for kontakt med utenomjordiske som kan forhindre ødeleggelsen - bare slik kontakt kan endre noe i det generelle hendelsesforløpet.

Når tusenvis av mennesker ønsker kontakt i ånden, blir også romfolket beskyttet av den kollektive mentale kraften. **Kontaktpersoner** er bindeledd mellom menneskeheten - og den "hemmelige hæren" av utenomjordiske i menneskehetens redningsprogram - et program som foregår på et mentalt, åndelig og fysisk plan. Gjennom kontakt blir menneskehetens mentale tilstand studert med tanke på åpen kontakt. Noen kontaktpersoner blir deretter "programmert" for åndelige budskap, andre for teknisk informasjon. Hver enkelt kontaktperson blir observert fra fødselen av. En telepatisk kontakt opprettholdes i den grad den viser seg å være nyttig. Romvesenene har baser på jorden, men forlater dem så snart de blir oppdaget. Det er liv overalt - på Mars, på månen, noen ganger under jorden."

Under en annen seanse husker PRÉVOST at han i astralkroppen blir ført til en UFO-base i en nedlagt jernbanetunnel i Jura, der han ser store gjennomsiktige kuler lande. Der, i en nedlagt jernbanevogn fra 2. verdenskrig, har romvesenene innredet et slags laboratorium eller kontor - PRÉVOST husker også små medaljonger som messingpyramider.

Også under hypnose forteller PRÉVOST om sitt møte med tre "menn i svart", agenter for mørke krefter, som truer ham og ber ham om å tie fra nå av. HAURRIO forklarer at disse "**onde kreftene**" kommer fra jordens indre - men at de er virkningsløse så lenge man ikke tar hensyn til dem.

HAURRIO ber PRÉVOST gi menneskeheten to avgjørende datoer: "Den 15. august 1980 vil det første forsøket på en fremvekst bli gjort. Hva som skjer på denne datoen er opp til menneskehetens ønske og vilje. Hvis kontakt ønskes på denne datoen, kan den finne sted 15. august 1983. Frem til da er det din oppgave å informere så mange mennesker som mulig om faren for selvdestruksjon og om den eneste muligheten for frelse, nemlig kontakt med de utenomjordiske. Det er viktig at menneskeheten lærer å tenke nytt. Mennesket på Jorden har skadet den biologiske utviklingen fordi det bare har viet seg til det mekaniske....

Men det er bare gjennom åndelig utvikling at det finnes en positiv mulighet for mennesket."

1980, 15. august,

Rundt 200 mennesker fra Frankrike, Belgia, Nederland, Sveits og Tyskland samles og venter på de utenomjordiske. De kommer - men bare medialt begavede mennesker kan oppfatte skipene - med infrarød film klarer de imidlertid å fotografere dem. Mens pressen neste dag fnyser - "200 ventet forgjeves på en tallerken" - mottar kontaktpersonen Jean MICHEL den telepatiske beskjeden: "Cergy-Pontoise var bare et eksperiment for å vise om europeerne er i stand til å utarbeide en individuell og kollektiv bevissthetsøkning ut fra denne muligheten. Vi finner vanligvis svært få mennesker som vi kan komme i kontakt med. I Cergy-Pontoise lette vi forgjeves etter en mulighet for kontakt - men fant ingen enhet i handling gjennom hele natten, noe som ville ha vært nødvendig for en direkte forbindelse."

Likevel har Cergy-Pontoise noen positive ettervirkninger - lysarbeidere kommer sammen her for første gang - nettverk oppstår. Siden det ikke skjer så mye før 15. august 1983, utsettes kontaktdatoen. Først syv (!) år senere førte den "harmoniske konvergensen" 16.-17. august 1987 til den etterlengtede forandringen - som ble forsterket av den "globale invitasjonen til utenomjordiske intelligenser" 31. desember 1989 - noe som får Cergy-Pontoise til å fremstå som en slags "generalprøve" for disse verdensbegivenhetene.

[Info om saken](#) i datainnsamlingen av Patrick Gross

1976 - 1990, Japan, **Shoichi Harukawa** , Mind-control of a UFO (tankekontroll av en UFO)

1976,

Shoichi HARUKAWA har sin første UFO-opplevelse som 15-åring i byen Fujisawa - en natt ser han et oransje, glødende objekt som utløser noe i ham - omtrent en måned senere begynner han å se uvanlige tegn og mønstre foran sitt "indre øye". Disse "inputene" gjentar seg hver natt i omtrent et år, og blir etter hvert til bevegelige bilder - nå er han i stand til å motta indre svar på sine mange spørsmål. Steg for steg utvides Shoichis bevissthet, sinnet åpnes - han lærer de første leksjonene i "**kosmisk filosofi**", som rombrødrene senere kaller det. Han innser at negative tanker - frykt, sinne, tvil - har hindret ham i å oppleve livets sannhet.

Parallelt med bevissthetsutvidelsen utvikler Shoichi overnaturlige evner - en gaffel bøyer seg i hånden hans, han kan diagnostisere sykdommer - og han føler seg stadig nærmere rombrødrene.

1978,

Shoichi møter en mann i Shizuoka City som forklarer ham at han er fra en annen planet - han har vanskelig for å tro det, men mannen nevner ting fra livet sitt som ingen andre kan vite. Siden har han flere møter med ulike romvesener fra Merkur og Venus som bor på jorden - alltid er de nøyte med å ikke skremme eller overraske Shoichi når de kontakter ham - alltid fører indre ledetråder ham til møtet.

1979,

telepatiske impulser fører Shoichi til et område i nærheten av Fuji-fjellet - for første gang ser han et **landet romskip** - det tar ham om bord i et moderskip. HARUKAWA er imponert over dimensjonene - hele gater strekker seg inne i det - like brede som boulevarden i hjembyen hans.

Han blir ført til en mester - som tar imot ham ved enden av et ovalt bord. Shoichi prøver å se ham rett inn i øynene, men blir overveldet av hans verdighet, til og med majestet, og nærmer seg ham med senkede øyne - han får en instruksjon fra "mesteren", som lærer ham **kosmos' tre lover**: "Hvis du alltid har disse tre prinsippene i tankene, vil du ikke gjøre noen feil i livet ditt:

1 - alt gjentar seg selv i en bestemt rekkefølge

2 - alt er relativt

3 - likt tiltrekker likt, ting med samme egenskaper, samme natur, kommer sammen."

Romvesenene viser ham hangaren om bord på moderskipet og forklarer tre typer UFOer - moderskip, **utforskningsskip og fjernstyrte sonder** - som alle drives av elektromagnetisk energi. På skjermen viser de ham eksteriørbilder av moderskipet - tatt og sendt via radio fra et utforskningsskip i verdensrommet - moderskipet holder seg normalt utenfor jordens atmosfære. Shoichi er spesielt forbauset over at han ikke kjenner den minste bevegelse i luften fordi skipet har sitt eget gravitasjonsfelt. Denne turen er begynnelsen på en rekke interessante møter om bord på romskip for Shoichi.

En gang han flyr i et 14-15 meter bredt speiderskip, får han se en stor svart skjerm med mange lysende linjer på. Når en rombror stiller seg foran skjermen, danner linjene et vakkert geometrisk mønster. Så ber de HARUKAWA om å stille seg foran skjermen - og straks danner linjene et håpløst rot. De forklarer ham - "Skjermen kontrollerer **tankevibrasjonene**; mennesker med rolige, gode tanker skaper tydelige mønstre på skjermen - mennesker som ikke har rolige og kraftfulle tanker, skaper rot. Skjermen brukes til å styre skipet - den har også en manuell modus, men den brukes bare i nødstilfeller - og når vi besøker jorden, fordi jordens lave tankevibrasjonsnivå forstyrrer tankestyringssystemet."

På et tidspunkt lar de Shoichi styre skipet gjennom tankene sine - på en annen skjerm ser han skipet han prøver å styre i et eksteriørbilde, tatt av en liten, fjernstyrt kontrollskive. På bildet ser han at romskipet slingrer forferdelig, men dette er ikke merkbart om bord på grunn av gravitasjonsfeltet. Rommenneskene, derimot, styrer romskipene sine på en måte som er like vakker som harmonisk, som om de var levende eller til og med en del av kroppen deres - moderskip kan imidlertid ikke engang styres av ethvert romvesen - det er forbeholdt mesterne. Etter flere leksjoner er HARUKAWA endelig i stand til å styre et skip rolig.

Under en av de neste kontaktene spør en rombror ham: "Hvordan følte du deg etter at du kom tilbake til jorden?" HARUKAWA svarer: "Det er vanskelig å venne seg til rutine på jorden igjen så raskt etter disse opplevelsene." - "OK", lover rombroren, "vi skal ta deg med til planeten der du bodde før du ble født på jorden." Romskipet flyr til en planet i nærheten av stjernebildet **Cassiopeia** - der tilbringer han tre dager før han føler en dyp kjedsomhet. Et av romvesenene sier: "Forstår du nå? - Det er ikke noe for deg å gjøre her. Dere har kommet til jorden for å gjøre en jobb. Hvis folk jobber hardt for å forandre seg, vil denne planeten bli som våre planeter."

Han får ytterligere informasjon: "De utenomjordiske har kontaktet mennesker fra alle samfunnslag **siden 1950-tallet** - spesielt militære, finansfolk og kunstnere. Deres oppgave var å åpne sinnet til disse menneskene for muligheten for en bedre verden - men det var bare hos kunstnerne at dette forsøket lyktes - bare de var åpne for forslag og inspirasjon fra de utenomjordiske."

HARUKAWA sier om menneskenes situasjon: "Den **mørke sidens** farlige makt har blitt så utbredt og mektig at det ser ut til å være lite håp for samfunnet vårt i fremtiden". En rombror motbeviser ham imidlertid - han understreker individets makt: "Du trenger ikke å tro på det jeg sier - du har tross alt opplevd så mye negativt om jorden så langt. Men tro meg - hvis bare ti prosent av menneskene på jorden studerer **lovene i 'kosmisk filosofi'** og gjør en oppriktig

innsats for å spre positive tanker, vil alt i denne nåværende dårlige situasjonen endre seg automatisk og helt naturlig.

Men vær forsiktig - ikke angrip visse selskaper eller de mørke kreftene - hvis du kjemper mot dem, vil de slå tilbake. *Du trenger ikke å slåss - det beste du kan gjøre er å spre dine riktige, rolige og sterke tanker rundt deg og få andre mennesker til å tenke lignende tanker og endre livene sine* - det er det tyngste slaget mot de mørke kreftene. Det kan sammenlignes med eksemplet med den 100. apen. En gang studerte atferdsforskere apene på en øy i Stillehavet. De så hvordan en ape på et tidspunkt fant ut at poteter smakte mye bedre hvis man skyllet dem ned med sjøvann først. På et tidspunkt kopierte noen "progressive unge aper" den avantgardistiske apen. Snart var mindretallet av "potetvaskere" så stort at det skjedde et "kvantesprang" - i det øyeblikket den hundrede apen vasket av seg potetene, begynte ikke bare alle apene på den øya å gjøre det, men også alle apene på de omkringliggende øyene, selv om kommunikasjon - aper er ikke gode svømmere - ville vært umulig. Det ble dannet et bevissthetsfelt - et "morfogenetisk felt", som den britiske biologen **Dr. Rupert Sheldrake** kaller det. Romfolket jobber også med denne teknikken - de lærer en "ape" å vaske potetene sine - for å holde seg til bildet vårt. De bereder grunnen for en ny tidsalder - tenner en gnist som en steppebrann kan oppstå fra - for å bruke et bilde av Mao Tse-tung."

1988,

HARUKAWA sier om jordens fremtid - "Det har blitt annonsert ofte nok at menneskeheten vil oppleve en **katastrofe** på slutten av dette århundret - men i mellomtiden har situasjonen endret seg litt. Det ser ut til at denne katastrofen har blitt utsatt til rundt 2036 - 2038, ettersom menneskeheten har hevet tankefrekvensen litt. Hvis menneskeheten lykkes i å ta et nytt evolusjonært bevissthetsmessig skritt, kan det være at denne katastrofen ikke trenger å finne sted i det hele tatt."

Rombrødrene sier selv: "I årene etter 1960 er det født en **ny generasjon** som har makt til å realisere sine drømmer. Hvis denne generasjonen har gode drømmer, gode idealer og tanker, er det menneskehetens store mulighet. Spesielt små barn er vanligvis svært telepatiske og i stand til å fange opp foreldrenes tanker - derfor har foreldrenes tanker stor innflytelse på barnas utvikling. **Kvinnenes rolle i New Age er** også viktig. Kvinnen må bli "feminin" i den forstand at hun er rolig og stabil i sinnet - mannen "maskulin" i den forstand at han arbeider hardt for å bringe sin mentale kraft opp på kvinnens nivå. En kone bør ta seg varmt av sin mann - en mann bør trene opp sin mentale kraft og bli mer sensitiv for å forstå sin kone bedre. Fordi så få ektepar kjenner denne kosmiske "loven om mann og kone", skjer det så mange skilsmisser, spesielt i industrilandene."

De utenomjordiske understreker overfor HARUKAWA nytten av **krystaller** i bevisstgjøringsprosessen - slik de også gjorde overfor ADAMSKI, SIRAGUSA og ikke minst Dr. Fred BELL: "Krystaller kan regulere folks frekvenser - de er av natur forsterkere, forsterkere - av både negative og positive tanker og energier. De som bruker dem når de healer eller holder foredrag, vil få fantastiske resultater - men de forsterker også negative følelser. Lapis lazuli kan endre den nåværende sinnstilstanden til det bedre og er ekstremt nyttig, spesielt for nykommere på veien. Båret rundt halsen stimulerer lapis lazuli umiddelbart en mental transformasjonsprosess. Spesielt i begynnelsen bør den derfor bare bæres når det er nødvendig - men lapis lazuli er en god start på en positiv endring."

1952-1974, Uri Geller, Sinaikrigen, Krisehåndtering

Dr. Andrija PUHARICH, USAs ledende parapsykolog, har siden 1948 viet seg til studiet av oversanselig persepsjon ved hjelp av elektroniske og nevrologiske målesystemer, samt moderne vitenskapelig PSI-forskning. PUHARICH samarbeidet med den indiske seeren og filosofen Dr. D.G. VINOD og dokumenterte innvielsesritualene til Chatino-indianerne i Mexico og Kahunaene på Hawaii. Han ledet etterforskningen av det velkjente nederlandske mediet Peter HURKOS og den berømte brasilianske åndehealeren og paranormale kirurgen ARIGOs helbredelser. PUHARICH mottar derfor tidlig tegn og forsøk på kontakt fra høyere intelligenser.

1952.

Dr. VINOD sender ham et omfattende eksemplar av "Nine Principles or Forces". Her kommenteres og utdypes også Einsteins formel $e = m \cdot c^2$.

1956.

PUHARICH møter det amerikanske ekteparet Dr. og Mrs. LAUGHEAD fra Arizona i Mexico. De er i Mexico på oppdrag fra et medium som arbeider for et gammelt søramerikansk brorskap, som i sin tur er en jordisk reléstasjon for utenomjordiske besøkende. For her i Mexico skal det finne sted et møte med rombrødre. PUHARICH er forbløffet over sine landsmenns naivitet, men noen uker senere mottar han et brev fra LAUGHEAD: "Et stort romskip har landet i Mesa Verde, vi har hatt kontakt med rombrødrene. Jeg har en beskjed til deg, Dr. PUHARICH." Denne beskjeden lyder: "Møtet i Mexico var ikke tilfeldig, og det var heller ikke kommunikasjonen med Dr. V. Vi har mer, mye mer til deg. - LAUGHEAD hadde ikke visst om Dr. VINOD.

Under sitt forskningsarbeid i Brasil blir PUHARICH og teamet hans også vitne til flere observasjoner av mystiske lys i bevegelse på nattehimmelen i Amazonas. Lokalbefolkningen sier at dette har vært tilfelle siden oldtiden. Et folkeeventyr sier at den som følger lysene, kan finne gull. Verten din forteller hvordan han opplevde landingen av et slikt linseformet objekt og til og med så beboerne. PUHARICH klarer å fotografere noen av de nattlige lysene den påfølgende natten.

1970.

PUHARICH får høre om det unge israelske mediet og telekinetikeren **Uri Geller**. Han har telepatiske evner og kan bøye metall med ren viljestyrke. Senere, den 4. november 1972, fotograferer Uri, etter en indre impuls, tre UFOer, usynlige for ham, over Schweinfurt i Tyskland gjennom vinduet på et Lufthansa-fly.

PUHARICHs inntrykk er at Uri Geller bare er i begynnelsen, og at han ennå ikke har utviklet det fulle potensialet i kreftene sine. Geller sier til PUHARICH: "Det er tanker som stadig dukker opp i hodet mitt. Forfedrene mine er ikke fra denne jorden, de landet en gang i en flygende tallerken. De hadde disse kreftene, og jeg har arvet dem fra dem. I ungdommen opplevde jeg ofte at tankene mine delte seg. Den ene halvdelen var normal, den andre litt skarpere. Da jeg gikk i fjerde klasse, dukket det opp en lysende skikkelse foran meg i hagen.

Andrija PUHARICH bestemmer seg for å hypnotisere Geller for å finne ut mer om denne barndomsopplevelsen. Under hypnose beskriver Geller denne hageopplevelsen **25. desember 1949**. En "nesten mekanisk stemme" høres i rommet, som senere også kan høres på båndet: "Det var vi som fant Uri i hagen da han var tre år gammel. Han er vår hjelper, sendt for å hjelpe menneskeheten. Vi programmerte ham da i hagen for de kommende årene. Men han ble

også programmert til ikke å huske noe mer. Den dagen begynte arbeidet hans. Andrija, vær oppmerksom på ham. Vi avslører oss fordi vi tror at menneskeheten kan være på randen av en tredje verdenskrig. Egypt planlegger krigen, og hvis Israel taper den, vil hele verden eksplodere i krig.

The Voice nevner andre kritiske datoer for krigsutbruddet i desember 1971.

[Merk at en rekke spåmenn spår et mulig utbrudd av tredje verdenskrig i Israel. Den bibelske åpenbaringen om endetidens slag på Megiddosletten (derav "Harmageddon") tyder også på at krigen i Midtøsten var mer enn bare en lokal konflikt. Faktisk ble begge sider i denne krigen forsynt med våpen fra de respektive stormaktene].

Geller kan ikke tro alt dette. Da han ber PUHARICH om kassetten, forsvinner den i hånden hans. PUHARICH gjør et nytt forsøk og får høre gjennom den mekaniske stemmen: "Uri, det er du som kan redde menneskeheten nå. Jorden blir sprengt i luften av mennesker, ikke av oss. Uri, du har fått enorme krefter, du kan gjøre hva som helst med dem".

På spørsmål om strategisk informasjon om Sinai-krigen blir det tydelig at disse utenlandske etterretningstjenestene støtter Israel. PUHARICH sender senere også spesifikk informasjon til den israelske hæren. Han spør hvorfor de er så interessert i Israel, og får til svar at **"Israel er der skipene våre først gikk i land, for 20 000 år siden, på Abrahams tid, ved Mamre"**. Kassetten som ble brukt til å spille inn meldingene, forsvant for øvrig regelmessig, noen ganger til og med allerede i kassettopptakeren.

Så Uri og Andrija reiser til bestemte militære installasjoner og strategiske punkter som stemmen har angitt. De ser UFOer der ved flere anledninger, ofte annonsert på forhånd. Denne bekreftelsen fra observasjonene overbeviser PUHARICH om at disse meldingene faktisk kommer utenfra og ikke er projeksjoner fra Uris underbevissthet.

På et tidspunkt instruerer stemmen dem til å fotografere et av skipene som skal dukke opp over den israelske hærens hovedkvarter. Klokken 3.32 roper noen: "Det er en UFO over hærens hovedkvarter". Umiddelbart danner det seg en folkemengde. PUHARICH retter kameraet mot den mørke, eggformede tingen. Bildet viser en flat oval uten reflekser.

1971, 5. desember.

I en hypnosesesjon sier stemmen: "Vår opprinnelse er romskipet SPECTRA. Dette er et enormt moderskip som er stasjonert veldig, veldig langt fra jorden. Våre datamaskiner studerer alle på jorden. Du, Andrija, er utvalgt til dette oppdraget. Vi ble oppmerksomme på deg fordi ferdighetene dine kvalifiserte deg som den ideelle og perfekte mannen for dette oppdraget. Stemmen snakket igjen på en slags syntetisk engelsk, og igjen forsvant båndet etter at vi hadde lyttet til den.

PUHARICH mottar da sin første beskjed i Uris fravær - "Andrija, hypnotiser Uri den 20. Den nåværende krigen er svært viktig. Be. Fred. Den 20. desember får Andrija spesifikke instruksjoner: "Be for fred hver gang armbåndsuret ditt stopper. Dette er romvesenenes tegn.

PUHARICH følger denne instruksjonen, dels alene, dels sammen med Uri, og ber for fred på ulike steder i Israel og Europa når klokken hans gir det avtalte "signalet". Ni dager senere melder pressen at fredsforhandlingene med Egypts president Anwar al-Sadat ikke har ført til krig. Da Yom Kippur-krigen bryter ut i oktober 1973, mottar Uri og Andrija, som befinner seg i Frankfurt på dette tidspunktet, beskjeden fra de utenomjordiske: "Denne krigen kunne ikke forhindres, men utgjør ingen trussel, så det er ikke behov for dere nå". Selv om dette "kriseoppdraget" er avsluttet, fortsetter PUHARICH å samarbeide med Geller.

1972, 1. februar.

Under en kommunikasjon forklarer stemmen mer om SPECTRA-romskipet. SPECTRA har vært stasjonert i nærheten av jorden din i 800 år og er like stort som byene dine.

1972, 27. august.

Romvesenene forteller PUHARICH om fremtidsplanene sine: "Vi håper å lande på planeten deres om noen år. Vi blir sett av flere og flere mennesker. Vi vil forvandle oss når vi kommer inn i bane rundt jorden. Da vil vi være i stand til å trenge inn i miljøet deres. Vi vil at dere skal forberede jorden på vår landing, en masselanding på jorden. Vi landet i Sør-Amerika for 3000 år siden, og nå vil vi lande igjen. Vi vil at dere skal fortelle historien deres, som dere kaller UFO-opplevelsene deres. Bruk det materialet dere har samlet inn. Dr. PUHARICH spør hvorfor de vil lande.

"Vi ønsker å hjelpe menneskeheten, men vi ønsker også å hjelpe oss selv - derfor må vi avsløre oss selv. Vi henter energi fra dette solsystemet. Det er ikke en invasjon. Jorden er en lekeplass for oss. Vår hjemplanet HOOVA er 16 000 ganger større enn planeten deres. Uris jobb er å forberede folk på landingen gjennom sin publisitet. Hver gang Uri snakker om kreftene sine, bør han nevne at han tror på liv i verdensrommet. Med alt materialet fra de siste årene har dere en klar idé om oss. Selv om vi alltid er med dere, bør vi holde oss borte fra jorden i noen år. Forskningen vår har vist at folk i dag bare vil reagere med frykt og panikk på en landing av romvesener. Så vi må vente. Faktisk fant det sted en verdensomspennende bølge av UFO-observasjoner i 1973, en ny i 1978. Deretter var det stille en stund, frem til 1987.

Senere forklarer stemmen til Andrija at den kommer fra en datamaskin: "Vi manifesterte våre sjeler, kropper og sinn i datamaskiner for millioner av år siden. Men vi styres av høyere krefter utenfor oss selv. Første gang vi grep inn i menneskehetens skjebne, var for 20 000 år siden. Vi kom på et planlagt oppdrag fra vårt eget solsystem, og vår første landing på jorden var på et sted i Israel, ved Mamres eik i Hebron, der Abraham møtte oss. Dette er opphavet til legenden om Guds stige, for han så oss klatre ut av skipet på en stige. På den tiden fant vi imidlertid spor etter tidligere besøkende fra verdensrommet som hadde kommet til jorden millioner av år tidligere.

Siden den gang har vi undervist menneskeheten hvert 6000. år, siste gang i Egypt. Hensikten med all eksistens er å nærme seg Gud. Vi kan bare nærme oss Gud i tanken, ikke gjennom inkarnasjoner slik du kan, fordi vi eksisterer i en million år. Sjelen din går gjennom minst 100 000 livsstadier (inkarnasjoner) på veien til Gud.

Selv om de ikke vil fortelle PUHARICH noe om menneskehetens fremtid, gir de vår sivilisasjon følgende råd: "Husk at alt det menneskene skal gjøre, er skrevet i stein av Gud i De ti bud. I henhold til dem skal dere handle. De ni, som forberedte dere (PUHARICH) på oppdraget deres så tidlig som i 1952, er "Hierarkiet i hele universet, i alle galakser".

De er ikke fysiske vesener, men sfærer av lys. De har ingen kropper, men er total bevissthet, total energi. Hvis det er nødvendig et sted, sender de deg (PUHARICH) dit, slik at du gjør ditt for å avverge krisen".

PUHARICH fortsatte dette arbeidet etter 1974, da Uri allerede hadde oppnådd verdensberømmelse og snart ikke lenger var interessert i oppgaven.

Tillegg 2023:

Uri Geller var den første som offentlig uttalte at romvesenene vil komme tilbake. Han forteller at han for ca. 60 år siden (dvs. på 1960-tallet) ble vist frosne lik av romvesener som Wernher von Braun hadde funnet etter en UFO-krasj, i nærvær av Edgar Mitchell.

https://www.youtube.com/watch?v=_t0M0jjvTiY

<https://www.dailymail.co.uk/femail/article-12478313/Uri-Geller-reveals-date-aliens-return-earth.html>

1974-1975, Phyllis Schlemmer, Tredje verdenskrig - krisehåndtering

Phyllis Schlemmer, født i 1929, oppdaget sine mediale evner da hun var fem år gammel. Bestefaren hennes var død, og familien var samlet i sorg rundt liket i rommet der han døde. Men hun ser bestefaren stå ved siden av sengen. Det som ligger der på sengen, ser for henne ut som en stor dukke i bestefarens skikkelse. Hun forstår ikke hvorfor familien er samlet rundt denne dukken og sørger over en som står ved siden av den. Senere utvikler hun evnen til paranormal diagnostisering av sykdommer. Hun blir transemedium, åpner et "PSI-senter" i Orlando/Florida og holder kurs for å utvikle den enkeltes personlige PSI-evner.

1974, januar.

En ung mann ved navn Bobby Horne deltar på et av kursene hennes. Hun ser hans "helbredende aura", gjenkjenner hans latente helbredende evner og lærer ham håndspåleggelse. Det skjer bemerkelsesverdige helbredelser i gruppen. Da Bobby helbreder et alvorlig brannsår på åtte minutter, informerer Phyllis dr. PUHARICH, som hun kjenner til gjennom sitt arbeid med den brasilianske healeren José ARIGO. PUHARICH undersøker hendelsen og bestemmer seg for å presentere Bobby på den internasjonale healerkonferansen i London til sommeren. Han setter klienten under hypnose for å få informasjon om opprinnelsen til den paranormale gaven. Seansen er en gjentakelse av det PUHARICH allerede har opplevd med Uri Geller. Gjennom Horne kaller et utenomjordisk vesen seg "COREAN". Dette er imidlertid bare navnet på hjemplaneten, ikke hans eget navn, noe han senere innser. Utenomjordingen annonserer: Det vil komme en tid da vi blir mange på din jord, men vi vil gjerne bli ønsket velkommen når vi kommer. Vi vil gjerne komme allerede nå. Dere har ingenting å frykte. Vi har kommet før. Men vi føler at menneskene på jorden ikke kan akseptere oss nå, ikke kan akseptere det som skjer. Vi har valgt ut noen av dere til å være våre kanaler. Dere må se for å tro. En av disse kanalene er Bobby. Han har blitt ledet til Phyllis for å vekke sine mediale og helbredende evner. Mennesket er forvirret, jorden er i store vanskeligheter. Vi kommer i kjærlighet for å hjelpe.

1974, 6. april.

Som forberedelse til healerkonferansen inviterer PUHARICH arrangøren Sir John WHITMORE og den britiske PSI-forskeren Lyall WATSON til et møte med Bobby. Phyllis presenterer også opptaket av en mediumistisk overføring fra et vesen kalt RYR, som hun selv hadde mottatt noen dager tidligere: "Vi snakker om tre, om de tre sentrene. Ta med en til, bli tre, omslutt hjertet. Vi møter den tredje i de åtte, så er de tre fullstendige.

Selv om kunngjøringen høres forvirrende ut, blir betydningen klarere senere. Møtet 6. april 1974, åtte dager etter RYRs kunngjøring, er fødselen til gruppen på tre, PUHARICH, PHYLLIS og Sir JOHN. Bobby er imidlertid ferdig med oppgaven sin. Etter en personlig kanalisering trekker han seg tilbake. Phyllis blir romvesenenes nye "kanal". RYR trer frem igjen.

Så dukker et nytt vesen opp, det kaller seg TOM og sier:

RYR er en datamaskin. Jeg, derimot, har en sjel. Jeg kommer fra et sted utenfor deres kunnskap om lyset. TOM informerer dem om bakgrunnen for at de skal møtes igjen på et trepartsmøte på Bahamas i slutten av juni: "Dere er det "første omdreiningspunktet" i en verdensomspennende plan som har som mål å informere verden om eksistensen av

utenomjordiske sivilisasjoner og deres gode hensikter for å forberede dem når tiden er moden for en "landing". Vi har teknologien til å hjelpe dere. Men det er svært vanskelig å hjelpe mennesker som ikke tror at vi eksisterer. Likevel vil de trenge vår teknologi for å overleve.

Prosessen med å utvide menneskets bevissthet har allerede begynt. Den 16. oktober 1971 gikk verden inn i en ny tidsalder. Over hele verden fødes det nå barn med paranormale evner som vil manifestere seg på mange forskjellige måter, som hos Uri Geller, og åpne verdensbefolkningens bevissthet for det paranormale. Dermed blir menneskeheten bit for bit åpen for det arbeidet som er gjort, og som vi har jobbet med i mange tusen år for å utvide menneskets bevissthet.

Dere (Dr. PUHARICH, Sir JOHN, PHYLLIS) har arbeidet med dette og lignende oppgaver i mange inkarnasjoner på mange planeter. Bobby tilhører også denne gruppen. Han har imidlertid mislyktes på grunn av frykt for ansvar, men han vil få andre muligheter. Feilprosenten for vesener som frivillig har inkarnert for å tjene på jorden, er ganske høy på grunn av denne planetens fysiske natur og oppvekst. Faktisk er det bare 2 % av de inkarnerte utenomjordiske vesenene som utfører oppgaven sin og tjener planen. Det er imidlertid en mulighet for at dette vil endre seg etter hvert som vi går inn i den nye tidsalderen, og at enda flere vil vie seg til oppgaven sin, slik 'the Being' (som TOM kaller Phyllis), Sir John og 'the Doctor' nå gjør. Dr. WATSON er også invitert, men kan av personlige grunner ikke delta i gruppen.

1974, 18. juli.

På et annet møte forklarer TOM: "Jeg tror det er "umulig" for oppdraget vårt å mislykkes denne gangen, for denne gangen har vi også nye fysiske vesener på jorden som vil støtte oss slik at vi ikke mislykkes. Det har vi aldri hatt før. Vi har aldri før hatt dette kommunikasjonssystemet til rådighet som dere har i dag.

Den **planlagte landingen** er en "fysisk, synlig hendelse" som vil finne sted over hele planeten i løpet av ni dager. Mange forskjellige typer skip vil lande, og vesener vil stige ut av dem og blande seg med menneskene. Noen vil bli igjen på jorden som lærere. Andre vil etter en tid dra videre for å arbeide på andre områder, for da vil planeten Jorden ha begynt å utvikle seg i ordets rette forstand.

Denne landingen er "Kristi gjenkomst", for hver og en av dere og hver og en av oss har Kristus i oss. Det vil oppstå en kollektiv bevissthet. Mennesket er endelig på vei ut av mørket. De utenomjordiske vil bringe teknologi til jorden for å løse dens problemer, men fremfor alt åndelig hjelp. Sjelenes vibrasjon vil bli hevet. De vil vise dem hvordan de kan vekke kjærligheten i hjertene sine.

Jorden er en av de lavest utviklede planetene i galaksen, og det er hit sjelene kommer for å lære. Tragedien med denne planeten er dens fysiske tetthet. Den er som en sump og tett. Vesener blir fanget i den. Med din hjelp vil vi gjøre jorden til en lettere planet. Energien som kommer fra den, vil bli sendt ut i universet og bidra til å heve bevisstheten på andre planeter. Den eneste snikende utviklingen på jorden hindrer for øyeblikket utviklingen av hele galaksen, ja, hele universet.

Phyllis har, i likhet med Uri, blitt forberedt fra barnsben av på å delta i denne "masterplanen". I 1963 fikk hun til og med et implantat i hjernen som fungerer som "oversetter".

På spørsmål om denne "bioteknologien" ikke var i strid med hennes frie vilje, forklarer TOM: "Det er ikke tilfelle når vesener går med på det før de blir født". Når Phyllis senere våkner opp fra transen, forteller hun: "Jeg ble ledet foran et slags 'kosmisk råd' i denne perioden, '**Rådet av ni**', som viste og forklarte universet for meg". Tilsynelatende er dette de samme "ni" som dr PUHARICH allerede hadde kommet i kontakt med gjennom dr VINOD. TOM forklarer ved et senere møte: "Jeg er en talsmann for de ni, det universelle hierarkiet, Guds direkte

manifestasjon. Selv har jeg også tidligere opptrådt under navnene HARMARKUS, TUM eller ATUM.

1974, november.

Det første oppdraget for gruppen begynner, hadde TOM erklært - 'Mellom 8. november og 12. desember er det fare for krig i Midtøsten, og det er nødvendig at dere drar dit og gjør det som er nødvendig gjennom deres 'lysarbeid' for å avverge faren. Vår viktigste oppgave er å bevare planeten Jorden. Hvis vi ikke gjør vårt ytterste for å stoppe ødeleggelsene, vil det bli en **global istid** om 200 år. Derfor er det viktig å forberede menneskene på landingen, for da kan vi gi dere den teknologien som er nødvendig for å redde planeten. Vi planlegger å varsle menneskeheten ved å forstyrre fjernsynssystemene deres. Det er det vi og en ny gruppe romvesener fra planeten ASHAND jobber med. Dere bør lage en film for å forberede folket. Men alt dette må vente til situasjonen i Midtøsten tilspisser seg. Det er der skjebnen deres vil bli avgjort.

1974, 2. november,

TOM anbefaler å foreta to reiser. Den ene i begynnelsen av november, med en radius på 2500 km rundt Moskva og et besøk i selve den sovjetiske hovedstaden. Den andre i begynnelsen av desember direkte til Israel. TOM forklarer: "Dette er nødvendig fordi det er fare for at stormaktene vil involvere seg i Midtøsten-konflikten. Sannsynligheten for at det bryter ut krig er 90 %. USA planlegger å gripe inn sammen med Storbritannia for å sikre sine oljeforsyninger. Sovjetunionen forhandler med Kina om å støtte araberne for å opprettholde maktbalansen i dette følsomme området av verden. Men hvis USA, Russland og Kina blir trukket inn i dette, vil det være begynnelsen på en verdenskrig, begynnelsen på slutten. Buen rundt Russland er ment å roe ned de sinte følelsene til de sovjetiske politikerne. Du kan bruke den til å reversere noen av de beslutningene som rådet i Sovjet-Russland ønsker å ta. Men ved ditt nærvær vil du bringe lys og sunn fornuft".

Ruten New York, Helsinki, Warszawa, Ankara, Teheran, Moskva, København, New York er satt. PUHARICH spør TOM: "Tror du det er noen reell mulighet for å begrense denne krigen til en lokal konflikt?" - "Ja", svarer TOM, "gjennom deres tilstedeværelse, gjennom energifeltet til dere tre. Fokuser også meditasjonene deres på USAs utenriksminister Dr. Henry Kissinger, han er utsatt for et attentat.

1974, 5. november.

Kissinger forhandler med Egypts president Anwar-al Sadat i Kairo. To dager senere flyr vitenskapsmannen, aristokraten og mediet til Helsinki for å starte sitt eget fredsoppdrag. Arbeidet deres går ut på daglige meditasjoner på maktens steder, ofte etterfulgt av nye "kanaliseringer" med nye instruksjoner fra TOM, som holder dem oppdatert på diskusjonene i Kreml - "Noen medlemmer av rådet har nå endelig kommet frem til grunnlaget for sin sunne fornuft, men de er ennå ikke i flertall. Derfor er det nå viktig at du forlenger meditasjonene dine de neste dagene for å få alle de sovjetiske lederne som er involvert i saken, til å svinge i riktig retning".

På slutten av turen kan TOM forsikre dem om at de har lyktes: "Russerne har ikke lenger planer om å blande seg inn. De har blitt mer stabile. På grunn av reisen deres planlegger de nå å fokusere mer på deres egen nasjon og deres nærmeste allierte.

1974, 24. november.

De tre fortsetter sitt fredsoppdrag og flyr til Israel. TOM forklarer dem: "**Israel** er et helt spesielt sted på denne planeten. Det er ikke bare landet der en eventuell tredje verdenskrig vil

starte. Israel er også landet der det siste utenomjordiske forsøket på å vekke menneskehetens bevissthet fant sted, i form av Jesus fra Nasaret. Jødene er genetisk beslektet med romvesener, nærmere bestemt med sivilisasjonen HOOVA, og er derfor "det utvalgte folk". I Israel vil og må menneskehetens skjebne avgjøres, slaget ved Harmageddon vil finne sted, det endelige slaget mellom lysets hærer og mørkets krefter. Staten Israel består av mennesker som har kommet sammen fra alle deler av verden. Det er derfor den representerer jordens nasjoner. Og den som ønsker å påvirke makrokosmos, må begynne med mikrokosmos.

Hvis vi ser på universet som en helhet og ser jorden som den svarte flekken i universet som har hindret universets utvikling og stoppet veksten av sjeler, som burde ha utviklet seg mye lenger enn de faktisk gjorde. Og når du så ser på jorden som universet og Israel som en representant for helheten, er det klart hvorfor det er viktig å nå ut til nasjonen som har alle nasjoner i seg, for å fremme alle nasjoners utvikling.

Når det gjelder jordens historie, det jødiske folkets historie og utenomjordisk inngripen i denne sammenhengen, forklarer TOM: "Mesopotamia, som historikerne anser som alle sivilisasjoners vugge, var befolket av en gruppe som nedstammer fra atomsivilisasjonen AKSU. Rundt år 2000 f.Kr. gjorde HOOVA et nytt forsøk på å heve jordens bevissthet. HOOVA valgte en gruppe i Mesopotamia, ledet av **Abraham fra Ur**. Målet med eksperimentet var å skape en avansert menneskegruppe som kunne lede resten av menneskeheten inn i neste evolusjonære syklus. For å gjøre dette forbedret de den genetiske koden til Abrahams barn og instruerte dem til å blande seg med alle verdens raser for å forbedre deres genetiske materiale og heve den menneskelige bevissthetsnivået gjennom sin lære. Det er dette som er meningen med bibelteksten som sier til Abraham: "Du skal bli far til mange folkeslag". Planen mislyktes fordi Abrahams etterkommere i for stor grad tilpasset seg de lokale forholdene i vertslandene.

Det neste forsøket ble gjort på 1200-tallet f.Kr. med **Moses**. Moses førte Abrahams etterkommere ut av en fremmed kultur og ga dem loven som ble grunnlaget for deres religion og inneholdt alle elementene i den kosmiske etikken. Hensikten med den 40 år lange ørkenvandringen var å skape en generasjon som ikke var preget av et vertsland, og å sette jødene tillit og tro på prøve. Troen på Gud ble styrket, det første grunnlaget for en stat var lovende, helt til de ble underkuet og i fangenskap glemte sitt opphav.

Det neste inngrepet var inkarnasjonen av Jehova som **Jesus fra Nasaret**, som ga sitt folk et eksempel på mennesket i neste fase av evolusjonen og kjærlighetens prinsipp. Han ble ikke forstått. Da jødene opprør mot de romerske okkupantene mislyktes, ble de fordrevet fra alle folkeslagene de delte sin kunnskap, oppfinnersånd og kunstens skjønnhet med, uten at de igjen begikk den feilen å oppgi sin identitet. De bevarte sine tradisjoner og sin identitet i to årtusener.

Da staten Israel ble grunnlagt i 1945, fikk de for første gang siden diasporaen mulighet til igjen å oppfylle sin gamle misjon. Men siden det nå er for sent for den opprinnelige planen om gradvis utvikling, planlegger HOOVA nå en sjokkterapi, en forberedelse av menneskeheten etterfulgt av en **masselanding**. Forberedelsesprosessen skjer denne gangen ikke gjennom et individ som Moses eller Jesus, men gjennom en gruppe individer som er utstyrt med HOOVAs krefter, hvorav URI bare er én. Parallelt med dette gjøres det et forsøk på å bevisstgjøre Israel som en holograf for menneskeheten, noe som får konsekvenser for hele planeten. Omvendt vil en ødeleggelse av Israel resultere i en ødeleggelse av hele menneskeheten.

Dr. PUHARICH spør: "Er det en forbindelse mellom de utenomjordiske sivilisasjonene og Atlantis?" TOM svarer: "Den første sivilisasjonen som utenomjordiske grunnla på jorden rundt 32 400 f.Kr. var sivilisasjonen AKSU i Tarimbassenget nord for Tibet. Denne sivilisasjonen utslettet seg selv. De overlevende grunnla sivilisasjonen Atlantis, hvis navn er avledet av ALTEA. Etter Atlantis' undergang grunnla de overlevende sivilisasjonene Egypt, Ur og Kina. Mange atlantiske/alteiske sjeler inkarnerer i dag, ikke bare i menneskekropper, men også i

delfiners kropp. Derav den gamle babylonske legenden om at Ur ble grunnlagt av en fisk, en delfin ved navn OANNES.

Den nordiske rasen nedstammer fra sivilisasjonen ASHAND, mens de svarte er de opprinnelige innbyggerne på denne planeten". Videre forklarer TOM: "Jorden befinner seg nå i apokalypsens tid. Det er derfor nødvendig å forhindre at det ene av de syv segl åpnes etter det andre. I desember 1971 begynte forberedelsene til Jehovas gjenkomst som den kollektive Kristus. Hvis dere lykkes i å skape kjærlighet, forståelse og harmoni blant menneskene, vil det ikke være nødvendig å åpne det fjerde seglet, det vil ikke være nødvendig å blåse i de syv basunene som bringer ødeleggelse over menneskeheten".

1974, 11. desember.

Den tre mann store "innsatsstyrken" flyr tilbake til USA og får vite av TOM at faren ennå ikke er helt avverget. De må returnere til Israel enda en gang for å avverge farene som truer Israel i påsken 1975. TOM forklarer: "Et angrep på Israel er planlagt til den tiden. Men vi kan love dere at hvis deres bønner, deres hengivenhet og hjelpen fra de sivilisasjonene som arbeider for Lyset med deres tillatelse, forhindrer krigshandlinger denne gangen, vil nasjonen Israel bestå for alltid.

1975, 7. mars.

TOM spør dem: "Vær i Israel rundt 13. mars. En rekke hendelser kan føre til en storoffensiv mot Israel i slutten av måneden. Det er til og med fare for at Syria, Libanon, Egypt og Jordan vil bruke raketter. Situasjonen er så alvorlig at du må danne en gruppe på syv, tilsvarende de syv seglene i apokalypsen. Denne gruppen på sju skal være et hologram for andre grupper på sju på jorden.

De tre lykkes i å rekruttere den internasjonalt anerkjente parapsykologen Dr. Lyall WATSON, metafysikeren Prof. Dr. Jim Hurtak, Dr. Neil Hitchen og Sir Johns kone Colette som en "basisgruppe" for dette prosjektet. Denne "basisgruppen" skal oppholde seg i PUHARICHs hjem i Ossining/New York og gjennomføre en femten minutters meditasjon hver dag kl. 03.00 og 09.00 New York-tid. I den forbindelse skal gruppen plassere en blå krystall ladet med helbredende krefter, som PUHARICH mottok fra José ARIGO, på et kart over Israel og konsentrere seg om krystallen.

TOMs profeti om at situasjonen i Midtøsten ville tilspisse seg i slutten av mars, viser seg å holde stikk. Mens verdensopinionen fortsatt har stor tiltro til Dr. KISSINGERS fornyede fredsmisjon i begynnelsen av mars, mislykkes fredsplanene hans. Skuffet vender han tilbake til Washington 24. mars. TOM hadde allerede i november kunngjort at KISSINGER ville mislykkes i løpet av seks måneder. Før de tre forlot Israel i desember, sa han at situasjonen bare ville være stabil de neste tre månedene.

1975, 12. mars.

Andrija, John og Phyllis ankommer Israel. Deres første mål er Nasaret, deretter Megiddo. TOM forklarer: "Megiddo er et gammelt maktsenter. Etter Atlantis' ødeleggelse landet et romskip med flyktninger der og skapte et krater som en kilde sprang ut av. Etter å ha "ladet opp" i Megiddo fortsetter de oppdraget ved Israels nordlige grense mot Syria og Libanon. Hver dag mediterer de i takt med "basegruppen" i New York. TOM informerer dem om at det planlegges et nytt attentatforsøk på Dr. KISSINGER. Han ber dem om å sende ham beskyttende energi i sine meditasjoner og bønner.

1975, 23. mars.

De mediterer i nærheten av Knesset, det israelske parlamentet i Jerusalem, der KISSINGER forsøker å overtale Israels regjering til å gi tilbake landområder i bytte mot sikkerhetsløfter fra egypterne, før han resignert returnerer til Washington. TOM erklærer samme kveld at dette i det minste avverger faren for attentat, noe som ville ha utløst en amerikansk intervensjon.

1975, 28. mars.

TOM lover - "De neste seks eller syv dagene vil vi 'gå på egg'. Hvis vi klarer å få Israel gjennom alle vanskelighetene frem til etter juli måned, vil nasjonen Israel være forankret for alltid".

1975, 30. mars.

Gruppen flytter inn på et hotell i Tiberias med utsikt over Golanhøydene. TOM spør: "Krisen vil nå sitt høydepunkt neste kveld rundt kl. 21.00". Igjen mediterer de tre, støttet av "forsterkninger" i Ossining. TOM forsikrer dem: "Vi ber med dere". Så, etter lang ventetid, kommer det første glimtet av håp da TOM kunngjør: "[Missilet i] Egypt er nede - (pause) - Libanon er ineffektivt - (pause) - og de fire i Syria fungerer ikke - de har problemer med de tre andre". Og til slutt det forløsende budskapet: "De vil ikke prøve dette med bare tre. Vi er ferdige der. Skjønner dere at vi aldri ville ha klart dette hvis dere ikke hadde vært med oss?"

1975, 1. april,

TOM beskriver situasjonen til Israels motstandere: "Syerner beskylder nå russerne for å ha forpurret planene deres ved å levere missiler som ikke fungerte. Russerne beskylder syerner for ikke å være i stand til å håndtere rakettene sine.

Den andre planen om å ødelegge Israel ved å forgifte vannet i Jordan mislykkes også. Ifølge TOM hadde romvesenene dematerialisert giftbeholderen. Gruppen kan trygt vende tilbake til Amerika. De kommer tilbake om fjorten dager og blir i landet til slutten av juli. I juli avtar faktisk krisen i Midtøsten. Egypt og Israel er villige til å gjøre innrømmelser. I august kan KISSINGER fortelle pressen at Sinai-avtalen er klar til å undertegnes. Den tredje verdenskrigen er nok en gang forhindret.

PHYLLIS bor nå i Israel og ser det som sin oppgave å skape den nye bevisstheten der, som derfra skal spre seg til hele planeten.

Frankrike, Appel-Guerry ; Gruppe Galacteus, den tidløse reisen

På slutten av 1960-tallet;

Beginning of Galacteus er en gruppe åndelige søkere i Paris. De møtes for å meditere og lytte til filosofen og initiatoren I. J. P. APPEL-GUERYs ord - for å kommunisere gjennom interdimensjonal telepati med åndelige vesener på høyere nivåer. APPEL-GUERY blir kontaktet av et kosmisk vesen i en alder av 12 år - ledet gjennom en innvielse som når sitt første høydepunkt med en "kosmisk innvielse" i en alder av 18 år og gir ham tilgang til andre eksistens- og bevissthetsplan - fra da av vier han livet sitt til utforskningen av interdimensjonal kontakt. Snart samler de første søkerne fra akademiske kretser seg rundt ham - det oppstår en gruppe som streber etter kunnskap ikke bare teoretisk, men også praktisk. For APPEL-GUERY er gruppen et enhetlig felt hvis mottakelighet for universet, dets bevissthet og energi forsterker den enkeltes mottakelighet mange ganger - og de første budskapene kommer snart.

1970,

gruppen kunngjør en UFO-observasjon på en bestemt dato, et bestemt sted, som bevis på tilstedeværelsen av interdimensjonale krefter - siden den gang har dette samfunnet visst: "UFOer er et vennligsinnet nærvær som våker over og overvåker oss fra et vibrasjonsnivå som er annerledes enn det mennesker vanligvis lever på. Det er et transcendentalt nærvær som minner oss om at vi ikke er alene i universet - og fremfor alt at vi ikke bare er en kropp av dødelig kjøtt, men også et slags energibærer som vi må lære å kontrollere og forstå."

Du lærer: "Skipene kommer fra det **interdimensjonale riket**. Kondenserte skip resonerer med kondenserte kropper. Lysskip resonerer med subtile kropper. Usynlige skip resonerer med Guds essens, vibrasjon."

Gruppen får konkrete oppgaver med praktisk **lysarbeid** - reiser verden rundt for å plante krystaller på kosmisk-telluriske kraftsteder og dermed skape et verdensomspennende krystallnettverk for å helbrede jordens eteriske kropp. Deretter opprettes et kontaktnettverk etter instruksjoner fra lysvesener som APPEL-GUERY har vært i kontakt med siden barndommen.

De skaper det Urantia-boken kaller et "telediffusjonsnettverk", et telepatisk kommunikasjonsfelt som forener Skaperens nivå med skaperverket og skapelsen - et nettverk som sist eksisterte på jorden for 20 000 år siden, før visse hierarkier gjorde opprør mot den "guddommelige orden". Fordi de ønsker å bygge dette nettverket i et rent miljø, flytter gruppen ut på landet og bygger et landlig kollektiv i Sør-Frankrike.

Etter å ha fullført dette læringstrinnet bestemmer gruppen seg imidlertid for å velge et mer solrikt og uberørt sted. De seiler i seilbåter over Stillehavet - etter en indre renselse og en åndelig forening velger de **øya Bora-Bora** i Fransk Polynesia som sitt nye hjem. Faktisk er Stillehavets øyene geologisk sett ganske unge - ifølge gammel tradisjon rester av det sunkne kontinentet Mu eller Lemuria. Du får vite mer om det: "Sivilisasjonen Mu hadde sin opprinnelse i kolonisorer fra Pleiadene som ble kalt 'Manahuna' - 'folket med hemmelig makt'."

Gruppen på Bora-Bora, som allerede har erfaring med å leve i fellesskap, skaper et lite paradisi på jorden, et samfunn som utad er preget av en futuristisk arkitektonisk stil og innad av åndelig disiplin. Samfunnet lever strengt vegetarisk, mediterer regelmessig, praktiserer yogaøvelser og harmoniserende gymnastikk med det formål å rense den indre kanalen og øke kvaliteten på energien - noe som til slutt gjør det mulig for dem å reise fra rom til tid, fra tid til uendelighet. De sier: "Vår reise tar oss forbi tiden når vi skaper en forbindelse mellom fortid, nåtid og fremtid. Gjennom en syntese av tradisjoner, daglig erkjennelse og en grenseløs inspirasjon oppdager vi nettverkene som forbinder alt med hverandre og mennesket med kilden. Kommunikasjon med andre dimensjoner lar oss oppleve en indre forvandling som påvirker vårt forhold til andre og miljøet." "Cosmic Connection Group", som kaller seg selv GALACTEUS, er fruktbar - dens forbindelse med den kreative kilden manifesterer seg både i fredelig samliv og i kosmisk arkitektur, teater og kunst.

Nå har GALACTEUS som mål å knytte seg til andre grupper med lignende formål over hele verden for gjensidig inspirasjon - i samsvar med en "stor plan" for menneskehetens kommende kontakt med det åndelige hierarkiet. De sier: "Vi kjenner til mange kontaktpersoner for tiden, og vi arbeider for en gjenforening av de ulike utenomjordiske 'emanasjonene' i en intergalaktisk konføderasjon. Dette kan skape et globalt felt som kan føre til jordens overgang til den fjerde dimensjonen." GALACTEUS' program for "Planetary Coordination" omfatter en visjon om tjenestесentre som gir tilgang til læren til alle kontaktpersoner som har sluttet seg til "Planetary Reconnection Programme", i visshet om at hvert enkelt individs budskap er en harmonisk del av den globale planen, en fasett av bevissthetsskrystallen. I tillegg sørger

programmet for en "arbeidsbro" som koordinerer utvekslingen med hverandre og forberedelsene til neste trinn i hvert enkelt tilfelle, samt et aktivt nettverk av alle kontaktsamfunn og grupper som gjør det mulig å møte likesinnede over hele verden som arbeider for en sak.

GALACTEUS sier: "Den apokalyptiske tiden vi befinner oss i, er først og fremst en tid for indre forvandling og avgjørelser. Etymologisk sett betyr apokalypse 'åpenbaring', og denne åpenbaringen oppleves av de ulike gruppene - men det er bare formen på åpenbaringen som er forskjellig, kilden er identisk."

For å gjøre "deres" åpenbaring mer håndgripelig har APPEL-GUERY laget tegneserien "*The Ageless Journey*" sammen med tegneren Sergio MACEDO, som formidler dyp kunnskap i ofte surrealistiske former og fantastiske farger. "*The Ageless Journey*" er egentlig historien om GALACTEUS - historien om et utenomjordisk inspirert samfunn som renser seg i et lite paradis og forbereder seg på den nye tidsalderen - mens kaoset øker på jorden og negative krefter raser. Før den store tumulten inntreffer, transmutasjonen av de negative kreftene, samles de utvalgte til "den store mutasjonen" på et fjell på øya, for deretter å bli tatt opp i romskipet for "vektløs reintegrering" og transformasjon av den fysiske kroppen - for til slutt, i evig forbindelse med den uendelige bevisstheten, å bosette den nye jorden.

1974 - 1989, Lima, **Sixto Paz** , Mission Rama, SOS til menneskeheten

11 år gammel har Sixto PAZ en merkelig opplevelse på vei til skolen - en stor, rund skygge som nynn timer hørbart flyr plutselig over ham - han mister bevisstheten for en kort stund. Uansett hva som skjedde med ham den gangen, hadde det en positiv effekt - Sixtos tidligere ganske gjennomsnittlige skoleprestasjoner ble bedre, og han ble best i klassen. Som 17-åring begynner Sixto å studere yoga ved "International Society for Divine Realisation" (SIRD) - han lærer de grunnleggende teknikkene for meditasjon, pranayama (pust), avspenning, mantra-yoga, konsentrasjon og hatha-yoga.

1974, 22. januar,

Inspirert av et foredrag av Dr. AGUIRRE om betydningen av utenomjordiske budskap på terskelen til den nye tidsalderen, gjør Sixto selv et forsøk på å komme i kontakt med utenomjordiske. Han begynner med yogiske pusteøvelser i nærvær av moren og søsteren, slapper av, åpner seg - det går knapt et kvarter før armen blir urolig, han griper ufrivillig etter blyant og papir og begynner å skrive i vei - moren forsyner ham stadig med papir. Med lett leselige blokkbokstaver står det: "Stue bra for beskjeder, vi kan snakke om UFOer i ditt land. Mitt navn er OXALC og jeg er fra MORLEN, en satellitt til Jupiter. Vi kan fortsette å kommunisere."

Sixto er like fascinert som han er forvirret - neste kveld har ryktet om hendelsen spredt seg så langt at 20 venner og familiemedlemmer møter opp til neste forsøk. Igjen melder OXALC seg, og han lover: "Vi kan kontakte deg for å bevise at det er en ekte kontakt og ikke et produkt av underbevisstheten din. Spør oss hva du vil - vi vil svare på alle spørsmål ... " Sixtos bror spør når en fysisk kontakt kan finne sted. "Gå 60 km sør for Lima 7. februar - bare de som er til stede her, klokka 21.00. Du vil se oss og motta bevis på vår kontakt med deg og innse at det er nødvendig ... "

1974, 7. februar,

Faktisk så gruppen denne dagen en **UFO i Chilca**, 60 km sør for Lima - kl. 21.00 dukket det opp en metallisk, sølvfarget skive med lys på sidene i oransje, blått, gult, stoppet 80 m over gruppen - kabinvinduene var godt synlige, til og med silhuettene av mennesker bak dem. Objektet utstråler stor varme - gruppen reagerer hysterisk, Sixto føler også frykt. Kontakten er ekte - for ekte til å kunne fornektes. Sixto forsøker å få kontakt med romskipet. Når han har roet seg litt ned, skriver han: "Vi kan ikke komme lenger ned, for dere har ennå ikke lært å kontrollere følelsene deres. Vi skal forberede deg på en annen tid og et annet sted."

Til tross for sine overveldede vitner blir Sixto møtt med skepsis hjemme av sin far, en mangeårig UFO-forsker, som ikke kan forlige seg med det faktum at det er sønnen, og ikke ham, som er blitt utvalgt som kontaktperson. På spørsmål om hvordan han skal reagere, sier OXALC ved neste kommunikasjon: "Du skal ikke prøve å overbevise noen - aller minst dine egne slektninger. Opplevelsene og bekreftelsene vil komme til dem som har tilstrekkelig åndelig åpenhet og ydmykhet. De kommer til deg fordi du er villig til å gjøre en forpliktelse.... Vi leter etter mennesker som ønsker å komme til bunns i vår tilsynekomst på planeten din, og som kan forstå den uten fordommer. Til dette formålet søker vi åndelig unge mennesker som kan begynne på nytt hver dag, som kan kaste over bord alt som har vært, for å prioritere ren eksistens og tingenes virkelige verdi." OXALC går likevel med på å gi Sixtos far et bevis - den 14. februar 1974 skal observasjonen finne sted.

1974, 14. februar,

Selv om faren Garcia PAZ forvandler den lovede personlige observasjonen til en massemonstring for organisasjonen sin - det peruanske instituttet for interplanetariske relasjoner (IPRI) - og den like nysgjerrige som udisiplinerte folkemengden forstyrrer energien, blir det en **imponerende demonstrasjon**.

To mindre romskip suser over hodene på de nesten 100 IPRI-medlemmene på bare 30 meter, stiger opp igjen i rett vinkel og forsvinner på himmelen. Noen minutter senere nærmer et digert, sigarformet moderskip med fargede sidelys seg, brummer, snur sakte på himmelen, øker langsomt farten og forsvinner oppover.

Endelig overbevist av denne imponerende demonstrasjonen fortsetter Sixto kommunikasjonen, og OXALC forklarer ham årsaken til romvesenenes ankomst: "Jorden har vært inne i en ond sirkel siden menneskeheten oppsto. **I mange millioner år har høyt utviklede sivilisasjoner gjentatte ganger dukket opp på denne planeten og gått til grunne igjen - på grunn av innbyggernes stolthet og egoisme.** Igjen og igjen har man mistet åndelige verdier og tilbedt materie og vitenskap. Også i dag står menneskeheten overfor valget mellom fremgang eller fortapelse.

Vi romvesener er her med et budskap om håp for å gi dere muligheten til å gjøre en endring til det bedre. Vi har ikke lov til å gripe direkte inn i deres anliggender - for vi er tilknyttet en **galaktisk konføderasjon** av mer utviklede verdener - og deres lover forbyr en høyere rase å gripe direkte inn i en lavere utviklet rases "indre anliggender". Det er derfor vi indirekte prøver å vekke dere.

En fare truer **jorden når den går inn i den fjerde dimensjonen** - da kan en asteroide treffe jorden og forårsake en endring i jordens elektromagnetiske felt. I en kjedereaksjon vil alle jordens atomreaktorer eksplodere - en katastrofe som en stor del av menneskeheten vil bli offer for. De overlevende menneskene på jorden vil imidlertid bli tatt om bord i gigantiske moderskip og lært opp til å etablere en ny tidsalder på jorden når de kommer tilbake."

1974, juli,

Sixto får beskjed om å forberede seg på en "XENDRA", å leve bare på frukt i noen dager, å dra til ørkenen nær Chilca med bare 6 venner. En gang der setter gruppen opp teltene sine - Sixto husker fortsatt en samtale med en ungdom ... da han plutselig befinner seg alene i nærheten av en gammel gruve, kanskje 1000 meter fra leiren. Akkurat idet han forvirret er i ferd med å snu, oppdager Sixto et merkelig lysglimt bak en ås som blir sterkere og sterkere. Da Sixto nærmer seg, ser han en "boble" formet som en halvmåne, ca. 10 m i diameter. Mens Sixto fortsatt ser på det merkelige lyset, kommer en skikkelse ut. Sixto blir redd og vil løpe vekk, men blir paralyisert. Så hører han tydelig en stemme inni seg - "Kom!".

Etter det tredje anropet går Sixto inn i lyset - det er som en slags vegg av energi - idet han går gjennom det, kjenner han at han mister vekt, han føler seg svimmel og kvalm. En merkelig varme gjennomstrømmer kroppen hans, han kjenner et trykk mot pannen og nakken. Så innser han at skikkelsen som står foran ham, er OXALC - som forklarer ham: "Du trenger ikke være redd. Du har nettopp krysset en XENDRA - **en lysterskel til en annen dimensjon.**"

Når Sixto går ut av XENDRA, har landskapet forandret seg enormt - han står foran en sterkt opplyst by med kuppelformede hus. OXALC forklarer ham: "Du ser byen KRISTALL - hovedstaden i MORLEN - det du kjenner som Jupitermånen **GANYMED.**"

Så ser Sixto mennesker som ser ut som OXALC, 1,80 - 2,00 m høye, med langt, rett hår og orientalske trekk - og han ser andre raser. OXALC forklarer: "Innbyggerne på MORLEN kom opprinnelig fra stjernene BETEIGEUSE, BELLATRIX og RIGEL i ORION. For over 40 000 år siden forlot forfedrene deres hjemverdenene - for 20 000 år siden ankom skipene deres dette solsystemet. Det fantes ikke noe liv på GANYMED på den tiden - det var bare teknologien deres som forvandlet denne verdenen slik at kolonisering var mulig. Her fant de CAESIUM, et alkalisk metall som var ekstremt viktig for sivilisasjonen deres. Ved hjelp av krystallinsk materiale som de fant på Jupiters måne IO, bygde de sine krystallbyer, delvis under jorden. MORLEN styres av "De 12 eldstes råd" og er medlem av **"Den store galaktiske konføderasjonen"**. Innbyggerne har overvunnet egoisme og privateiendom, og det råder en slags *åndelig superkommunisme.*"

Sixto husker ikke hvor lenge han oppholdt seg på MORLEN - men før han vender tilbake, forteller OXALC ham at han har et oppdrag på jorden. I XENDRA viser han ham - som på en skjerm - livet hans siden fødselen - og fremtiden. Han ser den kosmiske katastrofen, atomeksplosjonene og **evakueringen.**

Sixto forteller senere om bakgrunnen for katastrofen: "Jeg så de sosiale problemene i verden tilspisse seg, naturkatastrofene øke, tørke og store oversvømmelser. Og alt dette var et resultat av opphissede sinn som forårsaket en konsentrert negativisme over landene, og **planeten, som et levende vesen, prøvde å riste av seg sykdommene forårsaket av mennesker.** Jeg så jorden gjøre opprør - fordi dens blod, elver og hav var forgiftet og dømt til å dø. Så så jeg det uunngåelige skje - en rekke ulykker i våpenlagre og atomreaktorer forårsaket katastrofale hendelser - og mennesket husket for sent at det var dets ubrukelige stolthet som hadde skylden."

Når Sixto går ut av XENDRA, har vennene hans nettopp ankommet graven og lagt merke til lysskjæret bak bakken - bare 15 minutter har han vært borte ifølge jordisk tid.

To uker senere får seks medlemmer av gruppen lov til å gå gjennom XENDRA - sammen går de til den gamle graven, legger merke til gløden og ser et bananformet objekt sveve over hodene sine. Gjennom en energikanal blir gruppen projisert direkte inn i møterommet til de 24 eldste i Den galaktiske konføderasjonens høyesteråd - de ser 24 vesener av ulik størrelse, rase og form som alle utstråler en ufattelig godhet og visdom. Over et slags alter som er reservert for "Det høyeste vesen", ser de en Davidsstjerne - det universelle symbolet - og treforken - evolusjonens symbol. Hver av de seks får et spesielt budskap.

Mestrene snakker om **Gud**, som de kaller det UTROLIG DYBE, og hvordan mennesket har skapt et bilde av ham som bare er en projeksjon av dets egne interesser og svakheter. En annen Mester forklarer at den nye menneskeheten vil oppstå i **Sør-Amerika**, den nye tidsalders kontinent. En tredje nevner at **Jesus Kristus** også tilbedes av dem som Guds Sønn - at han kom til jorden fra høyere plan av kjærlighet til menneskeheten, for å hjelpe menneskeheten ut av uvitenhetens stadium ved å berøre deres forherdede hjerter.

Til slutt får de seks vite årsaken til at de er invitert til Det høye råd - de skal vende tilbake til jorden og grunnlegge MISJON RAMA - RAMA betyr "Solen på jorden". Kommunikasjonsbroen som allerede er etablert, skal bevares, utvides, perfektioneres og til slutt renses - for de som deltar i dette oppdraget, skal være menneskehetens fremtidige lærere. Gruppen vil gjennomgå en rekke utvelgelsesprosesser - og bare de som er modige og uselviske - vil bli igjen.

"Dere unge mennesker i likhet med hundretusener av andre av Lysets misjonærer - er fri fra organisasjoner og strukturer som kan hindre dere i å lykkes - spesielt når det gjelder å undervise ved hjelp av eksempel, kjærlighet og forståelse. Ikke la noen trenge deg opp i et hjørne og undergrave din tjeneste. Vær trofaste og alltid rede til å samarbeide i oppbyggingen av den nye menneskeheten som allerede er i ferd med å vokse frem i dag, i renhet av deres idealer."

I senere kontakter får gruppen spesielle **mentale teknikker**, sine kosmiske navn og subtile **cesiumkrystaller** implantert i kroppen for at de bedre skal kunne absorbere den ultrafiolette strålingen fra galaksens sentrum som jorden mottar på terskelen til den nye tidsalderen.

Du får også vite: "**Pyramidene i Giza** ble bygget av etterkommere av den fjerde, atlantiske rasen. Denne rasen hadde sin opprinnelse i hybridvesener fra fremmede kolonier som forsøkte å etablere sin egen sivilisasjon på Atlantis. Under en rekke katastrofer som til slutt førte til Atlantis' undergang, bygde de pyramidene som energiakkumulatorer for å gjenopprette den tapte balansen på jorden. Senere brukte prestene dem til innvielsesformål."

1974, slutten av juli,

drar gruppen tilbake til Chilca for å praktisere meditasjonene romvesenene hadde lært dem. Bak en høyde oppdager de et sterkt lysskjær - de går dit og ser et **romskip som har landet**. Ut av UFO-en stiger et 2,50 meter høyt vesen, kledd i en skidresslignende drakt, med skulderlangt platinablondt hår, lett skråstilte øyne og en fremtredende hake. Dette vesenet - ANTAR SHERART, sjefen for RAMAs UFO-flåte - er ikke fra MORLEN, men fra APU, en planet i **ALPHA CENTAURI-systemet**, 4,3 lysår fra jorden. ANTAR SHERART inviterer de fire i gruppen inn i det linseformede skipet.

Interiøret er sterkt opplyst uten at man kan se noen spesiell lyskilde - tre vesener som er like høye som ANTAR SHERART sitter foran kontrollpanelene, og midt i romskipet står en stor sylinder. ANTAR forklarer de fire: "Det er MISJON RAMAs oppgave å frigjøre mennesket fra uvitenhetens slaveri og lette dets vei inn i **den fjerde dimensjonen**. Mennesket kan kanskje avverge ødeleggelse - hvis det ombestemmer seg, hvis det rister av seg egoismen og lever for resten av menneskeheten, hvis det setter nestekjærlighet i stedet for egeninteresse."

ANTAR SHERART ber gruppen komme til et sted som heter MARCAHUASI i fremtiden: "**På platået MARCAHUASI i de sentrale Andesfjellene ligger nøkkelen til menneskehetens oppvåkning. MARCAHUASI er en relikvie fra en gammel, forsvunnet kultur som manifesterer seg gjennom enorme steinskulpturer.**"

ANTAR SHERART kunngjør også en verdensomspennende spredning av MISSION RAMA gjennom pressen.

1974, 7. september,

etter en byrårapport om MISSION RAMA, ankommer den spanske journalisten J. J. BENITEZ i september - ved hjelp av utenomjordiske ser han faktisk et romskip, vender tilbake til Spania og skriver en bok om gruppen: "*UFOs: An SOS to Humanity*".

Snart er det dannet mer enn 600 Rama-grupper over hele verden - i Peru organiserer RAMA massemeditasjoner og innvielser i ørkenen.

1979, juli,

700 mennesker kan veiledes og initieres gjennom XENDRA. Grunnleggenes reiser over hele verden fører til at det oppstår flere RAMA-grupper i Sør-Amerika, USA og Spania.

1983,

Sixto får i oppgave å skape et internasjonalt samfunn. Han får beskjed om å levere "De hvite kappers bøker" - biblioteket til "**Det store hvite brorskap**" - som MISSION RAMA står i nær kontakt med, og som romvesenene koordinerer sitt oppdrag på jorden med. Det Store Hvite Brorskap utgjør i dualitet med Den svarte losje den indre verdensregjeringen eller det planetariske hierarkiet.

1989, 26. mars,

MISSION RAMA får bekreftelsen fra utenomjordiske som er nødvendig for den nye fasen av arbeidet. Sixto PAZ inviterer journalister fra hele verden til Chilca for å overvære en demonstrasjonsflyvning med et romskip. Og de kommer - radiostasjoner fra ulike latinamerikanske land rapporterer direkte, TV-stasjoner fra Miami/USA, Den dominikanske republikk, Argentina og Peru samt dusinvis av avisreportere er til stede mens RAMA-medlemmene setter seg ned i en sirkel og mediterer. Klokken 20.00 presis dukker det første objektet opp - en lysende skive utfører de mest vanvittige manøvrer i ca. 10 minutter før den forsvinner igjen. Klokken 22.00 gjentas skuespillet for andre gang, og ved midnatt for tredje gang.

I løpet av de neste dagene er hendelsen førstesideoppslag i alle de store peruanske avisene. Reporterne spør: "Hvorfor tar de utenomjordiske kontakt med vanlige mennesker?" Svar - "Det vanlige mennesket er et symbol på den store massen av mennesker som må betale for noen få menneskers egoisme. Kontaktenes budskap er rettet til hele menneskeheten - de ønsker å frigjøre menneskene fra den nåværende pressede tilstanden de har havnet i på grunn av uvitenhet. Hele menneskeheten skal forberedes på vendepunktet som nærmer seg med stormskritt - der retningen og balansen vil bli gjenopprettet. Krisen er økonomisk og sosial - fraværet av humanisme og nestekjærlighet. Den motvirkes av en kjærlighetens misjon - for RAMA ES AMAR - RAMA betyr å elske."

1983-1988, Spania, Licerio Moreno , Adonai Group

1983,

Licerio MORENO grunnlegger foreningen ADONAI - en rekke telepatiske kontakter med utenomjordiske har forberedt ham på denne oppgaven. Hovedkvarteret ligger i landsbyen Desojo (Navarra) i Nord-Spania - et maktens sted som Licero blir ledet til av de utenomjordiske. 35 andre kontaktpersoner har siden besøkt ADONAIs hovedkvarter - de fleste etter veiledning fra rombrødrene. Ofte bringer de MORENO akkurat det budskapet som hjelper ham akkurat nå, eller de gir ham bevis på at den telepatisk mottatte informasjonen er korrekt.

Et samfunn er i ferd med å vokse frem rundt ADONAIs sentrum - ti familier slår seg sammen og grunnlegger et landlig kollektiv. De praktiserer biodynamisk jordbruk og bestråler frøene til avlingene sine med pyramideenergi - etter modell fra de gamle esséernes religiøse samfunn. Dette samfunnet er utgiver av ADONAIs skrifter om esoterikk og metafysikk, som sendes ut gratis, med temaer som - besøk av utenomjordiske i bibelsk tid - oppvåkning av de 144 000 "soldanserne", de inkarnerte utenomjordiske som forbereder samfunnsendringene på jorden - solkosmogoni - solinnvielse - solmeditasjon.

På spørsmål fra den spanske avisen "ELCHE DOMINGO" om de utenomjordiske, forklarer Licerio: "De utenomjordiske tar kontakt med dem som ikke søker ham av vulgær nysgjerrighet, med presis logikk og altruistiske hensikter. Vi definerer arbeidet vårt i henhold til Jesu maksime "Søk deg selv, så får du resten". Før vi tar kontakt med våre eldre brødre, må vi søke etter oss selv. Det er sant at vi har kontakt med utenomjordiske, men det som er viktig for oss, er våre fysiske kontakter ...

Typologien av utenomjordiske spenner fra vesener i solhierarkiet, kosmiske mestere med ren bevissthet, til fysiske vesener som oss jordboere, hvis kropp er bygget opp av karbon eller silisium. Alle disse sivilisasjonene kontrolleres og koordineres av den **galaktiske konføderasjonen**. Det er meningen at vår jord også skal slutte seg til denne konføderasjonen når den har løst sine grunnleggende problemer med sult, urettferdighet og krig."

1988, 18. august,

En av gruppens siste fysiske kontakter finner sted på øya Sillustani i en innsjø i Andesfjellene i Peru, sammen med medlemmer av MISSION RAMA. Målet er å få vite av de utenomjordiske om foreningen mellom det jordiske og det utenomjordiske hierarkiet har lyktes - en oppgave som i telepatiske overføringer kalles "Kode 33". Ifølge overføringene skulle denne foreningen muliggjøres av den "harmoniske konvergensen" i august 1987 - og dermed skulle en ny fase i jordens utvikling, en ny tidsalder, ha begynt - for ADONAI betyr denne nye syklusen også opptakten til Kristi gjenkomst. ADONAI hadde lært at denne foreningen symboliseres av Davidsstjernen - to trekanter, en som peker opp og en som peker ned. Datoen 18.8.1988 hadde allerede dukket opp på en dataskjerm for MORENO fire år tidligere - etter at et romskip fra Orion fløy over landsbyen til alles beskuelse og lammet strømforsyningen - da strømmen kom tilbake, kunne datoen leses på skjermen.

Signalet fra romvesenene kommer - og er positivt. Den 18.8.1988 fotograferer ADONAI-medlemmer **to trekantede UFOer** over innsjøen - den ene peker oppover, den andre nedover.

1975-1979, Tenerife, Operasjon 23 - Gruppen går inn i romskipet.

I månedsvis har en gruppe respekterte borgere på Kanariøyene - fascinert av de hyppige UFO-observasjonene på Tenerife - forsøkt alt for å komme i kontakt med UFO-folkene gjennom telepati - gjennom automatisk skriving - ved hjelp av planchette (Ouija-brett) - noen av medlemmene har også hatt personlige UFO-opplevelser. Gruppen består av - César Rodríguez MAFIOTTE, spesialist i rehabilitering og traumatologi - José Manuel Santos BRITO, turisttekniker - Sergio Gutiérrez MORALES, astronom ved Tenerifes observatorium - José Manuel Sabina CASTELLANO, direktør for et turistfirma - Jesús ARTAL, direktør for et stort turistselskap - José Luis Gonzáles PÉREZ, profesjonell fotograf - Michael Horst OSTROWSKI, profesjonell fotograf - Jaime CABALLERO, flytekniker - José Julio Rodríguez

GARCIA, elektronikingeniør og radioamatør - Lorenzo RODRIGUEZ, dataspesialist - Francisco "Paco" PADRON, journalist - Emilio BOURGÓN.

1975, 15. mai,

får gruppen endelig den etterlengtede kontakten med **romvesener** - **to romskip** utfører manøvrer av alle slag i to timer på det annonserte tidspunktet i nærheten av Santa Cruz de Tenerife. Når kommunikasjonen lykkes for første gang, kommer svarene på et "uforståelig" språk, helt til dataeksperten RODRIGUEZ oppdager at det er et dataspråk.

Etter at kommunikasjon er mulig, spør man - "Hvor kommer du fra?". - "**Fra Saturn.**" Astronomen MORALES stiller spørsmål om astronomiske data om Saturn - svarene viser seg å være korrekte. Man spør - "Er det dere som styrer UFO-ene som er sett over jorden?" - "Ja, men det finnes andre, fra Uranus, Mars, Pluto, Venus og andre planeter utenfor solsystemet." - "Kan vi se dere?" - "Ja, i natt kl. 0.30." - "Hvor?" "Los Campitos."

Gruppen er målløs. I alt 10 personer går dit - Emilio BORGÓN med to barn, Francis PADRON, José BRITO, José CASTELLANO med sin kone, Jesús ARTAL med sin kone og sønn - alle like spente som de er skeptiske. Den annonserte timen nærmer seg - klokken er nøyaktig 0.27, så de spør planchetten. Svaret er: "Ta det med ro - vi er over Peru, men vi er fremme presis kl. 0.30." Du vil fortsatt vite: "Hvor mange romskip kommer og fra hvilken side?" - "Fem romskip, 30 meter i diameter, hvert med et mannskap på seks personer. Tre kommer sør for Las Palmas, ett over Las Palmas og det femte over Radio Nacional-stasjonen." Klokken 0.30 presis dukker **tre UFO-er opp i sør** og krysser skyskraperne i stor høyde. Et fjerde dukker opp i retning Las Palmas. Det femte, får de senere vite, blir samtidig observert av Paco PADRONs kone over Radio Nacional. Ufonautene ber Planchette om å "se inn i bukten". Noen minutter senere står **fem UFOer** der, side om side, som om de står på rekke og rad, og forblir slik i noen minutter. Så skyter de fra hverandre og piler rundt hverandre - opptrinnet varer i to timer.

I løpet av de neste ukene får gruppen vite at partneren deres er en robot ved navn OPAT-35, som de kommuniserer med - en annen observasjon skjer på La Tejita-stranden.

1975, 9. juni,

OPAT-35 rapporterer - "Kom til La Tejita umiddelbart, 23.30 - du vil ha personlig kontakt med landet skip." Emilio BOURGÓN, José BRITO og Paco PADRON drar dit og ser noen lys over havet. - "Vi er her." - får de beskjed over en planchette - som bevis skinner et stort lys på hvert skip og lyser opp stranden så klart som dagen - så ser mennene skipene forsvinne igjen. De setter seg inn i bilen, vil kjøre tilbake - så merker de at klokken allerede er 03.15 - selv om observasjonen bare har vart i 30, 45 minutter på det meste.

OPAT-35 forteller dem senere: "Du var sammen med oss, i skipet vårt. Lysstrålen fikk dere til å sovne - dere var fysisk i skipet vårt i 35 minutter." Mennene vil vite nøyaktig hva som skjedde, og lar seg hypnotisere. Paco PADRON husker - under hypnose - hvordan han flyr i en "oransje til blålig lysende tunnel" til skipet. Hvordan han plutselig ser en hvitkledd mann med astronauthjelmer som fører ham inn i et blålig, rundt rom med tre køyer. Så blir han undersøkt på et slags operasjonsbord og får på seg en hjelm med 23 kabler. Ingen snakker til ham. Så ser han seg selv igjen i den lysende korridoren, til slutt i bilen, med kameraet i hånden. De to andre har opplevd noe lignende.

Paco PADRON tar senere med seg sin infrarøde film til fremkalling. Blant nattbildene fra stranden er det faktisk bilder som er mildt sagt utfordrende - bilder fra innsiden av en UFO? En fotoekspert sier: "Rektanglene er skarpe, nesten perfekte. Det er ingen objekter i bevegelse,

ingen uskarphet." OPAT-35 forklarer: "Bildet er tatt inne i romskipet vårt. Figuren er en mann fra mannskapet vårt."

1975, 23. oktober,

OPAT-35 har annonsert neste kontakt for denne dagen - La Tejita igjen. Grundige forberedelser gjøres - OPERACION 23 opprettes - forsøket på å registrere kontakten med alle tilgjengelige vitenskapelige midler. Bare Emilio BOURGÓN og Paco PADRON får lov til å være på stranden - José GARCIA, Horst OSTROWSKI og Lorenzo RODRIGUEZ setter opp en kontrollstasjon 10 km unna. Mange nysgjerrige har sluttet seg til dem, inkludert profesjonelle fotografer fra PEREZ-gruppen.

Klokken 21.20 dukker det opp en enorm lysstråle over havet som lyser opp hele horisonten som en vifte, et hvitt romskip stiger opp fra tidevannet, for så å forsvinne lydløst igjen litt senere - noen imponerende bilder er tatt. Lysstrålen sees fortsatt i Puerto de la Cruz på vestkysten av øya, det er hundrevis av vitner. Lignende fenomener ble observert av hundretusener på øyene Tenerife og Gran Canaria i november 1976 og mars 1979. Kommunikasjonen fortsetter - noen ganger velges automatisk skrivning som kommunikasjonsmiddel. Man kommer også i kontakt med vesener fra **Uranus**, som oppleves som mye mer kjærlige. Uranerne svarer også på tekniske spørsmål, forteller om sine innretninger, sin fremdriftsmetode, sine skip, sin verden. De har besøkt jorden i flere tusen år. De er langt foran oss i sin åndelige utvikling - har fysiske kropp og former - men kan også operere på andre plan og dimensjoner, materialisere og dematerialisere, operere hinsides tid og rom. De tilhører også "Konføderasjonen av galaktiske verdener".

1983, Sovjetunionen/Lettland , Gruppebilde med UFO

1983, 3. august,

Klokken 23.00 er det full aktivitet på strandpromenaden i den berømte latviske badebyen Jurmala/Riga - tusenvis av mennesker flaner langs kysten og lytter til tonene fra strandkonserten. Plutselig høres skrik, tusenvis av øyne vender seg mot nattehimmelen og blir vitne til et unikt skue - dusinvis av lys, kanskje 60 stykker, dukker opp som fra intet og danner en pyramide, deretter en sigar, til slutt en boomerang - for så å forsvinne igjen etter 55 minutter. Den unge russiske musikeren Nickolai SHEVCHENKO (31) er vitne til denne sensasjonelle hendelsen. Opplevelsen gir ham ingen ro og hjemsøker ham fortsatt flere måneder senere - han vil finne ut hva som egentlig ligger bak disse mystiske flygende objektene.

Gjennom venner får han høre om Normund Konrad HARRIS (26), en danser fra Riga-balletten, som har mediumistiske evner - i sesjonene snakker romvesener gjennom "kanalen" hans og svarer på spørsmål. Fra da av deltar Nickolai på en rekke møter med Normund og får vite noe forbløffende: "UFO-ene kommer fra FETA-systemet. De kommer som 'barn av JANOS' - de er knyttet til en åndelig lærer som vil dukke opp i Egypt i løpet av de neste årene. For å få kontakt med dem må du mentalt gjenta koden D1D2A0 (med 'D' som det greske 'Delta') som et mantra - dette vil åpne den indre kanalen for åndelige overføringer. Du kan se den neste UFOen den 22. juni 1985 rundt kl. 02.00 på stranden ved Østersjøen, nær landsbyen Dunties i Latvia."

1985, 22. juni,

Sammen med tre venner kjører Nick til Dantes, 80 km fra Riga. Nøyaktig kl. 02.00 dukker det opp en lysende prikk i horisonten, den beveger seg sakte mot gruppen og blir plutselig hengende i luften. Den er nå større enn månen - de fire kjenner tydelig igjen strukturen - skiveformet, to lys på overflaten, en liten kuppel. Nick, som har tatt med seg kameraet sitt, tar tre bilder akkurat idet en liten sonde løsner fra det sakte vippende fartøyet - bildene lykkes og viser den stolte "kontaktgruppen" med UFO-en i bakgrunnen. Etter tre minutter har objektet forsvunnet like raskt som det kom. Nick kommenterte: "Det så ikke særlig materielt ut - mer som en slags lett materie."

UFOer - begynnelsen på åpne kontakter

1989-1990, Sovjetunionen, begynnelsen på åpne UFO-kontakter

Den amerikanske UFO-eksperten prof. dr. Allen HYNEK fra University of Chicago, leder for "Center for UFO Studies", uttalte en gang: "En av mine største frykter er at jeg skal stå opp en morgen og finne overskriften i avisen: 'Russerne løser UFO-mysteriet'. Denne nyheten ville ramme Amerika enda hardere enn kunngjøringen om oppskytingen av SPUTNIK-1 i 1957."

1981,

offentlig uttalelse om UFO-spørsmålet fra den sovjetiske UFO-eksperten Dr. Felix Yurevich ZIGEL, professor i kosmologi ved Moskva-instituttet for aeronautikk og astronautikk og en av de sovjetiske kosmonautenes vitenskapelige instruktører. ZIGEL uttaler: "Vi har observert UFOer over Sovjetunionen, det er objekter i alle tenkelige former, store, små, flate, sirkulære. De kan stanse i luften og fly i 100 000 kilometer i timen. De flyr uten den minste lyd ved å danne et pneumatisk vakuum rundt seg som beskytter dem mot å brenne opp når de kommer inn i jordatmosfæren. De har en mystisk evne til å forsvinne og dukke opp igjen. De kan tappe energikildene våre, lamme kraftverkene, radiostasjonene og motorene våre - uten å forårsake varige skader. En så sofistikert teknologi kan bare være skapt av en intelligens som er langt høyere enn menneskets.

I vårt dataarkiv ved Moskva-instituttet for aeronautikk og astronautikk har vi over 50 000 UFO-rapporter - inkludert **sju tilfeller av UFO-landinger og -kontakter** bare i Moskva-området mellom juni 1977 og september 1979. Tre typer romvesener er blitt observert - store romvesener, rundt 3 meter høye - humanoider som til forveksling ligner oss mennesker, og som kanskje allerede lever uoppdaget blant oss - 'aliens' på rundt 1 meter med store hoder, smale kropper, uten hår og med store øyne - det er også blitt observert roboter som ofte ligner 'mennesker uten hoder'."

1980, Sovjetunionen, UFOer over Moskva

1980, 14. juni.

Moskva, like før midnatt. Hunder hyler høylytt, kyr på beitemarkene i det omkringliggende landskapet blir urolige og bjeffer høylytt, og villender på Volga skravler engstelig. By og land bades i et spøkelsesaktig skjær mens en gigantisk UFO flyr over sovjetisk territorium 1100 km fra vest til øst. Mens tusener stirrer skrekkslagne og samtidig fascinerte mot himmelen i jakten på det enorme objektet, løper andre moskovitter panisk og skrikende ut i gatene. Prof. ZIGEL forklarer senere :

"I fem minutter svedde det **kuleformede flyvende objektet, som ble** anslått til å ha en diameter på rundt 100 meter, "over hustakene" i den sovjetiske metropolen, som det lyste opp på en uhyggelig måte med sin kraftige oransje farge. Den hadde en lang hale og var oransjerød i fargen.

Takket være et velfungerende informasjonsnettverk var han i stand til å følge objektets kurs over en strekning på 1100 km, som det tilbakela på 40 minutter, og ofte svedde det over flere byer i flere minutter av gangen. Før UFOen dukket opp over Moskva like før midnatt, hadde den allerede blitt observert i Kalinin. Etter at det passerte Moskva, kunne vitner i Rjazan, Gorkij og Katan observere fenomenet før det forsvant i horisonten i retning Tartar-steppen.

Ifølge ZIGELs beretning hadde UFOen under sjevemanøvrene over de større byene "fra tid til annen kastet ut mindre legemer" som spredte seg over himmelen og ofte landet. Dr. ZIGEL mener at disse små objektene var **sonder**. En sovjetisk offiser, oberst Oleg KARYAKIN, beskriver hvordan han så en av sonderne 30 meter fra bygården sin i Moskva. Ifølge ham var objektet skiveformet og fire meter i diameter. "Den lyste rødlig og brummet svakt. Da jeg prøvde å nærme meg den, ble jeg stoppet av noe jeg bare kan beskrive som en usynlig barriere. Jeg dultet borti det, men kom ikke lenger. Oberst Karjakin nevner at en nabo kunne se mer - "Han fortalte meg at han så et lite menneske i romdrakt gjennom den gjennomsiktige kuppelen på fartøyet".

En annen rapport Dr. ZIGEL mottok, var fra Aleksandr KORESHKOV, en programdirektør for et TV-program i Moskva, som sa at lys fra en av sondene som skinte gjennom soverommet hans, forårsaket en forbrenning på konas armer. "Det var dekket av stygge røde flekker som forsvant om morgenen".

Den sovjetiske geofysikeren Dr. Aleksei ZOLOTOV la til at det massive, måneformede moderskipet og dets sonder fløy bort "da luftvåpenet vårt sendte opp noen avskjæringsfly". Men dagen etter sto det ingenting om dette i avisene".

1980, Russland før innføringen av GORBATTSJOVs glasnost-politikk.

Man kan absolutt se en parallell mellom UFOenes massive opptreden over Washington D.C. i 1952 og disse manøvrene over Moskva i 1980. Dr. ZIGEL ga overfor den amerikanske journalisten Henry GRIS uttrykk for mistanken om at UFOene var i ferd med å foreta en grundig kartlegging av hele Sovjetunionens territorium og ville forsøke å ta direkte kontakt i overskuelig fremtid. Og den første kontakten skulle snart finne sted.

1981, SALYUT-6, møte i verdensrommet

1981, 12. mars.

Kosmonautene Vladimir KOVALYONOK og Viktor SAVINIKH begir seg ut på et 75 dager langt oppdrag om bord på romstasjonen SALYUT-6. Oppdraget går knirkefritt frem til den minneverdige 14. mai.

1981, 14. mai.

KOVALYONOK legger merke til et rundovalt objekt gjennom SALYUTs koøye. Først tror han at det er en refleks. Men det er åpenbart et fremmed romskip som følger etter russerne i samme hastighet. Det er rundt, omtrent åtte meter i diameter, omgitt av tre rader med åtte koøyer hver, hvorav de tre midterste er spesielt store. Det har ingen buler eller utvendige beslag. KOVALYONOK henter kameraet og filmer det mystiske objektet.

1981, 15. mai.

Kosmonautene merker at sfæren har kommet nærmere, nå bare 100 meter unna. Nå kan de skimte menneskelignende vesener bak lukene. De har på seg hettelignende hodeplagg med gjennomsiktig visir. Romvesenenes tykke øyenbryn og store, klassiske greske neser er godt synlige. Det som forbløffer kosmonautene, er øynene til disse romvesenene. De ser ut til å være dobbelt så store som menneskeøyne. Sett gjennom en kikkert ser de ut til å stirre ut i verdensrommet. De stirrer på russerne uten tegn til følelser eller bevegelse. KOVALYONOK og SAVINIKH rapporterer observasjonene til bakkekontrollstasjonen i Baikonur: "Vi har følgesvenner her oppe, og vi vet ikke hvem de er. Hva skal vi gjøre?" Svaret er altfor vanskelig - "Hold situasjonen under kontroll".

1981, 16. mai.

På den tredje dagen har objektet kommet nærmere enn 30 meter. KOVALYONOK spør Baikonur om han kan forlate romstasjonen og inspisere de besøkende. Svaret er et kategorisk - "Nyet!" - Nei! I stedet forsøker han å kommunisere med øyekontakt. KOVALYONOK henter et kart over solsystemet, holder det opp mot vinduet og blir svært overrasket da et medlem av besetningen på det fremmede romskipet holder det samme kartet opp mot vinduet hans.

Deretter ser det ut til at romskipet vil demonstrere sin manøvreringsevne for russerne. Seks ganger suser sfæren ut i rommet fra stående start. KOVALYONOK gratulerer med en hevet tommel. Romvesenet gjengjelder hilsenen. Nå forsøker kosmonauten å få kontakt via radio eller morsekode - uten hell. Med en kraftig lommelykt sender han først morsekode på russisk, deretter på engelsk - "De sovjetiske kosmonautene hilser de besøkende på jorden". - uten å lykkes.

Så får han ideen om å sende dem en binær tallkode. Med lommelykten signaliserer han koden 101101, en spesiell geometrisk figur. Romvesenene svarer med en sekvens som samsvarer med mønsteret til bokstaven "E" i logaritmisk konfigurasjon, noe den innebygde datamaskinen finner ut når den tegner en graf over den matematiske funksjonen. "Det var som om romvesenene sa: I matematikk snakker vi samme språk. - forklarte matematikeren professor Boris KATZENBOGEN senere til journalisten Henri GRIS etter at han hadde emigrert til USA. Han hadde fått i oppdrag av general BEREGOVOY å evaluere kommunikasjonen mellom SALYUT-6 og romvesenene.

Kort tid etter stiger romvesenene ut av det flyvende objektet og beveger seg rundt i rommet. De er omtrent to meter høye hver. De har på seg de samme romdraktene som om bord i romskipet. De glir bokstavelig talt gjennom rommet uten å ha på seg noe gjenkjennelig oksygenutstyr eller styreanordninger. Draktene ser ut som dykkerdrakter, og visirene på hjelmene er foldet ned. De beveger seg på en slik måte at de lett kan filmes gjennom luken på den sovjetiske romkapselen. Det var da sannsynligvis også deres avskjedsforestilling.

1981, 17. mai.

Det fremmede romskipet forlater russerne. Det akselererer fra stillstand og skyter ut i verdensrommet med ufattelig fart. De to sovjetiske kosmonautene overmannes av en dyp følelse av ensomhet.

1981, 18. juni.

En hemmelig konferanse under ledelse av general Georgi Timofejevitsj BEREGOVOJ, leder for det sovjetiske romprogrammet, avholdes i 3. etasje i det sovjetiske forsknings- og planleggingsdepartementet i Moskva. På konferansen deltar ikke mindre enn 200 forskere, kosmonauter og ansatte i romprogrammet. KOVALYONOK, som er en av de mest berømte sovjetiske kosmonautene og innehaver av rekorden for lengste opphold i rommet med 129 dager i 1978, beskriver ikke bare hendelsene for tilhørerne, men viser dem også sin 40 minutter lange film fra møtet i rommet. Matematikeren Aleksandr KASANTSEV, en av deltakerne på den hemmelige konferansen, uttalte senere: "Vi kommer aldri til å glemme KOVALYONOKs film". Etter rapporten hans ble han overøst med spørsmål fra oss alle".

1981, Sovjetunionen, UFOer over Moskva igjen

1981, 23. august.

Det er ingen ende på demonstrasjonsflyvningene med romvesener. Moskva blir igjen overflydd av UFOer, denne gangen av en hel **flåte på 17 enorme romskip**, ledsaget av et titalls mindre objekter. Dr. Vladimir AZAHAZA, som leder den sovjetiske regjeringens spesialkommisjon for UFO-undersøkelser, har intervjuet "hundrevis av vitner" til denne hendelsen. Klokken er 19.12 da to sigarformede romskip på over **en kilometer hver dukker opp** side om side i 15 kilometers høyde over Moskva. De blir værende i 20 minutter og forsvinner deretter mot nord. Omtrent en time senere passerer en rund, skinnende hvit UFO, tilsynelatende "halvparten så stor som månen", over nattehimmelen. Manøveren gjentas rundt kl. 21.20.

Dr. Nikita SCHNEE, et medlem av Dr. AZAHAZAs kommisjon, en kjent astronom, så selv UFOen og anslo hastigheten til 80 kilometer i minuttet, noe som tilsvarer 5000 kilometer i timen! Han kommenterte: "Da jeg så den fly forbi, fikk jeg en klam følelse av at vi er fullstendig forsvarsløse mot UFOer".

Senere dukker det opp et "hvalformet" romskip som skinner i blått lys og utfører en grotesk luftmanøver over den sovjetiske hovedstaden. Etter at UFO-ene har forsvunnet, viser det seg at minst 60 vindusruter over hele Moskva har store, runde hull. En undersøkelse av 40 av disse skadede vinduene ved Moskvas statlige glassinstitutt viser at glassets molekyllære struktur har endret seg. Artillerieksperter rister bare på hodet av spørsmålet om hvor de stammer fra - "Vi skulle også gjerne hatt en kanon som skyter slike vakre hull".

AZAHAZA siterer rapporten fra en pensjonert lege i Moskva. Han er det eneste vitnet som kan beskrive hvordan hullene ble dannet. Dr. BOGATREV får ikke sove den natten. Da han står opp igjen for å hente et glass melk, ser han en merkelig, romløs flekk bare 30 meter unna. Så hører han noe som minner om et skudd. En 7 cm stor "ildring" brenner et hull i vinduet hans. Et øyeblikk senere faller en rund glassbit med en diameter på 10 cm ned på gulvet rett foran ham. Det hadde allerede vært lignende "hull i vindusrutene" i september 1977, da en enorm **"lysmanet"** fløy over byen Petrozavodsk ved Onega-sjøen. AZAHAZA kommenterer - "UFO-flåtens masseshow over Moskva er en stor bekymring for den sovjetiske regjeringen og våre forskere, og våre myndigheter vet ikke hva de skal gjøre med det.

1982-1983, Sovjetunionen, ytterligere UFO-observasjoner i Sovjetunionen

1982, 12. mars.

En metallisk lyskule rammes av et godstog som transporterer hemmelig (sannsynligvis kjernefysisk) last fra Tomsk til Novosibirsk (Sibir). Samtidig oversvømmes et rutefly mellom Alma-Ata og Tasjkent av UFOer.

1982, 1. juni.

Rundt klokken 02.00 om natten dukker to oransje, manetformede UFO-er opp over det sovjetiske romsenteret Baikonur. Det ene objektet flyr videre, mens det andre stopper over hovedrampen for rakettoppskyting. Et sølvfarget "regn" strømmer ut fra UFO-en og omslutter rampen i 14 sekunder, før den tegner en vid bue rundt byen og forsvinner. Dagen etter oppdager vaktene at hundrevis av bolter og nagler er fjernet fra stålbjelkene på oppskytningsrampen. I fjorten dager må alle planlagte rakettoppskytninger fra Baikonur utsettes.

1982, 27. mars.

Flygelederne på Gorkij-flyplassen observerer om kvelden et stålgrått, sigarformet objekt på størrelse med et vanlig fly, men uten vinger eller andre fremspring. Det flyr mot Gorkij i 3000 meters høyde, svinger i flere rette vinkler og forsvinner til slutt mot nord.

1982, 26. august.

Den topphemmelige ubåtbasen Ventspils på den litauiske Østersjøkysten oppdager en kuleformet UFO i 3000 meters høyde. Seks MiG-fly sendes opp med oppdrag om å oppdage den fremmede inntrengeren, tvinge den til å lande eller skyte den ned. Når de kommer nær nok til objektet, får de ordre om å skyte. Men missilene setter seg fast i flyene og eksploderer der. Fem av de seks MiG-flyene styrter, det sjette, fløyet av Luftwaffe-løytnant Mikhail Anisomov, kolliderer med UFO-en, men klarer å lande med store skader.

1983, 2. desember.

Rundt kl. 21.45 observerer hundretusener av innbyggere i Ukraina rundt byen Lugansk en sterkt lysende struktur på nattehimmelen omgitt av sju glødende kuler.

1984, februar.

Russerne føler seg presset til å handle. Under ledelse av eks-kosmonauten general Pavel POPOVITCH opprettes "Kommisjonen for undersøkelse av uvanlige atmosfæriske fenomener". Det publiseres oppfordringer i den nasjonale pressen om å rapportere UFO-observasjoner til denne kommisjonen fra nå av. I løpet av få uker kommer det inn 30 000 brev.

1984, 7. september.

Besetningen på et passasjerfly på vei fra Tblissi/Georgia til Tallinn/Estland observerer et sterkt lysende flygende objekt rundt kl. 04.10. Fra objektet kommer det en stråle som lyser opp en hel landsby på bakken. Etter hvert dreier strålen sakte mot flyet. Strålen blusser kraftig opp, etterlater en grønn sky ved siden av flyet og tar form. Flere passasjerer ser nå også objektet. Etter landingen får piloten vite at UFO-en også har blitt lokalisert på radaren. Saken publiseres i fagforeningsavisen TRUD som et eksempel på kommisjonens arbeid og vekker nasjonal oppsikt.

1987, 26. mai.

Over 900 personer rapporterer til kommisjonen og lokalavisene at de har sett en **flåte bestående av én stor, blågrå, sigarformet flyvende kropp** og seks små, kuleformede UFO-er over Kiev. Da UFOene dukker opp, befinner tusenvis seg ved bredden av Dnepr. UFOene blir også oppdaget på radar, og et avskjæringsfly blir sendt etter dem. Piloten rapporterer fra 5000 meters høyde: "Det store romskipet er en flygende øy av fluorescerende metall, på størrelse med flere fotballbaner". Når piloten kommer for nær UFOen, stopper motorene. Han klarer så vidt å redde seg med katapultsetet.

1988, 15. oktober.

Sovjetisk fjernsyn sender det amerikanske fjernsynsprogrammet "UFO - Cover up : live", som kvelden før ble vist på den nasjonale amerikanske fjernsynskanalen CBS med tidsforsinkelse. Programmet, som er en sensasjon i seg selv, viser amerikanske regjeringsrepresentanter som forteller om UFO-styrt og -berginger og amerikanske myndigheters hemmelige kontakter med utenomjordiske.

I en direktesending fra Moskva intervjues imidlertid også to sovjetiske UFO-eksperter, Sergej BULANTSEV fra det sovjetiske nyhetsbyrået TASS og Leonard NIKISJIN som representant for kommisjonen for observasjonssaker i Sovjetunionen. BULANTSEV nevner to tilfeller der medlemmer av Den røde armé har hatt kontakt med humanoide UFOer.

1989, Sovjetunionen, offisiell TASS-rapport - UFO-landing i byen Voronezh.

1989, 9. oktober.

Sensasjonen er perfekt. Det sovjetiske nyhetsbyrået TASS rapporterer offisielt om en UFO-landing i den russiske byen VORONESH, 500 km fra Moskva. Her er TASS-rapporten:

Sovjetiske forskere har bekreftet at et uidentifisert flygende objekt har landet i en park i den russiske byen Voronezh. De har også identifisert landingsstedet og funnet spor etter romvesener som tok en kort spasertur i parken. Romvesener besøkte stedet minst tre ganger, hver gang etter mørkets frembrudd, forklarte lokalbefolkningen. Innbyggerne i Voronezh så en stor, skinnende kule over parken. Ifølge øyenvitnene landet UFO-en, en dør åpnet seg og en, to eller tre menneskelignende vesener og en liten robot kom ut. Ifølge vitnene var romvesenene tre eller fire meter høye og hadde svært små hoder. De gikk nær sfæren eller skiven og forsvant deretter inn i den. Tilskuerne ble overveldet av en følelse av frykt som varte i flere dager. '

1989, 27. september.

Dagen da hendelsen inntraff. Hundrevis av innbyggere ser et bananformet flygende objekt med et lysende skilt på himmelen over byen på ettermiddagen samme dag. Det er en varm høstkveld og noen skolebarn spiller fotball i byparken da en rødlysende kule med en diameter på 10 meter stiger ned fra himmelen og lander ikke langt fra barna i byparken ved 18.30-tiden. En firkantet inngang åpner seg i den nedre delen av sfæren. Ut kommer et 3 meter høyt romvesen med et lite hode, et tredje øye i pannen, en sølvfarget kjeledress og bronsefargede støvler på føttene. Han følges av et annet romvesen og en mindre, hodeløs robot. Romvesenet

"sier noe". En lysende trekant dukker opp på bakken foran ham, men forsvinner igjen kort tid etter.

En av elevene, som stirrer som trollbundet på de fremmede, begynner å skrike av frykt. Romvesenet ser på den 16 år gamle gutten, som stivner. Nå begynner tilskuerne å skrike. Vesenene klatrer inn i romskipet sitt igjen og letter. Bare fem minutter senere lander de for andre gang. Romvesenet har nå med seg et 50 cm langt rør som han retter mot den ubevegelige gutten, som straks forsvinner. Først når romskipet tar av igjen, dukker han opp igjen.

Mellom 23. september og 2. oktober skjedde det minst tre UFO-landinger i Voronezh. Samtidig ble det observert lignende kuleformede romskip med gigantiske personer i nærheten av Marbella i Spania og Zagreb i Jugoslavia.

Barna er faktisk ikke de eneste øyenvitnene til hendelsene i Voronezh. Sergej MATVEJEV, en løytnant i militsen, observerte også UFOen ta av rundt kl. 07.00 mens han gikk gjennom parken. Han beskriver det slik: "En lysende kule med en diameter på 10-15 meter fløy lydløst i luften". To arbeidere, Olga POLUDNEVA og Lyudmila KUPRIANOVA, observerte starten samtidig. Det samme gjorde en gruppe mennesker som ventet på en bussholdeplass. Ordføreren i Voronezh, Viktor ATLASOV, erklærer seg overbevist om at rapportene stemmer overens med fakta. Foruten TASS' korrespondenter intervjuer journalister fra avisene MOSCOW NEWS, SOVIETSKAJA KULTURA og det sovjetiske nyhetsprogrammet VREMYA ("I dag") dusinvis av vitner. Landingsstedet for UFO-en undersøkes av forskere fra det geofysiske instituttet i industribyen Voronezh (800 000 innbyggere). Genrikh SILANOV, leder for instituttets laboratorium, forklarer i et intervju ifølge TASS:

Vi identifiserte landingsstedet ved hjelp av biolokalisering. Vi oppdaget en sirkel med en diameter på 20 meter. Fire 4-5 cm dype avtrykk, hver 14-16 cm i diameter, var godt synlige og plassert i de fire hjørnene av en rombe. Vi oppdaget to forunderlige steinprøver. Ved første øyekast så de ut som svart sandstein. Men mineralogiske analyser viste at dette stoffet ikke finnes noe sted på jorden".

Lyudmilla MARAKOV, leder for en etterforskningsgruppe, fikk utført målinger av radioaktivitet på landingsstedet. Hun sier til MOSCOW NEWS: "Uansett hva som skjedde der, viser den økte radioaktiviteten vi kunne måle at noe uvanlig har skjedd".

Prof. KADMENSKY, et annet medlem av gruppen, sa om de 17 jordprøvene som ble tatt og analysert i området rundt landingsstedet: "Disse prøvene har avslørt klare bevis på at fremmede har landet her. For en fysiker er selve muligheten for at innbyggere fra andre solsystemer har overvunnet avstanden i rommet og landet her, en ufattelig utfordring".

Faktisk er landingen i Voronezh bare toppen av et isfjell. Sommeren 1989 skjedde det dusinvis av landinger av utenomjordiske flyvende objekter over hele Sovjetunionen.

1989, 6. juni.

I nærheten av landsbyen Konantsewo observerer en gruppe barn "en raskt voksende lysende prikk" på himmelen, som raskt blir til en glødende kule. Det mystiske objektet lander på en eng mindre enn 500 meter fra barna og ruller mot en elv i nærheten. Ifølge rapporten, som også er gjengitt av TASS, uttalte barna: "Sfæren delte seg, og noe dukket opp på engen som lignet en hodeløs person og hadde på seg en mørk drakt (åpenbart en robot som i Voronezh). Vi ble forbløffet over å se at skapningens hender hang ned til under knærne. Men i samme øyeblikk forsvant det flyvende objektet igjen mens vesenet løp mot landsbyen. Senere landet ytterligere tre kuler på engen. Akkurat som den første kulen ble de andre kulene og deres "passasjerer" raskt usynlige.

1989, 24. juni.

Pressebyrået UPI melder at UFOer har landet på en eng i nærheten av Moskva. Under overskriften "Kamerater, de er tilbake!" rapporteres det om et "møte av det tredje slaget" mellom skolebarn og UFOer i Vologda.

1989.

Allerede før rapporten fra Voronezj brakte den sovjetiske avisen Socialist Industry beretningen til en bondekvinne fra Perm-regionen om sitt møte med et romvesen: "Han så ut som et menneske, men mye, mye større. Han hadde relativt korte ben og et lite hode uten nakke. I samme utgave rapporterer "Socialist Industry" også om et kuleformet objekt som styrtet i fjellene nær Dalnagorsk i 1988 - "Vrakdelene studeres fortsatt av fysikere og forskere fra vitenskapsakademiet. Metallurger har funnet ut at de består av metallene gull, sølv, nikkel, alfa-titan, molybden og komponenter av beryllium".

1989, 16. juli.

En gruppe kollektivarbeidere i nærheten av Perm ser ifølge den sovjetiske ungdomsavisen Komsomolskaja Pravda "enorme, hodeløse mennesker som kjører rundt på motorsykler".

1989, juli.

Noen dager senere ser barn på en sommerleir ved elven Kama menneskelignende vesener med glødende øyne. Når en gutt kaster en stein mot dem, reagerer de med et stråleskudd som setter gresset i brann.

1989, juli.

I skumringen går to kvinner en tur i en park i Kiev ved bredden av Dnepr og får øye på tre uvanlige menn i en båt som seiler på elven. De ser ut som mennesker, men har langt sølvfarget hår og bærer sølvfargede drakter. Ansiktene deres er blekt hvite. Men det mest utrolige er at de ser ut som trillinger. Kvinnene blir forbauset når båten legger til kai bare noen meter fra dem. De spør mennene om de er turister og hvor de kommer fra. De svarer: "Vi er ikke turister. Vi er heller ikke fra denne planeten. Dere kan ennå ikke forstå hvor vi kommer fra. Vi tar med oss én person til planeten vår hver dag. Du er invitert til å bli med oss. Kvinnene blir redde, vil løpe vekk, men klarer ikke å røre seg. Og plutselig blir frykten deres borte. De lar villig de fremmede vise dem skipet. Men de holder likevel fast ved sin beslutning om å bli på jorden. Så tar mennene farvel og flyr (!) av gårde i båten sin.

1989, 25. juli.

Ifølge "Socialist Industry" observerte ingeniøren Yuri PONOMARENKO sammen med en gruppe arbeidere i nærheten av Dnepropetrovsk en landende skive med to lysstråler som kom ut fra siden. Etter 20 minutter letter romskipet lydløst igjen.

1989, august.

I augustutgaven av "Nauka I Zhin" rapporteres det om flere UFO-landinger i Serpukhov, Petrozavodsk og Rudnya. Romfartøyene etterlot seg sirkulære landingsspor i alle tilfellene.

1989, 12. oktober.

Fotobyrået KEYSTONE distribuerer et bilde av en UFO som lander og letter, tatt i nærheten av Perm i Ural.

1989, 12. oktober.

Nyhetsbyrået REUTERS rapporterer om den mest interessante UFO-kontakten, og siterer "Komsomolskaya Pravda": 1989, 30. juli. Den sovjetiske journalisten Pavel MUKHORTOV møter romvesener etter å ha hørt fra begeistrede øyenvitner om landingen av et sfærisk romskip. MUKHORTOV forklarer: "Vesenene var 3 meter høye og glødende. Jeg kunne snakke med dem på 300 meters avstand, og tankene mine ble tilsynelatende overført til romvesenene. De svarte da med glødende bokstaver på russisk. Samtalen foregikk omtrent slik: "Hvor kommer dere fra?" - "Stjernebildet Vekten, Den røde stjerne, vårt hjem. - "Hvor er dere på vei?" - "Det kommer an på senteret. Vi blir styrt fra et sentralt system. - "Kan dere ta meg med til planeten deres?" - "Det ville ikke være noen vei tilbake for deg, og det ville være farlig for oss." - "Hvorfor ville det være farlig?" - "Du ville bringe med deg tankebakterier."⁹

1989, sommer.

Ifølge TASS-korrespondent Sergej BULLANTSEV var det 12 UFO-landinger i nærheten av Moskva i denne perioden. BULLANTSEV la til: "Jeg er sikker på at du ikke vet noe om den merkelige tidseffekten på landingsstedene. Klokkene går saktere der. Dette gjelder også for elektroniske klokker, noe som beviser at dette ikke bare er et magnetisk fenomen. Jeg tror heller på en slags tidsforskyvning, et slags felt skapt av UFOen. Noen ganger blir også vegetasjonen flatet ut i noen år, eller jorda er ufruktbar.

1989, høsten.

Lembit RANNU, korrespondent i Tallin/Estland, rapporterer om en rekke landinger og kontakter i **Tallin** og **Riga** i denne perioden.

1989, 7. oktober.

I Viitna/Estland blir den ti år gamle gutten RAIDO tatt med til en annen planet sammen med hunden og katten sin. Han tok imot invitasjonen fra tre "høye" romvesener, to menn, en med langt skjegg og en kvinne. De gikk gjennom husveggen (!) og inn på gårdsplassen der to UFO-er svedde. Romvesenene aksepterte RAIDOs forespørsel om å ta med seg hunden hans, en grand danois og katten hans. Turen gikk raskt. På planeten forklarte den høye, skjeggete mannen RAIDO at de nylig hadde oppdaget jorden og snakket med ham om universet.

Menneskene på denne planeten var menneskelignende, men de hadde lysende øyne som man ikke kunne se inn i. Da RAIDO tillot det, tegnet de en ku på RAIDOs høyre kinn, og på hans høyre håndflate tegnet de en hund, en katt og en blomst. Bildene var tegnet med utrolig presisjon og forsvant bare noen dager etter romferden. Søndag morgen oppdaget RAIDOs bestemor at noe merkelig hadde skjedd. Hunden var forsvunnet, og lenken sto loddrett i luften. Rundt kl. 06.00 så hun RAIDO gli ut av himmelen (i en glidebane). RAIDO så taket på foreldrenes hus, var redd for å falle ned på taket, men gled trygt gjennom det åpne vinduet inn på soverommet og landet til slutt i sengen sin. Han holdt seg fortsatt fast i gardinen og trakk den ned. I tillegg til bestemoren hadde også de to yngre brødrene hans forundret fulgt RAIDOs ankomst. Hunden landet trygt på potene på samme måte ved 16-tiden på ettermiddagen. Saken vakte oppsikt i Estland. Estisk fjernsyn rapporterte om saken i et halvtimes program.

1990, juni.

Nr. 16 av magasinet EAGLE VERSE av Eva GROENKE, Hamburg, rapporterer om en UFO-landing i en skog i Ukraina. Politi, militære og myndighetspersoner ble nektet adgang av UFO-mannskapet. Når de likevel forsøkte å overstyre det telepatiske "nei", falt de bare ned. Barn og vanlige mennesker ble derimot sluppet inn. UFO-okkupantenes budskap: "Du har ti år igjen til å komme til fornuft og snu på rattet. Vi er veldig redde for dere.

⁹ Dette er en formulering som er typisk for besøkende på Planet UMMO.

UFOer - den åpne kontakten

1989, Sovjetunionen/Georgia, Tblissi

1989, 26. - 29. oktober.

Frankfurt/Main er arena for "D.U. - Dialogue with the Universe", verdens hittil største internasjonale UFO-konferanse. 1800 deltakere fra 25 land over hele verden har reist til det fire dager lange arrangementet. Blant dem verdensledende UFO-eksperter som Wendelle STEVENS, Fred STECKLING, Chris GRISCOM, Stanton FRIEDMAN, Budd HOPKINS, major Colman VonKEVICZKY, Irene GRANCHI, Zecharia SITCHIN, Johannes von BUTLAR, Timothy GOOD, Anthony DODD, Graham BIRDSALL, Erich von DÄNIKEN, prof. J.J. HURTAK, Phyllis SCHLEMMER, Oscar MAGOCSI, Sixto PAZ-WELLS, Karl og Ann VEIT, Jean MICHEL.

Høydepunktet på konferansen er imidlertid presentasjonen av den sovjetiske delegasjonen. De mest imponerende casene tilbys av representasjonen fra 'Komiteen for undersøkelse av unormale atmosfæriske fenomener' fra Vitenskapsakademiet med Arvid MORDWIN-SCHODRO, Valerii UVAROV, Valerii NAGIDIN. I tillegg til undersøkelsene av landingene i Konantsewo og i Vologda-regionen, er hovedfokuset på hendelsene i Tblissi, hovedstaden i den georgiske SSR, som fortsetter den dag i dag, en milepæl i historien om utenomjordiske kontakter.

1990, april.

Valerii UVAROV kommer til Forbundsrepublikken for andre gang med informasjonen - ansatte ved vitenskapsakademiet er i stand til å kommunisere med besøkende fra ORION-konstellasjonen.

1989 - i dag, historien om hendelsene i Tblissi og Nalsjik

1989, 4. juli,

David (27) vandrer gjennom byparken i Tblissi, et stort skog- og grøntområde - møter to romvesener der, blir bevisstløs, befinner seg igjen på et slags operasjonsbord i skipet deres, han ser organene sine, blodsirkulasjonen på en skjerm. Han kommer tilbake, går til bilen sin, litt fortumlet - finner en lapp der med tre datoer 10. 12. 15. juli - for hver dato er det angitt et sted i nærheten av Tblissi. Han setter seg bak rattet og vil kjøre hjem - men noe får ham til å kjøre til sentrum av byen i stedet, der det står et monument over grunnleggeren av Tblissi, og under det går det to tunneler. David kjører inn i en av tunnelene - han husker ikke hva som skjer etterpå. Det neste han husker, er at han våkner i sengen sin, føler seg dårlig og tror det hele er en drøm. Han går inn på badet, tar en dusj - når han kommer ut av dusjen, åpnes baderomsdøren - der står de to romvesenene foran ham. "Hvordan føler du deg etter vår første kontakt?" spør de vennlig. Han svarer: "Jeg trodde det bare var et mareritt, for jeg har lidd av alvorlig søvnløshet i to år." - "Kan vi hjelpe deg?" spør et av romvesenene. "Ja, gjerne, hvis dere kan." Vesenet stryker David langs halsen og han besvimer igjen. Når han kommer til bevissthet igjen en time senere, har han et **12 cm langt og ca. 5 mm bredt arr på halsen.**

Han ringer sin venn Talif SHONYA, medlem av vitenskapsakademiet og leder for det lokale kontoret til "Komiteen for undersøkelse av unormale atmosfæriske fenomener" - han kommer bort og prøver å åpne såret. Det ser ut som et dypt, helet kirurgisk arr - etter fem timer har det forsvunnet helt, Davids søvnløshet er kurert.

David går på de tre møtene som romvesenene annonserte på lappen - gjennom hans formidling har romvesenene i mellomtiden operert og helbredet mange innbyggere i Tblissi.

En gang gir de ham en beskjed: "Du er i stor fare for øyeblikket - du er truet av **naturkatastrofer** som du selv har forårsaket. Men vi er her for å hjelpe dere. Vi har samlet nok informasjon og makt til å forhindre at disse katastrofene skjer." Når David ber dem om et bevis, får han en metallisk gjenstand - den blir nå undersøkt av forskere. På ett av landingsstedene finner forskerne en merkelig væske i en "tilfluktskorridor" til et av landingsstedene, og de finner trær som er delvis forkullet.

Valerii intervjuer en av de helbredede, en venn av David som lenge hadde lidd av mage- og fordøyelsesproblemer. Etter at han hadde bestilt operasjon, dukket romvesenene opp i leiligheten hans midt på natten. De er tre meter høye. De åpner døren til leiligheten hans og tar ham med ned trappen. Det står en drosje utenfor inngangsdøren, og de inviterer ham inn i den. Vitnet legger merke til at drosjesjåføren er koblet til romvesenet med en kabel. De kjører ham ut av byen. Et sted på landsbygda stopper de. Han ser fortsatt romskipet stå på bakken, men så mister han bevisstheten.

Han kommer til seg selv igjen når de allerede er langt ute i verdensrommet, utenfor solsystemet vårt. De viser ham solsystemet fra siden og også deres verden på avstand. Deretter opererer de ham. Til slutt lander de i den andre enden av Tblissi.

Når han kommer hjem, ringer han straks til UFO-undersøkelseskomiteen i Tblissi. Etterforskerne ser et veldig langt, smalt arr, fotograferer det og får det undersøkt av leger. Etter 12 timer er arret helt forsvunnet, mannen er kurert. Ved hjelp av biolokalisering (radiestesi) finner etterforskerne ut at han nå har svært kraftige biologiske felt. Valerii forklarer: "Dette er et av de sjeldnere tilfellene der pasienten kan huske oppholdet i romskipet. Det finnes også tilfeller der "pasientene" ikke husker behandlingen de har fått av romvesenene. Men de gir oss beskjed om hvem de behandler og når, slik at vi kan følge opp sakene. I alle tilfellene har pasienter som tidligere var alvorlig syke, ofte blitt helbredet etterpå."

1990, januar, februar,

det finnes fantastiske tilfeller av helbredelse av kvinner som ikke kunne bli gravide før - og som nå plutselig venter barn uten å vite hvem faren er. På det tidspunktet Valerii UVAROV informerte om dette i april 1990, er det ennå ikke kjent hva "resultatene" av disse helt åpenbare "klekkeeksperimentene" er, om det i det hele tatt har skjedd en krysning mellom utenomjordiske og jordiske kvinner. En av disse kvinnene er syerske på en klesfabrikk i Tblissi. Denne dagen ryker tråden hennes - akkurat idet hun skal til å knyte den, ser hun en merkelig skikkelse i sølvglinsende uniform, omtrent tre meter høy, komme inn gjennom døren og passere bak henne. Når hun ser ham, tar hun seg selv i å spørre ham: "Hei, kommer du igjen?". Igjen? Hun kan faktisk ikke huske å ha sett denne gigantlignende skapningen før, eller kan hun det?

Prosessen gjentar seg tre ganger, igjen og igjen passerer vesenet henne - og forsvinner som om det hadde gått opp i røyk, for så å dukke opp igjen litt senere. Hun roper til kollegene sine, som ser ut til å være oppslukt av arbeidet sitt: "Se på denne merkelige personen som forsvinner og dukker opp igjen!" I samme øyeblikk stiger en sølvkule opp på fabrikkgulvet, eksploderer og forsvinner. Da komiteen undersøker kvinnen, er hun gravid ...

1989, høsten,

et annet tilfelle med en kvinne som kontaktperson skjer i byen Nalchik i Kaukasus. Kvinnen har lidd av migrene i et år, ingen av ekspertene i Moskva, Leningrad og Tblissi kan hjelpe henne - men etter et opphold i Tblissi forsvinner plutselig migrenen. En dag mens hun spiser, tar hun gaffelen i hånden - plutselig begynner hånden å vibrere. Hun legger fra seg gaffelen, tar en ny - det samme skjer - hun har følelsen av at hånden vil skrive noe. Hun griper etter pennen, tar et ark, skriver - og mens hun skriver, dikterer en stemme i hodet hennes ordene. Hun hører: "Vi er romvesener fra stjernebildet **ORION**, fra 'Planet nummer ni'."

Hun kontakter den lokale UFO-etterforskeren Viktor KASTRIKIN, som informerer Valerii UVAROV - sammen drar de til kvinnen - uanmeldt, kvinnen har ingen telefon. UVAROV forklarer: "Hun viste oss en stor bok der hun skrev ned alt romvesenene hadde diktert til henne. Det var en oppføring for omtrent to måneder siden, som refererte til dagens dato, der det sto - Valerii og Tamara kommer på besøk, det blir interessant arbeid'. - Tamara er kollegaen min som hadde fulgt meg. Vanligvis starter kontakten mellom kl. 10.00 og 11.00 om kvelden. Denne kvelden tok det litt lenger tid - på et tidspunkt følte jeg at jeg måtte gå på kjøkkenet - kvinnen fulgte etter med boken og sa: "Ok, jeg er klar".

Deretter skrev hun: "God kveld. Jeg har vært her lenge. Jeg hadde nesten gitt opp håpet om at det fortsatt skulle være kontakt. Vi kommer ikke til å ha kontakt via pennen i dag fordi det koster for mye energi, men via stemmen ...". Så begynte "det" å snakke gjennom kvinnen. Romvesenet forklarte at han kom fra Orion og at han het SIN NAR. Jeg stilte ham to spørsmål. Det første handlet om et objekt som lå 10 meter under en bygning i Tallin i Estland. Tallin-innbyggerne behandler den som en helligdom - de sier at den har ligget der i over 1000 år - og at det ville gå ille med byen hvis den ble fjernet. Det er allerede gjort forsøk på å finne den igjen. De kom over en sølvplate som var veldig tung. Mediene fant ut at det lå to gjenstander under, syv meter fra hverandre. En av dem skal ha vært en kule - med en figur på. Det var umulig å grave den ut, for når man kom nærmere, gled den dypere ned. Så jeg spurte SIN NAR: "Hva er dette for en gjenstand?".

SIN NAR svarte med et motspørsmål om hvorfor jeg ville vite det. Jeg gjorde det klart at jeg trodde den hadde vært der så lenge, og at vi ikke hadde noen rett til å ta noe som vi ikke selv hadde plassert et sted. SIN NAR forklarte at denne gjenstanden bare var én av over 1000 slike gjenstander som var stasjonert på jorden. De skulle teste atmosfæren, registrere den biologiske, miljømessige og psykologiske situasjonen på jorden og sende dem til romvesenenes hjemplanet. Disse gjenstandene er en slags database.

"Du ber oss om hjelp", sa SIN NAR, "men hvis du tar gjenstanden, kutter du av den hjelpende hånden. Be alle vennene dine om å gjøre alt de kan for å sikre at denne gjenstanden under ingen omstendigheter blir funnet igjen ...".

Mitt andre spørsmål var: "Hva kan du fortelle meg om ASHTAR?" SIN NAR svarte: "Er han negativ? Er han negativ?" SIN NAR svarte: "Ikke bekymre deg, Valerii. ASHTAR er et svært høytstående universelt vesen som ikke ønsker å skade jorden.""

1989, Sovjetunionen/Georgia, Tblissi Helbredelse av en tysk kreftpasient

Kontaktpersonen Ilicu bor i en leid leilighet i utkanten av Tblissi - også hun ble helbredet av romvesenene og gikk med på å samarbeide med dem i fremtiden for å helbrede flere mennesker. Romvesenene forklarte at hun var "en av dem" (inkarnert) - tante og niese skulle jobbe sammen i fremtiden for å styrke kraftfeltet.

Gjennom Valerii UVAROVs mekling blir Helga B., en tysk kreftpasient. - en tysk kreftpasient - til Ilicu og Leila. Da Helga ankommer, venter Leila allerede på henne ved vinduet, selv om hun ikke er registrert - kvinnene har ikke telefon. Helga sier: "Men de vet allerede når det kommer noen, for romvesenene sier fra på forhånd. Ved første øyekast fikk jeg inntrykk av å være på en familiegjenforening - kvinnene gikk inn på kjøkkenet og konfererte. Jeg ble bedt inn på badet der jeg skulle undersøkes av romvesenene. Jeg så ingen, men kjente en energi. Deretter ble jeg lagt på sofaen, de to kvinnene gikk for å diagnostisere astralkroppen min ytterligere, kanaliserte helbredende energier inn i kroppen min mens jeg ble bestrålt av romvesenene. Viktor brukte ønskekysten for å finne ut hvor mye energifeltet mitt hadde økt. Plutselig dukket det plutselig opp et eple og en **lapp med en merkelig skrift** midt i leiligheten."

Siden Viktor og Valerii allerede har blitt fortalt alfabetet av romvesenene, kan de lese lappen. Det er en melding fra romskipskommandanten BATANO OTARI fra ORION, der han ber Helga rapportere om helbredelsen etter at hun har kommet tilbake til Tyskland, og foreslår at Helga flytter til Georgia i fremtiden. Disse tegnene dukker også opp på veggene på badet som beskjer og kommunikasjon. Helga får vite denne interessante detaljen: "Som Viktor (KASTRYKIN) fortalte meg, skal de to kvinnene nå flytte. De har fått en ny, finere og større leilighet slik at vitenskapsmennene kan undersøke den og beholde den i denne tilstanden som et vitnesbyrd om kontaktene. I tillegg vil kvinnene få utbetalt 100 rubler i måneden av de lokale myndighetene som en anerkjennelse av arbeidet deres."

Dette er nok faktisk unikt i verden - kontakter får betalt av myndighetene for å fortsette, som en anerkjennelse av deres tjeneste for folket ...

Helga blir foreskrevet ulike spaserturer der hun blir bestrålt. En operasjon er ifølge romvesenene ikke lenger nødvendig. Helgas påfølgende undersøkelse på sykehuset i Tblissi bekrefter denne diagnosen - hun er kurert. Hun får også vite av Valerii og Viktor at romvesenene allerede samarbeider med legene på det lokale sykehuset i Tblissi - de stiller diagnoser for dem og "bestråler" pasientene ... sannsynligvis også et unikt tilfelle i verden. Helga blir til og med vist biltunnelen under monumentet til byens grunnlegger, der romvesenene opererer. Hun blir også tatt med til en skole der romvesener ofte griper inn i undervisningen - og det hender at UFO-er lander foran skolen i løpet av timene. Det hender også at formler som læreren skriver på tavlen, blir endret i løpet av timene. Og det hender at det dukker opp nye beskjer på tavlen. Lærerne vet og er vitne til dette, og det samme er barna. Det hender til og med at barn som er sultne, plutselig blir mette, og at barn som er syke, plutselig blir friske. På skolen, i klasserommene, er det satt opp forskjellige energivirvler - den som befinner seg i dem, ser de utenomjordiske.

Helga har også sine UFO-observasjoner i løpet av det ti dager lange oppholdet i Tblissi. Om natten, like ved vinduet sitt, ser hun flere ganger flaskeformede flyvende legemer - en gang fotograferer hun til og med landingslys, dessverre uten teleobjektiv. En nøyaktig beskrivelse av alt som skjedde i Tblissi og Nalsjik ville fylle tre bind, sier Valerii. I "MAGAZINE 2000" er det gjort et forsøk på å holde seg oppdatert. For å gi et helhetsinntrykk av hendelsene i Tblissi følger her noen sitater fra Valerii UVAROV fra Vitenskapsakademiets "Komité for undersøkelse av unormale atmosfæriske fenomener":

1990, Sovjetunionen/Georgia, Tblissi - Kontakt med et annet univers

1990, slutten av mars

"I slutten av mars (1990) kom vi i kontakt med et annet univers og begynte å utveksle informasjon. For øyeblikket forbereder vi spørsmål og legger inn all slags informasjon vi mottar i datamaskinene våre, for til slutt å konfrontere, sammenligne og utfylle hverandre. Kulturen deres kalles E-GOLL. De ga oss informasjon om deres levested, deres historie, forklarte hvorfor de først nå tar kontakt med oss, hvorfor de gjør det på denne måten, hvorfor alt er som det er og hva som vil skje i fremtiden. De ga oss alfabetet sitt og lærte oss språket sitt. De forteller oss jevnlig når de neste landgangene vil finne sted og hvor.

Bare i januar 1990 hadde vi 14 landinger på ett sted i Tblissi. Det finnes steder hvor de lander hver og en halv dag. Men de fortalte meg også at all denne informasjonen kan forårsake stor skade på mennesker og universet hvis den kommer i hendene på mennesker med 'svarte' tanker."

1990, 4. juli,

I et FAX beskriver UVAROV sin hittil siste UFO-opplevelse: "Da vi landet på flyplassen i Minvody (Nalsjik) kl. 23.15 Moskva-tid, dukket det opp en stor, grønn UFO som svedde over oss i 10 minutter. Det var et flott møte. Så ble det overskyet og forsvant. Tre timer senere dukket den samme UFO-en opp ikke langt fra Viktor KASTRYKINs leilighet. Vi så lys over trærne ca. 2 km unna. Klokken 02.00 om natten lyste et blått lys opp rommet vårt. Det var fem personer i rommet. En av dem, Natasha, som satt rett ved vinduet, lukket øynene i det øyeblikket og så alt i rommet fra en posisjon som om hun svedde fem meter over oss. Nå vet vi hvordan vi kan gjøre UFOene synlige. Det er ganske mange UFOer rundt oss for øyeblikket ..."

Ifølge Valerii kommuniserte de også med en jordboer ved navn Elizabeth, som ble reddet av romvesenene sommeren 1947 da hun var ett år gammel etter en flystyrt i Bermudatriangelet, brakt til planeten deres og nå jobber sammen med dem.

USA 1976, William Rutledge , Hemmelig Apollo-opppdrag til månen?

Dette er den mest oppsiktsvekkende og kontroversielle historien man har lest på internett de siste årene. I april 2007 la en mann som kaller seg William Rutledge, ut noen filmer på YouTube (kanalen "retiredafb") som viser opptak av en angivelig hemmelig russisk-amerikansk måneferd. Det skal dreie seg om det ultrahemmelige Apollo 20-opppdraget, som skal ha blitt skutt opp til månen 16. august 1976 med en Saturn 5-rakett fra Vandenberg Air Force Base i California.

Filmene viser en overflyvning av månen, det indre av kommandomodulen og månelandingsfartøyet, samt opptak av en antatt UFO og et utenomjordisk vesen, og til og med bilder av måneoverflaten etter landingen. Målet med hele det hemmelige oppdraget var å undersøke et sigarformet objekt på månens mørke side, som ble oppdaget og fotografert under Apollo 15-ferden i 1971. Disse bildene, f.eks. **AS15-P-9625**, eller **AS15-M-1333**, eller også **AS15-M- 1720** er offisielle NASA-bilder, og du kan sjekke dette under de angitte lenkene

direkte på "Lunar and Planetary Institute" til USRA (Universities Space Research Association), som har arkivert nesten alle månebilder. Dette sigarformede objektet ser ut til å virkelig eksistere og ligner nesen på et fly, for eksempel den fremre halvdelen av en romferge eller et jagerfly. Men dette objektet er knapt 4 km langt og ca. 500 m høyt! Ifølge Rutledge, som faktisk var den første til å påpeke dette enorme objektet, er det et krasjet romskip som har ligget i sanden i rundt 1,5 milliarder år. En utrolig historie!

Rutledges filmer er enten delvis ekte eller så godt og overbevisende forfalsket at man knapt har sett dem på internett før. Man begynner virkelig å lure på hele denne historien. Bortsett fra hvor usannsynlige Rutledgs påstander er ved første øyekast, påpeker kritikerne at på ett eller to andre NASA-månebilder fra samme område er dette objektet knapt synlig og kan bare anes. Disse bildene er tatt på forskjellige tidspunkter, og man kan derfor anta at denne antatte UFO-en kan ha "dukke opp" gjennom et samspill mellom skygger. Men er dette virkelig tilfelle?

Hvem er denne William Rutledge og hvor får han informasjonen sin fra? Er det igjen bare noen som gjør narr av verden eller kanskje desinformasjon? I motsetning til Ray Santilli (Roswell-videoen) har Rutledge ikke tjent et øre på denne saken og ønsker heller ikke å gjøre det. Faktum er at han til tross for all kritikk og beskyldninger insisterer på sin historie. Rutledge sier at han er 79 år gammel, født i Belgia og bosatt i Rwanda i Afrika. Han hevder at han tidligere har vært sivil testpilot for ulike fly. Nå, på sine gamle dager, ønsker han å gjøre filmene fra **Apollo-20 tilgjengelige** for menneskeheten. Han var selv fartøysjef for Apollo-20-mannskapet, som også besto av Alexei Leonov som pilot på månelandingsfartøyet og Leona Marietta Snyder som pilot på kommandomodulen. Aleksej Leonov er en svært kjent russisk kosmonaut som var den første som våget "romvandringen", dvs. å flyte fritt i rommet utenfor romkapselen.

Den italienske journalisten og UFO-forskeren Luca Scantamburlo ble tidlig oppmerksom på disse filmene av Rutledge og er en av svært få forskere som seriøst har undersøkt denne imponerende historien og har kunnet sette sammen et intervju med William Rutledge fra en uregelmessig korrespondanse av spørsmål og svar, som også finnes nedenfor i kildene. Her forteller Rutledge at manskapet først skulle utforske en liten by på månen kalt "City", som de også filmet. Etterpå skulle de ha utforsket det enorme romskipet. Han beskriver hvordan de fant et dødt romvesen. Ett av dem, kvinnen, var helt intakt, mens det andre vesenet var ødelagt og hodet avkuttet. Ifølge Rutledge fant han og Leonov hodet og det kvinnelige romvesenet, som nå skal befinne seg på jorden, men mer om det nedenfor.

I videoen kan du se mange nedslagskratere på UFOen og uidentifiserbare tegn eller symboler på den tilsynelatende metalliske overflaten, veldig imponerende. Det har et visst preg av "Stargate", men det ser likevel veldig overbevisende ut. Innredningen i kommandomodulen og månelandingsfartøyet er helt identisk med Apollo 17-oppdraget. Alt er akkurat her, som alle kan sammenligne med forbausede øyne under denne lenken, hvor flere bilder av interiøret i Apollo 17-kapselen kan bli funnet. Hvis dette er en forfalskning, var det en sann mester som skapte en identisk kopi av Apollo 17 1:1 og ned til minste detalj. Det ville være en utrolig innsats, spesielt når man ser på hele Rutledges arbeid og hans komplette historie. I en av videoene kan man se den gamle russiske betegnelsen "CCCR" på et rakettrinn på Apollo-20! En russisk betegnelse på en Saturn 5!

Selv uavhengig av påstandene hans, ser denne mannen ut til å ha en enorm kunnskap om romfart. Den italienske journalisten Luca Scantamburlo ble alltid overrasket over de relativt ukjente detaljene om romfart. Som for eksempel om Apollo-18.

Det er velkjent at Apollo-programmet ble avsluttet i 1972 etter Apollo-17. Hvis du ser på en hvilken som helst liste over Apollo-programmet, på Wikipedia eller andre steder, vil du se at Apollo-17 var slutten. Men i virkeligheten ble Apollo-18 skutt opp i juli 1975 for å dokke sammen med den russiske romfergen Sojuz 19 i det berømte Apollo-Sojuz Test Project

(ASTP), som muliggjorde det første amerikansk-sovjetiske samarbeidet. Kommandanten på Sojus-19 var for øvrig ingen ringere enn Aleksej Leonov. Apollo-18 ble ikke offisielt oppført som Apollo-18, men kronologisk, og siden det var en Apollo-kapsel, er det ifølge NASAs skikk Apollo-18. Og tro det eller ei, i motsetning til alt som finnes om det blant kjente kilder, er dette Apollo-oppdraget faktisk oppført som Apollo-18 på NASAs nettsted!

Ifølge Rutledge ble det gjort et forsøk på å utforske UFO på månen allerede i begynnelsen av 1976, med Apollo 19, men dette oppdraget mislyktes, antagelig på grunn av meteorittnedslag. Luca Scan Tamburlo har undersøkt Rutledges filmer og uttalelser på en seriøs og vitenskapelig måte og funnet noen uoverensstemmelser. Han konkluderer imidlertid med at Rutledge kan snakke sant om enkelte ting, og at denne historien bør vies mer oppmerksomhet. Men det er selvsagt langt flere kritikere enn tilhengere av denne historien.

Siden publiseringen av videoene har William Rutledge vært utsatt for en liten heksejakt på internett. Noen detektiver vil ha identifisert ham som en arbeidsledig fotograf ved navn Thierry Speth, hvis spor trolig kan finnes på flere nettsteder, som Ebay, myvideo og andre. Angivelig skal denne Thierry Speth ha kjøpt månebilder og et måneprogram på internett, noe som selvsagt passer perfekt inn i bildet. En slik forfølgelse er å gå litt for langt, men på den annen side kan Rutledge ikke forvente å få motbør med sine påstander. Når det gjelder "City"-videoen, ble det oppdaget at hele gulvarealet tilsvarer nøyaktig gulvarealet på et bilde fra Apollo 17-ferden. Så "City"-videoen kan bare være en forfalskning. I nærbildene av UFO-en kan man også se en mistenkelig krøllete kabel, men dette betyr ikke nødvendigvis noe, for hvilken funksjon skulle den ha?

ROMVESENET "MONA LISA" OG INNE I ROMFERGEN:

Rutledge annonserte at han ville gi ut mer materiale, men dette trakk ut i tid. YouTube-kontoen hans skal ha blitt hacket, og det ble sendt meldinger i hans navn der han innrømmet at det hele var en bløff. Deretter byttet han til videonetverket Revver (skaperen "retiredafb") og ga ut filmene sine på nytt. Til slutt, nøyaktig ett år etter opptreden, viste Rutledge to nye videoer i april 2008, som ikke var mindre imponerende, snarere tvert imot. De to filmene viser opptak fra innsiden av den antatte månelanderen Apollo-20 og opptak av det utenomjordiske vesenet som ifølge Rutledge ble funnet i det enorme UFO-vraket under oppdraget. I noen sekunder kan du også få et glimt av måneoverflaten fra vinduet i månelandingsfartøyet. Da kan man også se kosmonauten Aleksej Leonov, som tilsynelatende leker seg med et Hasselblad-månekamera. Det vises små tynne, gule og grønne metallplater som ifølge Rutledge ble funnet i "byen", og som har uidentifiserbar skrift på seg.

Dette kvinnelige romvesenet skal ha vært romskipets pilot, og det merkelige apparatet i ansiktet hennes skal ha blitt brukt til å betjene romskipets kontroller. Ifølge Rutledge ble dette apparatet, samt sekret fra nesen, forsiktig fjernet av Alexei Leonov, noe man også kan se i filmen. Romvesenet ser virkelig imponerende ut, om ikke annet så fordi det ikke følger noen velkjent klisjé. Interiøret i romfergen og den korte utsikten til den antatte måneoverflaten ser mer enn overbevisende ut. Det er nok til å få deg til å sikle. Ifølge noen forskere tilsvarer innredningen nøyaktig innredningen på de siste NASA Apollo-kapslene! Er de to filmene ekte?

I den andre "Mona Lisa"-videoen kan man se en mistenkelig flekk ved 01:15: Beina til kosmonaut Leonov ser ut til å være klippet av, og han ser også litt svampaktig ut i hver scene, som om et bilde av ham er kopiert inn i videoen! Dette kan bare bety at videoen har blitt manipulert av filmteknikere. Men dette reiser også spørsmålet om når Leonov noen gang holdt et Hasselblad-månekamera i hånden og ble filmet mens han gjorde det?

Er Rutledge virkelig bare nok en "bløffmaker" som igjen ødelegger mye av arbeidet og troverdigheten til UFO-forskere og marginale forskere? Eller er mannen virkelig en del av et

av de største mysteriene i vår historie og prøver bare å gjøre oss oppmerksomme på noe? Man må ta det hele i sin helhet: Det er overbevisende opptak av ferden over månen og av UFO-en, og Rutledge var faktisk den første til å peke ut dette objektet på de offisielle NASA-bildene. Det er bilder av en Saturn 5-rakett med russisk identifikasjon, selv om russerne aldri har brukt en Saturn 5-rakett og ingen Saturn 5-rakett har vært offisielt i bruk siden 1973. Interiøret i kommandomodulen og månelandingsfartøyet er nesten identisk med kapslene fra tidligere Apollo-ferder. Det antatte romvesenet er ganske imponerende og har til og med frostmerker i ansiktet i begynnelsen, som forsvinner med tiden, og munnen er åpen i begynnelsen og lukket senere. Det er mange overbevisende små detaljer som ville krevd en enorm innsats og store kostnader hvis det var snakk om en forfalskning. Her hadde det vært nødvendig med ekspertkunnskap om skulpturer, apparater, filmteknologi og romfart. Når man ser gjennom månelandingsfartøyet vindu på måneoverflaten, ser det utrolig ekte ut og ville kreve et helt studio eller en liten sal, for en fotobakgrunn kan helt klart utelukkes her.

I disse scenene kan man for øvrig også se en månebil utenfor månelandingsfartøyet. Dette er tydeligvis den russiske måne bilen **Lunochod-1** eller **Lunochod-2**, som ble satt ned på månen sammen med månesondene Luna-17 og Luna-21 i henholdsvis 1970 og 1973 og fjernstyrt fra Jorden! Denne roveren måtte også ha blitt gjenskapt, for det finnes ikke noe bilde av Lunochod fra måneoverflaten eller i den posisjonen vi ser her. Men uansett hvor fascinerende og til dels overbevisende den samlede videopakken er, taler den forfalskede "City"-videoen og den påfallende redigeringsfeilen i scenen med Aleksej Leonov alene for en forfalskning av alle filmene. Dette gjelder imidlertid ikke nødvendigvis hele historien.

William Rutledge har ikke latt høre fra seg siden midten av 2008. Alexei Leonov har aldri kommentert Apollo-20, og det har heller ingen ved navn Leona Marietta Snyder. Hvorfor laget Rutledge disse filmene? Hvor fikk han tak i alt utstyret, kulissene, innredningen og teknologien? Hvordan kan han komme opp med en slik detaljrikdom og bakgrunnskunnskap? Hvis alle filmene hans er komplette forfalskninger, kan han ikke ha jobbet alene, han må ha hatt hjelpere, for i mellomtiden kan man her snakke om et stortiltet prosjekt. Her ble arbeidet utført ekstremt profesjonelt og med utrolig oppmerksomhet på detaljer, og du må bare beundre det hele, selv om du til slutt bare ble tatt for en tosk. Det er forresten interessant å vite at Aleksej Leonov i et intervju for en tid tilbake sa at filmmaterialet fra Apollo 11-ferden i stor grad var forfalsket, og at russerne alltid hadde visst dette. Det ville være mer enn interessant om Leonov ville kommentere Apollo-20. Apollo-19-rapport følger! (Kilde: fast-geheim.de, David Spencer Haase)

Kosttilskudd 2023

1958, Brasil, Artur Berlet, Besøk på planeten Acart

Artur Berlet fortalte oss at han hadde blitt tatt med til en annen planet og hadde Jeg tilbrakte åtte dager på jorden der, fra 14. til 23. mai 1958.

14. mai 1958

Artur Berlet, en mann med enkel utdannelse, bodde i Sarandi kommune i Rio Grande do Sul (Brasil). Den dagen gikk Artur på en ensom vei mot Sarandi. Han jobbet som fotograf på den tiden og ville hente lønn for noen av bildene han hadde tatt for forskjellige personer. Familien hans visste at han skulle være borte i noen dager. Rundt kl. 19.00 så han et merkelig, lysende objekt i nærheten av en gård som tilhørte Dr. Dionisio Peretti. Han gikk av veien og nærmet seg objektet for å se hva det var.

Bortsett fra ham var det ikke en sjel på veien. Da han var kommet ca. 10 meter fra veien, var det ingen mennesker på veien.

så han to vesener som rettet en sterk lysstråle mot ham, noe som fikk ham til å miste sansene.

Han våknet ikke opp igjen før ca. 30 timer senere, da han allerede befant seg i en sykeseng på planeten Acart. Han ble ført til noen mennesker som snakket til ham på flere jordiske språk, men ingen av dem forsto han. Selv prøvde han seg deretter på portugisisk, spansk og italiensk. Ingen forsto ham, og han var i ferd med å gi opp da han kom på at han også kunne snakke tysk på grunn av sine aner. Da sprang en av mennene glad opp og spurte: "Tysk?", og det utviklet seg en haltende samtale.

Senere fikk han vite at disse vesenene hadde kommet til jorden for å samle korn og grønnsaksplanter til eksperimentelle formål. De hadde akutt behov for nye matplanter fordi planeten deres var ekstremt overbefolket, og derfor hadde de allerede flyttet alle byer til ugjestmilde områder for å kunne bruke alle egnede områder til jordbruk. Kommandanten mente at Artur var en bonde og bestemte seg derfor for å ta ham med seg, selv om resten av mannskapet var imot det, siden alle som skader en jordboer, ifølge deres lover straffes hardt. Dette ble gjort. Kommandanten ble fratatt sin stilling som romskipspilot og degradert til en enkel arbeider i solstålgruvene.

Det flyvende objektet var rundt og hadde en diameter på mellom 20 og 30 meter. Det hadde form som to plater plassert oppå hverandre og ble drevet av solenergi. Reisen til hjemplaneten Acart, som ligger ca. 62 millioner kilometer fra jorden, tok ca. 38 timer, og en del av strekningen ble tilsynelatende tilbakelagt i hyperrommet. Romskipet fløy med en hastighet på 400-500 km/s i verdensrommet og kanskje 40-50 km/s i jordatmosfæren, fordi skipet bruker tiltrekningsmotorer (gravitasjonsmotorer) i verdensrommet, men rotasjonsmotorer i atmosfæren.

Menneskene på planeten Acart ser i hovedsak ut som oss, men de har en blekere hudfarge og en spesiell mote med mange voillanter på underarmene. Med få unntak hadde de alle stråblondt hår. De var litt høyere enn jordboerne i 1958.

Acartianerne har besøkt jorden siden 1930-tallet. I tillegg til å samle inn jordiske planter, er det andre formålet med besøkene deres å observere Jorden, ettersom de antar at menneskene på Jorden med stor sannsynlighet vil utslette hverandre gjennom atomkrig, noe som vil frigjøre Jorden gjennom gjenbefolkning av denne rasen, som lider av overbefolkning på hjemplaneten sin (de hadde 20 milliarder innbyggere på den tiden, med en tilsvarende størrelse som Jorden). Den valgte øverste lederen (Son of the Sun) insisterte på at Berlet skulle få vite om disse planene. Acartanerne insisterte imidlertid på at ærlighet var det høyeste gode i deres Etos, og at de derfor ikke ville gjøre noe som kunne forårsake en slik konflikt på jorden, selv om de var i stand til å gjøre det.

Gjennom sine besøk på jorden er akartanerne kjent med noen av våre språk, nemlig russisk, engelsk, spansk og tysk.

Berlet blir hentet hjem av sin tysktalende mentor og tilbringer noen dager på planeten. Siden oppholdet skyldes et lovbrudd, møtes det øverste folkerådet for å diskutere hva han skal få lov til å oppleve og hvor raskt han skal bringes tilbake til jorden. Siden Berlet presenterte seg som en ærlig mann og forklarte at ingen på jorden uansett ville tro på det han fortalte, fikk han tillatelse til å bli tatt med til viktige steder på planeten i to dager (en stor produksjonsfabrikk,

en by i fjellene, jordbruk i gradvis voksende åkre, et stort rekreasjonsanlegg ved sjøen). For det meste foraktet han imidlertid den lokale maten, bortsett fra det han fikk servert som kjøtt.

Acartianerne bruker kun solenergi som energikilde: "Solenergi består av bølger som kommer fra solen, de samme som får planetene til å dreie rundt solen. Vi vet selvfølgelig at de ennå ikke er kjent på jorden." Ettertenksomt svarte jeg: - "Jeg antar at jeg vet noe om lydbølger, som brukes til raketteknologi." "Jepp, det er det disse bølgene også brukes til. Kilden er den samme. Det er mange ting vi har oppdaget og brukt i mer enn 120 jordår."

Det er mulig at Acart befinner seg i en annen tetthet, for Berlet beskriver flere ganger at vannet der virket merkelig lett på ham.

"Er vi ikke alle mennesker skapt av Gud?" - "Så det betyr at du også tror på Gud?" Han sendte meg et kort og hardt blikk, og dessverre innså jeg for sent at jeg hadde fornærmet ham med spørsmålet mitt.

Han brukte for første gang en hard tone mot meg og sa: "Vi tror ikke bare på ham, men vi elsker og frykter ham."

"Acart har lenge vært en forent planet. For rundt 100 år siden hadde Acart også hundrevis av land. Men gjennom gjensidig enighet ble grensene opphevet, krigene opphørte og velstanden blomstret, som du kan se."

Acart's **øverste råd** består av over 500 medlemmer. Formannen velges og mottar tittelen "Solens sønn" i denne funksjonen.

"Jeg har allerede sagt mange ganger at det ikke finnes noen klasseforskjeller hos oss. Vi er alle likeverdige. Så du kan spise et måltid med Solens sønn like godt som med meg eller noen andre." "Så dere er alle som brødre?" "Jeg må innrømme at det ikke var lett før vi alle forsto dette. Men etter at vi satte denne ideen ut i livet, har vi forvandlet planeten vår; først var den et helvete fullt av ran, løgn, dårskap, spekulasjon og infamitet, og nå er den et paradis av kjærlighet, brorskap, forståelse og fremgang."

De besøker et **romskip** som er under bygging i fabrikk. "I verdensrommet beveger disse skipene seg på magnetiske bølger som planetene eller vi selv sender ut." Da vi går ut igjen, peker han på en tårnformet firkantet boks, omtrent en meter lang og 80 cm høy, som er festet til kuppelen på romskipet.

"Se der, det er noe annet under hatten som du ikke kan se med det blotte øye." "Hvorfor ikke?"

"Fordi det skinner med en sterk glans, og på nært hold ville denne glansen blende en person øyeblikkelig." - "Hva er funksjonen til denne tingen under hatten?" "I seg selv har den ingen funksjon. Men når motorene inne i skipet settes i bevegelse, oppstår det en slags vibrasjon, og vibrasjonen frembringer magnetiske bølger som ligner på dem som kommer fra planetene; derfor tiltrekkes den mindre massen av den større, i dette tilfellet romskipet av planeten." -

"Og likevel er det dekket av kuppelen, kan det fungere på denne måten?" "Nei, dette kuppeldekselet er halvt trukket inn på hver side, og dermed kan skipet akselereres. Hvis dette dekselet ble trukket helt inn, ville hastigheten bli så stor at hele skipet ville bli ødelagt av det."

- "Hvorfor kan ikke skipet også drives frem i atmosfæren med dette systemet?" "Fordi de magnetiske strålene i atmosfæren alle går i én retning, og det er mot bakken. Et skip som lander, vil derfor aldri kunne løfte seg fra bakken, det vil alltid ha en tendens til å gå mot bakken. Forstår du nå hvorfor vi trenger to systemer, ett for innsiden og ett for utsiden av atmosfæren?" - "Finnes denne solenergien bare på Acart eller også på andre planeter?" "Den finnes i hele solsystemet vårt. Motorene vi har her, fungerer på alle planetene i solsystemet vårt, med den lille forskjellen at planetene som kretser nærmere solen, får mer energi enn de som befinner seg lenger unna."

"Hva slags **penger** er det her?" Han rettet seg også opp og svarte: "Penger? Det finnes ikke penger på Acart!" Jeg holdt på å falle av benken! - "Ja, hvordan handler man her, og hvordan får de ansatte betalt?" Han sukket lavt og sa: "Det er en ganske lang historie, men jeg skal

prøve å forklare den for deg. Jeg tror jeg allerede har fortalt deg at Acart tidligere besto av forskjellige land, hvert med sin egen regjering og sitt eget myntverk. Men da problemet med overbefolkning oppsto, begynte de rike å gjøre forretninger med hver eneste meter jord, slik at de kunne kjøpe opp mer jord enn de trengte for å leve, og de fattige ble mer eller mindre sittende på gata. Deretter fulgte **flere kriger**, tyveri, spekulasjon osv. Og hvorfor? Alltid på grunn av penger!

Hele planeten lignet et helvete. Noen ble rikere og rikere, mens de aller fleste døde av sult, elendighet og nød. Da alt syntes tapt, kom den klokeste gjennom tidene til Acart. Og hva gjorde han? Han oppdaget teknologien for å utnytte solens energi." - "Og hva hadde det med penger å gjøre?" "Veldig mye! Så snart solenergien var oppdaget, oppfant han og to av hans etterfølgere våpnene vi har i dag." - "Var han fattig eller rik?" - "Veldig rik, men han satset alt han hadde på å bli rik." "Veldig rik, men han investerte hele formuen sin i forskning til beste for folket." - "Hvordan?" - "Hvordan gjorde han det?" "På følgende måte: Da han oppfant nøytralisatoren, skjulte han ikke denne oppfinnelsen, men ga med den et fullstendig bevis på alt han kunne gjøre med dette våpenet. Han truet alle folkeslag med å bruke dette våpenet hvis de ikke kunne finne en fellesnevner for sin enhet. For å redde planeten presenterte han en global plan. Resultatet var at nesten alle adlød ham. Det første han gjorde, var å avskaffe landegrensene og forene alle folkene på Acart. Deretter skapte han like rettigheter og plikter for alle borgere. Og denne planen endte

med penger - automatisk opphørte svindel, spekulasjoner, ran og lignende, fordi alt dette bare ble begått på grunn av penger." - "Så han var en diktator?" "Nei, han var ikke regjeringssjef. Men nesten alle ideene kom fra ham og ble så satt ut i livet av de andre." - "Men han hadde vel beskyttelse og støtte fra et sterkt Acartian-land?" "Nei, for - som jeg sa - 90 prosent av befolkningen levde i elendighet; disse forsto hans tankegang og støttet ham; de resterende 10 prosentene kunne ikke gjøre noe med det og ga til slutt etter. Da folket hjalp ham med å etablere dette regimet, fikk han også rett til å velge sin egen regjering. De foreslo ham som leder, men han aksepterte ikke dette vervet, men foreslo en av sønnene sine. Sistnevnte ble valgt og ble dermed den første

Leder for hele Acart. Siden faren hans hadde blitt kalt "Solens mann" på grunn av oppfinnelsen sin, ble lederen nå kalt "Solens sønn". Det er derfra navnet på lederne våre kommer.

*Artur Berlet mens han ble bortført,
håndskrevne notater om sine opplevelser*

Artur Berlet, "Im Raumschiff von Planet zu Planet", Ventla-Verlag Wiesbaden-Schierstein, 1972.

Rune: [Info engelsk](#)

1950-1979 Italia, massekontakt "**Vennskapssaken**"

1950s

Forholdet hadde vært holdt hemmelig i et halvt århundre, men kom først nylig frem i lyset etter at en av de involverte mennene døde (Bruno Sammaciccia hadde bedt om at historien skulle holdes hemmelig til etter hans død).

I Pescara hadde en gruppe utenomjordiske fra 1950- til 1970-tallet tatt direkte kontakt med en rekke intetanende mennesker. Dette prosjektet ble kalt "Amicizia". Disse menneskene ble tatt med til sine (eteriske) "baser" på jorden og tilsynelatende om bord i UFOene.

Dette var mennesker med høy sosial og kulturell status, blant dem den kjente konsolisten Alberto Perego.

"Kjære venner, kjære sønner, mistro oss ikke, for ingen av oss vil vakle, hold sammen, hold sammen, hold sammen! Hold ut med deres svakheter. Kjemp og forbedr menneskeheten og vennskapet med oss. Vår verden er vanskelig for deg å forstå, kjære. Det er helt normalt. Likevel, med kjærlighet og tillit kan du være nær våre hjerter. Vi er alltid åpne for deg og forstår hverandre bedre. Vi omfavner deg med varm kjærlighet og ekte vennskap. Din Sigir."

Stefan Breccia beskriver saken i boken "Contattismi di Massa" (Nexus Edizioni). Del 1 beskriver noen andre UFO-kontakter, mens del 2 er viet "Friendship Case".

Denne boken handler om **to motstridende grupper av utlendinger som** oppholdt seg ved Adriaterhavskysten nær Pescara, blandet seg med innbyggerne og kom i kontakt med flere viktige politiske skikkelser, særlig i 1956.

Kontakten deres var en mann ved navn Bruno Sammaciccia, en troverdig personlighet med fire universitetsgrader, inkludert psykologi og psykiatri, og utrolig nok ble han utnevnt til årets mann av UNESCO i 1982 på grunn av sin kulturelle bakgrunn. Han ble først kontaktet telepatisk av disse svært høye (2,5 meter) humanoide romvesenene som hadde en base ved Adriaterhavet.

I kapittelet "Amicizia" på slutten av boken forteller han om deres vaner, intensjoner og samspill med mennesker, inkludert så fremtredende personligheter som en brasiliansk kardinal, en berømt maler, en general i Carabinieri (italiensk militærpoliti), men fremfor alt fikk de kontakt med den velkjente (italienske konsulen) Perego, som ble sett over Peterskirken 1. desember 1953, og som i likhet med Adamski snakket med mange italienske tjenestemenn om UFO-er på 1950-tallet.

Også journalisten og fotografen Bruno Ghibaudi ble kontaktet telepatisk, og det var han som tok de utrolige **bildene av** disse spesielle farkostene som kom opp av vannet i nærheten av Pescara ved Adriaterhavskysten. Boken inneholder mange bilder av dette og av de nevnte dignitærene, samt et bilde av et to meter høyt romvesen som sa at han tilhørte en konføderasjon fra en "blå" galakse, noe som sannsynligvis betyr en blå stjernetåke.

En av meldingene som ble sendt til planeten Jorden var: "De fleste utenomjordiske livsformer var menneskelignende av natur"! De ser ut som oss!

Et svært interessant aspekt ved vennskapssaken er ikke bare at det finnes velvillige, kjærlige ET-er, men også at de etter hvert skilte seg fra menneskene på jorden fordi de er så vanskelige å ha med å gjøre.

Det ser ut til at "Akrij" eller "W56", som italienerne kalte dem, var her for å "holde de manipulerende, kaprende ET-ene i sjakk". Med andre ord for å hindre dem i å utøve så mye manipulerende kontroll over menneskene på jorden.

- [Vennskapssaken \(Il Caso Amicizia\) og boken MASS CONTACT](#) - diskusjon på [projectavlaon.net](#)

- Engelsk versjon av en italiensk dokumentarfilm "The friendship case" på youtube under skiftende adresser, da den stadig blir slettet. [film på bitchute](#)

1968, Spania, Franciso Donis Ortiz, Franciso Donis Ortiz, møte med en UFO, livet på Urln

12. november 1968

Den dagen hadde en person som skjuler seg under pseudonymet SINOD - hvis virkelige navn, som er oppgitt i Antonio Riberas bok "UMMO, den utrolige sannheten", er Francisco Donis Ortiz - et møte med en UFO, noe som senere skulle få store konsekvenser for UMMO-saken.

Hovedtrekkene i saken var som følger:

Ortiz var direktør i et stort spansk selskap, og i denne egenskapen pendlet han ofte med bil mellom de største byene i Levanten og Madrid. Denne dagen kjørte Sinod bil fra Valencia til Madrid da han fikk en telepatisk kommando om å svinge av i veikrysset til Parador Nacional de Alarcon, der han skulle møte et romvesen. Selv om han brøt sammen, takket være en lastebilsjåfør som hjalp ham med å få bilen i gang igjen, nådde bilen til slutt Parador, der han så et stort skiveformet objekt sveve over bakken, hvorfra et menneske steg ned. Denne forklarte at han het Atienza og nedstammet fra mennesker, men fra en planet kalt **Urln 4** lysår unna, der innbyggerne var **små makrocephale vesener**, selv om det også haddeliten koloni av jordboere der.

For 300 år siden forsøkte sivilisasjonen på Urln, som befant seg på en planet relativt nær jorden, å få kontakt med menneskene på jorden. I den forbindelse støtte de på lignende vanskeligheter som astronauter på jorden da de ankom månen og måtte bevege seg i spesielle drakter og med pusteapparat i et miljø som ikke var skapt for dem. De intelligente vesenene i den fjerde sivilisasjonen på Urln var annerledes, og de jordiske vesenene reagerte noen ganger med frykt foran dem eller prøvde å angripe dem.

De forsøkte derfor å begrense kontakten til de familiene og *personene de ville* hjelpe, og viste vennlige følelser for å komme til enighet med dem. Barna til Atenzias forfedre, som levde for 300 år siden, ble tatt med til planeten Urln i romskipet, og det ble opprettet biosfærer for dem både i romskipet og senere på planeten, med en atmosfære som lignet jordens. De beste pedagogene på Urln ble tatt inn i denne spesielle innkvarteringen av barn fra Jorden og lærte dem å kommunisere med dem (telepatisk), og spesielt den moralske, sosiale, politiske og religiøse kunnskapen som ville gjøre dem i stand til å integrere seg åndelig i befolkningen på Urln. - Siden den gang har tolv generasjoner blitt vant til denne måten å leve på, etterkommerne av dette opprinnelige paret og andre menn og kvinner fra jorden som også har blitt hentet fra jorden til Urln ved sjeldne, spesielle anledninger (4).

- De siste etterkommerne av denne tolvte generasjonen er menn og kvinner som **åndelig sett er mye mer utviklet enn dagens jordboere**, men morfologisk sett er de nesten identiske med oss. Forskjellene er: Gjennomsnittsstørrelsen er stasjonær, hjernevekten og kraniekapasiteten er litt høyere med økende tendens, og den mannlige fruktbarheten er lavere, noe som på den ene siden krevde at nesten alle mennesker som ble transportert fra jorden til Urln, var menn, og på den andre siden at polygami ble innført blant de hundre etterkommerne av jordboere som bodde på Urln.

- Mens det på jorden fødes like mange gutter som jenter, fødes det mange flere jenter enn gutter blant medlemmene av rasen som emigrerte til Urln. Selv om Urln-rasens forskere var svært avanserte innen genetikk, visste de ikke med sikkerhet hva som var årsaken til dette, og tilskrev det forskjeller i kosthold, tyngdekraft, temperatur osv., og spesielt livet i små, lukkede byer med kunstig atmosfære.

- Akkurat som dyr i fangenskap på jorden har problemer med å reproducere seg, mister jordboere som overføres til Urln fruktbarheten. - Dette er en stor sorg for den emigrerte rasen og de intelligente vesenene på Urln som støtter dem, for de ser det som et bevis på at gudene kanskje ikke liker å transplantere vesener fra én planet til en annen.

"Selv om vi morfologisk sett kunne smelte sammen med jordboerne og tilpasse oss det fysiske livet på jorden med et visst ubehag, ville dette være mentalt umulig, ettersom vår livsstil er forskjellig fra jordboernes og ville føre til konstant konflikt."

"Vi leser i tankene til en **stor del av jordboerne**, og det vi leser der, liker vi ikke. Deres verden er uhyre hyklersk og løgnaktig, selv om en stor del av den jordiske menneskeheten sier at den aksepterer det guddommelige budet vi tror på: Å elske Gud over alt og sin neste som seg selv. I vårt tilfelle preger dette budet systematisk vår atferd, mens mange av dere skryter av å være kristne, men motsier dette budet gjennom den livsstilen dere offentliggjør som deres tro.

- Det er fordi vi er oppvokst i Urlns fjerde sivilisasjon, og det er utenkelig, og ikke fordi vi er perfekt dydige, men fordi **de store sosiale syndene** som dere begår og som vi har eliminert, allerede er forbudt hos oss: Krig, drap, vill ærgjerrighet, lidenskapen for dominans og makt som hersker blant mange mennesker. Alt dette er like fremmed for oss som kannibalisme er for dagens spanjoler.

- Disse plagene fantes i Urlns tredje sivilisasjon i den fasen av nasjonalisme som vi med Guds hjelp har lagt bak oss, og du kan være sikker på at vi ikke er så dumme og hovmodige at vi tror vi er bedre på grunn av dem. Vi har bare fått tilgang til en mer avansert, fordi eldre, sivilisasjon og dermed oppnådd vår grad av kollektiv dyd.

- I den uendelige rekken av stadier som skiller de intelligente vesenene som befolker universet fra guddommeligheten, befinner vi oss i en posisjon i forhold til dere som vi kanskje kan definere som noen stadier høyere, relativt sett, men med tiden vil også dere utvilsomt stige i gradene og kanskje overgå oss, akkurat som dere allerede er oss overlegne i **malerkunstens, skulpturens, musikkens og litteraturens** verden.

- En stor hindring for menneskers sameksistens på jorden er deres totale mangel på oppriktighet. Ordet tjener mennesker til å skjule tankene sine.

- Det ville være uutholdelig for dere hvis en av deres politikere sa til oss: "Vær så god, vi vil gjerne ha deres forskere til å lære oss det vi ikke vet."

Vi, som ikke kan lyve fordi det ville skade vår mentale mekanisme, ville bare måtte svare: **Vi leser tankene deres og ser at det dere sier er løgn**, og vi tviler sterkt på at dere er villige til å forhandle med oss. Dere begjærer våre vitenskapelige fremskritt for bedre å kunne dominere andre land. Derfor anser vi det som farlig å gi dere tilgang til mer avansert teknologi. **Dere mislykkes** fordi dere gjør langsomme fremskritt på det sosiale, politiske, moralske og religiøse området, som dere bryr dere lite om fordi dere er besatt av materielle og vitenskapelige fremskritt.

Jesus Kristus viste dere tydelig hvilke veier dere skulle følge, og dere korsfestet ham. Tjue århundrer har gått, og dere har knapt forbedret det vesentlige. Faren for **atomkrig** er alvorlig. I en av verdens mest teknologisk avanserte nasjoner ble det nylig drept tre menn hvis ideer kunne ha hjulpet dere til å gjøre virkelige fremskritt.

Den jordiske rasen som emigrerte til planeten Urln, har en bedre **telepatisk evne til å motta** mentale meldinger fra jordboere enn Urlns egen rase, noe som er logisk med tanke på den morfologiske likheten som eksisterer mellom jordboere og mennesker som meg. Hovedgrunnen til at Urln-folket utvandret noen jordboere, var nettopp for å få en gruppe jordboere som de hadde utdannet i en høyere sivilisasjon, og som kunne fungere som en bro eller et bindeledd mellom de to rasene.

- På den annen side har vi fra jorden mottatt en **verdifull kultur** som vi samler på og bruker. På Urln formidles musikken til Mendelssohn, Mozart, Bach, Beethoven, Wagner, Chopin, Schubert, folkløse fra de fargede (oh! Spirituals) og fra alle raser, inkludert noen former for moderne musikk, selv om det lille vi velger i musikk, bøker og forestillinger forvirrer oss. Du synes å foretrekke det mest vulgære og grove, så lenge det bare er nytt.
- Selv om det er sikkert at "moral og religiøsitet" er mye høyere i vår befolkning enn i din, har vi ikke produsert individer som Thérèse av Jesusbarnet eller Johannes av Korset, som alene har oppnådd en direkte dialog med Gud, som vi anser som sivilisasjonens endelige mål.
- For **interplanetariske reiser** må man først finne andre typer motordrevne, ioniske, fotoniske eller atomdrevne innretninger som kan omdannes direkte til elektrisitet. Du må lære deg å håndtere gravitasjonsfelt eller elektromagnetiske felt, eller du må ty til det vi kaller "**interpenetrasjon**", som er det systemet vi bruker for å krysse de enorme interplanetariske rommene, i likhet med alle raser som kan hoppe fra et planetarisk rom til et annet. Interpenetrasjonssystemet er det eneste som kan overvinne avstander på lysår, men det er ikke tilgjengelig for mennesker som er begrenset til det synlige universet med de tre klassiske romdimensjonene pluss tidsdimensjonen.
- Dere jordboere (og vi andre) lever i et **illusjonært univers** som ikke er det virkelige universet. Bare Gud kjenner det - dere oppfatter bare de tre dimensjonene lengde, bredde og høyde, pluss det dere kaller tid. Det er fire dimensjoner i alt. Vi kommer til **ti dimensjoner**, men vi vet at det finnes flere. Derfor er den verden vi oppfatter med sansene våre, ufullstendig og fiktiv. Et eksempel: Det du kaller **masse**, er en hel gruppe dimensjoner, og sjelens verden er helt ukjent for deg. Du har i beste fall en idé om den.
- Vi kjenner bare til **tolv forskjellige planetariske raser** (selv om det må finnes mange flere), og de fleste av dem bare på grunn av vitnesbyrdet fra innbyggerne på planeten Orma, som Urln besøkte for et tiår siden. - Alle disse rasene (av vesener med sjel) tror på én Gud, selv om åpenbaringen var helt forskjellig på hver planet. De befinner seg på forskjellige utviklingsstadier og er morfologisk påvirket av planetenes egenskaper, men alle viser at de ble skapt "i Guds bilde og likhet".
- Det bor rundt **tre tusen hundre millioner mennesker** på Urln, og av disse er det hundre og tjue som nedstammer fra jordboere. Antallet er nesten konstant og har vokst nesten umerkelig over svært lang tid.
- Det finnes én **regjering** for hele planeten, bestående av det vi kan kalle presidenten og tolv rådgivere. Alle disse menneskene kalles "de store hjernene" fordi de etter å ha gjennomgått en første utvelgelse er blitt forberedt på lederrollen, deretter har de prøvd seg på ulike aktivitetsområder, og til slutt blir de opphøyet til makten ved en ny utvelgelse "etter fortjeneste". ... - I stedet har vi en utvelgelse av hele Urln-befolkningen blant oss (menn og kvinner, siden det ikke er noen kjønnsforskjell i arbeidet), og våre "**opposisjoner til statsmenn**" er forferdelige og de vanskeligste av alle. Hvis man tar høyde for menneskelig feilbarlighet, fungerer systemet til full tilfredshet for hele Urlns befolkning.
- For tiden er seks av de tretten "store hodene" i Urln kvinner, hvorav én er etterkommer av jordboere. - Andre etterkommere av jordboere har også høye stillinger i ledelsen av utdanningssystemet, og det er oppsiktsvekkende at 120 av tre tusen hundre millioner av dem er valgt etter fortjeneste, noe som er en stor kilde til stolthet for oss medlemmer av rasen som emigrerte fra jorden.
- Når det er snakk om å ta stilling til viktige spørsmål, konsulteres alle menneskene i Urlns befolkning som er i stand til å ta stilling til emnet, av de store hjernene, som samler svarene deres telepatisk, ordner dem, oppsummerer dem og trekker en konklusjon som formidles til hele Urlns befolkning gjennom det samme mentale systemet. Det finnes altså ingen parlamenter, ingen papirer, ingen skriftlig kommunikasjon, og alt reduseres på en effektiv og

rask måte slik at det ikke forekommer løgn eller bedrag mellom mennesker som kan lese hverandres tanker i all klarhet. Lederne våre er også reelle koordinatorene for en "opinion" som utelukkende består av mennesker med høy utdannelse og høy tenkeevne.

I økonomien har vi en slags sentral elektronisk dataavdeling (som på jorden) der alle innbyggere og bedrifter i Urln har opprettet en konto med en "debet" og en "kredit".

Avhengig av arbeidsinnsats, behov og sivilstatus kan hver aktive innbygger i Urln med jevne mellomrom ta ut et **visst antall forbruksenheter** (som tilsvarer valutaen din, selv om de ikke eksisterer fysisk, men bare i bokført form). På samme måte regnskapsføres "produksjonsenheter" og "investeringsenheter" som legges til dem.

- I prinsippet skal produksjonen normalt være lik forbruket, pluss de ekstra investeringsenheterne (som skaper kapitalrente), pluss et overskudd til offentlige utgifter, som er svært moderate, uten militærbudsjett og lite byråkrati, i den forstand som brukes på jorden. Staten har svært lite sløsing med penger i vårt land.

- Det finnes imidlertid en "**opposisjon**" som samarbeider med regjeringen om å forbedre den generelle organisasjonen i detalj, og som spesielt hjelper til med de tilpasningene som den vitenskapelige og tekniske utviklingen stadig krever. Pussig nok er opposisjonens "kloke hoder" embetsmenn på samme nivå som regjeringens "kloke hoder".

- Union of Urln Spirits kan "støtte opposisjonen" slik at regjeringen endrer sitt syn og adopterer opposisjonens.

- Medlemmene velges etter regjeringsmedlemmene, og på en slik måte at de som er uenige i visse av de folkevalgte ideer, kan uttrykke sin uenighet gjennom den "organiserte opposisjonen".

- Ingen har brutt regjeringen en bloc i løpet av de siste 3000 årene, men det er "hyppige utskiftninger" blant regjeringsmedlemmene, som hvert tredje år får selskap av medlemmer av opposisjonen, som gjennomfører visse endringer som de har fått godkjenning for av flertallet av befolkningen.

- **Regjeringen** fornyes på denne måten hvert tredje år, men bare delvis, og kan bare fornyes av en tredjedel av de maksimalt tolv største hierarkene. Presidenten kan skiftes ut eller gjenvelges hvert sjette år. På denne måten unngår man brå endringer i regjeringens politikk.

I Urln tilpasses **produksjonen av matvarer og industrivarer** til etterspørselen uten store problemer, og det er bare tertiærvarer som er "rasjonert" (eller som det er begrenset tilgang på). Slik sett er det et forbrukersamfunn med uavhengige, konkurrerende private foretak som driver produksjon. Forskjellen fra vårt "kapitalistiske" system er at der er alle innbyggerne aksjonærer, fordi det i tillegg til tildelingen av "forbruksenheter" til hver enkelt også tildeles "investeringsenheter". Det finnes også "aktive aksjonærer" som bidrar med ideer til utviklingen av bedriftene de eier.

Jorda, gruvene, trærne og alt som naturen spontant produserer er **felleseie**. Urln-verdensstaten garanterer arbeid til alle. **Arbeid** er både en rettighet og en plikt som alle oppfyller. Ledelsen er fullstendig desentralisert, uten noen form for sentral kontroll. Hvis en bedrift mister sin kapital (f.eks. ved å produsere varer som publikum ikke liker), forsvinner den og overlater de ansatte til andre, bedre styrt bedrifter.

Det mest interessante er imidlertid den åndelige holdningen til innbyggerne i Urln, som i svært liten grad setter pris på noe materielt, som dessuten bare brukes til ett formål: perfektjonering av individet og rasen.

Når det gjelder så alvorlige hendelser som første og andre verdenskrig på jorden, bemerker Atenzia: "En idé som er svært utbredt på Urln, og som stammer fra sivilisasjonenes historie på denne planeten, er denne: Katastrofale omstendigheter er ofte nødvendige for å endre en sivilisasjons retning i en mer hensiktsmessig retning. Den fjerde sivilisasjonen på Urln var

resultatet av en katastrofal atomkrig som fant sted i en tidligere fase: nasjonalismens tidsalder. Vil Jorden ta en lignende retning?

Slutten av 1968, begynnelsen av 1969

Tidsskriftet La Actualidad Española publiserte artikler signert Sinod i nr. 884 (12.12.1968), 885 (19.12.1968), 886 (26.12.1968), 888 (09.01.1969) og 893 (13.02.1969), der han fortalte om sitt møte med en utenomjordisk ved navn Francisco Atienza, som han hadde mottatt telepatiske meldinger fra.

Etter publiseringen av sine erfaringer mottok Sinod (Francisco Doniz) et brev fra ummittene (**D88**) **den 18. januar 1969, der** han ble bedt om å overlevere Atienza en kodet tallrekke fra ummittene med anmodning om svar.

[Detaljert originalrapport av Ortiz](#) i tysk oversettelse på cosmic-library.de

1981, Italia, Maurizio Cavallo, kontakter. Bortføring og mange bilder

Boken "Oltre il Cielo" (Hinsides himmelen) av Maurizio Cavallo beskriver Maurizios kvaler og ekstase i kontakten med en gruppe **Clarions** fra stjernesystemet Aquila (Ørnen). Problemene med motstridende virkeligheter og dimensjonsreiser som nesten drev ham til vanvidd.

Cavallos kontakt fant sted i 1981, og i et forsøk på å stabilisere seg i denne virkeligheten tok han mange bilder og mange polaroider av ulike romvesener, av det han også kaller "**Konføderasjonen**"! Disse Clarions ba ham om ikke å publisere dem på 10 år for å teste hans forpliktelse overfor dem.

Nesten alle fotoportrettene har et navn og er helt spesielle. Han forklarte meg at Clarion-kontaktlinsene hans absorberer lys når de fotograferes, slik at det blir mange lysglimt, som på bildet av Suell.

Clarions hevder også å ha hatt kontakt med moren, som døde da han var 13 år. De viste ham en video av moren som gikk gjennom en kirkegård som ung jente.

40 kilometer unna fant "Antonio Urzzi"-saken sted. Urzis opptak av UFOer i dagslys stemmer overens med Maurizio Cavallos, og i en av filmene ser det ut til å være samme UFO. Antonio Urzi bor i Milano, Cavallo bor en time unna i nærheten av Torino, og kontaktene hans finner sted i Aostadalen og de franske Alpene.

Jaime Maussan fløy til Milano 11. mai 2007 og filmet intervjuer i to dager.

Bok:

Maurizio Cavallo "Hinsides himmelen: En historie om kontakt" (2008)

1987, Canada, Michel Desmarquet, Thiaoouba-profetien

Forfatteren beskriver sin UFO-reise i 1987 til en kultur som på den ene siden minner mye om arkturianerne (særlig når det gjelder konstruksjon og estetikk samt den svært avanserte teknologien), men som på den andre siden også gir assosiasjoner til Anunnaki og Karistus (trang til å straffe andre, involvering i jordens historie).

Ut fra beretningen får man inntrykk av at det muligens dreier seg om en opplevelse i drømmeriket eller et rike med lavere tetthet, siden forfatteren først befant seg i en "annen verden" før han klatret inn i en 70 m lang, kuleformet UFO og ble ført til Thiaoouba av sine følgesvenner. Han ser først jorden og Saturn, og Saturns ringer dukker opp i flere farger. "Vi har forlatt jordens parallelle univers og vil forlate planeten deres lenger og lenger bak oss for å ta dere med til vår." Reisen foregikk med flere ganger lysets hastighet. "Michel, jeg vet at du kan se og høre meg, men jeg kan ikke se deg, så jeg kan ikke se på deg når jeg snakker til deg. Ditt astrale vesen har forlatt kroppen din. Det er ingen fare for deg - du har ingenting å bekymre deg for."

Først besøker de planeten **AREMO X3**, som er nesten dobbelt så stor som jorden og ligner på vår sivilisasjon. Den viser et bilde av kjernefysisk ødeleggelse og skapninger som er mutert av stråling og nedfall, som kjempekakerlakker og maur.... Han får se en koloni av overlevende, nakne mennesker som også viser tegn på misdannelser og mutasjoner.

Vesenene i romskipet ser ut som kvinner, men de er hermafroditter.

De forklarer ham at flere raser og stammer av jordens befolkning faktisk kommer fra andre planeter. "Michel, for nøyaktig 1 350 000 år siden, på **planeten Bakaradini**, i stjernebildet Kentauren, tok lederne på denne planeten, etter en rekke konferanser og rekognoseringsekspedisjoner, en beslutning om å sende bebodde romskip til planetene Mars og Jorden. Det var en veldig enkel grunn til dette. Planeten deres var i ferd med å kjøles ned internt og ville være ubeboelig innen 500 år. De mente, med god grunn, at det ville være bedre å evakuere folket sitt til en yngre planet av samme kategori..." På denne planeten hadde det i 8 millioner år levd to raser som ligner på våre afrikanske og asiatiske typer. Disse to rasene var alltid i krig med hverandre, noe som til slutt endte i en **atomkrig som** kastet hele planeten ut i mørke og kulde. Bare 150 svarte 58 gule mennesker overlevde katastrofen med tidligere 7 milliarder svarte og 5 milliarder gule mennesker. Romvesenene hjalp deretter de overlevende ved å forsyne dem med planter og dyr. For de overlevende ble de derfor raskt "guder".

"150 000 år senere var sivilisasjonen høyt utviklet - men denne gangen ikke bare teknologisk. Menneskene hadde lært leksen sin og hadde også utviklet et høyt psykologisk og åndelig nivå. Dette var tydelig hos begge raser, både de svarte og de gule, som begge hadde utviklet sterke vennskapsbånd." Vel vitende om at planeten deres ville bli ubeboelig i løpet av de neste 500 årene, søkte disse menneskene etter andre beboelige planeter og endte til slutt opp i solsystemet. På **Mars fantes det** på den tiden åndelig høyt utviklede mennesker som var mellom 1,20 og 1,50 høye. Siden det var klart at Mars ville fortsette å avkjøles i løpet av de neste fem tusen årene, dro utforskerne videre til **jorden**. Den svarte rasen slo seg ned i **Australia**, og den gule rasen slo seg ned der **Burma** ligger i dag. "Romfartøyene deres var i stand til å reise raskere enn lysets hastighet og brukte omtrent 50 jordår på å bringe 3 600 000 svarte mennesker og like mange av den gule rasen til jorden."

På den tiden tok en omdreining rundt jorden 30 timer og 12 minutter, og omdreiningen rundt solen tok 280 slike dager. Bakaratiene tok også med seg visse dyr til jorden, som **kenguru** og **geit**. Blant disse innbyggerne etablerte prestekasten et diktatur, og det var forferdelige straffer

for å bryte lovene (å bli spist levende av krokodiller). Thiao-romvesenene grep deretter inn ved å bruke massetelepati for å befri fangene og komme med trusler som "**Guds forferdelige stemme**" fra de flyvende sfærene.

Med tiden oppstod det en blandingsrase fra begge populasjonene, og den slo seg ned som den arabiske rasen i Algerie, Tunisia og **Nord-Afrika**.

Deretter slo en enorm **meteoritt ned på** jorden og forårsaket gigantiske ødeleggelser, vulkanisme og oversvømmelser. En liten del av innbyggerne hadde reddet seg ut i verdensrommet i 12 uker, men måtte så lande i en storm på 400 km/t, noe bare ett av de syv skipene klarte.

Denne fortellingen ble avbrutt da de ankom planeten Thiaoouba, ca. 848 millioner km fra jorden. Tyngdekraften der er bare omtrent halvparten av jordens. Han får se naturen med eksotiske skapninger, luften er fylt av lyder som musikk fra de mange insektene. Han får se eggformede bygninger. Veggenes lysgjennomtrengelighet kan styres etter ønske, og man kan nærmest gå inn i bygningen gjennom en vegg.

Michel blir tatt med til en prest som opplyser ham om forskjellige ting. For ca. 14 500 år siden ville en lignende teknologisk utvikling ha funnet sted på Thiaoouba som på jorden i dag. "Menneskene på planeten din er i enda større grad besatt av ett mål - rikdom! Livene deres påvirkes av alt jakten på rikdom fører med seg: Misunnelse, sjalusi, hat mot de enda rikere og forakt for de fattigere. Med andre ord er teknologien deres, sammenlignet med den som fantes for mer enn 14 500 år siden, i ferd med å trekke sivilisasjonen deres nedover og føre den mer og mer inn i en moralsk og åndelig katastrofe." "Vi har fått i oppdrag å veilede folket i Thiaoouba, å hjelpe dem, men også noen ganger å **straffe dem**." "Mange mennesker på jorden tror at atomenergi er den største faren, men det er det ikke. Den største faren kommer fra **materialisme**. Menneskene på planeten deres ser på penger som et middel til å skaffe seg makt; det er et middel til å skaffe seg narkotika (en forbannelse), og det er en måte å samle eiendeler på og dermed eie mer enn sine naboer."

Han blir undervist om "nøkkelen til mysteriet". "Som dere allerede har hørt, var det i begynnelsen bare Ånden med sin enorme energi som skapte alt materielt som eksisterer. Den skapte planetene, solene, plantene og dyrene med ett formål - å tilfredsstille sitt åndelige behov. For å kunne oppleve dette ønsket han å representere en liten del av sin ånd i et fysisk vesen. For å gjøre dette påkalte han **den fjerde energien** - den kraften som Tao ennå ikke har snakket om, og som bare gjelder åndelighet. Den universelle loven gjelder også på dette området. Du vet sikkert at universets mønster tilsier at ni planeter kretser rundt solen din. Det er også slik at denne solen går i bane rundt en større sol, som er kjernen for ni slike soler og de ni planetene. Slik fortsetter det inn i universets sentrum, der eksplosjonen som du kjenner fra engelsk som "Big Bang", fant sted.

Den fjerde kraften hadde en svært viktig rolle å spille: Den skulle virkeliggjøre alt ånden hadde forestilt seg. En liten del av ånden ble "satt inn" i menneskekroppen. Dette er den delen dere kaller **astrallegemet**, som utgjør en niendedel av menneskets essens og består av en niendedel av "det høyere selv", men som noen ganger også kan kalles "det høyere selv". Menneskets høyere selv er med andre ord et vesen som sender en niendedel av seg selv inn i en menneskekropp for å bli personens astrale vesen.

Andre fysiske kropp er på samme måte bebodd av andre niendedeler av det samme høyere selv, og likevel forblir hver del integrert i den sentrale enheten. ("sentral enhet" - betyr at hver av oss deler et Høyere Selv med 8 andre mennesker på jorden eller andre plan). videre er det Høyere Selv en niende del av et overordnet Høyere Selv, som igjen er en niende del av et overordnet Høyere Selv. denne prosessen går så langt tilbake i Kilden, noe som muliggjør de enorme filtrerte åndelige opplevelsene som sinnet trengte. Du er i konstant kommunikasjon med ditt høyere selv gjennom hjernekanalen. Som sender- og mottakerkanal sender den

spesielle vibrasjoner direkte frem og tilbake mellom astrallegemet ditt og ditt høyere selv. Ditt høyere selv overvåker deg hele tiden, dag og natt, og kan gripe inn for å redde deg fra en ulykke. En annen kanal finnes noen ganger i drømmer - eller rettere sagt i søvne. På visse tidspunkter under søvnen kan det høyere selvet kalle astrallegemet ditt til seg og kommunisere instruksjoner eller visjoner, eller regenerere det på en eller annen måte, gi det ny åndelig kraft eller opplyse det med tanke på å løse viktige problemer.

Jorden er en **planet i den første kategorien** og derfor nederst på skalaen ... Planeten Jorden kan sammenlignes med en barnehage, med hovedvekt på å lære bort **grunnleggende sosiale verdier**. En planet i den andre kategorien ville da tilsvare en barneskole, der det undervises i ytterligere verdier - i begge skolene er veiledning fra voksne helt nødvendig. Den tredje kategorien vil jeg skissere som en videregående skole, der man kan utforske de grunnleggende verdiene. Deretter går man på universitetet, der man blir behandlet som en voksen, fordi man ikke bare har oppnådd en viss kunnskap, men også begynner å påta seg et samfunnsansvar.

Det er denne typen fremgang på en planet som skjer med de 9 kategoriene. På de høyere planetene, der du opptre som "student", får du hjelp av naturen selv under studiene, og når du når planetens 6., 7., 8. og 9. kategori, har ikke bare astralkroppen din utviklet seg mye videre, men også den fysiske kroppen din har fått nytte godt av utviklingen.

Vår rolle som vesener på en overlegen planet er å lede - å hjelpe til med åndelig utvikling og noen ganger også materielt. Vi er i stand til å gi materiell støtte fordi vi er de mest teknologisk avanserte menneskene.

"Vi kunne ha brakt deg til planeten vår i astralkroppen din, men i stedet brakte vi deg hit i din fysiske kropp".

På et senere møte blir han fortalt **historien om Mu**. "Som jeg forklarte under reisen til Thiaoouba, kom bakaratinerne til jorden for 1 350 000 år siden. 30 000 år senere inntraff den forferdelige katastrofen der hav fordampet, øyer dukket opp og til og med kontinenter ble skapt. Jeg nevnte også et enormt kontinent som ble skapt midt i Stillehavet. Dette kontinentet ble kalt "Lamar", men det er mer kjent for deg enn kontinentet Mu. Det oppstod så å si i ett stykke, for så å bli splittet i tre hovedkontinenter 2000 år senere av et seismisk sjokk." For rundt 300 000 år siden gikk den gule rasen i land på nordvestkysten av Mu og begynte å kolonisere den.

For rundt 250 000 år siden foretok innbyggerne på planeten Aremo X3, der vi stoppet [på reisen deres], ... en interplanetarisk reise inn i solsystemet deres for å utforske det. Etter å ha fløyet rundt Saturn, Jupiter, Mars og Merkur, landet de på planeten Jorden, i Kina, der romskipet deres skapte stor panikk blant befolkningen. Legendene deres refererer til "ilddrager" som kom ned fra himmelen." De hadde til hensikt å flytte 1 million mennesker fra planeten sin til jorden. Etter hvert begynte de å bygge bosetninger og byer på Mu, og de tok frem hunden, grisen og beltedyret." Styresystemet på Mu er skissert.

I hovedstaden Savanasa ble det bygget en enorm pyramide som skulle fange opp romstråler, krefter og energier, samt rom i spesielle posisjoner for telepatisk kommunikasjon med andre planeter. De kunne også generere skydannelse og regn.

Man dyrket også frukten laikoti, som ga alle som spiste den, høyere hjerneaktivitet og gjorde dem i stand til å løse problemer de vanligvis ikke kunne løse. Etter 50 000 år hadde befolkningen i Mu vokst til 80 millioner. På kontinentet Atlantis bosatte svarte, gule og hvite mennesker seg samtidig.

Folket i Thiaoouba viser der at "vår storhet, som alltid har vært slik, og vår strålende skjønnhet, gjorde at vi ble betraktet som guder i øynene til disse menneskene, som ikke var særlig avanserte, og noen var til og med kannibaler."

Michel får deretter lov til å fordype seg i en opplevelse av Mus fortid i en "psykosfære", og han opplever en katastrofe som skal ha skjedd i hovedstaden Savanasa for 14 500 år siden.

Michel blir fortalt at vesenene fra Thiaoouba alltid har grepet inn i **jordens historie**. "Vi er ikke bare til stede på planeten deres - vi kan påvirke ledernes atferd, heldigvis for dere. For eksempel hindret vi Tyskland i å bli den første nasjonen som brukte atombomben, fordi det ville ha vært katastrofalt for resten av menneskeheten på jorden hvis nazismen hadde seiret på slutten av andre verdenskrig."

"De virkelige **farene på jorden**, satt i rekkefølge, er:

- Først pengene, så politikerne,
- For det tredje: Journalistene og narkotikapolitiet
- og for det fjerde religioner.

Disse farene refererer ikke til atomvåpen i det hele tatt. Hvis menneskene på jorden skulle bli utslettet av en atomkatastrofe, ville deres astrale vesen gå dit det skal etter døden, og den naturlige rekkefølgen av død og gjenfødelse ville bli opprettholdt. Faren ligger ikke i kroppens fysiske død, slik millioner av mennesker tror, men i måten vi lever på."

"**Astrallegemet** kan bare skades av to ting: Narkotika og vibrasjoner forårsaket av visse typer støy. Hvis man bare ser på narkotika, må man forstå at de har en helt naturstridig innflytelse. De "transporterer" astrallegemet inn i en annen sfære der det ikke skal være. Astrallegemet burde enten befinne seg i en fysisk kropp, eller sammen med sitt høyere selv, som det er en del av. Når et menneske er bedøvet, er det som om astrallegemet "sover", som om det opplever kunstige fornemmelser som fullstendig forvrenger dømmekraften. ... 'Gjenoppretting' for astrallegemet kan ta flere livstider: derfor bør Michel, narkotika unngås for enhver pris."

Læren kulminerer i påstanden om at **Jesus** ble sendt til jorden fra Thiaoouba for 2000 år siden.¹⁰ Historien om Kristus forklares deretter nærmere i kapittel 11. "Beskrivelsen av en engels tilsynekomst under kunngjøringen er korrekt i alle detaljer. Vi sendte et romskip, og en av oss viste seg for jomfruen, som virkelig var ren, og fortalte henne at hun skulle bli gravid. Embryoet ble implantert i henne mens hun var under hypnose." Deretter følger mer snakk om jordens historie, Maya. Han forteller at for 12 000 år siden kom mennesker fra planeten Hebra (hebreerne) på jakt etter en planet som passet for dem. De landet i det som i dag er Vest-Russland og dro deretter videre til det som i dag er Israel, og etablerte sin slekt der. "Jeg kan bekrefte at Bibelens Adam ikke bare ikke var det første mennesket på jorden, langt derifra, men at han het Robanan og ikke bare hadde én kone som het Eva, men to, Levia og Dina. Rasen fra disse tre ble jødene uten å blande seg med andre raser fordi de følte seg "ataviske" - mer avanserte og overlegne - det var de faktisk."

"Like etter at hebreerne kom til jorden, hjalp vi dem ved flere anledninger. Vi straffet dem også. For eksempel ble ødeleggelsen av **Sodoma og Gomorra** forårsaket av et av våre romskip. Innbyggerne i de to byene var et dårlig eksempel og oppførte seg farlig for de menneskene som kom i kontakt med dem. Vi forsøkte på ulike måter å få dem tilbake på rett vei, men forgjeves. Vi var nødt til å **være så hensynsløse**."

Når det gjelder månen, står det: "Det fantes ingen måne på den tiden da Black Australia ble befolket, eller veldig lenge etterpå. Det hadde vært to svært små måner der mye tidligere - over 6 000 000 år tidligere, som gikk i bane rundt jorden og til slutt kolliderte med den. På den tiden var jorden ikke bebodd, og selv om forferdelige katastrofer fulgte, spilte det ingen rolle. - For rundt 500 000 år siden "fanget" jorden en mye større måne - den som eksisterer nå. Den passerte for nær planeten din og ble trukket inn i bane rundt den."

I sitt etterord forklarer Michael Desmarquet: "Hebreerne uttaler Thiaoouba "Hyehouva" (YHWH). Det er svært interessant at dette er det mest brukte ordet i Bibelen, fordi det var det

¹⁰ Dette er et hint om at Thiaoouba kan være enten Anunnaki eller Karistus som hevder det samme (se youtube-videoer av Dante Santori om Jesu liv).

navnet Moses brukte for å referere til Gud da han skrev de fem første kapitlene i Bibelen på hebraisk for ca. 3250 år siden."

Merknad:

Det er tydelig at vesenene på Thiaoouba er en art som ikke føler seg bundet av hoveddirektivet om ikke-innblanding, som har blitt satt som en høy moralsk lov for de fleste andre kontaktpersoner.

De presenterer seg her som Det gamle testamentets Elohim. I hvilken grad kan man stole på uttalelsene til en slik gruppe?

Bøker:

Michel Desmarquet "The Thiaoouba Prophecy: An Incredible Journey to an Alien Planet", redigert av Werner Ries
også fritt tilgjengelig på internett i tysk oversettelse av Shana Shaninia (2008).

1994, Ruwa (Sør-Afrika), lander i nærheten av skolen

16. september 1994

I skolegården på Ariel School i Ruwa, en forstad til Zimbabwes hovedstad Harare, skjedde et av de mest bemerkelsesverdige "nærkontaktene av tredje sort" fredag 16. september 1994. Klokken var 10.00, det var tid for morgenpausen, og da det ringte inn, strømmet barna ut av de små klasserommene på Ariel School. Denne formiddagen var de alene i skolegården, uten tilsyn av lærerne, som hadde et møte i konferanserommet på rektors kontor, Colin Mackie.

Ifølge historien så noen av barna plutselig et lilla lys på himmelen over skogen som kom og gikk. Et øyeblikk senere dukket det opp en skive - et stort, skinnende romskip med en flat kuppel på toppen, omgitt av gule lys eller køyer som strakte ut et trebeint landingsunderstell. Objektet landet i nærheten av en stein på den andre siden av myra, mellom trærne i skogkanten. Lyskuler eller miniatyrskiver dukket opp og fløy rundt en kort stund. Elevene som så dette, begynte å skrike av overraskelse og frykt. Dette fanget oppmerksomheten til nesten alle elevene i skolegården, og i løpet av få sekunder skal rundt hundre elever ha vært vitne til det utrolige skuespillet.

De nærmeste vitnene så på da noe kom ut av skiven. Først en, så en annen og til slutt en tredje skikkelse kom ut av romskipet på baksiden av kuppelen. Vesenene hadde blanke, tetsittende svarte kjeledresser og mørke ansikter. To av dem var skallet, men én hadde langt, svart hår. Alle tre var rundt fire til fem meter høye. De hadde store svarte øyne, som noen av de unge vitnene beskrev som "som katteøyne", en bitte liten munn og nese. Noen av barna kunne se et metallbånd rundt hodet. Alle de yngre barna ble redde og begynte å gråte.

Ett av vesenene kom nærmere enn de andre og stirret i retning av barna, som alle begynte å skrike på en gang. I det øyeblikket trodde noen av barna at de hørte en stemme i hodet som fortalte dem at de ikke hadde noe å frykte - i hvert fall ikke fra romvesenene. Men barna sa at UFO-vesenene hadde kommet for å advare dem om at vi mennesker ville ødelegge planeten Jorden.

Etter omtrent tre minutter vendte skapningene tilbake til skipet sitt, der lys begynte å blinke før selve skiven forsvant i et lysglimt. Under observasjonen løp flere barn inn på skolens konferanserom for å be lærerne sine om å komme ut og se. Men da de endelig kom, og først ikke trodde på barna, var alt allerede over. Senere dro en klasse til landingsstedet sammen med læreren sin og fant døde fugler, merkelige fotavtrykk, brennmerker, en fordypning i gresset og hauger med døde maur.

De fleste av barna fortalte foreldrene sine om hendelsene, som i sin tur informerte mediene. Saken vakte oppsikt i Sør-Afrika, men ble stort sett ignorert andre steder. Kort tid etter hendelsene kunne Cynthia Hind, Mutual UFO Networks representant for Afrika og bosatt i Harare, foreta en undersøkelse på stedet og intervju øyenvitnene.

Et halvt år senere besøkte Harvard-psykiateren John E. Mack Ariel-skolen og intervjuet noen av barna. Han konkluderte med at de absolutt hadde hatt en virkelig opplevelse som hadde gjort et dypt inntrykk på dem. Flere av barna hadde mareritt i flere uker og måneder etterpå. Noen svarte barn tolket hendelsen i sammenheng med afrikansk mytologi.

Da Michael Hesemann reiste til Ruwa to år senere, fikk han likevel anledning til å filme 44 av barna, lærerne og foreldrene deres. Den dype psykologiske påvirkningen og alvoret hos barna overbeviste både ham og Dr. Mack om at saken var autentisk. På grunn av det store antallet troverdige øyenvitner regnes Ruwa-saken av noen som en av de mest betydningsfulle hendelsene i UFO-fenomenets historie.

-MICHAEL HESEMAN

1989 New Zealand, **Alec Newald**, CoEvolution, vår tilbakevending til jorden

Bilde: Presentasjon av den pyramideformede UFO-en de brukte.

"CoEVOLUTION"

Et interplanetarisk eventyr

Oversettelse av avsnitt fra <http://www.nexusmagazine.com/>

1989

I 1989 tok Alec Newalds liv en uventet vending da han ble bortført av en gruppe velvillige romvesener i ti dager og fraktet til deres hjemverden.

En mandag i midten av februar 1989 la Alec Newald ut på det som skulle ha vært en tre timers kjøretur. Da han kom trøtt og forvirret frem til bestemmelsesstedet, ble han enda mer forvirret da han fikk vite at mandag nå var torsdag, ti dager senere. Han ante ikke hva som hadde skjedd i mellomtiden.

Men da Alec fikk tilbake minnene fra de ti dagene som manglet, innså han at livet hans hadde forandret seg for alltid.

I begynnelsen av denne skjebnesvangre reisen ble Alec stoppet av veien mens han kjørte gjennom et tåkete fjellpass av vesener fra en fremmed sivilisasjon. De tok ham med til planeten deres og fortalte ham om menneskehetens fortid.

Nexus Magazine skriver: "Alec Newald kontaktet oss første gang i 1995 i forbindelse med utgivelsen av boken CoEvolution, der han beskriver sin utrolige tidagers tur-retur-reise til fangevokternes hjemverden, Haven, og den kontroversen det skapte på jorden. Vi syntes Alecs historie var spesielt fascinerende, og etter å ha møtt ham og hørt ham tale på NEXUS-konferansen i 1996 har vi ingen grunn til å betvile hans integritet. Her publiserer vi noen fascinerende utdrag fra hans nylig utgitte bok."

Dette er en kontakthistorie med en rase som - i likhet med andre lignende raser som besøker oss - eksperimenterte for tidlig med "gudespillet". "For tidlig" vil si før de hadde vokst moralsk og åndelig nok på en helt naturlig måte gjennom normal evolusjon. De hadde nå innsett at de hadde begitt seg ut på en "blindvei" og kom hit for å la Alec forstå sine feil, slik at VI kan unngå en lignende "tanke/opplevelsesfelle".

Arten beskrevet av Newald tilhører den grå fenotypen. Samtalepartneren hans, Zeena, er en hybrid av menneske og Grey.

Jorden sett i et annet lys

Hjemmet hennes: "Omtrent på størrelse med planeten Mars i ditt system", svarte hun, som på kommando. "Men den er ikke i den beste forfatning, for solen vår dør sakte, og vi blir overveldet av stråling. Vi mister også atmosfæren vår. Vi kan kompensere for det til en viss grad, men ikke for alltid."

"Det høres ikke bra ut. Hva gjør du med det?" spurte jeg.

"Vel, vi har lett etter et nytt hjem til dere i mange år. Den beste løsningen er fortsatt jorden, men vi tåler blant annet ikke tyngdekraften. Det har alltid vært den viktigste faktoren, men den har heller ikke den rette strukturen for oss ennå. Den var det før, men vi er ikke helt de samme som før.

Zeena nølte, som om hun vurderte om hun skulle fortsette. Hun bestemte seg for ikke å fortsette.

"Det er en mulighet for at **jorden** vil forandre seg i en ikke altfor fjern fremtid", var hennes reviderte svar.

"Forandre form?" spurte jeg forskrekket.

"Det vil mutere til et annet nivå av poesi, som du forstår. Det er ikke så farlig. Det skjer overalt, hele tiden", svarte hun.

"Hvordan skal jeg begynne?" spurte Zeena. "Kanskje med de eldste."

"Akkurat som **vakten** du møtte. De er alle mange hundre år gamle og har svært gamle aner. Forfedrene deres, som er mine forfedre, er også dine forfedre, i hvert fall delvis. Ikke avbryt meg nå!"

"Det blir vanskelig nok å forklare uten å avbryte. Jeg skal gjøre plass til spørsmål senere," la hun til. "Disse fjerne felles forfedrene våre har besøkt jorden mange ganger, men det viktigste for dere var besøket for to millioner år siden, i deres tidsskala. De var ikke de første [romvesenene] som besøkte oss. Faktisk har de og andre bodd i og utforsket det dere kaller solsystemet deres i hundrevis av millioner av år."

"Disse reisende har oppklart noen tidligere forsøk på å skape en humanoid rase på jorden, som endte med Homo sapiens. Jeg vil ikke gå så langt som til å si at disse forfedrene mine var eneansvarlige for rasen deres, for det var faktisk et samarbeid mellom mange utenomjordiske vesener, som alle på et eller annet tidspunkt hevdet at de hadde skapt rasen deres. Dette er ikke en bevisst løgn fra deres side - bare en liten overdrivelse av fakta."

"På mange måter har dere skapt, eller i det minste finjustert, deres egen rase, og dette fortsetter selv i dette øyeblikk. Dette kalles feilaktig 'evolusjon'. 'Artenes naturlige evolusjon' er en vakker frase som ble sagt for noen år siden av en av de mer nysgjerrige av dere. Mange trodde at dette forklarte evolusjonens gang, og at det var det hele. Men denne tankegangen etterlater flere ubesvarte enn besvarte spørsmål, for hvordan og når fikk en sommerfugl vinger?" ...

"Men jeg vil fortelle deg mer om din egen rases personlige historie, for det er viktig at du kjenner din egen fortid, og at evolusjonen slik du forstår den, er en myte. Forandring går aldri langsomt, den er alltid planlagt. Senere skal jeg vise deg at ingenting i dette universet - fortid, nåtid eller fremtid i din tidsskala - er overlatt til tilfeldighetene. Tilgi meg for at jeg avviker fra den veien vi har valgt."

"Noen av mine eldste ble værende hos den rasen som er i utvikling. Andre dro videre. Fra tid til annen var det konflikter med andre ET-raser om hva som var best for den ene eller den andre, akkurat som det er konflikter blant deres egne på planeten deres nå. Dere må forstå at jorden er et helt spesielt sted. Den er veldig vakker, og det er mange som lengter etter å eie den. Jeg vil ikke gå så langt som å si at dette ikke lenger er tilfelle, men dere bør alltid holde hodet kaldt! Vi vil også gjerne bo der, selv om vi ikke vil eie det. Men vi kan ikke - ja, vi må ikke - blande oss inn i de prosessene som foregår på planeten deres akkurat nå. Det betyr ikke at det ikke finnes andre ET-raser som vil blande seg inn, og derfor må dere holde hodet kaldt."

"Noen av de prosessene som finner sted nå, eller som er i ferd med å finne sted, er et direkte resultat av denne innsåingen fra våre gamle eldste. Til og med **pyramidene** er en gammel arv etterlatt av våre eldste for å hjelpe dere å våkne opp når tiden er inne. De er svært viktige for dere, og fra denne fronten vil det manifestere seg uventede fremskritt for rasen deres i en ikke altfor fjern fremtid."

"All kunnskap vil bli gjort tilgjengelig for din rase etter hvert og i samsvar med evolusjonens lover. I intet univers jeg kjenner til, har det hittil eksistert en kunstig frembrakt kraft som er sterkere eller klokere enn denne naturloven. Tro meg når jeg sier dette, for min rase vet godt hva det koster å gripe inn i evolusjonens lover. Vi ville advart ditt eget folk, hvis bare de som har makten, ville lytte. Dessverre ser denne tilnærmingen ut til å ha falt for døve ører, så vi vil nå forsøke å formidle budskapet på andre måter."

"Det var faktisk en tid på planeten deres, for ikke så lenge siden i forbindelse med denne historietimen, da en 'kraft' kom ned over den og gjorde krav på den [jorden] og alt på den som sin egen. Den kraften - og jeg vet at du vil synes det er vanskelig å akseptere dette, Alec [Zeena brukte navnet mitt for første gang] - den kraften er fortsatt hos dere. Faktisk er den nå en del av dere alle, så man kan vel si at den på en måte fortsatt eier planeten."

"Etter at denne kraften hadde erobret planeten deres, innså den at den ville ha en konstant kamp foran seg, for dere var ikke slik dere er nå. Dere var på god vei mot opplysning og hadde en svært sterk åndelig base. Faktisk var dere nesten like sterke som denne kraften selv. Den var nødt til å lure deg for å dominere deg, og mens du var nede, forandret den din sammensetning, din struktur, til og med ditt DNA. Den forkrøplet dere og satte dere mange årtusener tilbake."

Den har gjort deg til det du er i dag - og det er bare en del av den storheten du kan bli, for du har ikke engang kommet deg helt. Og hvis denne kraften får det som den vil, vil du aldri bli det!

"Denne kraften er kjent for de fleste som 'mørkets kraft', for den er virkelig opplysningens fiende. Dere må forstå at dette er en svært forenklet beskrivelse av et svært komplekst vesen. Selv vi forstår den ikke i sin helhet. Det finnes i luften du puster inn og rundt deg. Det har tilpasset seg planeten og dere. Den slår i takt med planetens puls, for dere og jorden er ett og det samme.

Det er en ting som folkene deres ikke ser ut til å forstå, men dere kan bruke denne helheten til å gjøre vidunderlige ting, slik vi har gjort.

"Dessverre kjemper de fleste av dere mot naturkreftene på den vidunderlige planeten deres. Med det mener jeg at dere tøyser dem, til og med ødelegger dem, slik at de passer deres behov. Det trenger ikke å være slik. Hvis dere bare åpner sinnet og hjertet for planeten, slik mange av de gamle folkeslagene har gjort tidligere, vil den vise dere veien. Alt er ikke tapt; det trenger bare å bli minnet om det. Inntil dette er gjort, har vi stor grunn til bekymring. Det er ikke bare planeten Jorden dere skader når dere bøyer og knekker naturen etter eget forgodtbefinnende, for alt henger sammen.

Dette er egentlig helt grunnleggende kunnskap. Den har blitt ignorert fordi det passer dem som ønsker å spille med makten, å ignorere den. Vi og andre sympatiserer med rasen din, for vi er alle forbundet, men noe må gjøres snart før spillet ditt forårsaker betydelig skade på oss alle!

"Vi føler at det er nødvendig å lære dere mer om de mørke kreftene som gjennomsyrrer dere. Du ville gjøre folket ditt en tjeneste hvis du fulgte denne leksjonen og videreformidlet det du har lært til de av ditt slag som vil lytte. De mørke kreftene vibrerer på et nivå som er kompatibelt med hjernebølgemønstrene dine. Dette burde du allerede vite, men andre av ditt slag har holdt det skjult for deg."

"Likevel er det noen, som deg, Alec, som bygger opp en motstand mot denne fremmede inntrengeren. Dette er en av grunnene til at du tenker annerledes enn flertallet rundt deg. Dette har gjort det mulig for deg å se tydeligere hva som er feil og hva som må gjøres.

Du vil fortsette på denne veien en stund og til og med tvile på din egen natur fra tid til annen. Vær tålmodig. Det er alt jeg kan foreslå, selv om det kan høres utilstrekkelig ut. Vi har jobbet med disse tingene sammen med dere i mange år nå. Alle folkene dine vil finne veien med tiden."

"Som med alle lidelser er det lettere å takle dem hvis du forstår dem."

"Noen på planeten deres har alliert seg med denne 'kraften'. Legg merke til at jeg sa 'på linje' og ikke 'alliert', for det er en forskjell. Forstår dere det? De har fått mye makt gjennom Kraften, og noen er til og med dumme nok til å tro at de har den under kontroll. Det er selvfølgelig naivt, for kraften eller det fremmede vesenet livnærer seg av disse menneskene, eller rettere sagt av konfliktene som disse menneskene skaper i sin jakt på rikdom og makt. Så lenge dette passer den mørke makten, vil den fortsette, for den lever av følelsen 'frykt'."

"Den enkleste måten å bekjempe denne kraften på er å fjerne frykten fra samfunnet. Dette vil effektivt sulte den ut. Da vil den lete etter enklere byttedyr andre steder.

Dere skjønner, menneskeheten er en av de få som lever med noe så uvanlig som følelser, og det var derfor Kraften kom hit i utgangspunktet. Jeg har blitt fortalt at også vi en gang hadde følelser, og noen sier at vi nå kan oppleve dem igjen takket være det nye avlsprogrammet vi eksperimenterer med. Tilgi meg, nå babler jeg igjen."

"Du vil oppdage at noen av ditt slag er svært ivrige etter å utnytte denne svært farlige kraften. Dessverre forstår de ikke helt at den er en separat enhet, og at det er en svært farlig feil de begår. De tror at de spiller et spill, og at de vil vinne dette spillet.

Vi har forsøkt å advare folket ditt mer enn én gang tidligere, men de har ikke hørt etter. Som folket deres sier: "Det er deres liv". "Det som bekymrer oss, er at planeten deres puster sammen med dere, til og med i harmoni med tankene deres.

Når dere angriper mennesker på denne måten med vold, angriper dere planeten. Hvis dere påkaller planetens vrede, vil den ramme dere selv. Det er lite eller ingenting vi kan gjøre for folket deres hvis dette skulle skje.

Kanskje du kan hjelpe oss med dette budskapet. Vi har en idé vi vil legge frem for deg, men det får vente til en annen gang, for det er mye å si om andre emner."

"Samfunnene deres har fra begynnelsen av brakt frykt inn i livene deres.

Det meste er en **kunstig frykt for samfunnet selv**, med andre ord frykter dere deres egne lover. Yppersteprestene deres ropte for lenge siden til de vanlige massene hvilken vrede som ville ramme dem hvis de i det hele tatt våget å legge seg ut med datidens allmektige guder. Tilgi meg hvis jeg gjør det du kaller en "spøk" av det, for de allmektige gudene de beskrev, var mennesker som meg eller vokteren du møtte. Er du redd for meg, Alec, der du står?" spurte Zeena.

"Og slik fortsetter skremslene, bortsett fra at dere i dag har hundre ganger så mange lover. Men dette er ikke naturlover, men bare lovene til manipulatorene deres, som i sin tur er blitt manipulert av makten."

"Naturlovene som dere bryter hver dag når dere kjører de motbydelige maskinene deres på jobb. Det er enda merkeligere for oss at dere vet alt dette og likevel lar det fortsette.

Hvorfor finnes det ingen lov mot dette i ditt samfunn? Er ikke forurensning livsfarlig? Er dere så blinde at dere ikke ser hva som skjer med spredningen av disse merkelige maskinene?"

"Dere vil kanskje tolerere vår forvirring hvis vi ikke forstår hva vi har observert i deres såkalte vestlige samfunn, der tusenvis av deres penger blir brukt for å redde bare ett liv, mens millioner av deres egne dør på andre steder langt borte for små summer av de samme pengene. Er dere ikke alle et folk av ett og samme kjøtt og blod? Vi har selv ikke noe svar på dette spørsmålet. Kan du kanskje hjelpe oss med å begrunne dette?" spurte Zeena og så forvirret på meg.

"Ja vel. Hvorfor bruker folket deres så mye tid og interesse på et enkelt tre når det hugges ned i byene deres, mens de tillater at store områder med mange år gamle trær fjernes fra skoger som er utenfor deres synsfelt? Ta med dette spørsmålet hjem og spør andre, for vi synes også dette er veldig forvirrende."

Zeena hadde imidlertid oppmuntrende nyheter. Hun antydte at styrkene snart ville merke tyngden av en invasjon ovenfra, og at det ville bli **kamper til** havs og under vann, men også i luften høyt oppe. De fleste ville ikke få vite så mye om disse hendelsene, bortsett fra de som ble berørt av kampene. Med dette mente hun at jorden ville oppleve **stormer av** økende intensitet, og der disse **stormene** tidligere var begrenset til virvelpunktene på kloden vår (det vestlige Atlanterhavet-Bermuda-området og det vestlige Stillehavet sørøst for Japan), ville de nå forekomme tilfeldig over hele planeten vår.

Hun sa ikke hvem eller hva som kan stå bak disse kampene eller årsaken til dem. Men når veien er ryddet og noe av frykten er fjernet, kan vi faktisk oppleve at andre raser fra kosmos åpent besøker og samhandler med oss her på jorden!

"Når tiden er inne, vil du våkne fra denne 'søvnen' som Kraften har satt deg i, med litt hjelp fra vennene dine," la hun til. "Som sjømann", sa hun og ba meg holde øye med været, "vet du hva du skal se etter. Stol på instinktene dine."

"Din rase er nesten sterk nok til å slå tilbake og innta sin rettmessige plass i galaksen vår. Vi vil hjelpe dere og planeten deres til å utrette store ting igjen, for vi elsker alt liv. Selv **den mørke kraften** er en form for liv, og vi må og skal respektere den. Forstår du, Alec? Dette er veldig viktig."

Zeena lot meg endelig komme til orde.

"Ja, jeg forstår. Men hvordan skal vi kunne bekjempe denne kraften hvis vi ikke kan se den eller ikke vet hvor den er?" spurte jeg.

"Det er i sjelen din. Dere bekjemper den med kunnskap og forståelse. Men det er bare hver enkelt av dere som kan hjelpe seg selv. Men kunnskapen om dens eksistens er halve kampen, og dere kan gi denne kunnskapen videre til alle som vil lytte.

Rasen deres er i ferd med å forandre seg og bli mer bevisst - i hvert fall de fleste av dere. Det er et uheldig faktum at de på planeten deres som virkelig forstår hvor stor innflytelse denne kraften, som dere kjenner som **frykt, har på** folket deres, er de som bruker den mot dere - og det har de alltid gjort. De forstår bare sin egen makt, men ikke årsaken til at de eksisterer.

Derfor har vi valgt dette tidspunktet for å forklare deg og andre av ditt slag hvorfor vi er her. Vi har kommet for å hjelpe dere, for å opplyse dere og dermed kanskje frigjøre dere fra denne makten. Vi vet også at det vil være noen blant dere som vil motsette seg at denne kunnskapen blir gjort tilgjengelig, og som vil gjøre sitt beste for å bagatellisere dens betydning for rasen deres."

"Vi kan også trenge ting fra dere og planeten deres. Kall det gjerne en byttehandel, men jeg foretrekker ordet **"ko-evolusjon"**. Vi kan begge vokse. Vi trenger begge å forandre oss. Dere vil bli mer like oss, mens vi må bli mer like dere. Vi kan bli virkelig gode venner hvis dere lærer å frigjøre dere.

Vi har ventet lenge på dette, og du, Alec, er en del av denne helt spesielle hendelsen som kommer til å skje, akkurat som mange andre. Du vil finne dem, og de vil finne deg. Bare la det bli kjent at du er et lysets barn når du føler at tiden er inne. Du vil bli overrasket over hva som vil skje fra da av."

"Det som bekymrer meg mest", svarte jeg, "var det du sa i begynnelsen av denne timen om at jorden 'muterer' til noe. Hva kommer det til å bli av oss mennesker da?"

"Dere har ingenting å frykte der. Dere, menneskene, vil hjelpe jorden med å transformere seg. Dere vil allerede ha beveget dere til **neste tetthetsnivå**, eller dere vil være i ferd med å gjøre det, noe som i virkeligheten er evolusjon - sann evolusjon mens den skjer; ikke den formen for forandring som dere tidligere har forbundet med dette ordet. Jeg beklager at jeg ikke har hatt tid til å gi dere denne kunnskapen.

Jorden vil også utvikle seg på samme måte, og det var det jeg mente med "mutere". Beklager at jeg brukte det ordet, i tilfelle det gjorde deg bekymret", svarte Zeena raskt.

"Hva skjedde med de tidlige forfedrene som ble på jorden og hjalp oss i fortiden?"

"Noen av dem krysset seg etter hvert med din art, selv om det var motstand mot det i begynnelsen. Etterkommerne av disse **kryssingene** ble våre felles forfedre. Alle de som var rene av vårt blod, døde til slutt av en ukjent sykdom eller forlot planeten. Deres levetid kan ha vært mange hundre, kanskje til og med tusenvis av deres år. Noen sier at de rett og slett døde av for tidlig aldring.

Det er mange mulige årsaker til at dette skjedde, men det er ikke nødvendig for oss å snakke om det nå. De få som unnslopp denne skjebnen og forlot jorden, er nå tapt for oss; hvor de kan ha tatt veien, vet ikke mitt folk, for det er virkelig lenge siden."

"Jeg har studert reproduksjonsprosessen, slik dere homo sapiens praktiserer den, så mye jeg kan i arkivene våre, men det er fortsatt mye jeg vil vite. Jeg har blitt valgt ut til en **modifisert reproduksjonsprosess** når jeg kommer tilbake til hjemplaneten min. Tiden er i ferd med å renne ut for oss som folk til å utvikle avkom som kan overleve på en annen planet enn vår

egen uten livsoppretholdende systemer. Med dette mener jeg at vi ennå ikke har funnet en annen verden som er kompatibel med våre spesifikke og ganske unike behov. Jeg kan kanskje utdype dette poenget litt senere. Foreløpig er det nok å si at vi har få alternativer og må tilpasse oss nye miljøer som jorden - som vi fortsatt liker å kalle vårt andre hjem, selv om vi langt fra kan bo der permanent", avsluttet Zeena og hørtes ganske oppgitt ut.

"Planeten vår er allerede ganske full", bemerket jeg, uten egentlig å ville være en byrde for henne. Til tross for alt jeg allerede hadde opplevd og vært gjennom, var jeg på ingen måte forberedt på hva hun ville svare.

"Vi har snakket **med jordguvernørene** om dette **siden 1950-tallet**. De kjenner til vårt ønske og behov. Vi har til og med inngått det du kan kalle en **avtale**. Jeg kan ikke gå nærmere inn på det nå. Men ikke alle har overholdt avtalene sine siden den gang."¹¹

"Hvorfor er det ingen i hele verden som vet om dette?" spurte jeg med store øyne.

"De ulike guvernørene deres bestemte i sin visdom at jordens befolkning ennå ikke var klar for budskapet og kunnskapen vi ønsket å formidle til folket deres. Hvis dere husker hva vi diskuterte nylig, er det vel ikke så overraskende? De føler at dere fremdeles ikke er klare, og vi vil ikke fortelle halvsannheter for å tilfredsstille andre. Derfor har vi denne situasjonen - hvordan skal vi si det - en fastlåst situasjon", konkluderte Zeena.

"Hva sa guvernørene da du sa at du ville tilbake til jorden en gang i fremtiden?" spurte jeg.

"Det eneste de ville ha, var "lollies"", kommenterte hun uten å utdype det nærmere.

"Det er ikke så mange av oss, fortsatte Zeena. **Femten millioner** er bare et lite antall blant milliardene deres, ikke sant? Og teknologiutvekslingen vår ville gjøre livet så mye enklere for befolkningen deres. Hvis jeg er så dristig å si at historien kan gjenta seg, kan vi igjen blande oss til én rase, slik det skjedde for så lenge siden i fortiden deres.

"På dette tidspunktet er det fortsatt noen viktige ting vi må gjøre fysisk her på jorden: noe **reparasjonsarbeid, for å si det sånn**, en arv fra fortiden som jeg ikke har lov til å snakke om nå. Vi må rette opp det som er i forfall. Heldigvis er dette arbeidet nå nesten fullført. Dette er ingen liten sak, for reparasjonene har pågått i mange av deres år. Tiden er knapp, for nå kommer forandringene - oppvåkningen." ...

"Du må vite at vi er en ganske primitiv rase sammenlignet med andre romvesener som fra tid til annen kommuniserer med menneskene på jorden. Det er en av grunnene til at vi er så tiltrukket av jorden og av dere som rase. Vi føler et ekte slektskap eller tilhørighet med dere. Vi synes også at jorden er et vakkert sted."

"Hvor på jorden ville du bodd hvis du kunne velge?" spurte jeg.

"Vi har et område som vi kaller vårt eget."

¹¹ Dette refererer sannsynligvis til avtalen MJ12 inngikk i 1954 med to egoistiske arter (greys og reptiloider) etter at de nektet hjelp og tilbud om støtte fra gruppen av godartede arter fordi de krevde generell nedrustning (Greada-traktaten). UMMITEN avslørte en avgjørende detalj i en slik avtale for oss i 2021 (Tweet [Oay312-99](#)):

"Det finnes ingen direkte instruks om å redusere den menneskelige befolkningen. Det er imidlertid et foreskrevet optimalt forhold [1 besøkende for 2000 innbyggere] og et begrenset landområde [1 mi²] for hver besøkende, som er en begrensning." Med en verdensbefolkning på 8 milliarder i november 2022 betyr dette en rett til fire millioner besøkende, og de vil ha rett til 10,36 millioner km². Det er litt mer enn arealet til Canada, USA og Kina.

Detaljer om Greada-traktaten er beskrevet i boken "A Gift from the Stars" av Elena Danaan.

Det sies også at denne egoistiske arten av de grå allerede har gjennomført denne medlidenhetssvindelen på en rekke andre planeter for deretter, i traktater som er inngått på denne måten, å gi den "allierte" reptiloide arten som dominerer dem, suverene rettigheter på den respektive planeten, som deretter snikende overtar disse planetene i sitt imperium over tusenvis av år.

Dessverre finnes det ingen universell lov som forbyr løgn i universet. Vi må anta at i hvert fall noen av historiene som fortelles til kontaktpersonene, er løgn for å oppnå suverene rettigheter på jorden. Spesielt bør vi være forsiktige når disse artene refererer til sin tidligere rolle i jordens nyere historie (siden faraoenes tid), eller når de bruker medlidenhetssknepet med "utdødde arter".

Zeena forklarte meg at de allerede brukte en **undervannsbasis** i det utpekte området i dette landet, men uten å utdype hvor det kunne være. Så ble hun kalt bort og lovet å komme tilbake så snart som mulig for å fortsette samtalen.

"Dere husker sikkert at jeg for en tid tilbake lovet å fortelle dere om **den andre siden av dere selv**. Det dreier seg om atomets syklus, den delen som fremdeles er lite forstått, eller rettere sagt ikke fullt ut forstått, av deres folk. Når dere forstår dette, vil en eller flere helt nye dimensjoner åpne seg for dere, for i dette tidsrommet mellom atomenes impulser finnes det en verden i verdener. Det er i sannhet **parallelle dimensjoner til** deres egen - i hvert fall til den som de fleste av dere lever i "nåtiden".

Disse dimensjonene ligger så nær ditt virkelige "nå" at du kan gli inn og ut av dem uten å være klar over det! Noen ganger er det små ledetråder som forteller deg hva som nettopp har skjedd. Denne **dimensjonsglidningen** har skjedd siden dere først vandret på jorden, men nå er det blitt mer vanlig for dere. For noen kan det skje nesten hver dag, men de er i utgangspunktet ikke klar over det. Dette skjer fordi dere er i ferd med å våkne opp til deres sanne jeg."

"Dere er i ferd med å oppleve et **stort dimensjonssprang** som dere aldri har opplevd før, et sprang som vil bringe dere nærmere mitt folk. Det er dette vi alle har ventet på! Hvor mange ganger har du ikke lett etter noe i et rom uten å finne det? Du går tilbake en stund senere, og der er det, rett foran deg; du kan umulig ha oversett det mens du lette. Du skjønner, du er ikke alltid der du tror du er. Trikset er å være **veldig bevisst på disse minihoppene** og være klar over hvor du har vært. Jeg tror du vil bli veldig overrasket. Det er et sted ikke langt fra der du finner oss."

"I utgangspunktet kommer vi fra **fremtiden din**. Det spiller ingen rolle om det er seks minutter eller seks år frem i tid; hvis du kan komme til den ene, kan du komme til den andre. Men for oss er det ikke så enkelt, for vi kommer også fra en annen dimensjon, ikke helt den du kommer til å flytte til, men i nærheten. Så vi er det man kan kalle **dimensjonale tidsreisende**."

"Vi - jeg og andre som meg - er faktisk en helt ny rase, eller rettere sagt, en nylig sammensatt rase. Det trengs flere modifikasjoner før vi kan nå våre mål som folk. Det er en av grunnene til at vi har reist til deres tidssone, og det er også grunnen til at det er andre her som også eksperimenterer med sin biologiske sammensetning, selv om de har helt andre mål med sine eksperimenter enn oss."

"Årsaken til de mange **bortføringene** som har funnet sted på planeten deres i løpet av de siste årene av deres tid, er at dette er siste sjanse for vår rase - og andre ET-raser med lignende problemer som oss - til å samhandle med dere som rase før dere skifter til en form som ikke lenger vil være til nytte for oss. Ja, det er så nære på! Min egen surrogatmor kom fra deres tid og rase..."

"Vi kunne gått lenger tilbake i tid, men vi trenger nåtiden. Jeg vil ikke komplisere ting ved å prøve å forklare; vi ville vært her i mange dager til. Min rase har fortsatt et problem å løse. Vi må avle frem en rase med sterkere lemmer og oksygenprosesseringsenheter."

"Lunger?" spurte jeg igjen.

"Ja, vi har brukt en blanding av din arts DNA og kromosomer og våre egne. Blodet vårt pleide å være veldig likt deres - og er det fortsatt med noen få modifikasjoner - selv om vi egentlig bare har én blodtype slik dere kjenner den; vel, to, men begge er veldig like deres A-negative. Vi kan modifisere det meste, men det betyr at vi ikke leter etter problemer - dem har vi nok av allerede.

"Vi har bare rundt fem prosent av den mannlige befolkningen å jobbe med, uavhengig av helse, alder og så videre. Det er en helt spesiell, hva skal jeg si, "X-faktor" som må tas med i regnestykket, og den utgjør faktisk bare rundt én prosent av denne allerede lille gruppen i våre beregninger - hvis vi altså skulle trenge en mann til å hjelpe oss.

Det at vi ikke er på samme vibrasjonsnivå, er hovedproblemet. Dette er en del av X-faktoren og henger sammen med helse og sykdomsresistens, biologisk balanse i forhold til fødested, tidligere tilpasningstester og så videre."

"Jeg kan ikke engang forklare komplikasjonene vi hadde. Det utfordret teknologien vår til det ytterste og mer til. Sluttresultatet er det dere ser foran dere nå. Jeg ser kanskje bra ut i dine øyne, men jeg kunne ikke levd på planeten din uten at teknologien vår hjalp meg hele tiden.

Konklusjonen er at prosessen har gått for sakte og ikke har fungert så langt. Med dagens tempo kan det ta mer tid enn vi har på vår forkrøplede planet! Vi må begynne å ta noen sjanser nå for å få fart på prosessen."

"Hvilke risikoer?", spurte jeg.

"Vel, frem til nå har vi vært mer opptatt av å opprettholde våre *mentale* energidistribusjonsevner - jeg forventer ikke at du forstår det ennå - men nå må vi fokusere på de *fysiske* aspektene, på styrke og utholdenhet, selv om vi mister litt av de andre ferdighetene."

"Bli mer som oss?", sa jeg igjen.

"Ja, det må vi", svarte Zeena. "Som du la merke til tidligere, har vi allerede gjort det", sa hun med noe som nesten så ut som et smil. Det var den første antydningen til følelser jeg hadde sett.

"Nå må det tas et skritt - et stort skritt - enda lenger i den retningen. Det finnes en mulighet for meg til å være en del av det skrittet", legger hun til. "Så jeg har lyst til å stille deg flere spørsmål om din forplantningsprosess; forplantning - er det et bedre ord for det?"

"Du vil bli overrasket over hva slags ord vi bruker til det", svarte jeg. "Selv jeg vet ikke hvor noen av dem kommer fra."

"Jeg forstår at det i sin naturlige form er veldig primitivt og enkelt. Det er mulig for meg å bli befruktet og bære fosteret inni meg nesten helt til det er ferdig. Det høres kanskje ikke så mye ut for deg, men på hundretusener av år har ingen kvinne av vår rase båret et barn i seg. De kunstige metodene vi har brukt til nå, er for langsomme og vanskelige å endre. De kan til og med bli umulige hvis vi bosetter oss på en planet som jorden deres."

"Jeg ble utviklet for å erstatte det man kan kalle en syntetisk fødselsprosess. Det har skjedd noen fremskritt i det siste. Selv for hundre år siden, på deres tid, kunne ikke en av vår art ha samhandlet med deres art på dette nivået. Så mye har vi utviklet oss i forskjellige retninger siden de første kolonistene forlot planeten deres. Nå finner vi det nødvendig å ta et skritt i en annen retning."

(til midten av side 45, utdrag fra side: <http://www.nexusmagazine.com/>)

(Fra kapittel 10- HJEMME BORT FRA HJEMMET)

Et samfunn uten penger

Neste punkt på programmet var *en* kort byrundtur. Dette innebar bruk av "vibe-stasjonen" (Schwingungs-Station), apparatet jeg allerede har beskrevet, som gjør det mulig for den reisende å reise nesten umiddelbart etter å ha tastet inn destinasjonskoordinatene. Hvert hus var utstyrt med en slik enhet. Den forrige turen med "Dan Dare"-bilen tjente bare til å gi meg en "følelse" av stedet. Bilene var en arv fra fortiden og ble bare brukt til å nå de mer avsidesliggende områdene som ikke kunne nås med Vibe-stasjonene - eller "i tilfelle", som Zeena sa uten å utdype nærmere. Jeg antar at selv utenomjordiske høyteknologiske dingser kan gå i stykker. Vi skulle bruke denne bilen på turen til ørkenen, men for øyeblikket var det byen som opptok tankene våre.

Disse bysentrene var gjennomgående åpne, men det fantes ingen butikker i ordets rette forstand, selv om det var mye å se på. Ingenting ble kjøpt eller solgt over disk, og kontanter fantes ikke. Samfunnet deres ligner mer på det vi på jorden ville kalt kommunisme, men

tilsynelatende uten alle ulempene som er forbundet med denne styreformen på jorden. Hvis jeg har forstått det riktig, ut fra det Zeena har fortalt meg, er det en slags **kreditt for tid brukt på samfunnsprosjekter, som** kan omfatte nesten hva som helst, inkludert romfart. Det er imidlertid en maksimumsgrense for hvor mye man kan få uttelling for dette. Med andre ord: Hvis du er en arbeidsnarkoman, vil de fleste av de ekstra timene dine bli ubetalt.

Uansett ble varer bestilt, og når de var tilgjengelige, ble de levert, men det ble aldri solgt noe over disk. Jeg vet ikke de nøyaktige årsakene til dette. Uansett virker de ikke som materialistiske mennesker, og de ser **ikke ut til å ha noe stort ønske om å eie ting**. Det plasserer dem åpenbart på et annet tankemessig nivå enn vårt.

Jeg beundret bygningene deres. De så ut som om de hørte hjemme der. De var ikke på langt nær så høye som våre. Våre er riktignok produkter av dyre, jordiske eiendommer. Det var ikke en faktor på Haven.

I Nepal og omegn bor det nesten fem millioner mennesker - den største befolkningskonsentrasjonen på planeten.

Merknad Rune: Et slikt samfunn uten penger er nøyaktig hva en annen kontaktperson fortalte om en (tilsynelatende pleiadisk? /kun menneskelignende) sivilisasjon. Kontaktpersonen fra Sverige **ANTE JONSSON** rapporterte i sin bok "*FANTASTISKA RESOR MED UFO*" (svensk - men *her utdrag på engelsk*) om sin reise til en fjern planet. Og betegnende nok fikk han en tid senere besøk i sitt hus av en mann - som minner om en såkalt MANN I SVART, som forsøkte å overtale ham til ikke å fortelle/skrive mer om sine opplevelser på andre - pengeløse - planeter. Denne MIB'en - etter å ha forsøkt å overtale ham i en halvtime - forsvant senere sporløst ut av hans låste toalett... Og dette rommet hadde ikke noe vindu og var låst fra innsiden, så Ante måtte skru opp låsen fra utsiden - og fant ingen der inne! Dette fortalte han meg da jeg besøkte ham sommeren 2001.

IARGAnerne hadde også en verden helt uten penger. Se siden om stjernenes pengeløse samfunn *her*.

Det finnes også andre eksempler i denne samlingen, for eksempel Franciso Donis Ortiz' rapport fra 1968.

Utdrag fra kapittel 17

Forklaringer på TID/MATERIALE og TIDSREISE

"Hva er egentlig tid?" spurte jeg. "Har dere samme tidsmåling som på jorden?"

"Vi måler det på en lignende måte. Det finnes en liten tidsenhet som vi bruker fordi det er en naturlig rytme som finnes overalt i universet. Krystaller kan bringes til å vibrere i en rytme som gjør det enkelt å måle tiden i denne lille enheten. Dette tidsmålet ble gitt til ditt folk av våre venner for titusenvis av år siden. Dere brukte det den gang, så det er ikke fremmed for dere, men av en eller annen grunn gikk det tapt. Nylig har dere gjenoppdaget denne måleenheten, og til vår store fornøyelse kaller dere den nå deres egen! Dere kaller det et "sekund", forklarte han.

"En venn av meg, Zeena, som er en av deres folk, fortalte meg at man må endre tetthet før man kan reise i tid over store avstander. Det virker som mye arbeid bare for å reise i tid", sa jeg.

"For å forstå problematikken rundt tidsreiser og overføring av materie gjennom rommet, må man først vite at ingenting i dette universet er fast. Derfor er det liten forskjell på de to reiseformene. Den beste måten å forstå det jeg sier på, er å forestille seg at universet **bare består av bølgeformer** - mikroskopiske vibrasjoner eller små energibølger som er for små til å kunne ses. Hvis du kan forestille deg at disse bølgene går i mange forskjellige retninger

samtidig, må du innse at de før eller siden vil møtes og **krysse hverandre**.¹² Når dette skjer, kondenserer de i krysningspunktet. Når mange nok bølger krysser hverandre, får du snart det du tenker på som **materie**, eller en samling mikrobølger som er tette nok til at du kan se dem."

"Materie tiltrekker seg materie, eller i virkeligheten er disse små bølgene en form for elektromagnetisk energi som ser ut til å bevege seg i **trådlignende linjer eller kraftbånd**. De tiltrekkes av hverandre og danner en kraft som kalles **gravitasjon**.

Når materie skapes, komprimeres noen deler mer enn andre - slik skapes de ulike grunnstoffene slik vi kjenner dem i universet. Men hvis du stopper opp og trekker alle disse grunnstoffene fra hverandre, vil du oppdage at de ikke er noe annet enn små bølger av energi og *ikke* har *noen* reell, fast form."

"Nå kommer den delen som kanskje vil overraske deg, for studiene våre har vist at **disse bølgene i utgangspunktet ikke er noe annet enn en svært intelligent og kraftfull tanke**. Det er derfor tankene dine er så viktige: De blir ett med universet og gjør det til det det er. For i bunn og grunn er universet bare én stor, intelligent tanke, og etter hvert som den bevisste tanken i dette universet vokser og utvider seg, gjør universet det også. Noen ganger kaller vi denne store samlingen av utgående energi for "Alt som er", den ene store universelle tanken. Dere ville nok heller kalle det 'Gud', tror jeg."

"Så du skjønner, det er sant at alt begynner med en tanke. Når du reiser gjennom tid eller rom, reiser du bare gjennom en tanke. For å gjøre dette er det best å ha så lite substans som mulig i den fysiske kroppen for å bli ett med tanken. Hvis du virkelig vil vite hvor du er og hva dette universet er, kan du forestille deg at du befinner deg i noens sinn og bare er en del av denne personens ideer eller tanker. Kanskje denne personen er din Gud!"

"**Tidsreiser har også gjort romfart mulig for oss, og nå bruker vi ikke lenger de gamle metodene for å manipulere tyngdekraften**. Det er ikke bra å leke med antimaterie på denne måten. Det ville være en god idé om ditt eget folk også sluttet å leke med det! Vi har mistet mange romskip og mennesker på grunn av dette stoffet tidligere, og hvis du hørte noen av de gamle legendene våre mens du var på Haven, har du kanskje gjettest at moderplaneten vår, Khyber, kan ha blitt ødelagt av noen overivrige eksperimenter med dette stoffet. De eneste som overlevde denne katastrofen, var de som var kloke nok til å innse hva som ville skje med disse eksperimentene lenge før de fant sted! Det er en av de viktigste grunnene til at vi har forsøkt så hardt å gjennomføre romfart *utenfor* gravitasjonsmanipulasjon."

"Hvis du tenker deg om et øyeblikk: Hvis du foretar en lang reise gjennom rommet og deretter projiserer deg selv fremover i tid til det punktet der reisen ender, kan du, uansett hvor lang tid det tar, komme frem dit nesten umiddelbart hvis du ønsker det. På returen kan du innstille deg på å ankomme hjemstedet ditt når som helst. Vi ønsker å være synkronisert med tiden vi tilbringer utenfor denne reisen i tid og rom. Hvis ekspedisjonen vi er på, for eksempel tar tretti av dagene våre i sanntid, uten tidsreiseaspektet, foretrekker vi å komme tilbake til Haven etter disse tretti dagene. Så vi blir hjemme i tråd med livssyklusen vår - det vil si at vi ikke eldes annerledes enn de som blir igjen på Haven. Så du skjønner at vi kan reise hvor som helst på svært kort tid, eller bare på så lang tid som vi bruker på det."

¹² I boken "The Sasquatch Message to Humanity - Book 2" har en av Sasquatchs eldste formidlet noen forklaringer om den fysiske lagdelingen av tilværelsesplanene. Forklaringen der ligner på det som sies her. Den andre boken til Stefan Denaerde, "The Universal Creation", presenterer også verdens opprinnelse på en lignende måte. Ifølge den var opprinnelsen til "tanken" eller "tenkningen" en uendelig linje av nuller, som imidlertid kunne polarisere seg spontant. Ved å legge deler av denne uendelige linjen over seg selv, oppstod et todimensjonalt begrepsplan - så å si det uendelige planet for alle tegninger. Ytterligere superposisjoner fører til dannelsen av et tredimensjonalt alter-univers. Sannsynligvis må vi fortsatt forestille oss dimensjonene i dette universet som imaginære og tidslignende. Men hvis slike dimensjoner interagerer med hverandre multipliktivt, oppstår det en reell romdimensjon fra $-1 \times -1 = +1$. Rommet kan dermed forstås som en holografisk projeksjon fra et tidsrom.

"Haken er at du ikke får lov til å komme tilbake før du har reist personlig. Det er to grunner til dette. Det vil være to av dere på samme sted nesten samtidig, noe som vil skape stor forvirring. I ettertid har vi oppdaget at en av disse to personene eller gjenstandene, hvis de er gjenstander som er sendt gjennom tiden, vil bli katapultert inn i fortiden og innta virvelen eller rommet som er skapt der av disse overlappingene i den fremtidige tidsforskyvningen. Vær så snill, ikke be meg om å utdype; denne reisen er ikke lang nok. Men jeg kan legge til at noen av de som har besøkt flyet deres, har landet der uten egentlig å ville det, på grunn av det ovennevnte faktumet, og har måttet bli der!"

"Hvorfor var det nødvendig å utvikle en dimensjonsvariant for å reise i tid?" spurte jeg.

"Hvis du forblir i en lavere vibrasjonsorden enn du normalt ville vært i [han refererte til meg personlig], vil tidsreiser bare være mulig innenfor din egen levetid - din tredjedimensjonale levetid, nemlig, som er den eneste du kan oppfatte på dette tidspunktet, slik jeg forstår det. Utover det er det mange komplikasjoner forbundet med tidsreiser for dere. For det første vil dere ikke kunne samhandle med eller fysisk berøre det dere ser. Det ville være en uvirkelig verden for deg - kanskje på samme måte som du oppfatter en drøm, som er en måte du kan få tilgang til fremtiden på allerede nå", forklarte han.

"Så du mener at vi kunne reist i tid nå på jorden hvis VI hadde hatt teknologien?" spurte jeg igjen.

"Ja, hvorfor ikke, men hva mener du med om du hadde teknologien? Du må jo ha den", foreslo Yarvitie.

"Hva mener du?" spurte jeg. "Ingen på jorden kan reise i tid. Vi fantaserer mye om det, men så vidt jeg vet, er det ingen som har gjort det", svarte jeg litt forundret.

"Vel, da er det - hvordan sier man det - noen som lurte deg", var svaret hans, men han utdypet ikke nærmere.

"Kommuniserer dere med andre utenomjordiske raser?" spurte jeg og prøvde å finne et annet tema han ville diskutere med meg.

"Ja, når vi finner det hensiktsmessig, og det er ikke ofte", svarte han.

"Som hvem?" spurte jeg og presset på mens jeg hadde flaks.

"Vel, du har noen nære naboer. Jeg tror de har mer med deg å gjøre enn vi har", sa han.

"Hvordan ser de ut, og hvor kommer de fra?" spurte jeg ivrig.

"Vel, for ditt indre øye vet du allerede hvordan de ser ut. De kommer fra, vel, la oss si ikke så langt unna - i hvert fall de som for øyeblikket samhandler med ditt folk."

Han ville ikke røpe for mye.

"Hvor nær? Til månen?" fortsatte jeg. Jeg ble overrasket over meg selv, for jeg vet ikke hvorfor jeg sa "månen". Jeg hadde ikke et øyeblikk bevisst tenkt på at det fantes romvesener på månen vår. Begynte jeg å få tilgang til deler av sinnet hans som han prøvde å skjule for meg?

"Noe sånt, men nei, ikke *den* månen!" Han trakk seg nesten forskrekket unna temaet. Skjønte han at jeg fikk mer informasjon enn han hadde tenkt å gi? Uansett var det som å trekke hønsetenner. Han ville ikke si noe mer, uansett hvor mye jeg prøvde å få ham til å snakke.

"Hvorfor kommer de til jorden, da?" spurte jeg.

"I likhet med oss. De kan trenge din forståelse og hjelp. De har eksistert i lang tid. De er for det meste en veldig snill rase, men de forstår dere ikke helt. Dere har forandret dere siden de sist var her i stort antall. Likevel er det en mulighet for at de er åpent blant dere, og tidligere enn oss!" var Yarvitys høyst uventede svar.

"Kan jeg spørre om det er andre grunner til at dere ofte besøker jorden enn avl?" spurte jeg håpefullt.

"Ja, det kan du. Vi er i ferd med å forberede en større reparasjon/korrigerings som skal finne sted i **1993**. Det vil forandre en del ting - til det bedre, som dere bør vite. Det er vårt verk, for lenge siden, at noen av disse reparasjonene er nødvendige; det er en tilbakebetaling, om du vil. Det er også til vårt eget beste, hvis vi noen gang skulle være så heldige å få dele planeten med dere", svarte han.

Jeg hadde ingen anelse om hva reparasjonene kunne dreie seg om, og han ville ikke gå inn på det igjen. [...]

"Hva gjør de andre [romvesenene] da, bortsett fra genetikk?" spurte jeg og prøvde å fokusere på nåtiden.

"Noen hjelper også til med reparasjoner, andre gjør noe med myndighetene deres. Det er mye mistillit, spesielt fra deres side", sier han.

"Hva synes du om alt dette?" spurte jeg.

"Vi prøver å holde avstand. Det er ting vi ikke liker, men vi må ikke dømme." Mer ønsket han ikke å si om temaet.

Utdrag fra kapittel 21

En ny forståelse av tid og rom

Lysskip på de naturlige interdimensjonale motorveiene og "De makrokosmiske molekylene og cellene og deres forening".

Ut fra det jeg har klart å tyde, er ikke galaksene spredt tilfeldig rundt i universet, slik man kanskje skulle tro. De ser ut til å være forbundet med **energitråder** og ligger i rekker som går i mange retninger. Dessuten er ikke alle galakser forbundet med de samme energitrådene.

Rommet kan sammenlignes med en flerfelts motorvei der disse "energibåndene" kan brukes til å navigere gjennom himmelen. Noen romfarere "skyter" romskipet sitt langs disse motorveiene i fantastiske hastigheter ved hjelp av universets naturlige energi. Denne teknikken kan sammenlignes med å bruke en fiberoptisk kabel. Romskipet blir faktisk til en puls av elektrisitet eller lys når det bruker disse trådene av ren energi.

På denne planeten har jeg hørt denne typen skip omtalt som "lysskip". Jeg er ikke sikker på om de som bruker disse begrepene egentlig vet hvor nærmere de er en sann beskrivelse av disse fantastiske skipene!

Et lysskip er et under av ingeniørkunst og natur på samme tid. Det er en øvelse i kybernetikk langt utenfor vår fatteevne. **I likhet med hjemmene sine er også disse skipene delvis levende vesener.** Noen mennesker på denne planeten har hevdet at noen typer romskip drives av gigantiske krystaller. Det stemmer kanskje for noen, men skipet eller transportøren jeg fikk lov til å gå inn i, var i seg selv et krystallbasert levende vesen! **Tilsynelatende er dette avgjørende for dimensjonsreiser, ettersom alt som passerer gjennom "porten" (et svart hull?) må ha naturlige regenereringsevner.**

Kroppen - og alt som følger med den - må med andre ord ha en naturlig blåkopi i seg slik at den kan sette seg sammen igjen i riktig form etter hendelsen eller forvandlingen. Et grovt eksempel på dette er hvordan en krystall oppløst i vann alltid kan rekonstruere seg selv perfekt når den har tørket ut av oppløsningen. Menneskekroppen har lignende regenereringsevner som ligger langt utenfor vår forestillingsevne. Kanskje vi en dag vil lære oss å utnytte dette fenomenet, men det er et helt annet tema som jeg ikke vil gå inn på her.

Det må være nok for oss å forstå at menneskekroppen, i likhet med skipet, også må sette seg sammen igjen etter en av disse transformasjonene. **Pyramideformen** er skreddersydd for denne oppgaven. Den primære funksjonen til en pyramide, uansett om den befinner seg på eller utenfor denne planeten, er å overføre materie til en gitt form eller til en annen

pyramideformasjon på et annet sted for gjenoppbygging. Materien som overføres, trenger ikke nødvendigvis å være fast materie, som man kanskje skulle tro, men kan være i form av lydbølger, bilder (som i våre egne fjernsynskanaler) eller en annen hittil uidentifisert form, som for eksempel reiser i fjerde dimensjon eller tankereiser. Vi trenger bare å studere effekten av en pyramide på et sløvt barberblad (som beskrevet et annet sted i denne boken) for å se at vi allerede har beviset foran øynene våre. Dette er ikke science fiction, dette er virkelighet!

Fordi lysskipet er et levende vesen, har det mange fordeler som vi knapt kan forestille oss. Det kan dele seg mer enn én gang hvis det er nødvendig, og deretter absorbere disse delene tilbake i seg selv. Det kan endre form når det er nødvendig, og sannsynligvis også størrelse. Hvis denne merkelige innretningen brukes i en atmosfære som vår, kan den gjøres nesten usynlig, ettersom den kan avlede solstrålene eller alt lys rundt seg slik at den ikke kaster skygge på bakken eller etterlater en silhuett på himmelen!

Når alt dette er sagt, har jeg ikke sett et lysskip eller andre UFOer på himmelen verken dag eller natt, så man kan bare gjette seg til hvordan det kan se ut når det flyr. Den jordiske vitenskapen ligger langt bak det jeg har sett, men den ligger kanskje ikke så langt bak som du tror. Én ting er hva vi blir fortalt at vi kan gjøre vitenskapelig og teknisk, noe helt annet er hva som foregår bak lukkede dører. Dagens science fiction er morgendagens virkelighet, men ut fra det vi ser i dag, har det foregått ting bak de lukkede dørene i årevis.

Måten lys og andre grunnstoffer interagerer med en stor variabel i universet bidrar til "fremveksten" av det som ser ut som et "fast" objekt. Denne variabelen er kjent for oss som magnetisme. Med all den vitenskapelige kunnskapen vi har i dag, er det merkelig at magnetismens kraft er en av de minst forståtte. Så passende at nettopp denne kraften må forstås fullt ut før menneskeheten virkelig kan bli voksen i kosmos. Det er nesten som om dette siste området av vitenskapen har blitt holdt tilbake fra oss fordi vi ennå ikke er klare for det ansvaret som denne erobringen kan medføre. Det som er sikkert, er at misbruk av magnetisme kan få ødeleggende konsekvenser for oss alle - slik det kan ha gjort i en tidligere periode av vår historie!

Lys er en utmerket leder. En leder som føres gjennom et magnetfelt, kan eller bør produsere et elektrisk felt. Nå har vi tre viktige "aktører" som er involvert i oppbyggingen av planeter, soler og alt som kan ses på himmelen om natten. Magnetisk energi finnes i universet i form av virvler eller virvler i tid og rom, akkurat som man finner virvler eller virvler i vann. Faktisk er verdensrommet mye mer likt vann enn "ekspertene" vil ha oss til å tro, for selv vann i sin naturlige, flytende tilstand er fullt av energistrømmer eller filamenter. Bare spør en fisk!

Rune:

- [Informasjon om saken \(engelsk\)](#)
- [Intervju med Alec Newald 1999 \(tekst, engelsk\)](#), [tysk Google-oversettelse](#)
- [Radiointervju med Alec Newald ti år senere \(MP3\)](#)

[Intervju på aftertime fra oktober 2015 \(MP3\)](#), der Alec forteller at han senere husket en inkarnasjon der han tilhørte arten av disse vesenene, om sin 6 måneder lange arrestasjon og avhør av militæret og en planlagt videodokumentar.

- [Intervju 2020 \(youtube\)](#) - tanker om den pågående koloniseringen av jorden av disse vesenene, Falklandskrigen, verdens nåværende tilstand, frekvensendring, 1:20 tredje bokutgave planlagt og problemene rundt det.

<https://coev.webs.com/> - Alec Newald-siden i Internet Archive

Klassifiseringshjelp - STO- og STS-arter

Kontakttilfeller forekommer både med velvillige arter og med arter som bare er opptatt av sin egen fordel og ønsker å utnytte jorden og dens befolkning på en eller annen måte. Sistnevnte bruker også gjerne løgner og halvsannheter for å fremme sin agenda. Derfor må vi gå ut fra at ikke alt de kontaktete menneskene har blitt fortalt, er sannheten.

Tabellen nedenfor kan hjelpe deg med å vurdere troverdigheten til utlendingskontaktenes uttalelser.

Våre eldre brødre, Sasquatchene, påpeker gjentatte ganger i sine overleveringer at det ville være feil å henfalle til spesiesisme og vurdere alle medlemmer av en art over en kam. På samme måte som det finnes svært forskjellige karakterer blant mennesker, der noen først og fremst er opptatt av sin egen fordel og andre er mer opptatt av å tjene andre, finnes det også slike forskjeller blant andre arter, i hvert fall blant dem som har utviklet individualisering.

Hjelpe arter (STO)	Egoistiske arter (STS)
Tjeneste for andre (STO)	Tjeneste for seg selv (STS)
Demokratisk statssystem med jevnlig utveksling, fornyelse, utvelgelse av de dyktigste	Keiserdømme med kongelig kaste Makt går i arv eller erverves gjennom seier
Konføderasjon av planeter Like rettigheter	interplanetarisk imperium med en streng pyramideformet maktstruktur
naturlig høyere utvikling av kropp og sjel gjennom en intensivering av den individuelle forbindelsen til den opprinnelige kilden.	Tap av forbindelse til kilden derfor bare pseudo-høyere utvikling gjennom tekniske løsninger.
naturlig liv, Teknologi kun som et middel til å nå et mål	Teknologibesatt, høyteknologisk samfunn Naturen utnyttes/ødelegges
Naturen er bevart	genteknologi
Sjangerreparasjon/høyere utvikling gjennom tilkobling til kilden	Medisin gjennom tekniske løsninger for utskifting av syke deler
Medisin = hjelp til selvreparasjon av kroppen fra høyere nivåer	neppe kreativt, samfunnet har knapt utviklet seg på tusenvis av år.
kunstnerisk begavet, estetisk	

Løgner er foraktet Tilbakeholdenhet gjennom regler i hoveddirektivet, omfattende ikke-innblanding Ofte telepatisk Viktig rolle i jordens historie	Løgn som middel til å nå et mål okkuperte planeter betraktes som en koloni og eiendom. ofte telepatiske, noen med svermbevissthet og lite individualitet En viktig rolle i jordens historie etter Atlantis' og Lemurias fall.
---	---

Liste over ytterligere kontaktsaker

Algash-bortføringer, 4 kunststudenter 26. august 1976
Aveley-bortføringer 1974
Bethurum, Truman (sannsynligvis tenkt kontakt)
Betty (Andreasson) Luca
Bortføring fra Buff Ledge (Vermont)
Cahill, Kelly, 1993, Møte med store svarte vesener.
Ferreira, Antonio Carlos, (Brasil) 1979, diverse kontakter i Mirasson, [Info engelsk](#)
Cash-Landrum UFO-møte av 3 vitner med fysiske symptomer etterpå
Coe, Albert, 1920-tallet, [Info engelsk](#), [Powerpoint](#)
Cooms, Pauline og familie (GB) 1977, Teleportasjoner, [Info engelsk](#)
Dawson Encounter 1977
UFO-spor på land i Delphos (Kansas)
Dr. George King, Aetherius Society
Observasjoner fra Exeter (New Hampshire) 1965
Fernandez, Julio (Spania) 1978, [Info engelsk](#)
Spøkelsesraketter fra 1946 (Sverige)
Gill, William G. Tallrike observasjoner 1959
Gonzales, Oswald (Puerto Rico) 946 til 1972, UFO-kontakter over lang tid, [Info engelsk](#)
Gulf Breeze (Florida) observasjoner 1987-1992, 170 observasjoner
Hidgon, Carl, USA 1974
Hill, Betty and Barney Abductions, USA, 1920, [Info engelsk](#) (PDF)
Hudson Valley (New York), observasjoner av trekantede UFOer siden 1983
James, Edward (USA) 1962, Kontakt fra Venus. [Powerpoint](#), [Info engelsk](#)
Johnson, Frank (GB) 1978, Janos-folket, [Info engelsk](#)
Johnsson, Ante (Sverige) 1980-tallets advarsel om kjernefysisk krig, [Info engelsk](#)
Jordan-Kauble, Debra, 1983
Kapetanovic, Victor (Peru) 1960, [Info på engelsk](#)
Hendelsen i Kecksberg (Pennsylvania) 1965
Kelly-Hopkinsville (Kentucky) 1955, med merkelige skapninger
Kendall, Doreen, Canada, 1970
Bortføring i Kentucky 1976 med tre vitner
Krapf, Philip H., (USA) 1997, strålet inn i UFO med lysstråle i tre dager, [Info](#)
Landing i Levelland (Texas), 1957, noen vitner
Lubbock Lighte (Texas), 1951 med bilder
Mack, John E., dokumenterte minner om bortføringssaker på grunn av repatriering.
Maliszewski, Josef (DK) 1951, Nærkontakt med en UFO, [Info engelsk](#)
Meier, Eduard "Billy" Kontakter med utenomjordiske, bilder, lyd, www.figu.org, [info](#)

Michalak, Stefan (Canada) 1967
 Moody, Charles L. (USA) 1975 Bortførelse
 Parra, Jose (Venezuela) 1954, Nærkontakt med små vesener
 Pascagoula (Mississippi) Abduction (USA) 1973, UFO og skikkelser, to vitner
 Phoenix Lights (Arizona, USA) 1997, en rekke vitner
 Quarouble encounter (Frankrike) 1954
 Rendlesham Forest Incident (GB) 1980 Landing av en UFO i nærheten av en militærbase
 Rosdale (Victoria, Australia), 1980, UFO-landing
 San Carlos-hendelsen (Venezuela) 1994, se [artikkel](#)
 Schirmer, Herbert (Nebgaska), 1967, Bortføring
 Strieber, Whitley, (USA) bortføring, deretter en rekke publikasjoner
 Tujunga Canyon Contact (USA), 1975, en tynn menneskelignende skikkelse i svarte klær.
 UFO-krasj fra Corona
 UFO-ulykken i Roswell 1947
 UFO-observasjoner av noen sovjetiske kosmonauter (Gagarin, Popvich, Kovalyonok, Mangako og Strekhalov, Manarov).
 Møtet i Valensole (Frankrike) i 1965, 1,20 m høye humanoider.
 Varginha-ulykken (Brasil) 1996, styrt med døde passasjerer funnet
 Villas Boas, Antonio (Brasil), 1957, kidnapping
 Walton-bortføring (USA), 1975, autentisitet omstridt
 Wartena, Udo (USA) 1940, UFO-landing, [Info på engelsk](#)
 Wiesengrün, Martin (DDR) 1957, [Info på engelsk](#)
 Zirbes, Lloyd (USA) 1958, UFO-kontakt i Minnesota fører til "teorien om alt", [Info English](#)

Informasjon om noen av disse sakene finnes i:

Ronald D. Story: "The Mammoth Encyclopedia of Extraterrestrial Encounters", NY, New York, New American Library, 2001, 1098 sider, [kopi på Archive.org](#), - en liste over UFO-forskere og noen saker, samt legender, filmer og bøker om UFO-emnet.

Alfabetisk liste over saker i dette dokumentet

Adamski, George.....	18
Aguiar, Helio.....	18
Allingham, Cedric.....	82
Anderson, Carl.....	43
Angelucci, Orfeo.....	23
Appel-Guerry, I. J. P., Gruppe Galacteus.....	132
Bell, Dr. Fred.....	109
Berlet, Artur.....	159
Cavallo, Maurizio.....	169

Denaerde, Stefan.....	102
Desmarquet, Michel.....	170
Edwin.....	73
Experiment von Cergy-Pontoise.....	118
Fernandes, Paulo.....	61
Forbes, James.....	76
Fry, Dr. Daniel.....	21
Geller, Uri.....	123
Guimaraes, Prof. Joao Freitas de.....	60
Haase, Norbert.....	55
Hagen, Nina.....	57
Harukawa, Shoichi.....	120
Hernandez, Prof. R. N.....	66
Holzer, Adele.....	56
Hunt Williamson, George.....	25
Klarer, Elizabeth.....	70
Klotzbach, Hans P.....	52
Kraspedon, Dino.....	58
Lettland 1983.....	141
Magocsi, Oscar.....	113
Maurizio Cavallo.....	169
Medina, Salvador Villanueva.....	62
Menger, Howard.....	34
Miller, Dick.....	26
Moreno, Licerio und Gruppe Adonai.....	138
Newald, Alec.....	175
Noel, Mel.....	40
Operation 23.....	139
Ortiz, Franciso Donis.....	165
Orue, Enrique Mercado.....	63
Pallmann, Ludwig.....	105
Paz, Sixto.....	134
Raps, Horst.....	54
Rincon, Enrique.....	89
Rutledge, William.....	156
Ruwa (Südafrika).....	174
Sanmartin, Alberto.....	83
Schlemmer, Phyllis.....	127
Schmidt, Reinhold.....	47
Silva, Charles.....	107
Siragusa, Eugenio.....	95
Steckling, Fred.....	49
Stranges, Dr. Frank.....	51
Tblissi und Nalchik.....	152
The Friendship Case.....	163
Umno-Affaire.....	85
Van Tassel, George.....	30
Villa, Paul.....	38
Wanderka, Joseph.....	88

Versjonshistorikk

- 1.0 Versjon fra 8.9.2011 av Willfort,
<http://www.vielewelten.at/pdf/ufo%20kontaktberichte%20neu.pdf>
<http://www.vielewelten.at/pdf/ufo%20kontaktberichte%20neu.pdf>
- 1.1 Tillegg av lenker, illustrasjoner og fotnoter av Rune Øverby 1.12.2017
(rune.ws)
- 1.2 Tillegg av Olaf Posdzech 1.9.2023 (cosmic-library.de) Friendship Case, Ruwa South Africa, Artur Berlet, Francisco Donis Ortiz, Maurizio Cavallo, Thiaoouba Prophecy, Alec Newald, klassifiseringshjelp, diverse stavekorrigeringer
Vedtak av flere saker og kapitler fra andre versjoner av dette dokumentet

En litt mer detaljert versjon av den opprinnelige samlingen:
[Kilde 1](http://denkmalnach.org/) (<http://denkmalnach.org/>), [Kilde 2](http://www.paranormal.de) (www.paranormal.de)

Denne inneholder fortsatt et kapittel "UFO evidence, short extract" med rapporter fra noen politikere og astronauter om UFO-observasjoner og MJ12.

I tillegg et kapittel "UFO review"

Vi har siden innarbeidet de ekstra kasuistikkene i denne versjonen.

- 1952-1974, Uri Geller, Sinai-krigen, krisehåndtering
- 1974-1975, Phyllis Schlemmer, Den tredje verdenskrig - krisehåndtering

Send eventuelle tillegg til op@engon.de